

- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် : ၅၀၁၅၀၁၁၂၁၁
- မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် : ၅၀၀၀၄၄၀၁၁၂
- ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း : ပထမအကြိမ်၊
၂၀၁၂ | ဩဂုတ်လ
- ထုတ်ဝေသူ : ဦးအေးလွင် (၀၄၁၅၂)၊
ရွှေဥစာပေတိုက်
တိုက် (၄)၊ အခန်း (၁၀)
ပြည်တော်သစ်ရိပ်သာ၊
ပုဇွန်တောင်၊ ရန်ကုန်။
- မျက်နှာဖုံးနှင့်
အတွင်းပုံနှိပ်သူ : ဦးအေးလွင် (၀၈၂၁၀)၊
ရွှေပဒေသာအော့ဖ်ဆက်
အမှတ် (၃၃)၊ ကျီတော်လမ်း၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊
ရန်ကုန်။
- ဖြန့်ဖြူး : ၁၀၀၀ ကျပ်
- အုပ်ချုပ် : ၅၅၀ အုပ်

လေးဒီဇင်ဘာ ၀၉၅-၈၃
 ရက်ရက်စက်စက် ရက်စက်ရက်သူ / လေးဒီဇင်ဘာ - ရန်ကုန်
 ရွှေဥစာပေ | ၂၀၁၁ ။
 ၃၁၄ - စာ | ၁၂-၃ x ၁၈ ဝင်တီ ။
 (၁) ရက်ရက်စက်စက် ရက်စက်ရက်သူ

"ခါ ကိုယ့်ရဲ့အေးအေးလက်ဆောင်ပေါ့၊ ဒီလက်ခွပ်ကို တစ်
 အထိလုံးစေ့တတ်ပါနဲ့တော့။ အရမ်းမျှစ်တယ် ငွေသာ...မင်းရော
 ဆိုလိုပုံလား။"

"စကစကပြောတာကို ကြားရင်လို့လား။"

"စကစကပြောတာကို ကြားရင်တာထက် မျက်နှာချင်း
 ဆိုင်ပြောတာကို ကြားရင်တာ။"

"ကျွန်မလည်း ညှိသွေးလိုပဲ ဝေပိုင်တောင် မလျော့ပါ
 သူ...အရမ်းမျှစ်တယ်"

"ကြည့်မိမ်း...မျှစ်သူလတ်ကလေးကိုကိုင်ရင်းနဲ့ မျှစ်သူ
 မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး မျှစ်သူပြောတာကို လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကြား
 ရတာက ဘာနဲ့မှမလဲနိုင်တဲ့စားစွပါလား။ ဘယ်တော့မှလမ်းမခွဲ
 ကြေးနော်...ကတိ"

"အိုစေ၊ ကတိ...ဘယ်တော့မှလမ်းမခွဲဘူး။"

"ဘယ်သူမျှတ်မျှတ် မပျက်နဲ့နော် အချစ်"

"ဘယ်သူမျှတ်လို့ရမှာလဲ"

"ဘယ်သူသဘောတူတူမတူတူ ကိုယ်တို့အတူတူပဲနော်"

"အတူတူပဲပေါ့"

ရွှေပဒေသာစာပေ

“ကိုယ့်ဘဝမှာ မိန်းကလေးတွေအများကြီး ပတ်သက်ခဲ့ဖူးတယ်”

“သိပြီးသားကို ဘာဖြစ်လို့ပြန်ပြောနေတာလဲ။ ကျွန်မနဲ့တွေ့စင်ကတိတွေ့ကို ခွင့်လွှတ်တယ်လို့ပြောပြီးပြီပဲ ညှိသွေးရဲ့။ ဘာလဲ...ရှစ်တန်းကိုးတန်းကတည်းက ခွဲတဲ့အကြောင်းကို ကြားချင်တာလား”

“ကိုယ်ပြောချင်တာက အဲဒါမဟုတ်ဘူး၊ ငွေသားရဲ့၊ မိန်းကလေးတွေအများကြီး ပတ်သက်ခဲ့ပေမယ့် ရင်ထဲထိ ရောက်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး။ အိမ်ကလီလောက်နဲ့တင် ပြီးခဲ့တာ၊ ငွေသားနဲ့တွေ့မှ အချစ်ဆိုတာကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းခံစားမိပြီး ရင်ဘတ်ထဲမှာ အမြစ်တွယ်သွားတာလေ။ ဒါကြောင့် ငွေသားကို ကိုယ့်နှလုံးသားရဲ့ဘုရင်မအဖြစ် တင်မြှောက်ခဲ့တာလို့ပြောချင်တာ”

“ညှိသွေးကကျတော့ ကျွန်မရဲ့စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာလေးထဲက ရွှေစင်းသားလေး”

“ဘယ်လို”

“ဒီလိုလေ၊ ကျွန်မလည်း ညှိသွေးနဲ့တွေ့စင်က အချစ်အကြောင်းကို နားလည်ခဲ့တာမဟုတ်ဘူး။ ချစ်သူရည်းစားလည်း တစ်ယောက်မှမထားခဲ့ဖူးဘူး။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာလေးထဲ

မှာတော့ ကျွန်မစိတ်ကြိုက်ရွှေချယ်ထားတဲ့ ချစ်သူတစ်ယောက်ရှိခဲ့ဖူးတယ်”

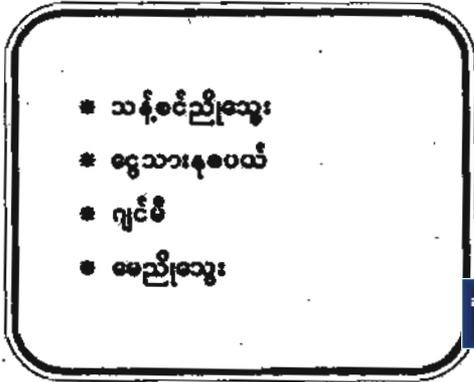
“ဘယ်လိုများ စိတ်ကြိုက်ရွှေချယ်ထားတာလဲ၊ နောက်လိုက်တာကွာ”

“နောက်လိုက်ခြင်းနဲ့ ညှိသွေးရဲ့၊ အဲဒီလို ကျွန်မစိတ်ကြိုက်ရွှေချယ်ထားတဲ့ချစ်သူလေးက ညှိသွေးပဲ”

“ဟာ!...တကယ်”

“တကယ်ပေါ့”

- * သန့်စင်ညိုသွေး
- * ငွေသားနုစပယ်
- * ဂျင်မီ
- * မေညိုသွေး

BURMESE CLASSIC .COM

အခန်း (၁)

“တစ္ဆေ့ တစ္ဆေ့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ နေ့ရက်တွေ x x x အလွမ်း
များက တိုးလို့နှိပ်စက်နေ x x x တမ်းတခဲ မင်းရဲ့အငွေအသက်
လေး x x x အနားမှာ အမြို့ရှိုချေရင် ငါ့ရဲ့ညမနက်တွေထဲ x x x
ဘယ်တော့မှ တို့နှစ်ယောက် နီးမှာလဲ x x x ဘယ်အချိန်ထိ ငါ
စောင့်ရမလဲ”

“ဟယ် . . . လာပြန်ပြီတော်၊ ဒီပုန်းက တစ်နေ့ ဘယ်
ခုခါ လာနေမှာလဲ”

“Busy လုပ်လိုက်ဟယ်”

“Power သာ off ပစ်လိုက်”

“ဟုတ်ပါ့ဟယ်၊ မနာလိုစရာကောင်းအောင် မိုတယ်”

“ဒါကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်ကို ‘ညိုသွေးပိုပို’၊ ‘ငွေသားကဲကဲ’ လို့ ခေါ်တာပေါ့။ ရှင်တို့ပြောသလိုသာလုပ်ရင် ငွေသားနုငယ် ချက်ချင်းလဲသေသွားနိုင်တယ်”

သူငယ်ချင်းတွေက တစ်ယောက်တစ်မျိုး ထ၊ပြောလိုက်ပေမယ့် ငွေသားရဲ့ရင်ထဲမှာတော့ တလုပ်လုပ်ဖြင့် ကြည့်နူးပီတိတွေ စွတ်စိုစိမ့်နေလေ၏။ ဘန်နီဖြိုးရဲ့ ‘အလွမ်းပြေအနမ်း’ ဆိုတာ ချစ်သူအတွက် သီးသန့်လုပ်ထားသည့် ring tone လေးမှန်း သူငယ်ချင်းတွေကပါ ရိုးအိနေအောင် သိနေသော်ငြားလည်း ငွေသားရင်ထဲမှာတော့ ချစ်သူရဲ့ဖုန်းမိုလို့ပဲဖြစ်မည်။ ထိုသို့ချင်းသံလေး ထွက်ပေါ်လာတိုင်း မရိုးနိုင်အောင် ခံစားစမြဲပင်။

တစ်ဖက်မှ ညိုသွေးက လှမ်းခေါ်လျှင် ဘန်နီဖြိုးက ‘အလွမ်းပြေအနမ်း’ ကို ထ၊အော်လိုက်၊ ငွေသားကခေါ်လျှင် တစ်ဖက်မှာ ချမ်းချမ်းက ‘ရိုသည်၊ ဖြစ်သည်၊ ချစ်သည်’ ကို ထ၊အော်လိုက်ဆိုတော့ သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်းမိတ်ဆွေတွေအားလုံးက ငွေသားတို့ချစ်သူနှစ်ယောက်နှင့်ပတ်သက်ပြီး အထူးအာရုံနောက်စရာ ဖြစ်နေတော့သည်။

“ရှင်တို့ကလည်း မနာလိုမဖြစ်စမ်းပါနဲ့။ ကျွန်မတို့က သူများအတွဲတွေလိုမှမဟုတ်တာ။ ဖုန်းလေးထဲကပဲ အလွမ်းပြေအနမ်းတွေ ပေးနေရတာကို”

“ဟယ်... ငွေသား၊ ဟိုမှာ ရှင်အိမ်က လာကြိုနေပြီ”

“ဟုတ်ပါတော်၊ လာ၊လာ ဒီဘက်လာကြ၊ ဦးမျိုးက ကျွန်မ မလာမချင်းစောင့်နေလိမ့်မယ်။ သူမမြင်နိုင်အောင် ဒီဘက်နားမှာ ကွယ်ပြောမယ်”

“ကြယ်ပွင့်လေးများ လမ်းပြဦး x x x ကောင်မလေးနဲ့ နီးနိုင်ဖို့ အနေထေးသွားလို့ သွေးအေးသွားမှာ ငါကြောက်လို့ x x x ခင်းစိတ်ထဲ အခြံတမ်းရှိပါစေ x x x ဆုံနိုင်မှာပါ တို့နှစ်ယောက် တစ်နေ့ x x x ခုတော့ ဖုန်းလေးထဲပဲ အလွမ်းပြေအနမ်းတွေပေး”

ငွေသားသည် ဦးမျိုး မမြင်နိုင်စေရန် သူငယ်ချင်းတွေကို အကွယ်တစ်နေရာသို့ ဆွဲခေါ်ပြီး ဖုန်းပွင့်လိုက်လေသည်။

ဘာပဲပြောပြော ထို ring tone သံလေး ဝင်လာတိုင်း သူငယ်ချင်းမတွေက ပွစ်ပွစ်ပြောတတ်တာ အကျင့်ဖြစ်နေသလို ငွေသား ဖုန်းပြောတိုင်းလည်း ထိုသူငယ်ချင်းမတွေက ဝိုင်းကြည့်ပြီး မဲ့လိုက်၊ ရွဲ့လိုက်၊ ပြုံးလိုက်၊ ရယ်လိုက် လုပ်တတ်သည်မှာ အကျင့်တစ်ခုလိုဖြစ်နေခဲ့၏။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ငွေသား ချစ်သူရသွားခဲ့ခြင်းမှာ သူမတို့၏ Support ကောင်းမှု၊ Sponsor ကောင်းခဲ့မှုတို့ကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

“ညိုသွေး”

“အဲဒီညိုသွေးဆိုတာကို ပြောင်းဖို့ကောင်းပြီ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ငွေသားရဲ့ချစ်သူဖြစ်နေပြီလေ၊ ငွေသားထက်လည်း တစ်နှစ်ကျော်ကျော် ကြီးတာပဲ”

“ချစ်သူဖြစ်လို့ ချစ်သူတွေရဲ့ထုံးတမ်းစဉ်လာကြီးအတိုင်း ခေါ်ရမယ်ဆိုတာ မရိုးဘူးလား၊ ညှိသွေးရဲ့။ ပြီးတော့ တစ်နှစ် လောက် ကြီးတာကိုများ ဆရာကြီးလုပ်ချင်သေးလို့လား”

“ဆရာကြီးတော့ မလုပ်ရဲပါဘူးကွာ၊ အစ်ကိုကြီးတော့ လုပ်ချင်သား”

“ကျွန်မရဲ့သူငယ်ချင်းတွေဆိုရင် နှစ်ကြီးနှစ်ငယ်တွေ ရော၊ လ၊ကြီး လ၊ငယ်တွေရော ဒီလိုပဲခေါ်နေကြတာပဲ။ ကျွန်မ ကတော့ သန့်စင်ညှိသွေးဆိုတဲ့နာမည်ကို အရမ်းကြိုက်တယ်၊ ညှိသွေးလို့ခေါ်ရတာကို ပိုကြိုက်တယ်၊ ခေါ်လို့ကောင်းတယ်”

“ဒါဆိုလည်း ကြိုက်သလိုသာ ခေါ်တော့ကွာ၊ ကိုယ်နဲ့ ပတ်သက်ရင် ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ငွေသား ကြိုက် ရင် ပြီးရော”

“ဟို၊ ဒါနဲ့ . . . ညှိသွေး ဘာပြောစရာရှိလို့လဲဟင်”

“ပြောစရာရှိမှ ခေါ်ရမှာလား ငွေသားရယ်။ ငွေသား ကို ကိုယ်ပြောပြီးပြီပဲ၊ ကိုယ်အချိန်အားတိုင်း ငွေသားဆီ ဖုန်းခေါ် နေမှာလို့”

“ဒါပေမဲ့ ညှိသွေး အားတဲ့အချိန်က ကျွန်မ မအားရင် ကော...”

“အားနိုင်မယ်ထင်တာပဲ၊ အခု ငွေသား အတန်းပြီးပြီ မို့လား၊ အရမ်းလှနေတယ်”

“ရှင်!”

ဘုရားသခင်! . . . ငွေသား တအံ့တကြဲဖြစ်ပြီး ဘေးပတ် ပတ်လည်ကိုကြည့်လိုက်တော့ သူငယ်ချင်းမတွေကလည်း တောင် ကြည့်မြောက်ကြည့်နှင့် ရှာဖွေတော့သည်။

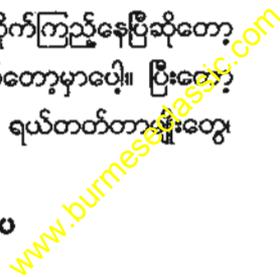
“ရှင်... ရှင် ဘယ်ကပြောနေတာလဲ ညှိသွေး။ ကျွန်မ အနားတစ်ဝိုက်မှာ ရှိနေတယ်ထင်တယ်”

“အင်း၊ ကိုယ် ငွေသားကိုလှမ်းမြင်နေရတယ်။ ငွေသား ကတော့ ကိုယ့်ကို အလွယ်တကူတွေ့မှာမဟုတ်ဘူး။ ငွေသားရဲ့ အကျီက ပန်းနုရောင်လေး၊ ကေခိုင်ရဲ့အကျီက အနီရောင်၊ ဇင် မာနဲ့ အိမွန်က အဖြူရောင်လေးတွေ။ နဒီကတော့ အနက်ရောင် လေး”

“ကြည့်စမ်း! ရှင်က ဒါမျိုးလည်း တတ်တယ်လား။ ဒါ ဆို ကျွန်မ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ဒီထက်အလှပိုပြင်ပြီး သတိနဲ့နေမှ ဖြစ်တော့မယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ငွေသားရဲ့”

“ကိုယ့်ချစ်သူက အရိပ်လို လိုက်ကြည့်နေပြီဆိုတော့ ကျွန်မကလည်း အချိန်မရွေးလှနေမှဖြစ်တော့မှာပေါ့။ ပြီးတော့ ကျွန်မက ပါးစပ်ကို အသားကုန်ဖြုတ်ပြီး ရယ်တတ်တာမျိုးတွေ”

သင်းတတ်တာမျိုးတွေ၊ မွဲတတ်တာမျိုးတွေ၊ ကုတ်တတ်တာမျိုးတွေ၊ တစ်ခါတလေ နှာခေါင်းနှိုက်နေတတ်တာမျိုးတွေက အချိန်မရွေး မထင်မှတ်ဘဲ ဖြစ်သွားတတ်တာဆိုတော့ ကျွန်မက ဟန်ဆောင်တတ်တာမဟုတ်ဘူး ညှိသွေးရဲ့”

“ဟား... ဟား... ဟား... ငွေသားလေးရယ်၊ အဲဒီလို ရှိုးသားပြီး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောတတ်တာကိုက အရမ်းချစ်စရာကောင်းနေတာ။ ငွေသားက ဘယ်လိုပဲနေနေ လှနေတာပါ။ ချစ်သူကို ပဲပေးချင်တာနဲ့ ပိုပြင်မိမှ အိုဗာဖြစ်သွားဦးမယ်။ ဒါပေမဲ့... ကိုယ်ကတော့ ငွေသားဘယ်လိုပုံစံမျိုးလေးပဲဖြစ်ဖြစ် ချစ်နေမှာပဲ”

“အင်း၊ ယုံပါတယ် ညှိသွေးရဲ့၊ ဒါဆို ကျွန်မ ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်နော်။ သတိရလို့ တမင်သက်သက်ခေါ်တာမဟုတ်လား”

“နေပါဦး ငွေသားရဲ့... ကိုယ်ပြောစရာကျန်နေသေးတယ်။ ငွေသားပဲ အတန်းချိန်ကလွဲရင် ကျန်တဲ့အချိန်တွေ ဖုန်းခေါ်လို့ရတယ်ဆို။ ဘာတွေအရေးကြီးနေလဲ အချစ်ကလေး”

“မနက်က ညှိသွေးကိုပြောဖို့မေ့သွားတယ်။ ဒီနေ့ ဖေဖေကို MRTV 4 က Interview လုပ်ဖို့အစီအစဉ်ရှိတယ်လေ။ Interview မလုပ်ခင် ကျွန်မက ဖေဖေနားမှာ Guide လုပ်ပေးရမှာဆိုတော့ အလုပ်ကို မြန်မြန်ရောက်မှဖြစ်မှာ”

“ဪ၊ အိုခေ အိုခေ... ကိုယ်နားလည်ပြီ ငွေသား”

“ဒါဆို ပြောစရာရှိတာ မြန်မြန်ပြောလိုက်နော်”

“ငွေသားရဲ့မွေးနေ့က ကပ်နေပြီဆိုတော့ ကိုယ့်ရင်တွေ အရမ်းလှုပ်ရှားနေတယ်။ ပြီးတော့ ပျော်လည်း အရမ်းပျော်နေတယ်။ ချစ်သူဖြစ်ပြီးမှ ပထမဆုံးအကြိမ်တွေ့ရမှာ ဘယ်လောက်ပျော်စရာကောင်းလဲ ငွေသား”

“အင်း၊ ကျွန်မလည်း ညှိသွေးလိုပဲ ခံစားရတယ်။ မွေးနေ့မှာ ဖေဖေက ဘယ်မှပေးမလွှတ်ဖူးတော့ ခွင့်မတောင်းဖို့အတွက် တောင် ရင်ထဲမှာ တထိတ်ထိတ်နဲ့”

“ဒါပေမဲ့ ရအောင်ပြောနော် အချစ်၊ မွေးနေ့မှာ ချစ်သူနဲ့အတူတူ ဘုရားကို အရုဇာတ်တက်ချိန် သွားရတယ်ဆိုတာ ဘယ်လောက်ကြည်နူးစရာကောင်းလဲ”

“ကတိပေးပြီးပြီပဲ ညှိသွေးရဲ့၊ အဲဒီအစီအစဉ်ကို ဖြစ်အောင် လုပ်မှာပါ။ သူငယ်ချင်းတွေကလည်း ကူညီမှာဆိုတော့ သေချာနိုင်ပါတယ်”

“ကိုယ် မင်းအတွက် မွေးနေ့လက်ဆောင် ကြိုပေးဖို့ စီစဉ်နေတယ်။ PRE HAPPY BIRTHDAY... ပေါ့”

“PRE HAPPY BIRTHDAY!... ဘာလဲဟင်”

“Suprise လေ၊ မွေးနေ့မရောက်ခင် ငွေသားလက်ထဲ ရောက်လာစေရမယ်။ အခု အဲဒီစိတ်ကူးလေးကိုရလို့ ငွေသား”

ပြောတာ။ ကဲ၊ ဒါပဲနော်၊ ငွေသားလေး အရမ်းချစ်တယ်။ ဘိုင့် ဘိုင့်...”

“ကျွန်မရောပဲ... တာတာ”

ဟုပြောပြီး ညိုသွေးရဲ့ပုံလေးပေါ်နေသော Display ကို KISS ပေးလိုက်လေသည်။

“အချိန်ရတိုင်း ဖုန်းခေါ်နေတာတောင် ရှင်တို့ဥစ္စာက ပြောစရာတွေ မကုန်နိုင်သေးဘူးလား”

“သူက PRE HAPPY BIRTHDAY တွေဘာတွေ လုပ်နေပြန်ပြီ၊ ဘာပေးမှာတဲ့လဲ”

“Surprise တဲ့... မွေးနေ့မတိုင်ခင် ကျွန်မလက်ထဲ ရောက်လာစေရမယ်တဲ့။ အဲဒီစိတ်ကူးလေးကို လှမ်းပြောတာတဲ့။ ပြီးတော့ ကျွန်မမွေးနေ့ကျရင် ဘုရားအတူတူသွားဖို့ကိစ္စကို မပျက် အောင် ခဏခဏထာတ်ပေးနေတာ။ အဲဒီနေ့အတွက် သူ့ကြိုတွေး ပြီး ပျော်နေတဲ့အကြောင်း စိတ်လှုပ်ရှားနေတဲ့အကြောင်းတွေပေါ့ ဟယ်”

“ရှင့်ကို ညိုသွေးက အရမ်းချစ်တာပဲနော်။ ရှင် အရမ်း ကံကောင်းတယ်။ သူက ရှင့်မှာ လိုအပ်နေတာမျိုးတွေ၊ မေ့နေ တတ်တာမျိုးလေးတွေကအစ တစ်ခုချင်းသတ်ပေးပြီး ဖြည့်ဆည်း ပေးနေမယ့်ပုံပဲ။ အချိန်ရရင် ရသလိုလည်း ရှင့်နောက်ကို အရိပ် ကလေးလို လိုက်နေတတ်တယ်ထင်တယ်။ အခုလည်း ဒီအနီး

နားတစ်ဝိုက်မှာ ရှိပုံပေါ်တယ်တဲ့။ ကျုပ်တို့လည်း အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ဦးမှ”

“ရှင်သိလား၊ ငွေသား၊ မိန်းကလေးတွေက သူတို့ကို အံ့ဩပျော်ရွှင်အောင် လုပ်နိုင်တဲ့လူကို ဘယ်တော့မှမမေ့ဘူးတဲ့။” ရှင်လည်း အဲဒီလိုဖြစ်တော့မယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ညိုသွေး ရှင့်ကိုချစ်တဲ့ပုံစံက စိတ်ကူးယဉ်ဆန်ဆန်လေးတွေ၊ အံ့ဩစရာ ကောင်းတာလေးတွေနဲ့ ပြည့်နေတာ။ ဒါကြောင့် ရှင်ကံကောင်း တယ်လို့ပြောတာ။ ကျုပ်တို့ကျေးဇူးကို မမေ့နဲ့ ငွေသားနုစပယ်”

“ဟဲ့၊ ဟိုမှာကြည့်စမ်း၊ ဦးမျိုး ကားထဲက ထွက်လာပြီး ဟိုကြည့်ဒီကြည့်နဲ့ ရှာနေပြီ”

တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပွစိပွစိဖြစ်နေချိန်မှာပဲ နောက်ထပ် ဖုန်းခေါ်သံ ထွက်လာပြန်သည်။ ဒီတစ်ခါ ring tone လေးက တော့ ညိုသွေးသီမှ မဟုတ်တော့ဘဲ 'WE ARE THE WORLD' ကို ဖေဖေကိုယ်တိုင် စိတ်ကြိုက်ထည့်ပေးထားသည့် ဖေဖေခေါ် သံပင် ဖြစ်လေသည်။

“ဟယ်... ရှင့်ဖားသားကြီး ဖုန်းဝင်လာပြန်ပြီ။ မျက် စိအောက်က အပျောက်မခံနိုင်တဲ့ ချစ်သူနဲ့ မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံနိုင်တဲ့ ဘိုးတော်နဲ့တော့ တွေ့ပြီဟေ့။ ဒါဆို ကျုပ် တို့ လစ်တော့မယ်”

“အိုခေ၊ ကျေးဇူးပဲ၊ ဟဲ့၊ နဒီ ကျန်ခဲ့မှာမှလား။ ရှင်အိမ်

က ကျွန်မနဲ့လမ်းကြိုနေတာကို။ ဟယ်လို ဖေဖေ”

ငွေသားက တစ်ဆက်တည်းဖုန်းပြောလိုက်တော့ သူငယ်
ချင်းသုံးယောက်ကလည်း ထွက်သွားပြီး အနားမှာ နဒီတစ်ယောက်
သာ ကျန်ခဲ့သည်။ နှစ်ယောက်သား ဖုန်းပြောရင်း ကားသီသို့
လျှောက်လာခဲ့၏။

“သမီးရေ့ လာနေပြီလား ဒီမှာ အင်တာဗျူးအစီအစဉ်
စ.တော့မယ်”

“သမီး အခုမှကျောင်းထဲက ထွက်လာတာဖေဖေ။ ခဏ
လေး စောင့်ခိုင်းပေးပါ။ သမီး အနားမှာ ရှိနေချင်တယ်”

“ဖေဖေ ကော်ဖီတော့ တိုက်ထားတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အား
လုံးက အချိန်နဲ့အလုပ်လုပ်နေရတာဆိုတော့ သူတို့ အချိန်ပိုပေး
နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဖေဖေက မေးခွန်းယူထားပြီး အေးဆေးဖြေ
ပေးချင်ပေမယ့် သူတို့က real life ကိုပဲ လိုချင်တာတဲ့။ အခု
ဓာတ်ပုံရိုက်တဲ့လူတွေကတော့ ရိုက်နေတယ်။ သင်တန်းမှာတော့
ရိုက်ခဲ့ပြီးပြီတဲ့”

“ဟုတ်... ခဏနေရင် သမီးရောက်တော့မှာပါ”

“ဒါနဲ့ သမီးဘာဖြစ်လို့ နောက်ကျတာလဲ။ အလုပ်ကိစ္စ
ရှိတယ်လို့ ဖေဖေကြိုပြောပြီးသားလေ။ အခုတလော သမီး ဘယ်
လိုဖြစ်နေလဲ”

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး... ဟို”

“ဖုန်းခေါ်တိုင်းလည်း Busy ဖြစ်နေတာက များတယ်။
ကျောင်းပြန်ချိန်တွေလည်း နောက်ကျလာသလိုပဲ။ ဟုတ်တယ်၊
ဖေဖေ အခုမှသတိထားမိတယ်။ မှန်မှန်ပြောစမ်း! သမီး၊ ဘာဖြစ်
လို့ နောက်ကျနေတာလဲ။ ဖေဖေ သမီးကို ယုံလို့မရတော့ဘူး
ထင်တယ်”

“ယုံပါ ဖေဖေရဲ့၊ သမီး... ဟို”

“တဟိုဟို တဟင်ဟင် လုပ်မနေနဲ့၊ မေးတာကို မြန်မြန်
ဖြေ။ ဖေဖေအစီအစဉ်ဖျက်ပြီး လိုက်လာမှာနော်”

“ဖေဖေကလည်း ဘာဖြစ်လို့ လိုက်လာရမှာလဲ။ ဖေဖေ
စိတ်ထင်လို့ပါ။ ဒီနေ့တစ်ရက်တည်း နောက်ကျတာနဲ့ သမီးကျုံး
ပြီး အပြစ်ပြောတော့မလို့လား။ ဒီမှာ နဒီက ဖိနပ်ပြတ်သွားလို့
ကေခိုင် သွားဝယ်နေတာကို စောင့်ရင်းနဲ့ ကြာသွားတာ”

“ဟဲ့၊ ငါ့ဖိနပ်က ဘယ်မှာပြတ်လို့လဲ”

ရုတ်တရက် နဒီအသံ ထွက်လာတာမို့ ဖေဖေမကြားနိုင်
ရန် ဖုန်းကို အသေအုပ်လိုက်ရလေသည်။ ပြီးတော့ နဒီအနား
ကပ်၍ သွားကြားထဲက ထွက်သောအသံမျိုးနှင့်...

“သေတော့မှာပဲ၊ ဒီမှာ စစ်နေလို့ ရှင့်ကိုခွဲပြီး လိမ်လိုက်
ရတာ”

ဟုပြောပြီး ဖုန်းကို ပြန်နားစွင့်လိုက်ရသည်။

“ဖိနပ်က ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ပြတ်ရတာလဲ၊ ဒီတောက်

တစ်နေ့တစ်မျိုး ထည့်လဲစီးနေကြတဲ့ကလေးတွေက ပြတ်စရာ အကြောင်းရှိလို့လား။”

“ဒီနေ့ နဒီက Slipper လေး စီးလာတာ ဖေဖေရဲ့ သမီးဖိနပ်အထူကြီးနဲ့ နင်းမိသွားတာ။ သူ့ဖိနပ်က ကတ္တီပါးပါးပါး လေးရယ်။ ကြိုးကလည်း ပါးပါးသေးသေးလေး။ မယုံရင် နဒီကို မေးကြည့်မလား။ နဒီ အနားမှာ ရှိတယ်”

ဖိနပ်က ပြတ်တာနှင့်မပြတ်တာပဲ ကွာသည်။ နဒီ စီးလာ သည့်ဖိနပ်က ငွေသားပြောတဲ့အတိုင်း တစ်ပုံစံတည်း ဖြစ်ပါ၏။

“အိုခေ၊ ချပြီ ဒါဆို ဖေဖေ ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်”

“နေပါဦး ဖေဖေရဲ့၊ ခုနက ဖေဖေပြောတဲ့စကားလုံး တွေက အရမ်းစိမ်းတာပဲ။ စိမ်းတာမှ တင်းတင်းကြီးနဲ့ စိမ်းတာ အဲဒီလို ဖေဖေ တစ်ခါမှပြောဖူးတာမဟုတ်ဘူးနော်။ နောက်တစ် ခါမပြောမိအောင် ဆင်ခြင်ပါ”

“အမယ်လေးဗျာ... မိန်းကလေးရေ၊ ငါက မင်းကို ဆုံးမရမှာလား၊ မင်းက ငါ့ကိုဆုံးမရမှာလား။ မဆင်မခြင်ပြော မိရင် ကျွန်တော်မျိုးကို ဘယ်လိုအပြစ်ပေးမှာလဲခင်ဗျာ”

“ဖေဖေ မဆင်မခြင်ပြောမိရင် သမီး အရမ်းဝမ်းနည်း မှာပေါ့၊ ငိုမိမှာပေါ့။ ဖေဖေအပေါ် အချစ်တွေလျော့သွားမှာပေါ့။ အဲဒီအပြစ်တွေ ဖေဖေခံစားရလိမ့်မယ်”

“ဝိုး၊ နိုး၊ နိုး၊ နိုး... ဒါတော့ မဖြစ်ဘူး။ နောက်ကို ဒါ

နီးနီးဖြစ်လေရဘူး။ ဖေဖေက သမီးလေးအပေါ်ကို စိုးရိမ်စိတ်တွေ အရမ်းဝင်သွားမိလို့ တစ်ခါမှမပြောဖူးတဲ့လေသံမျိုးနဲ့ ပြောမိတာ ဝါကွာ။ ကဲ... ကျေနပ်ပြီလား... ဝေလာလေး”

“အင်း၊ ချစ်တယ်ဖေဖေ၊ ဘိုင့်ဘိုင့်”

“အိုခေ အိုခေ... ဘိုင့်ဘိုင့်”

ငွေသားသည် ဖုန်းပြောပြီး ပခုံးလေးကို တွန့်လိုက်မိ တော့ နဒီက မျက်စောင်းထိုးကြည့်လေ၏။ ဖေဖေက ငွေသားကို တေလာဆွမ်းမိန့်နှင့်တူသည်ဟု တင်စားထားတာမို့ တစ်ခါတစ်ရံ ချစ်စနိုးနှင့် တေလာလေးဟု ခေါ်တတ်ပါသည်။

“နင် တော်တော်သံရုပ်ဆောင်ကောင်းပါလား ငွေသား။ ဝီဝီရီရီလိမ်တတ်လိုက်တာ၊ ဒီအတတ်တွေ ဘယ်တုန်းက တတ် နေတာလဲ”

“မေးခွန်းထဲကို ဝင်အောင် ဘောင်မကျော်ဘဲ ကွက်တိ ဖြေရမယ်ဆိုရင် ညိုသွေးကို ချစ်မိကတည်းက”

“ဘယ်လို!... ညိုသွေးကို ချစ်မိလို့”

“ဟုတ်တယ်... ကျွန်မက ဘဝကို ရိုးရိုးလေးပဲ ဖြတ် သန်းလာခဲ့ရတာ။ ပူပင်စရာ တစ်ခုမှမရှိဘဲ ပြည့်ပြည့်စုံစုံနေလာ ခဲ့ရသလို ဖေဖေနဲ့လည်း တစ်ယောက်အပေါ်တစ်ယောက် ချစ် ခြင်းမေတ္တာတွေ အပြည့်အဝပေးလှယ်ပြီး နေလာခဲ့တာဆိုတော့ မရိုးသားတဲ့လုပ်ရပ်ဆို ဘာတစ်ခုမှမသိခဲ့ဘူး”

www.burmeseclassic.com

“...”

“ကောက်ကျစ်ဖို့ လိမ်ညာဖို့ဆိုတာ နားကိုမလည်တာ။ စိတ်ကူးထဲကို ဝင်မလာတာ။ ညှိသွေးကို ချစ်လိုက်မိမှပဲ ဖေဖေ အပေါ်ကို မရိုးသားတဲ့စိတ်တွေနဲ့ လိမ်ညာတတ်တဲ့အကျင့်တွေက Automatic သူ့အလိုလိုပေါ်လာခဲ့တာပဲ။ ဇာတ်တိုက်စရာ ဇလိုတူး အရမ်းအံ့ဩစရာကောင်းတယ်။ အဲဒါ အချစ်ကြောင့်ပဲ နဒီ”

“အေးလေ၊ နင်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့အချစ်က အရမ်းကို အားကျစရာကောင်းသလို လူပုံစံလေးတွေကလည်း အရမ်းကို လိုက်ဖက်ညီနေတာပဲ။ နင် ညှိသွေးကို ဒီလောက်တောင် ချစ်သလား”

“ရက်ရက်စက်စက်ကို ချစ်တာ၊ ငါ့ဘဝမှာ သူမရှိရင် မဖြစ်ဘူး။ ညှိသွေးကလည်း ငါ့ကိုရက်ရက်စက်စက်ချစ်တာ။ သူ့ဘဝမှာ ငါမရှိရင် မဖြစ်ဘူး။ အဲဒီလို သူငါ တစ်ထပ်တည်းကျ တဲ့အချစ်မျိုး ငါတည်းဆိုတဲ့အတ္ထုတွေနဲ့ပေါ့ဟာ”

“ဘုရားရေ”

“တကယ်တော့ အချစ်ဆိုတာ လုံးဝမကောင်းတဲ့အရာပဲ နဒီ။ အချစ်က မိုက်ရှူးရဲဆန်တဲ့စိတ်တွေကို ဖြစ်ပေါ်စေတယ်။ လိမ်ညာ ကောက်ကျစ်တတ်အောင်လည်း သင်ကြားပေးတယ်။ အဲဒီလို မကေဆင်းမှန်းသိနေရဲ့သားနဲ့လည်း လူတွေက မလွတ်

တင်းနိုင်ကြဘူး။ မလွဲရောင်နိုင်ဘဲ အရူးအမူးဖက်တွယ်ချင်ကြတယ်။ ရှင်က ချစ်ရမယ့်သူ မတွေ့သေးလို့ပါ။ ကိုယ် အရမ်းချစ်တဲ့သူ တွေ့လာရင် ကျွန်မပြောတာတွေကို လက်ခံမိလိမ့်မယ်။ ငြီးတော့ ကိုယ်ချင်းစာမိလိမ့်မယ်”

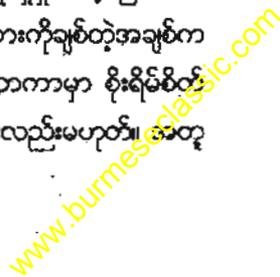
“ခိုင်တွေက လန်းလှချည်လား ငွေသားရယ်။ အချစ်ကို သိတာ တစ်နှစ်တောင် မပြည့်သေးဘဲနဲ့ အချစ်နည်းပြသင်တန်းတောင် ဖွင့်တော့မယ့်အတိုင်းပဲ။ ဒါနဲ့ နင့်ဖုန်းပြဿနာကိုရော ဘယ်လိုရှင်းလဲ။ တစ်နေ့ တစ်နေ့ ညှိသွေး ring tone နဲ့ နင့်အဖေ ring tone က အချိန်ပြည့်တိုက်ခိုက်နေတာ”

“ဒီလိုပေါ့ဟဲ့၊ အချစ်ဉာဏ်နဲ့ ကြည့်ရှင်းရတာပေါ့”

ငွေသားက ဝင့်ဝင့်ထည်ထည်ကလေး ပြောပြီး ကားထဲ ဝင်ထိုင်လိုက်တော့ နဒီကလည်း မျက်စောင်းလေး ပစ်လျက်...

“ဟင်း... နင့်အဖေသာသိရင် မလွယ်ဘူး”

ဟုပြောပြီး တစ်ဖက်မှ ဝင်ထိုင်လေသည်။ နဒီက စကားကို ခပ်လွယ်လွယ်ပြောလိုက်ပေမယ့် အဆုံးသတ် ‘မလွယ်ဘူး’ ဆိုသည့်စကားထဲမှာ ခက်ခက်ခဲခဲအဓိပ္ပာယ်တွေ ပါဝင်နေသည်ဆိုတာ ငွေသားသာ အသိဆုံးမို့ ရင်ထဲစူးစူးရှရှတော့ ဖြစ်မိ၏။ အကြောင်းကတော့ ဖေဖေ ငွေသားကိုချစ်တဲ့အချစ်က သာမန်ဖခင်တွေလိုလည်း မဟုတ်၊ နေရာတကာမှာ စိုးရိမ်စိတ်ကြီးလွန်းပြီး ပိတ်ပင်တားဆီးနေတတ်တာမျိုးလည်းမဟုတ်။ အတူ

တွဲသွားလို့ အကြံခံရရင်လည်း ဒေါသထွက်ပြီး ဆူပူနေတတ်တာ မျိုးမဟုတ်။ ပြီးတော့ ငွေသားကို တီးတိုးတီးတိုးသဖန်းပိုးလာ တာတွေ တွေ့လျှင် 'ဘယ်ကောင်လဲကွ၊ ငါ့သမီးကိုလိုက်တာ' ဆိုပြီး ဓားနှင့်လိုက်တိုးမတတ်၊ သဝန်တိုတတ်သူလည်းမဟုတ်။

ငွေသားကိုသာလျှင် အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့် ချစ်မြတ် နိုးနေပြီး ငွေသား ဘာလုပ်လုပ် အသေးစိတ်ကအစ တစ်ခုချင်း သိချင်နေသော နားလည်ရခက်သူ ချစ်ခြင်းမေတ္တာများဖြင့် ချစ် တတ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

“ငွေသားသာ ညှိသွေးနဲ့ အရူးအမူးချစ်နေတာသိရင် ဖေဖေ ဘယ်လိုနေမလဲ၊ ဘယ်လိုခံစားရမလဲ”

ထိုအတွေး တွေးမိတိုင်းလည်း ဖေဖေအပေါ် စိုးရိမ်စိတ် နှင့် ရင်ထဲ လှုပ်လှုပ်ခတ်ခတ်ဖြစ်ခဲ့ရသည့်အကြိမ်ပေါင်း မနည်း တော့ပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်နေ့နေမှာ ငွေသားရဲ့အိမ်ထောင်ဖက် ဟာ 'သန့်စင်ညှိသွေး'ပဲ ဆိုတာ ဖေဖေသိရပါတော့မည်။

သေချာတာကတော့ ဖေဖေ၊ ငွေသားကိုချစ်တဲ့အချစ် က အချိန်တိုင်း စိုးရိမ်မှုတွေ လွှမ်းခြုံနေသည့်အချစ်ပဲဖြစ်ပါတော့ သည်။

ဖေဖေဆီရောက်တော့ Interview အစီအစဉ်လုပ်နေ တာနှင့် တိုးလေသည်။ ငွေသားက ဝန်ထမ်းအချို့ကို နှုတ်ခမ်း ပေါ် လက်ညှိုးလေး ဖိပြလိုက်ပြီး ဖေဖေနောက်ကွယ်တစ်နေရာ ကနေ လက်ပိုက်လျက် ဖေဖေကိုပြုံးကြည့်နေလိုက်မိ၏။

ဖေဖေဒီဇိုင်းက ရေရေလည်လည်ကို အထာကျလွန်းပါ သည်။ လုပ်နေသည့်လုပ်ငန်းကလည်း ခေတ်လူငယ် ယောက်ျား လေး၊ မိန်းကလေးပေါင်းစုံနှင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံရသည့်အလုပ်မို့ အချိန်ပြည့် Active ဖြစ်နေ၏။ အသက်လေးဆယ်ကျော်ဆိုပေ မယ့် ငွေသားနှင့်ယှဉ်လျှင် မောင်နှမအထင်ခံရလောက်အောင် အရွယ်တင် နုပျိုသူလည်း ဖြစ်လေသည်။

ကိုယ့်ဖေဖေမို့ ပိုပိုသာသာပြောရတာ မဟုတ်ပါ။ ဖေဖေ က ဘော်ဒီလည်း ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ်ရှိသေးသလို အဝတ်အထည် ဖက်ရှင်ဆိုလျှင်လည်း ဂျင်းနီပန်၊ ဖစ်တင်တီရှပ်ရောင်စုံနှင့် ဖစ် တင်ရှပ်လက်ရှည်တွေကို လက်ခေါက်ပြီး ဝတ်ရတာ ခရေဖီဖြစ် သူမို့ ဖေဖေကို ဘယ်အချိန်ပဲကြည့်လိုက်ကြည့်လိုက် မျက်စိထဲ မှာ ဘရက်ပစ်နှင့်သာ မှားနေတော့၏။

ဖေဖေက ငွေသားကို တေလာဆွမ်းနှင့်တူသည်ဟုပြော လိုက်၊ ငွေသားက ဖေဖေကို ဘရက်ပစ်နှင့်တူသည်ဟုပြောလိုက် ဆိုတော့ ဒီသားအဖ တစ်ဆိတ်တော့ မလွန်လွန်းဘူးလား။ ငွေ သား၊ ဦးဘဂျမ်း၏ကာတွန်းတစ်ကွက်ကို သဘောကျဖူးသည်။

www.burmeseclassic.com

(* ထမင်းချက်တပည့်က ငုတ်တုတ်ကလေးထိုင်ပြီး သနားစရာမျက်နှာလေးနဲ့ မော့လို့...

• ဆရာသမားက ဖုန်ရွှေမှာ အင်္ကျီအသစ်ကိုဝတ်ပြီး ဘိုကေကို ကျော့ကျော့မော့မော့ပြီးလို့...

“ဟေ့၊ ဘိုးချုပ်၊ ထမင်းချက်စရာရှိတာ သွားပြီးချက် လေကွာ။ ငါ့ကို အလကား ဘာဖြစ်လို့ လာပြီးငေးကြည့်နေရ တာလဲ”

“ဆရာဝတ်ပုံစားပုံ ပြောပုံဆိုပုံရာ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ရော ကြည့်လေကြည့်လေ သမ္မတကြီးနဲ့တူလေပဲ ဆရာ။ ဓမ္မေဇ္ဇိ ချား တော်သလား။ ဆရာ မလိမ့်နဲ့နော်”

“မတော်ပါဘူးကွာ...ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...မင်း ပြဇာတ်သွား ချင်တယ်ဆို။ ရော့၊ ပိုက်ဆံ၊ သွားချင်သွား၊ ထမင်း ငါ့ချက်ထား လိုက်မယ်”

ဆိုတော့ ဆရာသမား ဘဝင်လေဟင်သွားပုံက ထမင်း ချက် ဘိုးချုပ် ပိုက်ဆံရတဲ့အပြင် ထမင်းပါ မချက်ရတော့ဘဲ ပြ ဇာတ်သို့ ခိုးရတဲ့အထိဖြစ်လေသည်။

ငွေသားရဲ့ပေဖေကလည်း ထိုသို့ဖြစ်သည်။

(“ဟား...ဆရာသမား ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည့် အရမ်း ကို လန်းနေတာပဲ”

“ဆရာဝတ်ပုံစားပုံက အရမ်းပိုက်တယ်၊ လုံးဝစက်ရှင်

ဆူတယ်”

“ယောက်ျားတွေ ဂျင်းဘောင်းဘီဝတ်နေကြပေမယ့် လိုက် ဆဲလူမှ လိုက်တာနော်။ ဆရာက ဘော်ဒီဖြောင့်ပြီး မာဆယ်တွေ ဆလည်း လှနေတော့ ဂျင်းပန်နီနဲ့စင်တင်တီရှပ်နဲ့ တွဲဝတ်လိုက်ရင် ထုံစ ဘရက်ပစ်ပဲ။ ကိုနိုးယားမင်းသားလောက်ကတော့ နားထား”

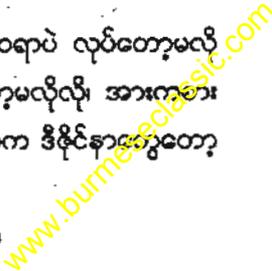
“Country ခေါက်စီးပြီး ရှုပ်လက်ရွှည်ကို လက်ခေါက် ဝတ်တတ်တဲ့စတိုင်လ်ကလည်း တကယ့်ကောင်းတို့မင်းသားပဲ”

စသဖြင့် သူ့တပည့်တွေက ပြောပြီဆိုလျှင် ထိုနေ့အဖို့ နီးရာစားသောက်ဆိုင်ကို ချက်ချင်းပဲ ဖုန်းနှင့်လှမ်းမှာပြီး စားစရာ ကောင်းကောင်းတွေ ကျွေးတော့တာပဲဖြစ်၏။

“ဘယ်အချိန်ကတည်းက ဝါသနာပါခဲ့တာလဲဆိုတော့ 15, 16 လောက်ကဖြစ်မယ်။ ဒါပေမဲ့ 20 ကျော်လောက်မှ ဒီ လောကထဲကို ခြေစုံပစ် ဝင်ရောက်ခဲ့တာ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ 15, 16 အရွယ်က စိတ်ကစားတတ်တဲ့အရွယ်လေ၊ ကိုယ် ဘာ ကို ဝါသနာပါလဲ၊ ဘယ်လိုမင်းမှာ ခြေချမလဲဆိုတာကို တိတိကျ ကျ မရွေးနိုင်သေးတဲ့အရွယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဟိုစင်စင် ဒီစင်စင်ပဲ၊ ပန်းချီဆရာပဲ လုပ်တော့မလို့ လို့၊ ကဗျာဆရာ၊ စာရေးဆရာပဲလုပ်တော့မလို့လို့၊ အားကစား ဘက်ပဲ ဇောက်ချရမလားပေါ့။ အဲဒီခေတ်က ဒီနိုင်နားတွေတော့

လည်း တစ်မျိုးကောင်းတယ်လေ”

“အစ်ကို့ရဲ့ဘဝမှာ ပျော်စရာအကောင်းဆုံးအချိန်လေးတွေရှိရင် ပြောပါဦး”

“ဘဝမှာ ပျော်စရာအကောင်းဆုံးအချိန်ကလေးတွေကတော့ ဒီအနုပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး သမီးကို ဘာမှလိုလေသေးမရှိအောင် ကောင်းကောင်းပြုစုပျိုးထောင်နိုင်ခဲ့တာနဲ့ မိဘတွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်းကို ကူညီထောက်ပံ့ပေးနိုင်ခဲ့တဲ့အချိန်လေးတွေပဲပေါ့။ ပြီးတော့ သမီးနဲ့အပန်းဖြေခရီးထွက်ရတဲ့အချိန်လေးတွေရယ်၊ အစားအသောက်ကောင်းကောင်းတွေ ရှာစားတတ်ကြတဲ့အချိန်လေးတွေရယ်ကတော့ ပိုအပျော်ဆုံးပါပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကို့၊ လက်ရှိမှာ အရမ်းအောင်မြင်နေပြီး ဆိုင်ခွဲတွေလည်း အများကြီးဖွင့်ထားတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ဘယ်နှဆိုင်လောက် ရှိမလဲအစ်ကို့။ ပြီးတော့ သင်တန်းဖွင့်ထားတယ်လို့လည်း သိရပါတယ်။ အဲဒီအခြေအနေလေး...”

“လက်ရှိက ဆိုင်ခွဲ 10 ဆိုင်ပါ။ ဒဂုံစင်တာ၊ လပြည့်ဝန်းပလာဇာ၊ စိန်ဂေဟာ(ပြည်လမ်း)، နယူးဂေါလ်(ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း)، ဗိုလ်ချုပ်ဈေး၊ Junction မော်တင်၊ နေပြည်တော်၊ ဘန်ကောက်၊ မန္တလေးနဲ့ ဒီ 19 လမ်းပေါ့။ ဒီမှာကတော့ ကိုယ်အမြဲတမ်းတိုင်ဖြစ်ပါတယ်။ ပထမဆုံး ၈ ဖွင့်ခဲ့တဲ့နေရာလေးမှို့လို့ အမှတ်တရနဲ့ပေါ့။ သင်တန်းလည်း ဒီမှာပဲဖွင့်တာပါ။ ဝန်ထမ်း

တွေကိုလည်း သေချာလေ့ကျင့်သင်ကြားပေးထားတဲ့အတွက် လာတဲ့လူတိုင်းကို စိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေမှာပါ”

“အစ်ကိုက Hair stylist လို့ပြောရင် ရလား”

“ရလားမဟုတ်ဘူး၊ လုံးဝကို အသေအချာပဲ။ ကိုယ်လည်း အဲဒါကိုပဲပြောချင်တာ။ ကိုယ့်ရဲ့အဓိကမေ့ကျောက အဲဒါပဲ။ ဘီးတစ်ချောင်းနဲ့ ကတ်ကြေးတစ်လက်သာရှိရင် ပြီးပြီဆိုတဲ့အစားထဲက။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က ခေတ်လူငယ်တွေနဲ့ အများဆုံးဆက်ဆံနေရတာဆိုတော့ ခေတ်မီဖို့ရယ်၊ ကပ်စတစ်မာတွေရဲ့တောင်းဆိုချက်ရယ်၊ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ချင်တဲ့စိတ်ကူးရယ်၊ အားလုံးပူးပေါင်းပြီး အခုဆိုရင် ဝန်ဆောင်မှုအများကြီးပေးနေပါပြီ”

“...”

“ဆံပင်နဲ့ပတ်သက်တာအပြင် မိတ်ကပ်နဲ့ မျက်နှာအလှအပဆိုင်ရာတွေ၊ ခြေသည်းလက်သည်းနဲ့ ခြေဖဝါးနှိပ်နယ်တာတွေကိုပါ အကောင်းဆုံးဝန်ဆောင်မှု ပေးနေပါတယ်။ ဒီနှစ်ကုန်ရင် Spa သီးသန့်ဖွင့်တော့မှာပါ။ ပြီးတော့ ဒီလုပ်ငန်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ပစ္စည်းတွေကိုလည်း ရောင်းချပေးဖို့ အစီအစဉ်ရှိပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ အစ်ကို့ဘဝမှာ အနာဂတ်အတွက် စိတ်ကူးပုံဖော်ဖို့ အစီအစဉ်သစ်လေးတွေရှိရင်လည်း ပြောပြပေးပါဦး”

“လူ့လောက အတောမသတ်တဲ့ကွဲ အနာဂတ်အတွက်ကတော့ အခု မြန်မာကျော်နေပြီဆိုတော့ ကမ္ဘာကျော်ဖြစ်ချင်

တယ်ကွား၊ စိတ်ကူးပုံဖော်မယ့်အစီအစဉ်လေးတွေကတော့ ခေတ်
မိတိုးတက်တဲ့အလှအပဆိုင်ရာတွေကို ယူကံမြေပပြတ် လှေလာ
သွားနိပါပဲ။ ဥပဒေပုံ အပေဒီကကိုလည်း နောက်ထပ်သွားလေ့
လာဖို့ အစီအစဉ်ရှိတယ်”

“Top hair stylist တစ်ယောက်ရဲ့ ရပ်တည်မှုကို ဘယ်
လိုခံယူထားပါသလဲ အစ်ကို”

“Top hair stylist တစ်ယောက်ရဲ့ ရပ်တည်မှုဘဝက
Customer တွေပါပဲ။ ရင်ထဲမှာ ခံယူချက်အပြည့်ထားတာက
လည်း Customer တွေရဲ့ကျေနပ်အားရမှုရလဒ်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကို၊ သိချင်တာလေးတွေ စုံသလောက်
ဖြစ်သွားပါပြီ။ ခုလို အချိန်တစ်ခုပေးပြီး စိတ်ရှည်လက်ရှည်ဖြေ
ကြားပေးတဲ့အတွက် အစ်ကိုကို ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်။
အနာဂတ်မှာလည်း ဒီထက်မတ အောင်မြင်မှုတွေ ရရှိပါစေလို့
ဆုတောင်းပါတယ်”

“အိုခေ၊ ကိုယ်ကလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ပေးတဲ့
ဆုနဲ့ပြည့်ပါစေပေါ့”

တစ်ချိန်လုံး ဒီတိုင်းလေး ရပ်ကြည့်နေခဲ့သော ငွေသား
သည် အစီအစဉ်အားလုံး ပြီးစီးသွားမှ လက်ခုပ် ထ၊ တီးလိုက်မီ
လေ၏။ ငွေသားရဲ့လက်ခုပ်သံကြောင့် ဖေဖေ နောက်ကို ဗျတ်
ခနဲလှည့်ကြည့်လျှင် ငွေသားက လက်မလေးထောင်ပြီး ‘ဂျက်တီး’

ဟုပြောလိုက်သည်။

“ကြည့်စမ်း! သမီး ဘယ်အချိန်ကတည်းက ရောက်နေ
ဖာလဲ”

“မိပါတယ် ဖေဖေရဲ့၊ အစလေး နည်းနည်းပဲလွတ်တာ၊
သမီး အစအဆုံး နောက်ကနေ ဒီတိုင်းရပ်ကြည့်နေတာ။ အရမ်း
နားထောင်လို့ကောင်းတယ်”

“အင်း၊ ပြီးမှသာ ရောက်လာရင် ဖေဖေ သမီးကိုစိတ်
ဆိုးမိမှာပဲ”

“ဖေဖေကလည်း... ဖေဖေအရမ်းတော်တယ် သိလား။
အေးနွန်းဘောင်ထဲကို ကွက်တီဝင်အောင် ဖြေနိုင်တယ်။ အကြောင်း
အရာတွေ ဘေးကို ဖွာမထွက်ဘူး။ ဂုဏ်ယူပါတယ် ဖေဖေ”

ငွေသားက ပြောရင်း ဖေဖေရင်ခွင်ထဲဝင်၍ ခါးကိုသိုင်း
စက်ထားလိုက်မိသည်။ ဖေဖေကလည်း နွေးနွေးထွေးထွေးပြန်
ထည်ပွေ့ဖက်ပါသည်။ ငွေသားတို့သားအဖနှစ်ယောက်၏ ထို
အကျင့်လေးက ငယ်ငယ်လေးကတည်းက အခုချိန်ထိ စွဲစွဲမြဲမြဲ
ထည်ရှိနေပါ၏။

“ဒီလောက်ကတော့ Minar ပါ သမီးရာ၊ ဖေဖေ အင်
တာဗျားတွေ ဖြေလာတာ အကြိမ်ပေါင်းမနည်းတော့ဘူးဘဲ။ အခု
ဟာက MRTY 4 အတွက်ဆိုတော့ ပိုဂရုစိုက်ရတာပေါ့။ ဒါနဲ့
ဒီတိုင်း ဂုဏ်ပြုလို့ရမလားကွ”

“ဘာဟုတ်မလဲ၊ သမီးမှာ အစီအစဉ်ရှိပါတယ် ဖေဖေ
ရဲ့၊ ဖေဖေ ပင်ပန်းသွားပြီပဲ။ ဖေဖေကို သမီး တစ်ခုခုဝယ်ကျွေး
မယ်”

“ဝိုး!.. မိုက်တာပေါ့၊ တို့သမီး ဝယ်ကျွေးတာ စားရ
ခဲတယ်၊ တို့ကချည်း ဝယ်ကျွေးနေရတာ။ ဒါဆို အိမ်ပြန်မစား
တော့ဘူး”

“အင်း... သမီး ဆိုင်ကောင်းကောင်းလေး တွေထား
တယ် ဖေဖေ။ ကေခိုင်တို့ ညွှန်တာ။ 31 လမ်းထိပ်က It တဲ့။
အစားအသောက်တွေ ကောင်းတယ်ပြောတယ်။ ရေခဲမုန့်ကြော်
လည်း အရမ်းကောင်းတယ်တဲ့။ သမီး အဲဒါစားကြည့်ချင်လို့”

“အိုခေ၊ တစ်ခါတလေ အဲဒီလိုဆိုင်သစ်တွေမှာ သွား
စားရတာ အရသာတစ်မျိုးကောင်းတယ်။ ဟိုတယ်လ်တွေမှာ သွား
စားရတာ ကြာတော့ ရိုးလာသလိုပဲ။ သမီးရော ဆာနေပြီလား”

“ဆာနေပြီ၊ သမီးက လမ်းမှာကတည်းက ဒီနေ့အပြင်
မှာ ဖေဖေနဲ့အေးအေးဆေးဆေး တစ်ခုခုသွားစားမယ်လို့ တွေး
လာတာ။ အဓိကကတော့ ဖေဖေကို ဂုဏ်ပြုပေးချင်တာပေါ့။
ပြီးတော့ ဖေဖေကို သမီးပြောစရာလည်း ရှိနေလို့”

“ထူးထူးဆန်းဆန်း ဘာတွေများ ပြောစရာရှိနေလို့လဲ၊
အခုပြောလို့မရဘူးလား”

“ဆိုင်ရောက်မှပဲပြောမယ် ဖေဖေ”

“ကောင်းပြီ၊ ဒါဆို သွားမယ်”

ဆိုပြီး ဖေဖေက ငွေသားပဲခုံးလေးကို ဖက်လိုက်တာ
မို့ ငွေသားကလည်း ဖေဖေခါးကိုပြန်ဖက်ကာ ထွက်လာခဲ့ကြပါ
တော့သည်။ ဖေဖေနှင့် အဲဒီလိုတွဲသွားရတာ ငွေသား ဂုဏ်ယူ
သည်။ အရမ်းလည်း ပျော်စရာကောင်းပြီး လူကလည်း တက်
တက်ကြွကြွရှိနေ၏။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ငွေသားရဲ့ဖေဖေက ဗဟုသုတ
လည်း ကြွယ်ဝသလို နိုင်ငံတကာအမြင်လည်း ရှိတာမို့ သူ ကြား
တာမြင်တာလေးတွေနှင့်ပတ်သက်ပြီး ငွေသားကို ရှင်းပြပေးသည်။
ကြုံလျှင်ကြုံသလို ပညာပေးဟောပြောချက်တွေ လုပ်သည်။ သူ
တို့ခေတ်က အဖြစ်အပျက်ကလေးတွေနှင့် လက်ရှိဖြစ်ပေါ်နေသော
အတွေ့အကြုံလေးတွေကိုယှဉ်ပြီး ခံစားမှုလေးတွေကို မျှဝေသည်။

ပြီးတော့ Top Hair Stylist တစ်ယောက်မို့ လူချစ်လူ
ခင် ပေါများသလို over thirty, over forty lady တွေက
လည်း ဖေဖေအတွက် အချိန်မရွေး Welcome ဖြစ်နေပါသော
ကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဖေဖေက နားလည်ရခက်သည့်လူတစ်ယောက်ဖြစ်သလို
ငွေသားအပေါ် ထားသည့်ချစ်ခြင်းမေတ္တာကလည်း သာမန်မခင်
တွေလိုမဟုတ်ပေမယ့်၊ ငွေသား တစ်နှစ်ကျော်ကျော်နှင့် မေမေ
ဆုံးသွားကတည်းက နောက်အိမ်ထောင်မပြုတာတော့ အထူးအံ့

သိရလေသည်။

တကယ်ဆို ရှုပါက ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ရေက လှုံ့လှုံ့၊ နာမည်က ကြီးကြီး၊ အရွယ်ကလေးက တင့်တင့်၊ ဆိုတော့ ကိုယ့်စိတ်ကြိုက်မိန်းကလေးတွေကို တန်းစီပြီး ရွေးလိုရသည်။ လက်ရှိအချိန်ထိလည်း ပွဲစားတွေကမှတစ်ဆင့် မိန်းကလေးတွေဘက်မှ ကမ်းလှမ်းတာတွေကို ခံနေရဆဲဖြစ်၏။

သို့သော် ဖေဖေက သူ့စိတ်ကြိုက် အမြတ်တန်းပေးထားခဲ့တာဆိုသည့် 'ငွေသားနဝယ်' ဟုအမည်တွင်သော သမီးကလေးကိုသာ အရိပ်တကြည့်ကြည့် ကြည့်ပြီး ဘဝကို ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ဖြတ်သန်းခဲ့တာဖြစ်ပါသည်။ ဖေဖေမှာ တစ်ခုထူးဆန်းတာက ငွေသားကို ဒီအရွယ်ထိ သမီးရည်းစားကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး စကားတစ်ခွန်းမှ မဟာခဲ့ခြင်းပင်။

မပြောသင့် မမေးသင့်သည့် ကလေးအရွယ်လို့ပဲမြင်ပြီး မပြောဘဲ မမေးဘဲ နေခဲ့သလား။ သားအဖဖြစ်နေ၍ ဒီလိုကိစ္စတွေကိုရှုက်ပြီး မမေးခဲ့တာလား။ ဒါမှမဟုတ် ငွေသားမသိအောင်ဘဲ တိတ်တဆိတ်အကဲခတ်ပြီး ရင်ထဲကသာ ကျိတ်ပြီး စိုးရိမ်နေခဲ့တာလား။ ငွေသား ဝေခွဲမရခဲ့ပါ။

ဒါပေမဲ့ ထိုကိစ္စမှလွဲလျှင်တော့ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းရှိတာ၊ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အပြန်အလှန်အကျိုးပြုတာ၊ တစ်ယောက်မရှိလျှင် တစ်ယောက်

ရွှေပဒေသာစာပေ

နေတတ်တာ၊ တစ်ယောက်အပေါ်တစ်ယောက် စိုးရိမ်စိတ်ကြီးတာ၊ စ...တာတွေကတော့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ နှစ်ယောက်မရှိနိုင်သည့် သားအဖပင်တည်း။

အဲဒီလိုနေလာခဲ့ရင်းမှ ငွေသားရင်ဘတ်ထဲသို့ ညှိသွေးဝင်ရောက်လာသောအခါ ဖေဖေကို ကြောက်စိတ်တွေ ပိုလာပြီး နေရာတကာမှာ ဖုံးဖုံးဖိဖိနေတတ်သည့်ပညာတွေပါ အလိုလိုပင် တတ်မြောက်လာသလို ကြုံလျှင်ကြုံသလို လျှင်တစ်ပြက်လိမ်ညာတတ်သည့်အကျင့်တွေပါ ရလာခဲ့တာဖြစ်လေ၏။

နဒီက 'နင့်အဖေသားသိရင် မလွယ်ဘူး' ဟုပြောလိုက်ပြန်တော့ ငွေသားရင်ထဲ ပိုပြီးစိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေမိပါသည်။ ထိုလွယ်ဘူးဆိုတာက တချို့ဖခင်တွေလို ဆူပူကြိမ်းမောင်းပြီး ရိုက်နှက်ပစ်တာကို ခံလိုက်ချင်သေးသည်။ ဒီအဖေကဖြင့် ဘာမှမမေးမပြောဘဲ မျက်လုံးတွေနှင့်သာ စိုးရိမ်ပြနေတာမို့ ငွေသားရင်ထဲ အခံရခက်လှလေ၏။

အခံရခက်ပါတယ်ဆိုမှ it ကို ရောက်ရောက်ချင်း ဖုန်းလေးကို စားပွဲပေါ်တင်ပြီး ထိုင်လိုက်ချိန်မှာပဲ ညှိသွေးရဲ့ ring tone သံ ထွက်လာတော့သည်။

"တရွှေရွှေပြောင်းလဲသွားခဲ့ နေ့ရက်တွေ x x x အလွမ်းများက တိုးလို့နှိပ်စက်နေ x x x တမ်းတခဲ ဝင်းရဲ့အငွေအသက်လေး x x x အနားမှာ အမြဲရှိစေချင် ငါ့ရဲ့ညမနက်တွေထဲ x x x

www.burmeseclassic.com

၃၈ [လေဒီစော်

ဘယ်တော့မှ တို့နှစ်ယောက် နီးမှာလဲ x x ဘယ်အချိန်ထိ ငါ စောင့်ရမလဲ”

ထိုသီချင်းသံကြောင့် ဖေဖေက မိနူးကို ကြည့်နေရာ မှ ငွေသားမျက်နှာကို သေသေချာချာစိုက်ကြည့်သည်။ ပြီးတော့ ဘာမှမပြောဘဲ မိနူးကိုသာ ပြန်ကြည့်နေတာမို့ ငွေသားရင်ထဲ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်လာကာ touch screen ပေါ် လက်ခလယ် လေးနှင့် တစ်ချက်တို့ပြီး Busy နေကြောင်း အသိပေးလိုက်လေ ၏။ ပြီးမှ မိနူးကို ယူကြည့်နေလိုက်သည်။

“သမီး ဘာစားမလဲ”

“ဖေဖေရော”

“ဖေဖေ ဗိုက်အရမ်းဆာလာလို့ မြေအိုးထမင်းပေါင်း စားလိုက်မယ်”

“သမီးလည်း မြေအိုးထမင်းပေါင်းပဲ၊ စားမယ်။ ဒီမှာ ပဲကြာဆံသုတ်တဲ့ ဖေဖေ ဖေဖေအကြိုက်ပဲ။ အဲဒါလည်း တစ်ပွဲ စီ မှာပေး ဖေဖေနဲ့ဆင်တူပေါ့။ အားလုံးစားပြီးမှ ရေခဲမုန့်ကြော် စားမယ်”

“ကုန်ပါ့မလား သမီးရဲ့... အဲလောက်ကြီး စားနိုင်လို့ လား”

“သမီးလည်း ဗိုက်အရမ်းဆာလာပြီ ဖေဖေရဲ့”

“ကဲ၊ ဆာနေရင်လည်း ကြိုက်သလောက်သာ စား

အဝစား။ ဝိတ်တော့ တက်လာလိမ့်မယ်နော်”

“ဖေဖေကလည်း သိရဲ့သားနဲ့၊ သမီးက အစားများများ စားတဲ့နေ့ဆိုရင် exercise ကို နာရီဝက် ပိုလုပ်တတ်တာလေ”

“ဟား...ဟား...ဟား... ဟုတ်ပါကွာ၊ မွေ့နေလိုက်တာ။ ဖေဖေလည်း မနက်ကျ လမ်းကို နာရီဝက် ပိုလျှောက်ရ ဝါသနာမရှိ”

ငွေသားတို့သားအဖ၏ အစားအသောက်နှင့်ပတ်သက် အညံ့ခံယူချက်ကလည်း အတူတူပဲဖြစ်ပါသည်။ တချို့တွေ ဝ၊ ထာမှာကြောက်၍ အစားအသောက်တွေ လျော့စားစား သစ်သီး သစ်ရွက်ကိုသာ စားတတ်သည့်အကျင့်တွေ ဘယ်လောက်ပဲ လုပ် ထုပ်၊ ညစာမစားဘဲ နေသည့်စတိုင်လ်တွေလည်း ဘယ်လောက် ဝဲ ထုတ်ထုတ်၊ ငွေသားတို့သားအဖနှစ်ယောက်ကတော့ ကျန်း မာရေးတွေလည်း ကောင်းသလို လေ့ကျင့်ခန်းလည်း မှန်မှန်လုပ် သူတွေမို့ ဆာရင်၊ ဆာသလို အစားအသောက်ကိုလည်းမရွေးဘဲ ကောင်းမယ်ထင်တာမှန်သမျှ စားလိုက်တာပဲဖြစ်သည်။

ဖေဖေက ဝိတ်တာကို စားသောက်ဖွယ်ရာတွေ အစီ အစဉ်တကျမှာပြီး ‘ကဲ၊ သမီး ပြောစရာရှိတာ ဘာလဲ’ဟု မေးပါ တော့၏။ ထိုအချိန်မှာ ညိုသွေးရဲ့ ring tone သံလေး ထွက် လာပြန်သည်။

“ကြယ်ပွင့်လေးများ လမ်းပြဦး x x x ကောင်မလေးနဲ့

နီးနိုင်ဖို့ အနေအထားသွားလို့ သွေးအေးသွားမှာ ငါကြောက်လို့ x x မင်းစိတ်ထဲ အမြဲတမ်းရှိပါစေ x x ဆုံနိုင်မှာပါ တို့နှစ်ယောက် တစ်နေ့ x x ခုတော့ ဖုန်းလေးထဲပဲ အလွမ်းပြောအနမ်းတွေပေး”

“ကိုင်လိုက်လေ သမီး”

ရုတ်တရက်ထွက်လာသည့်ဖေဖေအသံကြောင့် ရင်ထဲ ဒိတ်ခနဲဖြစ်သွားပြီး ဒီတစ်ခါလည်း Busy လိုက်ပြန်လေသည်။

“ဟင့်အင်း၊ သမီးက ဇာပနဲ့နှစ်ယောက်တည်းရှိနေ တဲ့အချိန်မှာ ဘယ်သူနဲ့မှ ဖုန်းမပြောချင်ဘူး”

“အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စဖြစ်နေရင်ကော၊ ခုလေးပဲ နှစ်ခါ ရှိသွားပြီ”

“သမီးမှာ အဲလိုကိစ္စမျိုးမရှိပါဘူး၊ သူငယ်ချင်းတွေဆီ ကပါ”

“ဒီသီချင်းသံ ဖေဖေသတိထားမိတာ တော်တော်ကြာ ပြီ။ ကပ်နှစ်နီးပါးလောက် ရှိပြီထင်တယ်။ ခဏခဏလည်း လာ တယ်။ သမီးက ring tone သံ အမျိုးမျိုးပြောင်းတတ်တာပါ။ ဒီသီချင်းကျမှ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ”

“သမီးသူငယ်ချင်းတွေအားလုံးက ဒီသီချင်းကိုကြိုက် လို့ ထည့်ပေးထားတာပါ ဖေဖေ။ ဒီသီချင်းကလည်း ထွက်တာ တစ်နှစ်လောက် ရှိပါပြီ။ ပေါက်လည်းပေါက်တယ်။ ကျောင်းမှာ ဆို ကောင်လေးတွေရော ကောင်မလေးတွေရော အကုန်ကြိုက်

ကြတယ် ဖေဖေရဲ့”

“ဪ”

“သမီးကတော့ ဘယ်သီချင်းတွေ ဘယ်လောက်ကောင်း တောင်း ဖေဖေရဲ့ WE ARE THE WORLD ကိုတော့ အကြိုက် ဆုံးပဲ”

ဟုပြောပြီး ‘အခုတော့ ဖုန်းလေးထဲက အလွမ်းပြောအနမ်း တွေ မပေးနိုင်သေးတာကြောင့်’ ဖုန်းကိုဖွင့်ကာ...

(ညှို့သွေးရေ၊ ဖေဖေခွဲငွေသား စားသောက်ဆိုင်တစ် ခုကို ရောက်နေပါတယ်၊ သည်းခံပေးပါ)

ဟု Message ပို့လိုက်လေ၏။ ပြီးမှ Power off ဖစ်လိုက်တော့သည်။

“သမီး ဖေဖေကို ပြောစရာရှိတယ်ဆိုတာက စကားမှား သွားသလိုပဲ။ ပြောစရာရှိတာထက် ခွင့်တောင်းတာဆိုရင် ပိုမှန် လိမ့်မယ် ဖေဖေ”

“အင်း”

“သမီးမွေးနေ့က အရမ်းကပ်နေပြီ၊ ခါတိုင်းလိုပဲလား ဖေဖေ”

“ဒါပေါ့၊ အရင်နှစ်တွေအတိုင်းပဲ လုံးဝမပြောင်းလဲဘူး။ garden party ပဲ၊ ဘူဖေးနဲ့။ ဖေဖေ အားလုံးစိစဉ်ပြီးပြီ။ ဇိတ် စာတွေ မနက်ဖြန်ရမယ်။ သမီးကလည်း ထုံးစံအတိုင်း ဧည့်ခံ

ပေးရုံသက်သက်ပဲ”

“သမီး အဲဒီနေ့ကျ ဘုရားသွားချင်တယ်။ ဖေဖေကို ခွင့်တောင်းချင်တာ အဲဒါပါ”

“ဪ... ဟော်... ဒါများ သမီးရယ်၊ ဘုရားသွားတာ ကောင်းတဲ့အလုပ်ပဲ၊ သွားရမှာပေါ့။ နှစ်တိုင်းလည်း အလုပ်ပိတ်ချိန် ဖေဖေနဲ့သွားနေကျကို အထူးအဆန်းလုပ်လို့”

ဆိုပြီး ဖေဖေက ငွေသားမျက်နှာကို သိပ်အရေးမလုပ်ဘဲ မြေအိုးထမင်းပေါင်းကို စားတော့၏။

“ဟို အဲဒီလို လုပ်နေကျအစီအစဉ်လည်း လုပ်မှာပါ ဖေဖေ။ အခု သမီးခွင့်တောင်းတာက မွေးနေ့မှာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့အတူ ဘုရားကို မနက်ငါးနာရီမထိုးခင် ရောက်ချင်တာပါ”

“ဘယ်လို”

အခုမှ ဖေဖေ၊ ငွေသားမျက်နှာကို စိုက်ကြည့်လေ၏။

“အသက်က တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် ပိုပိုပြီး ကြီးလာပြီဆိုတော့ စိတ်ကူးလည်း တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ပြောင်းလာတယ် ဖေဖေ။ သူငယ်ချင်းတွေကလည်း ဝိုင်းပြီးအကြံပေးကြတယ် ဖေဖေရဲ့။ မွေးနေ့ မွေးရက်မှာ မွေးတဲ့အချိန်နာရီနဲ့တိုက်ပြီး ဘုရားကို အာရုံပြုရတာ အရမ်းကောင်းတယ်တဲ့။ သမီးကို မွေးတဲ့အချိန်က မနက်ငါးနာရီဆိုတော့ ပိုပြီးကြည်နူးစရာ မကောင်းဘူးလား။ ဒါကြောင့် သမီးတို့သူငယ်ချင်းငါးယောက် သီးသန့်အစီအစဉ်တစ်

ခု လုပ်ကြည့်တာပါ ဖေဖေ။ ဖေဖေ ခွင့်ပြုပေးပါ။”

“ငါးနာရီအချိန်ကို အာရုံပြုရမှာဆိုတော့ အိမ်က လေးမတို့ကျော်လောက်မှ ထွက်ဖြစ်မှာ။ မှောင်နေသေးတယ် သမီးရဲ့။ လေစိတ်မချဘူး”

“အဖွဲ့လိုက် သွားမှာပါ ဖေဖေရဲ့။ အိမ်ကို လာခေါ်ကြည့် မစိုးရိမ်ပါနဲ့ သွားရင်းနဲ့ မိုးလင်းသွားမှာပါ။ လင်းအာရုံအချိန်လေးပေါ့”

“အိမ်က ဘုရားမှာရော ငါးနာရီအချိန်ကို အာရုံပြုဖို့ မရဘူးလား။ ဘုရားချင်းအတူတူပဲလေ”

“ဖေဖေကလည်း အိမ်ကဘုရားနဲ့ ဖေဖေက နှစ်တိုင်း တန်တော့နေကျပဲဟာ။ ခုဟာက သီးသန့်အစီအစဉ်ပါဆို။ ပြီးတော့ ကိုယ် လူဖြစ်လာတဲ့အချိန်မှာ ရွှေတိဂုံဘုရားကြီးရှေ့မှောက် ရောက်နေရတာ ဘယ်လောက်ကြည်နူးစရာကောင်းလဲ ဖေဖေရဲ့”

“အင်း၊ သမီးပြောတာလည်း မှန်တာပဲ။ အင်းလေ၊ မွေးနေ့မှာ ကောင်းတဲ့အလုပ်၊ လုပ်တာပဲ။ ဖေဖေခွင့်ပြုပေးရမှာပေါ့”

“တကယ်လား ဖေဖေ”

“တကယ်၊ တကယ်ကြီး... လုံးဝယုံကြည်စိတ်ချတာလိုက်တော့။ အဲဒီနေ့မနက် သမီးကို ဖေဖေကိုယ်တိုင် ဖြင်ပေး

မယ်။ ကဲ၊ ကျေနပ်ပြီလား”

“ဟာ!... ကြည့်စမ်း။ ဖေဖေက အရမ်းချစ်ဖို့ကောင်းတာပဲ။ သမီးပျော်လိုက်တာ... ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ် ဖေဖေ”

ငွေသား အခုမှပဲ ကောင်းကောင်းစားနိုင်တော့သည်။ ရင်ထဲ ကြည့်နူးလိုက်ဖို့သွားခဲ့တာ နှိုင်းဆယွယ်ပင်မရှိ။ ညှိသွေးဆီ ချက်ချင်းဖုန်းပြောချင်သည့်စိတ်ကို သေကောင်ပေါင်းလဲ ထိန်းချုပ်လိုက်ရလေ၏။

သို့သော် ဖေဖေမျက်နှာကို ကြည့်မိပြန်တော့လည်း ရင်ထဲ ခံစားချက်တစ်မျိုးဝင်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်မိပြန်သည်။ ‘ငွေငွေမှာ ချစ်သူနှင့်အတူတူတွဲသွားဖို့အတွက် ဖေဖေက သူကိုယ်တိုင် ပြင်ပေးပြီး လွှတ်ပေးလိုက်ဦးမယ်တဲ့’

ဖေဖေရယ်...

အဲဒီလို ဖေဖေဘက်ကနေပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်လိုက်၊ ချစ်သူဘက်ကနေပြီး ကြည့်နူးချမ်းမြေ့လိုက်နှင့် ကြာလာတော့ ငွေသားရင်ဘတ်က ထိုခံစားချက်နှစ်မျိုး တိုက်ခိုက်နေသည့်အထိကို မခံနိုင်တော့ပါ။ ကြာရှည် ကြိတ်မှိတ်ခံစားနေရသည့်ဝေဒနာကလည်း အင်မတန်ခက်ခဲပင်ပန်းလှတာမို့ မကြာခင်မှာ ဖေဖေကို ပွင့်ပြောပြမှ ဖြစ်ပါတော့မည်။

အခန်း (၂)

“အချစ်တစ်ခုကို ရှာတွေ့ပြီ * * * သူ့ဈာတ်ဝန်းပုံရိပ်ပေါ် အတွင်းစိတ်တွေ သိကြတယ် * * * ဒီလိုသက်ရောက်မှုလေးတွေ * * * တစ်စိုးအောက် တစ်ယောက်သာ ချစ်သွားမည် * * * အဆိုးအကောင်း ရှုဝေခံစားကာ နှလုံးသားတွေ နေ့စပ်ကာ * * * ရင်ခွင်လေးထဲ နိနားစဉ်”

“လာပြီ လာပြီ... ရှိသည် ဖြစ်သည် ရှိသည်ကွ”

“ဒီ ring tone သံကို တစ်နေ့အနည်းဆုံး ငါးခါလောက် မကြားရရင် ညှိသွေး အသက်ထွက်သွားနိုင်တယ်”

“ညှိသွေးတို့ ကံကောင်းချက်ကတော့ကွာ ရေလည်နှာ့တယ်”

“ဟေ့ကောင် ညှိသွေး၊ မနာလိုဘူးကွာ။ ငါတို့ရွှေ့မှာ လာအိမနေနဲ့။ Busy ပြလိုက်”

“ဒါဆို ဒီကောင် ချက်ချင်းလဲသေသွားမှာပေါ့”

သူငယ်ချင်းတွေက တစ်ယောက်တစ်မျိုး ထ၊ကပ်လိုက် ပေမယ့် ညှိသွေးရဲ့ရင်ထဲမှာတော့ တသိမ့်သိမ့်နှင့် ရင်ခနဲနှေးနှေး နေလေ၏။ ချမ်းချမ်းသီချင်းက ‘ငွေသားနုစပယ်’ဆိုသည့်ချစ်သူ မလေးအတွက် သီးသန့်လုပ်ထားသည့် ring tone မှန်း သူငယ် ချင်းတွေပါ ရိုးအီနေအောင် သိနေကြသော်လည်း ညှိသွေးရဲ့ ခံစားချက်တွေကတော့ ထိုသီချင်းသံလေးကြားတိုင်း အသစ်တစ် ခုလို ခံစားရခြင်းပင်။

တစ်ဖက်မှ ငွေသားက လှမ်းခေါ်လျှင် ချမ်းချမ်းက “မိ သည် ဖြစ်သည် ရှိသည်”ကို ထ၊အော်လိုက်၊ ညှိသွေးက လှမ်း ခေါ်လျှင် ဆန်နီပြီးက ‘အလွမ်းပြေအနမ်း’ကို ထ၊အော်လိုက်ချိ တော့ နှစ်ဖက်လုံး၏သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေတွေ ကလည်း သူတို့အတွဲနှင့်ပတ်သက်ပြီး အချိန်မရွေးအာရုံနောက် နေရလေ၏။

“မင်းတို့ကလည်းကွာ၊ ငါတို့က သူများအတွဲတွေထဲ မှမဟုတ်တာ။ ဟိုဘက်က ဘိုးတော်ကလည်း သူ့သမီးကို အပိုင် တကြည့်ကြည့်နဲ့၊ ငါ့ဘွားတော်ကလည်း မင်းတို့သိတဲ့အတိုင်းပဲ ပြီးတော့ သူနဲ့ငါက အိမ်ကလီဆို အကြောင်းမဟုတ်ဘူး၊ ဂုဏာ

ထာယ့်အတည်ကွ၊ ရိုးမြေကျ၊ ရိုးမြေကျဦးလို့ ဒီလောက်ဂရုစိုက် နေရတာ”

“ဒါကြောင့် ဘေးထွက်လိုက်လို့ ငါတို့ကြားထဲမှာတော့ နားမခံသာအောင် လာလုပ်မနေနဲ့။ ဒီမှာ ငါတို့ ဆွဲနေမယ်။ ပြီး ခင် မင်း ဒီပိုင်းရှင်းဖို့သာ၊ပြင်”

“ရတယ်၊ ဒီလောက်ကတော့ အေးဆေးပါ။ တစ်ခုတော့ ချီတယ်နော်၊ ငါ့ဘဝမှာ မိန်းကလေးတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘယ် တော့မှအကုန်အကျခံခဲ့တာမဟုတ်ဘူး။ အခုမှ ငွေသားကြောင့် ဆိုတာ သဘောပေါက်”

“မပေါက်လို့ရမလားကွ မင်း၊ ငွေသားနုစပယ်ကို ဘယ် ထိုနည်းနဲ့ ရခဲ့တာလဲ”

“အေးပါကွာ၊ အိုခေ၊ လစ်ပြီ မင်းတို့နဲ့လည်း ငါ အေး ဆေးပြောလို့ရမှာမဟုတ်ပါဘူး”

“မုန်းလို့ရအောင် ချစ်သွားပြီ x x x ဝေးလို့မဖြစ်တဲ့ ဆဝလမ်းဆီ စိတ်ညစ်စရာ စထေးဖယ် x x x ဒီလိုအချစ်က ငြိမ်နိုးခဲ့ တစ်ယောက်ရဲ့လက်ကို တစ်ယောက်ဆွဲကာ x x x ချားခင်းလမ်းလည်း မမြင်တော့ပါ x x x နူးညံ့တဲ့မိဗွေရာ x x x ရင်ခုန်ခြင်းရဲ့မှတ်တမ်းများ”

ညှိသွေးသည် သူငယ်ချင်းတွေနှင့်ဝေးရာ သူ့ကားသို့ ထွက်လာပြီး ကားကိုမှီ၍ ဖုန်းဖွင့်လိုက်လေသည်။ ထို ring

tone သံလေး ဝင်လာတိုင်း သူငယ်ချင်းတွေက အမျိုးမျိုးပိုင်းရစ်ကြတာ အကျင့်တစ်ခုဖြစ်နေသလို သူကလည်း ထိုသို့အရစ်ခဲရပိုင်း ဂုဏ်ယူမြောက်ကြနေတတ်ကာ အကျင့်တစ်ခုလို ဖြစ်နေခဲ့လေသည်။

ပြီးတော့ ငွေသားကိုလည်း သူငယ်ချင်းတွေ ပိုင်းတန်းဆွဲဆောင်ခေါ်ခဲ့သည့်နေရာလေးတစ်နေရာမှာ တွေ့ခဲ့ရတာမို့ ခုချိန်မှာ ထိုသူငယ်ချင်းတွေနှင့်ပတ်သက်လျှင် အချိန်မရွေး SPONSOR လုပ်ဖို့ အဆင်သင့်ပင်။

- “အင်း၊ ငွေသားလေး... ပြော”
- “ခေါ်နေတာ ကြာလှပြီ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဖုန်းမကိုင်တာလဲ”
- “စိတ်ဆိုးလား”
- “ဆိုးပါဘူး... သိချင်လို့ပါ”
- “ဆိုးပါ”
- “ဘာဖြစ်လို့လဲ”
- “ချော့ချင်လို့”
- “ညိုသွေးကလည်း ဒီလိုစိတ်မကောက်တတ်တဲ့ချစ်သူမျိုး ရှာကြည့်ဦး”

“အဲလိုစကားမျိုး မပြောနဲ့လေ ငွေသား၊ ဘာဖြစ်လို့ ရှာရမှာလဲ။ ကိုယ် ငွေသားကို ဘယ်လောက်ထိချစ်နေတယ်ဆိုတာ မသိသေးဘူးလား။ ငွေသားကိုပဲ စိတ်ကောက်တတ်အောင်

“...မှာ”

“ညိုသွေး အဲလိုအပြောကောင်းလို့ ကျွန်မ အရမ်းချစ်တာ ထင်ပါရဲ့”

“အပြောမကောင်းပါဘူး ငွေသားရယ်၊ အချစ်က သင်တာပါ။ ဘာဖြစ်လို့ တန်းမကိုင်တာလဲဆိုတော့ ဘော်ဒါတွေရစ်နေလို့။ ပြီးတော့ သိချင်းလေးကိုလည်း နားထောင်ချင်ဖို့ ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ အဲဒီသီချင်းက ငွေသားပဲ ဆိုပြနေတယ်လို့ ထင်တာ”

“ကျွန်မလည်း အဲဒီလိုခံစားရတယ်၊ ညိုသွေးသီက ဖုန်းတိုင်း ‘အလွမ်းပြေအနမ်း’ကို ညိုသွေး ဆိုပြနေတယ်လို့ပဲ ထင်တယ်”

“နုလုံးသားချင်း ဆက်နွယ်နေတယ်ဆိုတာ အဲဒါမျိုးကို ခြုံတာပေါ့”

“အခု ညိုသွေး ဘယ်မှာလဲဟင်၊ ကျောင်းမှာလား”

“အင်း၊ ဟိုကောင်တွေ canteen မှာ ကျန်ခဲ့တယ်။ ညီမကတော့ ကားနားမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်လာပြောနေတာ”

“ဟို၊ ညိုသွေး ကျွန်မကိုခွင့်လွှတ်ပါနော်၊ အရမ်းအားပေးတယ်”

“ဘာလဲ၊ အရင်းမရှိအဖျားမရှိနဲ့ ဘာကို အားနာရမှာ

“ကျွန်မလည်း ညှိသွေးကို အရမ်းချစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ညှိသွေးကိုနိုင်အောင် ချစ်မပြုနိုင်လို့ပါ”

“ဘာလဲကွာ၊ အချစ်က ထူးထူးဆန်းဆန်း၊ ဘယ်လို စိတ်ကူးတွေဝင်ပြီး ဒီစကားမျိုး ပြောတာလဲ”

“ညှိသွေး၊ ကျွန်မကိုချစ်တဲ့အချစ်က အချိန်ရရင် ရသလို shadow လိုက်ပြီးတော့ကို ချစ်တတ်တာလေ။ ကျွန်မကတော့ ညှိသွေးကို တစ်ခါမှ shadow လိုက်မပေးခဲ့ရလို့”

“ဪ၊ ဟေ့၊ အဲဒီအတွက်လား၊ ဒါ ဘာအားနာစရာ ရှိလဲ ငွေသားရဲ့၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ချစ်တာချင်း တူရင် ပြီးတာပဲ။ ချစ်ပုံချစ်နည်းတော့ ကွာတာပေါ့။ ကိုယ့်ဘဝမှာ တစ် ခါမှ အဲဒီလိုလုပ်ဖို့ စိတ်ကူးမရှိခဲ့ဘူး။ ငွေသားကို အရမ်းချစ်စိ သွားမှ shadow လိုက်ချင်တဲ့စိတ်က အလိုလိုပေါ်လာတာ”

“...”

“အရမ်းထူးဆန်းတယ် ငွေသား၊ အဲဒီစိတ်ကူးဝင်လာ မှ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အမေတူသားဆိုတာ လက်ခံမိတော့တယ်။ အစကတော့ အမေတူသားလို့ပြောကြပေမယ့် ဘယ်နေရာက တူ နေသလဲဆိုတာ ရှာမတွေ့ခဲ့ဘူး”

“ဒါ... ဒါဆိုရင် ညှိသွေးမေမေကလည်း shadow လိုက်တတ်တဲ့အကျင့်ရှိတယ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

“ဘုရားရေ၊ အဲဒါဆို သူ့ အခု ညှိသွေးအနီးတစ်ဝိုက် မှာ ရောက်နေပြီထင်တယ်။ ညှိသွေးရဲ့လုပ်ရပ်တွေကို အစအဆုံး သိနေပြီပေါ့။ ကျွန်မစိုးရိမ်လိုက်တာ ညှိသွေးရယ်”

“ဟာ၊ ငွေသားရယ်၊ စကားဆုံးအောင် နားထောင်ပါ ဦး... မေမေက ကိုယ့်နောက်ကိုမလိုက်ပါဘူး။ ကိုယ်ကလည်း ကိုယ့်ချစ်သူကို အရမ်းချစ်လို့ နောက်ကလိုက်ခဲ့သလို၊ မေမေက လည်း သူ့ချစ်သူကို အရမ်းချစ်လို့ သူ့ချစ်သူနောက်ကို လိုက်ခဲ့ တာပေါ့။ ကိုယ့်ကိုမမွေးခင်တုန်းက မေမေက ဖေဖေနောက်ကို အဲဒီလိုလိုက်ခဲ့တာတဲ့”

“ဪ”

“မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံနိုင်အောင် ချစ်တယ် ဆိုတာ အဲဒါမျိုးဖြစ်လိမ့်မယ်ထင်တယ် ငွေသားရေ။ ကိုယ်လည်း မေမေပြန်ပြောလို့ သိရတာပါ။ မေမေက ဖေဖေနောက်ကို အမြဲ စာမ်းမဟုတ်ပေမယ့် စိတ်ကူးပေါက်ရင် ပေါက်သလို လိုက်ကြည့် တတ်တာတဲ့”

“...”

“ဥပမာ ဘုရားသွားတယ်ဆိုတာ တကယ်လား၊ ဘော လုံးပွဲ သွားတယ်ဆိုတာ သေချာလား၊ အရက်ဆိုင် သွားသလား၊ ဘီယာဆိုင် သွားသလား၊ ကွမ်းယာဆိုင် သွားသလားပေါ့။ မဆာ လို့ မစားတော့ဘူးဆိုရင်လည်း မေမေက မယုံဘူးတဲ့။ သွက်

သွားရင် တန်းလိုက်တာတဲ့။ တရုတ်ဆိုင်ကိုပဲ သွားစားသလား၊ ကုလားဆိုင်ပဲ သွားစားသလား၊ ဗမာဆိုင်ပဲ သွားစားသလားပေါ့။ သူ့မိတာအိမ်ကို ပြန်သွားရင်လည်း အကွယ်လေးတစ်နေရာကနေ လိုက်ကြည့်ပြီး ပြန်လာတာတဲ့”

“အဲဒီလိုလိုက်ကြည့်ပြီး ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သေးလဲ”

“ဘာဖြစ်ခဲ့သေးလဲဆိုတော့ အမှန်အကန်တွေလည်း တွေ့ခဲ့ရတယ်၊ လိမ်ညာတာတွေလည်း တွေ့ခဲ့ရတယ်တဲ့။ ဒါပေမဲ့ မေမေက အံ့သြစရာကောင်းတယ်၊ ပြဿနာမလုပ်ခဲ့ဘူးတဲ့။ ဖေဖေလည်း လုံးဝမသိစေခဲ့ဘူးတဲ့။ ဖေဖေ သေသာသေသွားရော၊ မေမေရဲ့ shadow အချစ်ကို သိမသွားရှာဘူးတဲ့”

“အင်း၊ အံ့သြစရာကောင်းတဲ့အချစ်ပဲနော်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအကျင့်ရှိထားတာဆိုတော့ ညှိသွေးနောက်ကိုရော လိုက်မကြည့်ဘူးလို့ ပြောလို့ရမလား။ သူ့ချစ်သူနောက်ကို အရမ်းချစ်လို့ လိုက်ကြည့်ခဲ့သလို သန့်စင်ညှိသွေးဆိုတဲ့လူလေးကလည်း သူ့အသက်ပေးချစ်ရတဲ့ တစ်ဦးတည်းသောချစ်သားလေး ဆိုတော့လေ”

“ငွေသားရယ်... မေမေက အံ့သြစရာလည်းကောင်းသလို နားလည်ရလည်းခက်တဲ့ မေမေပါဆို။ ကိုယ့်ကို ဘယ်လောက်ပဲချစ်ချစ် သမီးလည်းစားကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ရင် လုံးဝမစိုးမိမိဘူး။ ကိုယ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့မိန်းကလေးဘက်ကသာ စိုးရိမ်ပေးတတ်တာ။ မိန်းမသားချင်း ကိုယ်ချင်းစာလို့တဲ့။ အချိန်တိုင်း မိန်းကလေး

တွေကို မနှောက်ယှက်ခွဲ မိန်းကလေးတွေကို စိတ်ဒဏ်ရာမပေး နီပေနေလို့ပဲ ဆုံးမနေတာ။ ဒီတော့ ကိုယ့်ကို shadow လိုက်မှာ နီးရိပ်ခွဲ”

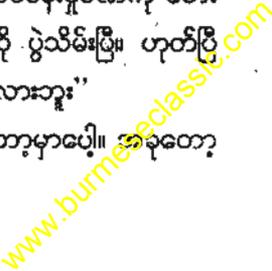
“အင်း၊ ဘာပဲပြောပြော၊ ညှိသွေးမေမေကလည်း နားထောင်ရခက်သလို ဖေဖေကလည်း နားလည်ရခက်တဲ့လူကြီးဆိုတော့ ရင်ထဲမှာ အနည်းနဲ့အများတော့ စိုးရိမ်မိတာအမှန်ပဲ။ ဖေဖေက တစ်ချိန်လုံး မျက်လုံးနဲ့အကဲခတ်နေတာ။ ဖေဖေရှေ့မှာ နေရတာ ကျွန်မ ပင်ပန်းလှပြီ”

“ဒီမှာ အချစ်ကလေး၊ ကိုယ့်မေမေက သူ့အလုပ်နဲ့သူခေါင်းတောင်ဖော်နိုင်တာမဟုတ်ဘူး။ လိုက်လာဖို့ဆိုတာ ဝေးရော။ ဇနီးကတော့ အချိန်မရွေးဆက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ကိုယ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး သူ့စိတ်ထဲမှာ အရမ်းကို serious ဖြစ်လို့ လိုက်မယ်ဆိုရင် အိုခေပေါ့ကွာ။ ကိုယ်ဖွင့်ပြောဖို့အချိန်တောင် ယူစရာမလိုတော့ဘူး”

“...”

“အဲဒီလိုပဲ ငွေသားဖေဖေက တစ်ချိန်လုံးအကဲခတ်နေလို့ ငွေသား ပင်ပန်းနေပြီဆိုရင် အဲဒီစိတ်ပင်ပန်းမှုဒဏ်ကို ခံစားမနေနဲ့တော့၊ ဖွင့်သာပြောလိုက်။ အဲဒါဆို ပွဲသိမ်းပြီ။ ဟုတ်ပြီလား... ငွေသားစိတ်ပင်ပန်းမှာကို မလိုလားဘူး”

“နောက်ဆုံး အဲဒီလိုပဲ လုပ်ရတော့မှာပေါ့။ အခုတော့

ဖွင့်ပြောဖို့အချိန်နည်းနည်းလိုသေးတယ် ထင်လို့ပါ။ ကျောင်းထဲ
လည်း မပြီးသေးတော့ သည်းခံနေရတယ် ညှိသွေးရဲ့။ ဒါတွေ
ထားလိုက်ပါတော့ ညှိသွေးရယ်။ ကျွန်မက ညှိသွေးကို shadow
အချစ်နဲ့ မချစ်တတ်ပေမယ့် စိတ်ချမ်းသာမှုရှိအောင်တော့ ချစ်
ပေးတတ်ပါတယ်”

“ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်နဲ့လဲ”

“ညှိသွေးကို ပျော်စေချင်တဲ့အဓိပ္ပာယ်”

“ဘာလဲကွာ... ကိုယ် ငွေသားနဲ့စကားပြောနေရရင်
ပျော်နေတတ်တာ ဆန်းလို့လား။ ဒီထက်ပျော်စရာကိစ္စ ရှိနေလို့
လား”

“ရှိတာပေါ့၊ ဒီထက်ပျော်စရာကောင်းတဲ့ကိစ္စကို လှမ်း
ပြောတာ။ ဖေဖေက ကျွန်မကို မွေးနေ့မှာ ထွက်ခွင့်ပြုလိုက်ပြီ”

“ဟာ!... တကယ်... တကယ်ပြောတာလား အချစ်
ကလေး”

“အင်း၊ ထွက်ခွင့်ပေးတဲ့အပြင် ဘုရားမသွားခင် မနက်
စောစော သူ့ကိုယ်တိုင်တောင် ပြင်ပေးလိုက်ဦးမှာတဲ့”

“ဝိုး!... မိုက်တယ်ကွာ၊ တကယ်ချစ်စရာကောင်းတဲ့
ယောက်ျားမလောင်းကြီးပဲ။ ကိုယ်အရမ်းပျော်တာပဲ ငွေသားရယ်”

“ကျွန်မလည်း ညှိသွေးလိုပါပဲ၊ အဲဒါဆို ဒါပဲနော် ညှိ
သွေး။ စကားပြောတာအရမ်းကြာသွားပြီဆိုတော့ ခုချိန်ဆို ဖေဖေ

သိနခါလောက်များ ခေါ်နေပြီလဲမသိဘူး... တာတာ”

“အိုခေ၊ အိုခေ... ဘိုင့်ဘိုင့်”

ညှိသွေးသည် တစ်ယောက်တည်းအပျော်လွန်၍ ထ၊
နီလိုက်ပြီး Display မှာ ပေါ်နေသောငွေသားပုံလေးကို Kiss
ဆဲလိုက်လေသည်။ Canteen ကိုပြန်လှည့်လာတော့ ခြေနှင့်
ခွေပင် မထိချင်တော့။

“ပုံစံက မြောက်နေတာပဲ၊ လုံးဝကို ထောင့်မကျိုးဘူး။

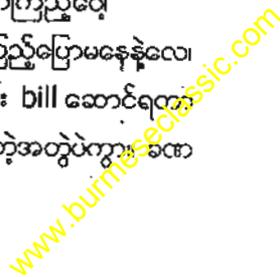
ဘာပြောလိုက်လို့ ဒီလောက်မြူးလာတာလဲ”

“မင်းဖုန်းပြောတာကလည်း အရမ်းလွန်တယ်ကွာ။ ည
ထိုင်းလည်း Chatting ထိုင်နေတာတောင် အားမရဘူး။ ဒီမှာ
ဘယ်လောက်ကြာနေပြီလဲ၊ တစ်ဝိုင်းပြီးလို့ နောက်တစ်ဝိုင်းတောင်
ခွဲနေပြီ”

“ဟေ့ကောင်၊ မင်း တစ်လတစ်လကို ဖုန်း bill ဘယ်
လောက်ဆောင်ရလဲ”

“ဒီကောင်က ဖုန်း bill ဆောင်တိုင်း သူ့မားသားကြီးနဲ့
တိုင်ကွ။ ဒါတောင် ဒီကောင် အချိန်မရွေးရေလျှံနေတာနော်။
ဒါဆို ဖုန်း bill ဘယ်လောက်ကျမလဲ၊ တွက်ကြည့်ပေါ့”

“မင်းကလည်း ညှိသွေးချည်းပဲ ကြည့်ပြောမနေနဲ့လေ၊
ငွေသားလည်း ဒီလိုပဲပေါ့ကွ။ သူလည်း ဖုန်း bill ဆောင်ရတာ
နည်းမှာမဟုတ်ဘူး။ ရက်ရက်စက်စက်လိုက်တဲ့အတွက်ပဲကွာ။ ခဏ

လေး တွေ့လိုက်ရုံနဲ့ ဒီလောက်ထိ အသည်းအသန်ဖြစ်ခဲ့ကြတာကယ်အံ့ဩတယ်”

သူ ထိုင်လိုက်ရုံပဲ ရှိသေး၏။ သူငယ်ချင်းတွေက ယောက်တစ်မျိုး ဝိုင်းကပ်ကြပြန်လေသည်။

“မင်းတို့ကလည်းကွာ၊ ငါပြန်ပြောဖို့လည်း ထားဒီမှာ... ငွေသားလေးနဲ့ပတ်သက်လာရင်လေ၊ ဖုန်း bill လောက်ပဲ ဆောင်ရဆောင်ရ၊ အရေးကိုမလုပ်တာ။ မင်းတို့ တဲ့ဝိုင်းတွေကိုလည်း ဘယ်လောက်ပဲရှင်းရရှင်းရ၊ ဂရုကိုပေးတာ... ရှင်းလား။ အခု ငါဘယ်လောက်ပျော်လာတယ်ထင် ငွေသားမွေးနေကျရင် ငါတို့ အေးဆေးတွေ့ခွင့်ရသွားပြီကွ”

“ဪ... ဒါကြောင့် မြူးလာတာကို။ မြူးလည်းမြူးပါပါတယ်ကွာ၊ ငွေသားက မင်းကိုရက်ရက်စက်စက်ချစ်တာပဲ ခေတ်ထဲမှာ မင်းတို့လို အနေအထိုင်သိုသိုပဲတဲ့စုံတွေ့ဆို မရှိသလောက်ကို ရှားသွားပြီ။ မင်းကလည်း နားလည်ရခင် အမေရဲ့မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး ရှင်သန်နေရတဲ့ကောင်း ငွေသားလည်း နားလည်ရခင်တဲ့အဖေရဲ့မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး ရှင်သန်ရတဲ့သူ။ ဒီလိုလွတ်လပ်မှုမရှိတဲ့ကြားထဲကပဲ ငွေသားက မင်းကြံ့ပန်ပြီး စိတ်ချမ်းသာမှုပေးခဲ့တာ။ မင်း၊ မြူးတို့ကပါတယ်”

“ဒါပေမဲ့ကွာ၊ တစ်ခါမှ ရည်းစားမထားဖူးတဲ့ငွေသား သူ့အဖေကိုကြောက်လို့ ဘာမှမဖြစ်သလို နေထိုင်တတ်တာ

ငါတော့။ ရည်းစားတွေအများကြီးထားခဲ့ဖူးတဲ့ ဒီကောင်က ငွေသားနဲ့ကျမှ ဘယ်လိုငြိမ်ကျသွားရတာလဲ။ မခုတ်တတ်တဲ့ကြောင်စိုလို၊ မအေကိုပဲကြောက်ရသလိုလို၊ ရည်းစားကိုပဲ လိမ္မာပြချင်သလိုလို”

“ကျွတ်!... မင်းတို့ကလည်း ငါ့ပဲ အသေကြပ်ချင်နေတာပါလား။ ဒီမှာ ဘယ်သူမဆို တကယ် heart ထသွားတဲ့လူနဲ့တွေ့ရင် လုံးဝကိုငြိမ်ကျသွားတာ။ မင်းတို့လည်း တကယ်ကို heart ထိတဲ့လူနဲ့တွေ့ရင် ငါ့ကိုကိုယ်ချင်းစာမိလိမ့်မယ်။ အခု လောလောဆယ်တော့ ငါ စကားရှည်ရှည်ဝေးဝေးမပြောချင်ဘူး။ ဟိုသစ်ပင်မှာ စာကပ်ထားလိုက်မယ်၊ ‘မချစ်တတ်တဲ့လူများ သမီးရည်းစားကြား၊ စကားဝင်မပြောရ’လို့”

“ဟား... ဟား... ဟား... ဘာပဲပြောပြော၊ မင်းအရမ်းကံကောင်းပါတယ်ကွာ။ ငွေသားက မင်းကို ရက်ရက်စက်စက်ချစ်နေတာ ငါတို့အားလုံး သိနေပြီပဲ။ အဲဒီအတွက် မင်း ငါတို့ကို ဆရာခေါ်သင့်တယ်။ လေးလေးစားစားဆက်ဆံသင့်တယ်”

တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပွဲဆူနေကြချိန်မှာပဲ နောက်ထပ်ဖုန်းခေါ်သံ ထွက်လာပြန်သည်။ ဒီတစ်ခါ ring tone လေးကတော့ ချစ်သူမလေးဆီမှမဟုတ်တော့ဘဲ ‘ကျော်ဟိန်း’ ၏ (သိချင်ဆို၍ ကျေးဇူးဆပ်ပါမည်) သိချင်ကို မေမေကိုယ်တိုင် စိတ်နှိုးနှိုက်ထည့်ပေးထားသည့် မေမေခေါ်သံပင်ဖြစ်လေသည်။

“အတောင်ပံတစ်ခုကို အားကိုးသောငှက် x x x မိုးပေါ်
ပျံသန်းအသွားမှာ x x x ရေလှိုင်းထဲက ရေပျော်ငါးလည်း ကူးရ
တယ် x x x မြေပေါ်မှာ လူစွမ်းအားအပြည့်နဲ့ အချစ်ရေစင်များ
အေးကာ x x x ကမ္ဘာကြီးသာယာပါစေ သီချင်းလေး ညည်းရ
တယ်”

“ဟား... လာပြီဟေ့၊ main point, main point,
မွေးမေကျေးဇူး၊ သီချင်းဆိုပြီးတော့သာ ဆပ်လိုက်တော့ ညှိသွေး
ရေ။ ငါတို့တော့ ခိုးပြီ”

“ဟုတ်တယ်... အချိန်လည်းမရှိတော့ဘူး၊ လစ်မယ်။
ကျော်ဟိန်းနဲ့ ချမ်းချမ်း၊ ဖလန်း ဖလန်း ထနေတာကို မင်း နိုင်
အောင်သာ ကြည့်ရှင်းပေတော့”

“မင်းကားနဲ့မလိုက်ရလို့လည်း အကြောင်းမဟုတ်ဘူး
နော် ညှိသွေး။ လိုက်မိမှ နားမခံသာအောင် အိတာတွေကို ကြား
နေရမှာ”

ပြောပြောဆိုဆို တကယ်ပဲ ထဲသွားကြတော့သည်။ သူ
လည်း ရယ်ပြီး ပိတ်တာကို ငွေရှင်းပေးလိုက်ပါသည်။

“ကမ္ဘာမြေကြီး x x x ကမ္ဘာကြီးရယ် ကြင်နာစွာ သင့်ရင်
မှာ x x x ငါ့စွန့်စားလို့ ကျေးဇူးဆပ်ပါ့မယ် x x x ကြင်နာသူတွေ
ကျေးဇူးသိတယ် x x x ထမ်းနေပါမယ် မိခင်ကမ္ဘာရယ် ထာဝစဉ်
ပဲပေါ့”

ငွေရှင်းပြီး ကားသိအမြန်လှမ်းလာကာ ကားမောင်းရင်း
Blue Tooth ကောက်တပ်ပြီး ပြောလိုက်လေသည်။ မေမေက
ဖုန်းနှစ်လုံးကိုင်တာလည်း မကြိုက်တာမို့ သားအမိနှစ်ယောက်
အယ်လောက်ချစ်ချစ်၊ ဖုန်းနှင့်ပတ်သက်ရင်တော့ ပြဿနာတက်
ချင်ပင်။

“ဟုတ်၊ မေမေ”

“ခေါ်နေတာကြာပြီ၊ ဘာဖြစ်နေလဲ သား”

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး မေမေရဲ့၊ ring tone သီချင်းလေး
စာ တိုတိုလေးပဲဟာ။ မေမေကြိုက်တဲ့သီချင်းလေးက မိုက်လို့
ပြီးအောင်၊ နားထောင်နေတာ။ ဖုန်းတစ်ခေါ်စာ ကွက်တိပဲ”

“အဲဒါကြောင့် ထည့်ပေးထားတာပေါ့၊ ဒါက ထားပါ၊
နောက်ကတည်းက သားဖုန်းက တောက်လျှောက် Busy ဖြစ်နေ
တာ မလွန်ဘူးလား”

“အဲလောက်ကြီးမဟုတ်ပါဘူး မေမေရယ်၊ မေမေအား
ထုံအချိန် သားက မအား... သား အားတဲ့အချိန်ကျ မေမေက
မအားဘဲ ဖြစ်နေလို့နေမှာပါ။ အခု သား လမ်းမှာ မေမေ ပြန်လာ
နေပြီ။ မေမေ ဘာစားချင်လဲ၊ သား ဘာဝယ်ခဲ့ရမလဲ”

“ကြည့်စမ်း! သားရင်ထဲမှာ မေမေ့အတွက် ဒီလောက်
ပဲ နေရာရှိလား။ သား Memory ထဲမှာ မေမေ့အတွက် ဒီလောက်
ပဲ ထည့်ပေးထားသလား”

“မေမေနော်၊ သား လိမ္မာမှန်းသိလို့ မရစ်နဲ့။ ကိုရီးယား မင်းသမီးတွေလို သောက်နိုင်တာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့”

“ဒါဆို မနက်က သားကို ဘာပြောထားတာရှိလဲ”

“အင်း၊ မနက်က ဘာပြောထားသလဲဆိုတော့”

ညိုသွေးသည် အချိန်ယူပြီး စဉ်းစားကြည့်ရာ မနက်က breakfast စားတုန်း မေမေပြောခဲ့တာကို ဖျတ်ခနဲသွားသလို ရလေသည်။

‘သား ညနေကျ စောစောပြန်လာခဲ့၊ မေမေ ငါးနက် အင်တာဗျူးတစ်ခု လက်ခံထားတယ်။ အဲဒီလိုကိစ္စမျိုးရှိလာရ မေမေဘေးနားမှာ သားရှိနေမှ ကျေနပ်တာ’

“ဟား... ကြည့်စမ်း! သတိရပြီ မေမေ၊ သား သတိရပြီ၊ အင်တာဗျူးကိစ္စ။ ခွင့်လွှတ်ပါမေမေရယ်၊ သားတောင်းပန်ပါတယ်။ မေမေ စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော်၊ နေ့လယ်အထိတော့ သတိရသေးတယ်။ နောက်ပိုင်း သူငယ်ချင်းတွေ စုမိပြီး အာရုံလုံးပြောင်းသွားခဲ့တာ မေမေရာ”

“တော်ပါ သားရယ်၊ ခုမှ ပျာပျာသလဲဖြစ်မနေနဲ့။ ဒီအင်တာဗျူး စတော့မယ်”

“ခဏလေး စောင့်ခိုင်းပေးပါ မေမေ၊ သား မေမေမှာ မှာ ရှိနေချင်တယ်”

“အားနာဖို့ကောင်းပါတယ် သားရယ်၊ အားလုံးက ဒီ

...ချိန်နဲ့သူ အလုပ်လုပ်နေကြတာ။ အဓိကက မေမေပဲဟာ။ သား နိုင်ပါတယ်”

“ဟုတ်၊ ခဏနေရင် သားရောက်တော့မှာပါ”

“ဒါနဲ့ နေပါဦး သားရဲ့၊ သားဟာ မေမေအတွက်ဆို နယ်တုန်းကမှ မေ့တတ်တယ်ဆိုတာမျိုး မရှိပါဘူး။ မေမေအနား အလည်း နေပေးတတ်တဲ့အချိန်က များတာပဲ။ အခုတလော အချိုးတွေ ပြောင်းသွားသလားလို့။ အခုတလောမှမဟုတ်ပါဘူး၊ ကြာပြီထင်တယ်၊ ဖုန်းလည်း ခေါ်မရတာ များတယ်။ ဘာဖြစ်နေ သိ”

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး မေမေရဲ့... ဟို”

“ကျောင်းပြန်ချိန်တွေလည်း အရမ်းနောက်ကျတာပဲ။ ဟုတ်တယ်၊ မေမေသတိထားမိပြီ။ ငါ့အမေက အလုပ်တွေနဲ့ ဆင်းတောင် ဖော်နိုင်တာမဟုတ်ဘူး။ ငါ ညာချင်တိုင်း ညာလို့ ရတယ်ဆိုပြီး လျော့တွက်တာလား... အိုပယ် လုပ်လိုက်တာ သား”

“ဟာ၊ မေမေကလည်း ဘာတွေလျှောက်ပြောနေမှန်း သိဘူး။ over forty က ဘာအိုရမှာလဲ။ ဂျွန်ဖာလိုပက်စ်တို့၊ ဆီတ်ဝင်းစလက်တို့ကိုကြည့်ဦး။ ဂျီလီတို့ ရှာကီရာတို့တောင် လေး ဆယ်နား ကပ်နေပြီ။ တွဲသွားရင်တောင် အမေမထင်လို့ ဒီသား က ဘယ်လောက်သဝန်တိုနေရလဲ”

www.burmeseclassic.com

“မင်း အပြင်မှာ ရှုပ်ချင်တိုင်း ရှုပ်လို့ရအောင် ဒီအမေက ဂျနီဗာလိုပက်စ် ဖြစ်ပေးရမှာလား။ ရည်းစားများရင် မုသားများ တယ်တဲ့ မောင်ညိုသွေးဇော်”

“မေမေကလည်း အဲလိုမဟုတ်ပါဘူး”

“ကာမဟုတ်ရမှာလဲ၊ အရင်ကဆို မေမေအနားမှာ နေ လွန်းလို့ မင်းရည်းစားပြဿနာတွေကိုတောင် မေမေ ကူရှင်းပေး နေရတာမဟုတ်လား။ အခုဟာက ဘာဒီစိုင်းပြောင်းသွားတာလဲ၊ နောက်ထပ် ဘယ်နှယောက်များ ထပ်တွေ့နေလို့လဲ၊ ဒီအမေကို မေ့ထားနိုင်အောင်”

“မေ့တယ်ဆိုတဲ့စကားကိုတော့ မသုံးပါနဲ့ မေမေရာ။ ဘာတွေပဲဖြစ်ဖြစ် သားရင်ထဲမှာ မေမေက နံပါတ်(၁)၊ သားအရမ်း ချစ်ရတဲ့သူ တွေ့ရင်တောင် နံပါတ်(၂)ပဲပေးမှာ။ မေမေလည်း သားအကြောင်းကို သိရဲ့သားနဲ့။ သားက ဒီကိစ္စတွေမှာ ရေလည် ဆန်းပွင့်တာဆိုတော့ အပြင်မှာ အသစ်ကလေးဘာလေး နည်း နည်းပါးပါးတော့ ငြိတာပေါ့ မေမေရာ”

“အေး၊ နည်းနည်းပါးပါးပဲငြိငြိ၊ များများစားစားပဲငြိငြိ သားကို မေမေပြောပြီးသားနော်။ မိန်းကလေးတွေကို မနောက် ယှက်ဖို့ စိတ်ဒဏ်ရာမပေးမိစေဖို့။ ဒီလိုသတိပေးတဲ့ကြားထဲက ကောင်မလေးတွေက လှမ်းတိုင်တာတို့ လှမ်းမေးတာတို့ လုပ်လာ ရင် မေမေ သားဘက်က ရပ်တည်ပေးလိမ့်မယ်ထင်နဲ့”

ဟုပြောပြီး သူ့ဘာမှပြန်မပြောနိုင်အောင် ဖုန်းချသွားလေ တော့သည်။ ညိုသွေး ရယ်နေလိုက်မိ၏။ မေမေက အဲဒီလိုမေမေ ဖြစ်ပါသည်။

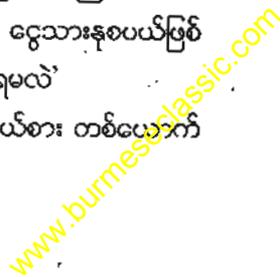
တစ်ဦးတည်းသောသားမို့ ဆီးဖြူဖုန်းခါးလို ငုံ့ထားမတတ် ချစ်သော်လည်း တချို့ တစ်ဦးတည်းသောသားတွေ၏မေမေတွေ လို့...

သား ရည်းစားထားမှာ၊ သား အိမ်ထောင်ပြုသွားမှာ၊ သားကို မိန်းကလေးတစ်ယောက်က အပိုင်သိမ်းသွားမှာ၊ သား ရဲ့အချစ်တွေက မေမေအပေါ်မှာ မရှိတော့ဘဲ ထိုမိန်းကလေး အပေါ်ကို ကျရောက်သွားမှာ၊ ထိုမိန်းကလေးက သားကိုအနိုင် ယူမှာ၊ ချွပ်ကိုင်မှာ၊ သားလင်မယားကိုကြည့်ပြီး မနာလိုစိတ် တွေ သဝန်တိုစိတ်တွေဖြစ်လာမှာ၊ စသည့် စိတ်ကစဉ်ကလျား ဖြစ်စေသောအယူအဆများ လုံးဝရှိသူမဟုတ်ပါ။

မေမေအချစ်က...

သူ့ကိုသာလျှင် အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့် ချစ်မြတ်နိုးနေ ပြီး သူ့ဘာလုပ်လုပ် အသေးစိတ်ကအစ တစ်ခုချင်း သိချင်နေ သော နားလည်ရခက်သည့်အချစ်မျိုးပင် ဖြစ်ပါသည်။

‘သူ့ရဲ့အသည်းနှလုံးဘုရင်မဟာ ငွေသားနစပယ်ဖြစ် သွားပြီဆိုတာ မေမေသံမင် ဘယ်လိုခံစားရမလဲ’ ထိုအတွေး တွေးမိတိုင်း မေမေကိုယ်စား တစ်ယောက်

တည်း ကျိတ်ပြီး ကြည့်နှုတ်တံဖြာခဲ့ရတာ ရင်နှင့်ပင် မဆန်တော့။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်နေ့နေမှာ ညိုသွေးဟာ မေမေဖြစ်စေချင်သော
ယောက်ျားသားတစ်ယောက်ဆိုတာနှင့် ငွေသားဟာ မေမေ စိတ်
ချမ်းသာမှုအပြည့်အဝရရှိစေသော မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်
ရမည်ဆိုတာ မေမေသိရပါတော့မည်။

သေချာတာကတော့ မေမေ သူ့ကိုချစ်တဲ့အချစ်က
အချိန်တိုင်း စိုးရိမ်မှုတွေ လွှမ်းခြုံနေသည့်အချစ်ပဲ ဖြစ်တော့သည်။

အိမ်ရောက်တော့ အင်တာဗျူးအစီအစဉ် လုပ်နေတာ
နှင့် တိုးလေ၏။ သူက မေမေနှင့်ဝမ်းကွဲညီအစ်မတော်သူ အပျို
ကြီး အန်တီဆွေနှင့် အိမ်ဖော်မလေး ဆူးမကို နှုတ်ခမ်းပေါ် လက်
ညှိုးလေး ဖိပြလိုက်သည်။ ပြီးမှ မေမေ့နောက်ကွယ်တစ်နေရာ
ကနေ လက်ပိုက်လျက် မေမေ့ကို ပြုံးကြည့်နေလိုက်မိ၏။

မေမေ့ဒီဇိုင်းက ရေရေလည်လည်ကို လန်းနေပါသည်။
လုပ်သည့်လုပ်ငန်းကလည်း ခေတ်လူငယ်မိန်းကလေးပေါင်းစုံနှင့်
ထိတွေ့ဆက်ဆံနေရသည့်အလုပ်မို့ အချိန်ပြည့် အထာကျကျနှင့်
တက်တက်ကြွကြွရှိနေ၏။ အသက်လေးဆယ်ဆိုပေမယ့် သူနှင့်
ယှဉ်လျှင် မောင်နှမအထင်ခံရလောက်အောင် အရွယ်တင် နပျို

သူထည်း ဖြစ်သေးသည်။

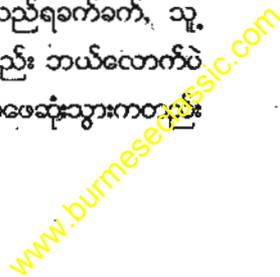
ကိုယ့်မေမေမို့ ပိုပိုသာသာပြောရတာ မဟုတ်ပါ။ မေမေ
ဆော်ဒီလည်း သူ့နေရာနှင့်သူ ကြည့်ကောင်းရှုပျော်ရှိသေး
သလို အဝတ်အတည်ဖက်ရှင်ဆိုလျှင်လည်း ဂါဝန်အတိုတွေမှ
အပြည့် ခေတ်နှင့်အညီ လိုက်လျောညီထွေမှုရှိအောင် ဝတ်တတ်သူ
ဖြစ်ပါသည်။

မေမေ ခရေဒီအဖြစ်ဆုံးဝတ်စုံတွေကတော့ ခူးဖုံးစကတ်
အထိနှင့် ကုတ်ပုံခံအင်္ကျီဝမ်းဆက်ကလေးတွေရယ်၊ သက္ကလပ်
အသားပျော့ပျော့ မိန်းမဝတ်လောင်းပန်လေးတွေရယ်၊ အနောက်
ဆိုင်း ပွဲတက်ဝတ်စုံတွေရယ်ပဲဖြစ်သည်။

(ဆံပင်အတုပ်ကလေးကိုပဲ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းထားတတ်သူ
။ ခူးအတီစကတ်နှင့် ကုတ်ပုံခံအင်္ကျီဝမ်းဆက်လေးကိုသာ ဝတ်
ထိုက်ပါက ကိုရိုးယားစင်းသမီးကြီးတစ်ဦးလို အလွန်ကျက်သရေ
ရှိပြီး

အနောက်တိုင်းဝတ်စုံ ဝတ်လျှင်တော့ အော်စကာဆုပေး
ပွဲတို တက်ရောက်လာသော ဟောလီးဝုဒ်အကျော်အမော်မင်းသမီး
တွေလို တော်ဝင်ဆန်ဆန် လှပနေတတ်လေသည်။)

မေမေက ဘယ်လောက်ပဲ နားလည်ရခက်ခက်၊ သူ့
အပေါ်ထားသည့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေကလည်း ဘယ်လောက်ပဲ
ဆန်းပြားဆန်းပြား၊ သူ့ ငယ်ငယ်လေးနှင့် ဖေဖေဆုံးသွားကတည်း

က နောက်အိမ်ထောင်လုံးဝမပြုဘဲ လူတွေ လေးစားအားကျရ လောက်အောင် ဒီလိုရပ်တည်နိုင်တာကတော့ အထူးအံ့သြစရာ ဖြစ်ရသည်။

တကယ်ဆို ဒီဇိုင်နာတစ်ယောက်ဖြစ်သလို ရှုပါက လှ လှ၊ ရေက လှိုလှို၊ ဂုဏ်သတင်းက ငွေးငွေ့၊ အရွယ်က ခပ်သင့် သင့်ဆိုတော့ အိမ်ထောင်ပြုမယ်ဆိုရင် စိတ်ကြိုက်ပြုလို့ရသည်။ လက်ရှိအချိန်ထိလည်း ပွဲစားတွေမှတစ်ဆင့် အဆင့်အတန်းရှိရှိ over thirty, over forty တွေ၏ ကမ်းလှမ်းတာကို ခံနေရဆဲ ဖြစ်၏။

သို့သော် မေမေက သူ့စိတ်ကြိုက် အမြတ်တန်းဖေး ထားခဲ့တာဆိုသည့် 'သန့်စင်ညိုသွေး' ဟုအမည်တွင်သော သား လေးကိုသာ အရိပ်တကြည့်ကြည့်၊ ကြည့်ပြီး ဘဝကို ကျေကျေ နပ်နပ်ကြီး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ဖြတ်သန်းခဲ့တာဖြစ်သည်။

ညိုသွေးသည် လှလှပပထိုင်လျက် စတိုင်လ်ကျကျဖြင့် ဆိုနေသောမေမေ့ကို စိုက်ကြည့်ရင်း မေမေ့အပေါ်ထားရှိခဲ့သော လေးစားအားကျမှုတွေ၊ ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုတွေက တဆင့်ဆင့် တအိမ်အိမ်နှင့် ပိုလို့သာ တိုးလာတော့၏။

“ဝါသနာပါတာကတော့ လေးတန်းငါးတန်းအရွယ်လေး ကတည်းကပါပဲ။ Profession အဖြစ် ရွေးချယ်ခဲ့တာကတော့ နှစ်ဆယ်ကျော်လောက်ကပါ။ စိတ်ကစားတတ်တဲ့အရွယ်ကဆိုရ

ဦးထွန်း ဘယ်လမ်းကြောင်းနဲ့ကိုက်မယ်ဆိုတာ မရွေးတတ်ခဲ့ဘူး။ ဟိုလိုင်းလိုလို ဒီလိုင်းလိုလို ဖြစ်နေခဲ့တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဘာတွေပဲလျှောက်လုပ်လုပ် နောက်ဆုံးတော့ စကတ်တွေ အင်္ကျီ တွေ ဘောင်းဘီလေးတွေ ထိုင်ခွဲတတ်တဲ့အကျင့်ကို မစွန့်လွှတ် နိုင်ခဲ့ဘူး။ ဒါကြောင့် ဝါသနာကို အခြေခံပြီး ရွေးဖြစ်ခဲ့တာပါ”

“ဒီ Design ပညာကို ဘယ်မှာသင်ခဲ့ပါလဲ အစ်မ”

“ပထမဆုံးကတော့... New York က Person's School of Design မှာ သွားသင်ခဲ့တာပါ။ 2005 လောက်က တော့ ဒီက မဆွေနဲ့အတူ မလေးရှားနိုင်ငံ ကွာလာလမ်ပူမှာရှိတဲ့ Lamkokwing University မှာ ဒီဇိုင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ short course လေးတွေ သွားတက်လိုက်သေးတယ်”

“Designer တစ်ဦးအတွက် Creative ဖြစ်တဲ့ Idea

ဘယ်လောက်အရေးပါပါသလဲ”

“တီထွင်ဖန်တီးရတာနဲ့ အသစ်တွေ စဉ်းစားရတာက

တော့ ဒီဇိုင်းနာတွေအတွက် အရေးအကြီးဆုံးပေါ့ ညီမရယ်”

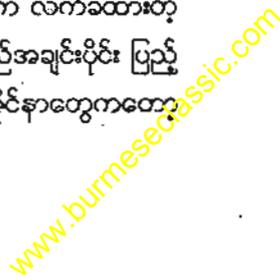
“ကမ္ဘာက လက်ခံထားတဲ့ ဒီဇိုင်နာနဲ့ မြန်မာပြည်မှာ

လက်ခံထားတဲ့ဒီဇိုင်နာက ဘာတွေ ကွာခြားမှုရှိပါသလဲ အစ်မ”

“မ၊ အမြင်ကိုပြောရရင်တော့ ကမ္ဘာက လက်ခံထားတဲ့

ဒီဇိုင်နာဆိုတာက စံချိန်စံညွှန်းအပြည့်နဲ့ အရည်အချင်းပိုင်း ပြည့်

အညံ့တွေကို ခေါ်တာပါ။ မြန်မာပြည်က ဒီဇိုင်နာတွေကတော့

အများကြီးကို လိုအပ်ပါသေးတယ်။ မ,ကိုယ်တိုင်လည်း လိုအပ်ချက်တွေ အမြဲရှိနေလို့ လေ့လာမှုတွေ ခုထိ လုပ်နေရပါတယ်”

“အနုပညာရှင်တွေကို ဒီဇိုင်းဆွဲပေးရတဲ့အခါမှာ ဒီဇိုင်းနာတစ်ဦးရဲ့အခန်းကဏ္ဍက ဘယ်လောက်ထိ အရေးကြီးပါသလဲ အစ်မ။ သူတို့ကို Sponsor ပေးတာကရော ဘယ်လိုအထောက်အကူပေးသက်ရောက်မှု ရှိပါသလဲရှင်”

“အနုပညာရှင်တွေဆိုတာ ပရိသတ်ကြား ပျံ့နှံ့လွယ်တယ်လို့ ကိုယ်က ဒီဇိုင်းဆွဲပေးရတဲ့အခါမှာ အရေးကြီးပါတယ်။ သူတို့ကို ပံ့ပိုးပေးရာလည်း ရောက်တယ်လေ။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်လည်း အပြန်အလှန်အကျိုးရှိတယ်။ Sponsor ပေးတာကတော့ ကိုယ့်ရဲ့ဒီဇိုင်းကို ဝတ်ပေးတဲ့အနုပညာရှင်နဲ့အတူ တစ်ပြည်လုံးက ကိုယ့်ရဲ့ဒီဇိုင်းကို သိသွားကြပါတယ်”

“Customer တွေကို... ဘာနဲ့လိုက်တယ်ဆိုတာ အကြံပေးတာတွေ ရှိပါသလားရှင်။ အကြံပေးရင်ရော ဘယ်လိုအချက်တွေကို အဓိကထားပြီး ပေးပါသလဲ အစ်မ”

“ကိုယ့်ဒီဇိုင်းကို သဘောကျပြီး ကိုယ့်ကို ယုံကြည်စရာကလာတဲ့ Customer တွေကို ကိုယ့်အင်အား အကြံပေးတာတွေ မပေးလို့မရပါဘူး... ပေးကိုပေးရပါတယ်။ ဘာအဓိကထားပြီး အကြံပေးသလဲဆိုတော့ Customer တွေ”

...ကိုယ်ထည်အနေအထား၊ အရပ်အမောင်း၊ ပြီးတော့... ကားရောင်းပေါ့”

“ဒီလိုအောင်မြင်မှုတွေနဲ့ ကိုယ့်ရဲ့အရည်အသွေးကို တိုးတက်စေဖို့အတွက် ဘာတွေ လေ့လာအားထုတ်ခဲ့ရပါသလဲ”

“ဒီဇိုင်းပညာကို စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး အဆက်မပြတ် လေ့လာနေရပါတယ်။ ဒီဇိုင်းပိုင်းမှာ ထွက်ပေါ်နေတဲ့ ပညာအသစ်အနည်းတွေကို လေ့လာရုံတင်, မကဘူး။ Cutting ပိုင်းအသစ်တွေကိုပါ လေ့လာရပါတယ်။ ပြီးတော့ Fashion TV ကို အရမ်းကြည့်တယ်။ အချိန်ပြည့်ကို ဖွင့်ထားရတယ်။ Show ပွဲတွေကိုလည်း များများကြည့်ပေးရပါတယ်။ မ,ကတော့ အခုနောက်ပိုင်းမှာပဲ ဘန်ကောက်မှာ အကြည့်များပါတယ်”

“ဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက်သာ မဖြစ်ခဲ့ဘူးဆိုရင် Profess-... အနေနဲ့ ဘာကိုရွေးချယ်မိမယ်ထင်ပါသလဲရှင်။ ပြီးတော့... ခြားဝါသနာပါတာလေးတွေရော ပြောပြပေးပါဦး”

“အင်း, မ,က စာရှုပေရူးလည်း ရူးခဲ့သေးတာဆိုတော့ အလုပ်ကို မရွေးဖြစ်ခဲ့ရင် Romantic စာရေးဆရာမ လုပ်ဖြစ်မိမယ်ထင်ပါတယ်။ သီးခြားဝါသနာတွေကလည်း အများကြီး... အားကစားတောင် မလွတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဓိက ဝါသနာကတော့ စာဖတ်တာရယ် သီချင်းဆိုတာရယ် ခရီးထွက်တာရယ်ပါ”

၇၀ □ လေဒီစော်

“ဒီ life ကို ရထားတဲ့အတွက် ကျေနပ်မှုရှိပါသလား အစ်မ။ ပြီးတော့ လက်ရှိအခြေအနေကိုရောက်အောင် ဘယ်အတွက် တွန်းအားပေးခဲ့ပါသလဲရှင်”

“ဝါသနာကိုလည်း အရင်းခံခဲ့သလို အချိန်တွေအများကြီးလည်း ရင်းနှီးခဲ့တာဆိုတော့ ကိုယ်ရထားတဲ့ဘဝကို နှစ်ပါတယ်။ လက်ရှိအခြေအနေရောက်အောင် တွန်းအားပေးတဲ့သူကတော့ အဖေပါ။ အခုမရှိတော့ပါဘူး။ ပြီးတော့ ဒီဇိုင်းမဆွေပေါ့။ အခုလောလောဆယ်မှာတော့ သားလေးပါပဲ။ သူက ခေတ်လူငယ်ဆိုတော့ သူပေးတဲ့အကြံဉာဏ်တွေက အလန်းတယ်လေ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ အစ်မဘဝမှာ ပျော်စရာအကောင်းအချိန်လေးတွေရှိရင် ပြောပြပေးပါဦး”

“မ.ဘဝမှာ ပျော်စရာအကောင်းဆုံးအချိန်လေးတွေတော့ ဒီပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဆွေမျိုးတွေကို ထောက်ပံ့ပေးတဲ့အချိန်ရယ်၊ အလှူအတန်းပြုလုပ်ရတဲ့အချိန်ရယ်၊ သားလေးပြုစုပျိုးထောင်ပေးခဲ့ရတဲ့အချိန်တွေရယ်ပဲပေါ့။ ပြီးတော့ သူ့အတူ အပန်းဖြေခရီးထွက်ရတဲ့အချိန်နဲ့ အစားအသောက်ကကောင်းတွေ ချက်ပြုတ်စားသောက်ရတဲ့အချိန်ကတော့ အဆုံးပေါ့”

“နောက်ထပ်ထွက်ပေါ်လာတဲ့ တက်သစ်ဒီဇိုင်းနာမ

တွေကိုရော အစ်မအနေနဲ့ ဘယ်လိုအကြံပေးချင်ပါသလဲ”

“မျိုးဆက်သစ်ဒီဇိုင်းနာလေးတွေ အများကြီးပေါ်လာတာ အရမ်းဝမ်းသာပါတယ်။ ဒီဇိုင်းပညာကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တတ်မြောက်အောင် စဉ်ဆက်မပြတ်လေ့လာနေပါလို့ အကြံပေးချင်ပါတယ်။ အယူအဆတွေကတော့ အမျိုးမျိုးရှိတာပေါ့။ အင်္ကျီချုပ်တတ်တာ ပုံဆွဲတတ်တာနဲ့ ဒီဇိုင်းနာလို့ ထင်နေကြတာလည်း ရှိကြမှာပဲ။ မ.စိတ်အထင်ကတော့ တီထွင်ဖန်တီးတယ်ဆိုကတည်းက ကိုယ်ပိုင်စိတ်ကူးဖြစ်ရမယ်လေ”

“ဟုတ်ပါတယ် အစ်မ”

“Creativity ရှိရမယ်၊ ပါရမီအခံလည်း ရှိရမယ်၊ ပြီးမှ ကိုယ့်စိတ်ထဲက ဖြစ်လာတဲ့ Art နဲ့ လက်တွေ့ပုံဖော်တော့မယ့် အချိန်မှာ မှန်ကန်တဲ့ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းတွေ ရွေးချယ်တာကအစ နောက်ဆုံး Products ထွက်လာတဲ့အထိ Process အဆင့်ဆင့်တို မှန်ကန်တဲ့နည်းစံနစ်နဲ့ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် နှံ့နှံ့စပ်စပ်သိထားပြီး ဖန်တီးနိုင်တဲ့သူကို ဒီဇိုင်းနာလို့ယူဆထားပါတယ်”

“...”

“Process အဆင့်ဆင့်လို့ဆိုတဲ့နေရာမှာ Sketch ဆွဲလိုက်ပြီး အဲဒီမှာ သုံးမယ့် Materials, Colour, Accessories တွေကစပြီး Dripping လား၊ Pattern လား၊ နှစ်ခုခုမှာလား၊ လိုင်နင် ဘယ်လိုထည့်မလဲ၊ မီးပူ ဘယ်လိုတိုက်မလဲ၊

နောက်ဆုံးအဆင့် ဝတ်မယ့်လူရဲ့ကိုယ်ပေါ်ကို ရောက်တဲ့အထိ Market မှာ တိုးနိုင်မတိုးနိုင်အဆုံး၊ အားလုံးကို နားလည်နေမယ်။ Trend တွေကိုလည်း နားလည်နေရမယ်။ မျိုးဆက်သစ်တွေကို မ,က အဲဒါတွေလည်း သိထားစေချင်ပါတယ်”

“အခုနောက်ပိုင်း မြန်မာ Fashion Industry တွေရဲ့ အနာဂတ်အလားအလာကိုရော အစ်မ ဘယ်လိုမြင်ပါသလဲနဲ့”

“မြန်မာ Fashion Industry ရဲ့အနာဂတ်ကို ပြောရမယ်ဆိုရင် Day wear နဲ့ Ready to wear လိုင်းဘက်ကို သွားမယ့်သူတွေအတွက်ပေါ့နော်၊ မြန်မာအမျိုးသမီးတွေရဲ့ခန္ဓာကိုယ်က နိုင်ငံတကာက တင်သွင်းလာတဲ့ Standard size တွေနဲ့မတူတဲ့အတွက် Day wear သမားတွေ အောင်မြင်ဖို့ လိမ့်မယ်”

“...”

“Ready to wear သွားမယ့်သူတွေကလည်း Trend ကို ဘယ်လိုရှာမလဲ၊ Market ကို ဘယ်လိုထိုးဖောက်မလဲ၊ နိုင်ငံခြားက ဝင်လာတာတွေနဲ့ ဘယ်လိုယှဉ်မလဲ စဉ်းစားထားမယ်။ Fashion Designer ဆိုတာ ဖန်တီးမှုအပိုင်းသာ မကဘူး တစ်ဖက်ကနေ Market Ment: အပိုင်းကိုပါ လေ့လာနေရမယ်လေ။ မ,ကတော့ အဲဒီလိုပဲ မြင်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်မ၊ အခုလိုအချိန်ပေးပြီး စိတ်ရှည်လက်

ည့်ဖြေကြားပေးတဲ့အတွက် အစ်ကို ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါယ်။ အနာဂတ်မှာလည်း ဒီထက်မက အောင်မြင်မှုတွေ ရရှိပါစေ... ထူးချွန်ထက်မြက်တဲ့ မျိုးဆက်သစ် ဒီမိုင်းနာလေးတွေကို ဆည်း မွေးထုတ်ပေးနိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်”

“မ,ကလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွယ်”

တစ်ချိန်လုံး ဒီတိုင်းလေး ရပ်ကြည့်နေခဲ့သော ညိုသွေးသည် မေမေနိဂုံးချုပ်လိုက်မှ လက်ခုပ်တပြောင်းပြောင်းတီးလိုက် ဖီလေတော့သည်။ သူ့ရဲ့လက်ခုပ်သံကြောင့် မေမေက နောက်သို့ ချုတ်ခနဲလှည့်ကြည့်၏။ ပြီးတော့ မျက်စောင်းလှလှ ပေးပါသည်။ သူ လက်မလေး ထောင်ပြလိုက်သည်။

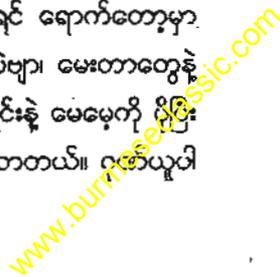
“ဂိုက်တီး”

“ဟင်း... ခုမှရောက်လာတာပေါ့လေ”

“သားရောက်နေတာ ကြာလှပြီ၊ မယ့်ရင် အနိတီတွေ ကိုမေးကြည့်၊ နောက်ကနေ ဒီတိုင်းရပ်ကြည့်နေတာ။ အစလေးပဲ နည်းနည်းလွတ်သွားတာပါ မေမေရဲ့။ အားလုံးမိပါတယ်”

“ခုမှရောက်လာတာဆိုရင် မေမေ စိတ်ဆိုးတော့မလို့”

“မေမေကလည်း သား ခဏနေရင် ရောက်တော့မှာ လို့ ပြောပြီးသားပဲ။ မေမေအရမ်းတော်တာပဲဗျာ၊ မေးတာတွေနဲ့ ဖြေတာတွေနဲ့ ကွက်တိပဲ။ သား၊ ကြည့်နေရင်းနဲ့ မေမေကို ပိုပြီး ချစ်လာတယ်။ ပိုပြီးတော့လည်း လေးစားလာတယ်။ ဂုဏ်ယူပါ

တယ်မေမေ”

ဟုပြောပြီး မေမေ့ကို ဖက်ထားလိုက်မိသည်။ မေမေကလည်း နွေးနွေးထွေးထွေး ပြန်လည်ထွေးဖက်ပါသည်။ သူတို့ သားအမိနစ်ယောက်၏ထိုအကျင့်လေးက ငယ်စဉ်ကတည်းက ခုအချိန်ထိ စွဲစွဲမြဲမြဲတည်ရှိနေပါ၏။

“ဒီလောက် စတိုင်လ်ကျကျ ပြောတတ်ဆိုတတ်တာများ အင်တာဗျူးဆို အသေကြောက်၊ ဒိုင်လုပ်ဖို့ဆို အသေရှောင်၊ လူကလည်း မလှတာမဟုတ်ဘဲနဲ့”

“မေမေမှ မလုပ်ချင်တာ၊ ရုပ်လည်း မပြချင်ဘူး၊ အပြင်လည်း မထွက်ချင်ဘူး၊ ဒါတောင် မင်း၊ အန်တီဆွေ လက်ခံလာလို့၊ မေမေ ဘယ်လောက်ပင်ပန်းရသလဲ”

“ဟုတ်ပါ သားရေ၊ မင်းအမေက Control သမားဆိုတာ ခုထိမသိသေးဘူးလား။ အပြင်ထွက်ဖို့ ရုပ်ပြန်ဆိုတာ ဘာမှန်လည်းမသိဘဲနဲ့ အသေကြောက်နေတာ။ သူက အန်တီဆွေကို မန်နေဂျာလိုသဘောထားပြီး နောက်ကွယ်ကနေ စီစဉ်ညွှန်ကြားမယ်၊ တီထွင်ဖန်တီးမယ်ဆိုတာပဲ သိတာလေ။ သူ အပြင်ထွက်တတ်တာဆိုရင် သားနဲ့သွားတာရယ်၊ ဘန်ကောက်တို့ စင်္ကာပူတို့ကို သွားတာရယ်ပဲ ရှိတာမဟုတ်လား”

အဲဒါတော့ ဟုတ်သည်။ မေမေမှာ အဲဒီတစ်ခုကလည်း ထူးဆန်းသေး၏။ အပြင်ထွက်ဖို့အရေးကို ဘာမှန်းမသိဘဲ

လေးကြောက်ရွံ့နေတတ်သည်။ တချို့ ထက်ထက်မြက်မြက်ရှိသည့်အမျိုးသမီးတွေလည်း ထိုအကျင့်မျိုး ရှိကောင်းရှိနေမလားမသိပါ။ မေမေကတော့ အပြင်ထွက်တတ်တာဆိုလို့ သူနှင့်အတူ မသွားမဖြစ်သည့်နေရာမျိုးတွေသာ သွားခဲ့တာဖြစ်၏။

သို့သော် သူနှင့် ကမ်းခြေကို အပန်းဖြေခရီးထွက်တတ်တာတွေ၊ နိုင်ငံခြားခရီးစဉ်တွေ၊ ဘန်ကောက်၊ စင်္ကာပူသို့ ရှေ့ပင်ထွက်တတ်တာနှင့် ရှိုးပွဲသွားကြည့်တာတွေကိုတော့ မေမေက အပြည့်အဝပြုလုပ်ပါသည်။ အိမ်မှာနေလျှင်တော့ အန်တီဆွေနှင့် သူကသာ မေမေ့အတွက် အလှည့်ကျမန်နေဂျာ လုပ်ပေးရလေ၏။

“တကယ်ဆို သားမေမေက ဒီဒိုင်နာလုပ်ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ စာရေးဆရာမ လုပ်ရမှာ။ ခုတော့ နာမည်ရတာချင်းအတူတူ ဘယ်ပွဲတက်တက်၊ အန်တီဆွေပဲ တက်နေရတာ။ အန်တီဆွေပဲ အားလုံးကိုလက်ခံနေရတာ။ တချို့မသိသေးတဲ့လူတွေဆိုရင် အန်တီဆွေကို သားအမေပဲ ထင်နေကြတာ သားရဲ့”

“မဆွေကလည်း၊ အဲဒါလည်း တစ်မျိုးမကောင်းဘူးလား။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အပြန်အလှန်အကျိုးပြုနေလို့လည်း လုပ်ငန်းက ဒီလောက်ထိ အောင်မြင်လာတာပေါ့။ စာရေးတဲ့အလုပ်နဲ့ ဒီအလုပ်ကလည်း အတူတူပါပဲ မဆွေရယ်၊ တီထွင်ဖန်တီးရတာပဲ”

၇၆ ◻ လေဒီဇော်

“တူသယောင် ထင်ရပေမယ့် စာရေးဆရာမတွေတောင် ရှဲ့ဒိုးကလွဲရင် ရုပ်ပြရတဲ့ခေတ်ကို ရောက်နေပြီ ညှိရဲ့။ ဒီနိုင်နာ တွေက ပိုမပြသင့်ဘူးလား။ တချို့ဆို နာမည်လေး နည်းနည်းရ လာတာနဲ့ ဟိုမှာ နေရာရ၊ ဒီမှာ နေရာရ ဟိုပါ ဒီပါ၊ မိဒီယာတွေ နဲ့ ရှုပ်ယှက်ကိုခတ်လို့”

“ဟုတ်ပါပြီ မဆွေရယ်၊ အခု MRTV 4 ကို လက်ခံ လိုက်ရလို့ ကျေနပ်ပြီမှလား။ အရင်တုန်းကလည်း မဂ္ဂဇင်းသုံး လေးခုနဲ့ ဂျာနယ်လေးငါးခုလောက်မှာ ပါဖူးပြီးသားဆိုတော့ ညှို့ ကို သိတဲ့လူတွေလည်း သိကုန်ကြပါပြီ။ ခုဆိုရင် နာမည်တခြား လူတခြား သိနေတဲ့လူတွေလည်း တွဲပြီးသိကုန်တော့မယ်လေ။ မဟုတ်ဘူးလား”

“ဟုတ်တယ်... OK, right...မေမေရော အန်တီဆွေ ရော နှစ်ယောက်လုံး တော်တယ်။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အပြန်အလှန်အကျိုးပြုတဲ့အထိမ်းအမှတ်နဲ့ ဒင်နာကို သား တာ ဝန်ယူမယ်။ ကြိုက်တဲ့ဟိုတယ်ကို ရွေးလိုက်”

“အို... နောက်နေ့မှပဲ လိုက်ကျွေးပါတော့ သားရယ်။ ဒီနေ့ မေမေ တစ်နေ့ကုန်အရမ်းပင်ပန်းနေတာ။ သားအန်တီဆွေ လည်း ဒီနေ့ကျမှ ဟင်းတွေကို သူ့ကိုယ်တိုင် ဝင်စီစဉ်နေတာ သားရဲ့”

“ဟုတ်လား၊ ဒါဆို အန်တီဆွေလည်း တော်တော်ပင်

“နိသွားမှာပဲ။ ဘာဟင်းတွေ ဝင်ချက်ထားတာလဲ အန်တီဆွေ”

“ရှယ်ပဲ သားရေ၊ စိတ်ထဲမှာ စားချင်တာတွေ အကုန် ထုပ်ပစ်လိုက်တယ်။ သားလည်း ကြိုက်မှာပါ။ အမဲလွှာ၊ နံရိုးကင်၊ စာထန်းငါးပိ၊ ငါးပေါင်းကြော်၊ ပဲပြားချဉ်စပ်၊ ဂင်ချို၊ ထမင်းလိပ်၊ ကြက်ဥလိပ်ကြော်၊ ထမင်းမစားချင်ရင် ထမင်းလိပ်နဲ့ ဟင်းတွေ ကို တွဲစား”

“ဝါး!.. မိုက်တယ်ဗျာ၊ ကြားရုံနဲ့တင် စားချင်လာပြီ။ ဒါပေမဲ့ အန်တီဆွေဟင်း အတွဲအစပ်တွေက မြန်မာမဆန်ဘူး။ ကိုရီးယားအစားအစာတွေပဲ”

“ဘာလဲ၊ မင်းက ငါ့ကို ကိုရီးယားရှူးရှူးနေတယ်လို့ ပြောချင်တာလား။ တိုက်ဆိုင်မှုရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ ဆရာ”

“ဟား... ဟား... ဟား”

အန်တီဆွေ၏ မင်းသမီးလို အိုက်တင်နှင့် ပြောလိုက် ဝံ့ကြောင့် သူ တလွတ်တလပ် ရယ်လိုက်မိလေသည်။

“မေမေလည်း ကြားတာနဲ့တင် ဗိုက်ဆာလာပြီ။ ကဲ၊ သား ရေချိုးပြီး ဆင်းလာခဲ့တော့။ သားကို မေမေ မေးစရာရှိ သေးတယ်”

“သားလည်း မေမေ့ကို ခွင့်တောင်းစရာရှိသေးတယ်”

“ဒါဆိုလည်း ထမင်းပိုင်းကျမှ အေးအေးဆေးဆေးမေး ကြ ပြောကြ ဆိုကြပေတော့။ အန်တီဆွေ ပိုင်နီတစ်လုံး လက်

www.burmeseclassic.com

ဆောင်ရထားတာရှိတယ်။ အနီရောင်ပိုင်ကို မကြာခဏသောက် ပေးရင် နုပျိုလှပစေတယ်တဲ့။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲက အစာချေဖျက်မှု ကို လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်တဲ့ အင်ဇိုင်းတွေကိုပါ တိုးမြှင့်ပေးတယ် တဲ့။ အန်တီဆွေတို့ ဝိုင် အရင်သောက်ကြရအောင်”

‘အိုခေ၊ အိုခေ... ဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့။ အန်တီ ဆွေက အရမ်းချစ်စရာကောင်းပါတယ်လို့၊ တဖြည်းဖြည်း ကိုမိုး ယားမင်းသမီးနဲ့တောင် တူလာသလိုပဲ”

“အမယ်လေးတော်၊ ဒါဆို ဝိုင်နဲ့မဖြစ်တော့ဘူး၊ ဆိုဂျူ ပါမှဖြစ်တော့မယ်။ ဆူးမရေ့ ငါ့လက်ရာတွေ ပြင်ရအောင်ဟေ့”

အန်တီဆွေက ပြောပြောဆိုဆို အော်ဟစ်ထွက်သွား သလို သူလည်း အခန်းထဲ အပြေးလှမ်းလာပြီး ရေချိုးလိုက်ပါ တော့၏။ မေမေနှင့် အန်တီဆွေက အသက်လေးဆယ်အရွယ် ရှေ့မီနောက်မီတွေမို့ သူနှင့် တစ်ခါတစ်ရံ မောင်နှမတွေလို သူ ငယ်ချင်းတွေလို ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။

ခေတ်နှင့်တစ်ပြေးညီ နေထိုင်တတ်သူတွေလည်း ဖြစ် သလို ကျန်းမာရေးတွေလည်း အလွန်ကောင်းသူတွေမို့ အစား အသောက်ဆို လုံးဝမရွေး၊ ဝ၊ လာမှာတွေ၊ အဆီတက်လာမှာတွေ ကိုကြောက်ပြီးတော့လည်း ညစာမစားဘဲ နေတာတို့၊ သစ်သီး နှင့်ဖျော်ရည်တို့ကိုသာ သုံးဆောင်တတ်တာမျိုးတို့လည်း မလုပ်။ Oramin F တွေ E nat တွေ Lobese တွေ မှီဝဲဖို့ကိုလည်း

တောင်လိုတောင် စိတ်မကူး။

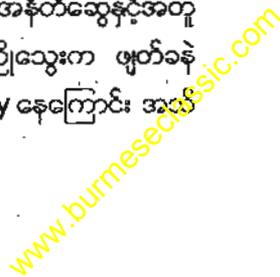
ဗိုက်ဆာသည့်အချိန်မှာ ဆာရင်ဆာသလို စားလိုက်ကြ တဲ့ပဲဖြစ်သည်။ အကြောင်းကတော့ အညောင်းခံပြီး စိတ်နှင့် လုပ်လုပ်ရသည့်လူတွေမို့ တစ်နေ့ကို တစ်နာရီခန့် လေ့ကျင့် နှီး မပျက်မကွက်လုပ်တတ်သောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

ဝိုင်ပုလင်းကိုဖွင့်ပြီး ကလပ်ခွက်ကလေးတွေထဲ သူ တို့ယံတိုင်ဝှဲထည့်ပေးကာ Cheer လုပ်လိုက်ကြသည်။ ထိုအချိန် မှာပဲ ငွေသားရဲ့ ring tone သံလေး ထွက်လာလေ၏။

“အချစ်တစ်ခုကို ရှာတွေ့ပြီ x x သူ့မျက်ဝန်းပုံရိပ်ဆီ အတွင်းစိတ်တွေ သိကြတယ် x x x ဒီလိုသက်ရောက်မှုလေးတွေ x x x တစ်မိုးအောက် တစ်ယောက်သာ ချစ်သွားမည် x x x အဆိုအကောင်း ပျူဝေခံစားကာ နှလုံးသားတွေ နေ့စပ်ကာ x x x ရင်ခွင်လေးထဲ မှီနားစဉ်”

ထိုသီချင်းသံကြောင့် မေမေက ဝိုင်သောက်နေရာမှ တစ် ချက်စိုက်ကြည့်သည်။ ပြီးမှ ဘာမှမပြောဘဲ အန်တီဆွေနှင့်အတူ နံနိုးကင်တွေကို ထိုးစားနေတာကြောင့် ညိုသွေးက ဖျတ်ခနဲ Touch Screen ပေါ်တစ်ချက်တိုပြီး Busy နေကြောင်း အသံ

“ရှိသည် ဖြစ်သည် အချစ်က အရာရာစန့်ဆင်းသည်
x x x ထပ်တူချစ်သည် ဗျက်စိမှိတ်ကာ ယုံတော့မည် x x x
သက်လေပြင်းကျတဲ့အခါ ဘဝရဲ့အိမ်ကလေး အားတင်းပါ x x
x မပူပါနဲ့ အချစ်စစ်ရင် အခက်အခဲဆိုတာ ကြုံရမှာ x x x
စိတ်ကူးယဉ်တဲ့အချစ်တစ်ခုဟာ x x x လက်တွေ့မဆန်ဘူးဆို
ကြတာ x x x မလိုပါဘူး ဘေးစကားတွေ အချစ်ကို ကိုးကွယ်
ယုံစားပြီး ချစ်တာ x x x”

“ကိုင်လိုက်လေ သား”

“ဒီမိုးသက်လေပြင်းကလည်း ကျပဲကျနိုင်လွန်းတယ်
နိမိတ်မရှိတာမရှိ”

ရုတ်တရက်ထွက်လာသည့် ဘွားတော်နှစ်ယောက်
အသံကြောင့် ရင်ထဲ ဒိတ်ခနဲဖြစ်သွားပြီး ဒီတစ်ခါလည်း Bu
လိုက်ပြန်လေသည်။ အရင်ရည်းစားတွေတုန်းက တွေ့မတွေ့
ပြောနေသည့်ကောင်က ငွေသားနဲ့ကျမှ မေမေ့ရှေ့မှာ ပြော
ရင်တွေဘာတွေ ထိတ်ထိတ်တုန်လို့... ဘာလဲ။

“ကိစ္စမရှိပါဘူး မေမေရာ၊ ရပါတယ်... သားက အ
နဲ့စကားပြောကောင်းရင် ဘယ်သူနဲ့မှကြားဖြတ်မပြောချင်ဘူး”

“အလို! ဘုရားရေး... မဆွေ့ ရှင် ကျုပ်ကြားသ
ကြားလိုက်ပါတယ်နော်”

“ဟုတ်ပါ့တော်၊ ကျုပ်တို့နားတွေ အကောင်းကြီး

ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဒီခိုင်းက ပြောင်းသွားရတာလဲ။ သန့်စင်ညိုသွေး
မှ ဟုတ်သေးရဲ့လား”

“ဟာ... မေမေတို့ကလည်း”

“ခုမှ ပဲများမနေပါနဲ့ သားလေးရယ်၊ မအေရှေ့ အဒေါ်
ရှေ့ ဘယ်တော့မှမရှောင်ခဲ့တဲ့ကလေး၊ အိမ်သာခန်း ရေချိုးခန်း
တော့ ပြောမနေနဲ့။ ဘုရားခန်းထဲတောင် ဖုန်းယူသွားတဲ့ကလေး
က ဘယ်လိုအချိုးပြောင်းသွားရတာလဲ”

“မေမေတို့ထင်တဲ့ဖုန်းမျိုး မဟုတ်ပါဘူးဗျာ”

“အို၊ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စဖြစ်နေရင်ကော၊ ခုလေးပဲ နှစ်
ခါ လာသွားပြီ”

“ဘာမှအရေးမကြီးဘူး၊ ဟိုကောင်တွေ လှမ်းနောက်
တာ”

“ဒါပေမဲ့နော်၊ ဒီသီချင်းသံ မေမေသတိထားမိတာ တော်
တော်ကြာပြီ။ ခဏခဏလည်း လာတယ်၊ သားက ring tone
သံကို အမျိုးမျိုးပြောင်းတတ်တာပါ။ ဒီအသံကျမှ မြဲနေပါလား။
မလိမ်နဲ့နော် သား၊ နောက်တစ်ယောက်မို့လား။ ဘယ်သူလဲ”

“သာသူငယ်ချင်းတွေက ဒီသီချင်းသံကိုကြိုက်လို့ ထည့်
ပေးထားတာပါ မေမေရာ။ ဒီသီချင်းလေးကလည်း ပေါက်နေတာ
ကြာပြီ။ ကျောင်းမှာဆို အားလုံးကြိုက်ကြတာ”

“ဪ”

“သားကတော့ ဘယ်သီချင်းတွေ ဘယ်လောက်ကောင်း
ကောင်း မေမေကြိုက်တဲ့ ကျော်ဟိန်းသီချင်းကို အကြိုက်ဆုံးပဲ”
ညိုသွေးသည် ပြောပြောဆိုဆိုပင် ဖုန်းလေးကို ယူဖွင့်
လိုက်ကာ...

(ငွေသားလေး၊
ကိုယ် မေမေနှုတ်မင်းစားနေတယ်
ခဏ သည်းခံလေးပါ)

ဟု Message ပို့လိုက်လေ၏။ ပြီးမှ Power off
ပစ်လိုက်တော့သည်။

“ဒါနဲ့ မေမေ သားကိုမေးစရာရှိတယ်ဆိုတာ ဘာလဲ”

“သားကရာ ခွင့်တောင်းစရာရှိတယ်ဆိုတာ ဘာလဲ”

“မေမေ အရင်ပြော”

“သား အရင်ပြော”

“သားခွင့်တောင်းမှာနဲ့ မေမေမေးမှာနဲ့က ဆက်စပ်နေ
မလားလို့ပါ။ မေမေပဲ အရင်မေးကြည့်ပါ”

“အိုခေ၊ ဟိုတစ်နေ့က မေမေ့ကို အပ်တဲ့ဝမ်းဆက်က
ဆရာမဖို့ဆိုတာ သေချာလား။ မလိမ်နဲ့နော်... မေမေ့စိတ်ထဲ
မှာ မသင်္ကာစိတ်အရမ်းဖြစ်လာရင် သားနဲ့အတူလိုက်လာပြီး အဲ
ဒီဆရာမကို မေးမယ်”

“ဟို...”

“တဟိုဟို တဟင်ဟင် လုပ်မနေနဲ့၊ နှစ်ခါမမေးရဘူး၊
သားမျက်လုံးတွေက အဖြေထွက်နေပြီ။ မေမေ တစ်နေကုန်ပဲ
အဲဒီဝမ်းဆက်ကို အပြီးသပ်ရင်းနဲ့ တွေးနေတာ”

“ဒါ... ဒါဆို ပြီးသွားပြီလား မေမေ”

“မေမေပြောတာကိုပဲ ဆုံးအောင်နားထောင်ပါဦး သား
ရယ်၊ ဒီပုံစံဆို ဆရာမမဟုတ်တာ သေချာပါပြီ”

“ပြီးသွားပြီဆိုရင် ဘယ်လောက်လှလဲဆိုတာ ကြည့်ချင်
လို့ပါ။ ဟုတ်... ပြောပါ မေမေ”

“သားက ငယ်ငယ်ကလေးကတည်းက ဆရာဆရာမ
တွေကို ကိုယ်တိုင်ပေးတဲ့အလုပ်မှ မလုပ်ခဲ့ဖူးတာ၊ မေမေကိုယ်
တိုင်ပဲ စီစဉ်ပြီး ပေးခဲ့တာကို။ ခုဟာက သားပြောတဲ့ကိုယ်လုံး
ကိုယ်ထည်၊ အရပ်၊ ဆံပင်ပုံနဲ့ အသားရောင်၊ ပြီးတော့ ဝမ်းဆက်
နဲ့လိုက်မယ့် ဖိနပ်ပါ ရွေးပေးခိုင်းတာဆိုတော့ အဲဒါတွေအားလုံး
ထူးဆန်းနေတယ်”

“...”

“သားရဲ့ပုံစံကလည်း တက်တက်ကြွကြွဖြစ်နေတယ်။
နောက်တစ်ယောက်အတွက်များလား။ အရင်ကဆို သားက မိန်း
ကလေးတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး အကုန်အကျခံခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူး။
အခု အကုန်အကျခံရမယ့်မိန်းကလေးတစ်ယောက် ပေါ်လာပြီ
လား”

“အင်း...ဟို၊ သား မလိမ်ဖူးတော့ မလိမ်ချင်ပါဘူး မေမေ။ မေမေပြောတာ ဟုတ်ပါတယ်”

“ဪ”

မေမေက အသံရော မျက်နှာထားရော ပြောင်းသွားပြီး သူ့မျက်နှာကို သေသေချာချာစိုက်ကြည့်ပါသည်။ အန်တီဆွေက တော့ ‘တတ်လည်းတတ်နိုင်ရန်ကော’ ဟုသာပြောပြီး စားစရာရှိ တာတွေ စားနေတော့၏။

“ဒီတစ်ခါကောင်မလေးကတော့ သား တကယ်အကုန် အကျခံပြီး သားရင်ဘတ်ထဲက တကယ်အတည်ပြုလိုက်တဲ့ မိန်းကလေးပါ။ ဒါကြောင့်လည်း နဖူးကနေ ခြေဖျားအထိ ဆင်ကြည့် ချင်တဲ့စိတ် ပေါ်မိလို့ပါ။ ဟို၊ ဒါကလည်း တမင်သက်သက်ပေး တာ မဟုတ်ပါဘူး မေမေ။ သူ့မွေးနေ့မှာဝတ်ဖို့ မွေးနေ့လက် ဆောင် အကြိုပေးချင်တာမျိုးပါ”

“အင်း”

“သားခွင့်တောင်းမယ့်ကိစ္စကလည်း အဲဒါနဲ့ဆက်စပ်နေ ပါတယ်။ သူက (4) ရက်နေ့ မနက်ငါးနာရီမှာ မွေးတာမို့လို့ ငါးနာရီကွက်တိမှာ ဘုရားရောက်ဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်မေမေ။ ဒီနေ့ (1) ရက်နေ့ဆိုတော့ (4) ရက်နေ့ မနက်သုံးနာရီခွဲလောက် အိမ် က ထွက်ချင်ပါတယ်။ မေမေခွင့်ပြုပေးပါ”

“ဘာ...ဘာ...ဘာ... မနက်သုံးနာရီခွဲ အောင်

...လေး... ကိုးနာရီ ဆယ်နာရီ မအေနှိုးမှ ထတဲ့ကလေးက ဘာသုံးနာရီခွဲလဲ... ဟား... ဟား... ဟား”

အန်တီဆွေ ရိုဝေနေပြီထင်ပါသည်။

“ဟုတ်ပါ၊ ဇွဲကောင်းနေလိုက်တာ၊ သုံးနာရီခွဲကြီး တစ္ဆေ ကြောက် သရဲမကြောက် မင်းက ဘာလုပ်မှာလဲ။ ယောက်ျား ပြီး စောစောစီးစီး ထပြင်ဦးမလို့လား။ မင်္ဂလာဆောင်တာ သည်းမဟုတ်ဘဲနဲ့”

“ဘယ်က သရဲကြောက်ရမှာလဲ... အဲလိုမဟုတ်ဘူး မေမေရ အစောကြီးထွက်ပြီး သူငယ်ချင်းတွေ လျှောက်စုရဦး ပါစို့ပြီးမှ ကောင်မလေးကို သွားခေါ်မှာ”

“နေပါဦး... ဒီတစ်ခါကောင်မလေးက ဘယ်လိုကောင် မလေးမို့လို့လဲ၊ မေမေ မသိရဘူးလား”

“သိရတော့မှာပါ၊ ခုတော့ ခဏလေး သည်းခံပေးပါဦး မနက်ကျရင် သူနဲ့တိုင်ပင်ပြီး နှစ်ဖက်လုံးကို ဖွင့်ပြောတော့မှာ အဲဒါ မေမေခွင့်ပြုမယ်မို့လား၊ မနက်သုံးနာရီခွဲနော်”

“ဟင်း...”

မေမေက သက်ပြင်းအရင်ချပြီး မျက်စောင်းချိုလိုက်ပါ သေး၏။

“ဝတ်စုံတောင် ချုပ်ပေးပြီးမှ ဘာတတ်နိုင်တော့မှာလဲ ဘားရယ်။ အရင်ကလည်း ဒီလိုကိစ္စမျိုးတွေကို မေမေ တင်းကျပ်

ခွဲကာမှမဟုတ်တာ၊ ခွင့်ပြုပေးရမှာပေါ့”

“တကယ်! . . . ကြည့်စမ်း! ဝမ်းသာလိုက်တာ မေမေ မေမေက အရမ်းချစ်ဖို့ကောင်းတာပဲ။ ကျေးဇူးအများကြီးတယ် တယ် မေမေ”

“ဒါပေမဲ့ သေချာစဉ်းစားပြီးမှဆုံးဖြတ်နော် သား။ ဇနီးစိတ်မချဘူး။ ငယ်သေးတဲ့အတွက် စိတ်က အပြောင်းအလဲမှာ စိုးရိမ်တယ်”

“စိတ်ချ မေမေ၊ မေမေစိုးရိမ်တာမျိုး လုံးဝမဖြစ်ပါဘူး။ ကောင်မလေးကိုမြင်ရင် မေမေ အရမ်းချစ်သွားမှာ”

“အင်းလေ၊ စောင့်ကြည့်ရသေးတာပေါ့။ ကဲ၊ စားကောင်းကောင်းစားပြီး ကောင်းကောင်းအိမ်၊ ပြီးတော့ အချစ်လည်း ကြီးစားသလို ပညာရေးလည်းကြီးစား၊ စားပြီးရင် အလုပ်ခန်းထဲမှာ ဝတ်စုံချီတိထားတယ်၊ သွားယူလိုက်တာ ဘယ်လောက်လှသလဲဆိုတာ တွေ့ရလိမ့်မယ်”

ဟု မေမေက ပြောလိုက်တော့ ညိုသွေး လက်မထဲ ပြုပြီး နီးရာအစားအစာတွေကို ပါးစပ်ထဲ ထိုးသွင်းလိုက်တော့ ပြီးတော့ ဖုန်းထဲမှာ ထည့်ထားသော မေမေစိတ်ကြိုက် သီလေးကို ဖွင့်ထားပေးလိုက်ပါ၏။

မေမေကလည်း တူနှင့် အသားလွှာလေးကို ပါးစပ်ဖြည်းဖြည်းထည့်ရင်း သူ့ကိုပြုံးကြည့်နေလေသည်။

“အတောင်ပံတစ်စုံကို အားကိုးသောငှက် x x x မိုးတော်ပျံသန်းအသွားမှာ x x x ရေလှိုင်းထဲက ရေပျော်ငါးလည်း ကူးနေတယ် x x x မြေပြင်တော်မှာ လူစွမ်းအားအပြည့်နဲ့ အချစ်ရေစင်ဈေး အေးကာ x x x ကမ္ဘာကြီးသာယာပါစေ သီရင်းလေး ညည်းနေတယ် x x x

ကမ္ဘာမြေကြီး ကမ္ဘာကြီးရယ် ကြင်နာစွာ သင့်ရင်မှာ x x x ငါစွန့်စားလို့ ကျေးဇူးဆပ်ပါ့မယ် x x x ကြင်နာသူတွေ ကျေးဇူးသိတယ် ထမ်းနေပါ့မယ် x x x မိခင်ကမ္ဘာရယ် ထာဝစဉ်ပဲပေါ့ x x x ”

ငွေသားရဲ့မွေးနေ့မှာ ငွေသားကို သူမဖေဖေကိုယ်တိုင်က ပြင်ဆင်ပြီး လွှတ်ပေးလိုက်မှာဖြစ်သလို မေမေကလည်း ငွေသားဝတ်ဖို့ မေမေကိုယ်တိုင် ဝတ်စုံလေးတစ်စုံ ဖန်တီးချုပ်လုပ်ပေးလိုက်တဲ့အဖြစ်ဟာ သူတို့ချစ်သူနှစ်ဦးအတွက် ဘယ်လောက်များ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာကောင်းတဲ့ ခံစားမှုလေးပါလဲ။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃)

“ဖေဖေရေ၊ ဝင်ခွဲလို့ရပါပြီ”

ငွေသားသည် နဒီတို့နှင့်တစ်ဆင့် ညှိသွေး ပို့ပေးသော
ဆက်စုံလေးကိုဝတ်ဆင်ပြီး အင်တာကွန်းမှ ဖေဖေကိုလှမ်းခေါ်
ဆိုက်သည်။ ပြီးတော့ မှန်ရှေ့မှာ ကိုယ်ကို စိတ်တိုင်းကျ လှည့်
ဖတ်ကြည့်ပြီး Model တွေ Cat walk လျှောက်သလို လျှောက်
ကြည့်နေလိုက်မိသေး၏။

“ဝိုး! . . . လှလိုက်တာ သမီးရယ်၊ လုံးဝပုံစံပြောင်းထွက်
သွားပြီ”

ဖေဖေ ဝင်ရောက်လာပြီး တအံ့တဩပြောရင်း ခြေခွား
ခေါင်းဆုံးကြည့်လေသည်။ ဖေဖေက ဝတ်မယ့်ဝတ်စုံနှင့် အရောင်

၉၂ ။ လေဒီဇော်

တို့ကို အရင်မေးပြီးမှ ဆံပင်၊ မိတ်ကပ်ကို ပြင်ပေးထားတာ ဝတ်စုံလည်း ဝတ်လိုက်သောအခါ ဆံပင်၊ မိတ်ကပ်နှင့် ဝတ်စုံ လုံးဝ rhythm ကျသွားလေသည်။

“ဖေဖေပြင်ပေးထားတာနဲ့ ဒီဝတ်စုံလေးက ကွက်ထဲ နော်။ သမီးနဲ့လိုက်ရဲ့လားဟင်”

“အရမ်းလိုက်တယ်”

“မြန်မာဝတ်စုံလေးဆိုတော့ သမီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို လှသွားတယ်လို့ ထင်မိတယ်၊ ဂုဏ်လည်း ယူမိတယ်၊ ကြီး လည်း အရမ်းကြိုက်တယ်”

“ဒါပေါ့၊ ဖေဖေလည်း ကြိုက်တယ်၊ သမီးက ဘိုအ ဆန်လေးဆိုတော့ ဒီလိုမြန်မာဝတ်စုံ ဝတ်လိုက်တဲ့အခါမှာ ပို ထင်ထင်ပေါ်ပေါ်ရှိသွားတယ်လေ။ ဒါ ဘယ်သူ့လက်ရာလဲ”

“ဒီဇိုင်နာ မေညိုသွေး”

“မေညိုသွေး!”

“ဖေဖေသိလား၊ အခု နာမည်အရမ်းကြီးနေတယ်လေ”

“အင်း၊ ကြားနေရတာပဲ၊ လူတော့ မမြင်ဖူးသေးဘူး၊ ဒီဇိုင်နာခင်မိုးဆွေနဲ့လည်း ညီအစ်မတော်တယ်လို့ ကြားတယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ သူက တီထွင်ဖန်တီးမှု အရမ်းကောင်း တယ်။ ဒီဇိုင်နာခင်မိုးဆွေကို နောက်ကွယ်ကနေ Control ပြီး ပွဲထုတ်ခဲ့တာတဲ့။ ဒီလောကထဲမှာလည်း သိုသိုသိပ်သိပ်

သိပြောတယ်။ နိုင်ငံခြားကိုတော့ ခဏခဏထွက်တတ်တယ်

“ဪ၊ ဒါနဲ့ ဒီဝတ်စုံက ဘယ်တုန်းက အပ်လိုက်တာ ဟေ့၊ ဖေဖေတောင် မပြောပါလား။ ဒါမှမဟုတ် အရုဏ်တက်ချိန် နေ့ကို ဝတ်ပြချင်တာနဲ့ Surprise လုပ်လိုက်တာလား”

“ဘယ်လိုပြောရမလဲ၊ တကယ်တော့ ဒီဝတ်စုံက သမီး မိဘာမဟုတ်ပါဘူး ဖေဖေ၊ သူငယ်ချင်းတွေက သူတို့နဲ့ ဘုရား မှာသွားသွား သီးသန့်အစီအစဉ်လုပ်ပေးလို့ သူတို့က PRE HAPPY BIRTHDAY ပြန်ပေးတာပါ။ ဒါကြောင့် ဖေဖေအံ့ဩသွားအောင် ပြောမှ ပြတာပါ”

“အင်း၊ သမီးနဲ့တကယ်လိုက်ပါပေတယ်။ ကိုယ်နေဟန် လည်း ပိုဝင်ကြွားသွားသလိုထင်ရတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီဇိုင်နာ မေညိုသွေး နာမည်ကြီးနေတာ။ စိတ်ကူးလည်း ကောင်း၊ ဒီဇိုင်း လည်း ကောင်းတယ်။ လက်နဲ့သေချာ သီထား ကပ်ထားတာတွေ တော့ ပိုတန်ဖိုးရှိတာပေါ့။ အခုနောက်ပိုင်း မိန်းကလေးတွေ ခက်ရင် ဒီလို Hand Made တွေ ဝတ်တာများလာပြီ”

စိတ်ကူးဒီဇိုင်းလှလှ Cutting ကောင်းကောင်းဖြင့် ချုပ် သီထားသော ငွေရောင်ပိုးသားဝတ်စုံဆန်းကလေးပေါ်မှာ ပန်း ဆွဲထားသော Accessories ရောင်စုံကလေးတွေနှင့် လှပ ပုံဖော်ကပ်သီထားပုံက ဖေဖေ ကြည့်မဝရုံမဝပြန်နေတော့၏။

“နောက်ဆို သမီး ဒါမျိုးလေးတွေလည်း မကြာခင်ကတပေးမှပါနော်”

“ဒါပေါ့၊ မိန်းကလေးပဲ၊ ဝတ်ပေးရမှာပေါ့။ ဒါကြောင့် ဖေဖေက သမီးကို ဘာဝတ်စုံဝတ်မှာလဲ၊ ဘာအရောင်လဲဆိုလို့ သေချာပေးပြီးမှ မိတ်ကပ်ဆံပင်ကို ပြင်ပေးရတာ။ ခုတော့ သလောက်ကွက်တိကျလဲ”

“ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ် ဖေဖေ၊ သမီးက နှစ်မွေးနေ့မှာ နိုင်ငံကျော်ဒီဇိုင်းနာနှစ်ဦးရဲ့ စပွန်ဆာလုပ်မှုကို ရတဲ့အတွက် အရမ်း အရမ်းပျော်တယ်။ အရမ်းလည်း ကျေးဇူးတယ်။ ကဲ၊ ဘုရားခန်းကိုသွားရအောင် ဖေဖေ၊ နှစ်တိုင်းမပျက်မကွက်လုပ်နေကျ ပထမဆုံးအစီအစဉ်ပေါ့”

“ကောင်းပါပြီ၊ မွေးနေ့ရှင်မင်းသမီးလေးရယ်”

ဖေဖေလက်မောင်းကိုတွဲခဲ့ပြီး ထွက်လာခဲ့စဉ် နှစ်တိုင်း ငွေသားရဲ့မွေးနေ့မှာ မနက်စောစော ဖေဖေဖွင့်ပေးထားတတ်သူ တရားသံကံ နားထဲသို့ ကြည်နူးချမ်းမြေ့စွာ တိုးဝင်လာပါသည်။ ဘုရားခန်းထဲ ရောက်ပြန်တော့လည်း နှစ်တိုင်း ဖေဖေပြင်ဆင်ပေးထားသည့် စပယ်ဖြူ နှင်းဆီဖြူတွေက လန်းဆန်းလှစွာ ဆီးကြိုနေပြန်၏။

ပြီးတော့ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်းပင် ငွေသားရဲ့မွေးနေ့မှာ ပထမဆုံး ပြုလုပ်နေကျဖြစ်သော ဘုရားနှင့်မိဘအား တစ်ဂိုဏ်းတည်း

ဆားပြီး ကန်တော့သည့်အလုပ်ကို ပြုလုပ်လိုက်ပါသည်။ ဖေဖေကလည်း ဆုပေးနေကျအတိုင်း ဆုတွေ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်ကြီးပေးပါသည်။ ထိုအစီအစဉ်တွေအားလုံးပြီးလို့ အောက်ထပ် ဆင်းဆာခဲ့ချိန်မှာတော့ သူငယ်ချင်းတွေ ဝင်ရောက်လာတာနှင့် တိုးလေ၏။

“ဟယ်! အရမ်းလှလိုက်တာ ငွေသားရယ်”

“ကြည့်စမ်း! . . . ရှင်တို့ရောက်လာတဲ့အချိန်က ကျွန်မ ပြင်ပြီးတာနဲ့ ကွက်တိပဲ”

“နင် ဒီလိုပြန်မှာဝတ်စုံလေး ဝတ်လိုက်တော့လည်း တစ်ချိန်ကြည့်ကောင်းတာပဲ၊ လူတောင် မှားသွားသလိုပဲ။ အရမ်းမိုက်တယ်”

“ဝတ်စုံလှလို့ လူက ပိုလှသွားတာလား၊ လူက လှလို့ ဝတ်စုံက ပိုလှသွားတာလား . . . မသိတော့ပါဘူးဟယ်”

“ရှင်တို့ပြောတာတွေ တစ်ခုမှမဟုတ်ပါဘူး၊ ဦးကိုယ်တိုင် ပြင်ပေးလိုက်လို့ ဝတ်စုံရော လူရော ပိုလှသွားတာ။ ဦးမိတ်ကပ်ပြင်တာ အရမ်းကောင်းတယ်၊ မိတ်ကပ်များပြီး သိသိသာသာကြီး လှတာမဟုတ်ဘူး၊ ပါးပါးလေးနဲ့ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ကလေး လှတာ”

“ဟင်း . . . ငါ့အဖေကိုများ ဘာမှတ်နေလဲ၊ ဒီဇိုင်းနာဂျင်မီပါတဲ့နော်၊ ပြန်မှာပြည်မှာ နာမည်ကြီးယောက်ျားစင်စစ်

www.burmeseclassic.com

မိတ်ကပ်ဒီဇိုင်းနာ ဘယ်နေ့ယောက်ရှိသလဲဆိုတာ ရှာကြည့်လိုက်
ပြီး”

ငွေသားတို့သူငယ်ချင်းတွေ ဆုံတိုင်း လက်ပံပင် ဆက်
ရက်ကျသလို ဖြစ်တတ်ပုံကို ဖေဖေက လက်ပိုက်လျက် ပြုံးပြုံး
ကြီး ခိုက်ကြည့်နေပါသည်။ တစ်ယောက်တစ်မျိုး ကျွက်ကျွက်
ညံ့နေရာမှ 'Happy birthday' ဟု ပြိုင်တူပြောလိုက်ပုံက စို
ဆူညံသွားတော့၏။

“ကဲ၊ လေးနာရီခွဲခါနီးပြီဆိုတော့ တို့ သွားရအောင်
ဦး၊ သမီးတို့ကိုခွင့်ပြုပါဦး။ ငွေသားကို ပြန်လိုက်ပို့ပေးပါမယ်”

“ကောင်းပါပြီဗျာ... ကောင်းပါပြီ”

“ဖေဖေ သွားပြီနော်၊ တာ့တာ”

“အိုခေ၊ ကောင်းကောင်းသွားကြ၊ ဖေဖေ စိတ်ချနေ
မယ်”

ဆိုပြီး ဖေဖေ လက်ပြကျန်ခဲ့တော့သည်။ ကားပေါ်သို့
ရောက်လိုက်တာနှင့် ရင်က ခုန်လာလေပြီ။ လေးနာရီကျော်ကျော်
ပဲ ရှိသေးတာမို့ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အလင်းရောင်တောင်
မသန်းချင်သေး။ ကားတွေလည်း ရှင်းနေသည်။

“ညိုသွေးက အရမ်းဖွဲကောင်းတာပဲဟယ်။ သုံးနာရီခွဲ
ကတည်းက အကုန်ပတ်နှိုးနေတာ။ အခု ကျုပ်တို့အိမ်ရှေ့မှာ
မျှော်တော်စောနဲ့ မောနေရာပေါ့”

“အိပ်ချင်လိုက်တာဟယ်၊ ညကလည်း တစ်နာရီခွဲမှ
ငွေသား၊ ရှင် ရည်းစားထားတာ ကျုပ်တို့ ဘယ်သူ
နေပါလား။ ညကျမှ ရှင်ကိုပြန်နှိပ်စက်ပြမယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ ညဘက် ဒင်နာကတော့ ငါတို့အတွက်
မိန့်”

“အင်းပါ၊ ရှင်တို့အတွက်လည်း ကျွန်မ သေသေချာ
စီစဉ်ထားပါတယ်။ ကျေးဇူးလည်း အရမ်းတင်ပါတယ်ဟယ်၊
ငွေသားကို ရှင်တို့ကြောင့် တွေ့ခဲ့ရသလို အခုလည်း ရှင်တို့ ကူ
ညီ ထပ်တွေ့ရတာ ရှင်တို့ ဘယ်လောက်ကုသိုလ်ရလဲ။ ဂုဏ်
တမ်းပါ။ အဲဒီကုသိုလ်က ကိုယ့်အလှည့်ကျ ထိရောက်မှာနော်”

“ဟင်း... အပြောကတော့ ကောင်းပါ။ ဟော၊ ဟိုမှာ
အသွင်းသား နေမရတိုင်မခင်ဖြစ်နေပြီ။ တွေ့လား၊ အဝတ်အစား
အောင် ရှင်နဲ့တူအောင် ဝတ်ထားကာ”

စကားတပြောပြောနှင့် ကေခိုင်တို့အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်လာ
ပြောရာ ကားနားမှာ ဟိုဒီလျှောက်လျက် စောင့်ကြိုနေသော ညို
သွေးကို အဖြူရောင်ဒီဇိုင်းလေးနှင့် မြင်တွေ့လိုက်ရပါသည်။
အောက်ဆုံးတော့ ကြိုတင်အချိန်အချက်လုပ်ထားသည့်အစီအစဉ်
အတိုင်း ငွေသားက သူငယ်ချင်းတွေကားပေါ်မှတစ်ဆင့် ညိုသွေး
ကားပေါ်သို့ ရောက်သွားခဲ့ပါသည်။ သူငယ်ချင်းတွေကတော့ ငွေ
သားကို ညိုသွေးလက်ထဲ စိတ်ချလက်ချအပ်နှင်းလိုက်ပြီး ရောက်

ပြကျန်ခဲ့ကြတော့၏။

“ကိုယ် အရမ်းပျော်တာပဲ ငွေသားရယ်၊ ရင်ထဲ
လွန်းလို့ ညက တစ်ညလုံးတောင် အိပ်မရခဲ့ဘူး။ ကိုယ့်အ
ဘုရားကို ဒီလိုအချိန်သွားတာ ဒါပထမဆုံးပဲ။ Happy B
day Honey ”

“Thanks a lot ညိုသွေး၊ ကျွန်မလည်း ညိုသွေး
အတူတူပါပဲ။ အိပ်မရနိုင်အောင်ဘဲ အရမ်းပျော်ခဲ့ပါတယ်
တော့ ကျွန်မက အရက်တက်ချိန် မွေးဖွားခဲ့တယ်ဆိုပေမယ့်
ခါမှ ဘုရားကို ဒီလိုမလာခဲ့ဖူးဘူး။ လာမယ့်လာတော့ မွေး
ချစ်သူနဲ့အတူတူဖြစ်နေတာ ဘယ်လောက်ပျော်စရာကောင်း

“အဲဒီခံစားမှုကိုရအောင် ကိုယ်က ဖန်တီးပေး
အရမ်းလှတာပဲ ငွေသား၊ မေမေလက်ရာကြောင့် ငွေသား
သွားတာလား၊ ငွေသားအလှကြောင့် မေမေလက်ရာ ပို
မြောက်သွားတာလား၊ မပြောတတ်တော့ဘူးကွာ။ နှစ်ထောင်
လုံးက ကိုယ်ချစ်ရတဲ့သူတွေ ဖြစ်နေတာ”

“ကြည့်စမ်း!... ကျွန်မသူငယ်ချင်းတွေကလည်း
လိုပဲ ပြောတယ်”

“ဒါဆို အရမ်းလှတဲ့ကြွေရုပ်လေးကို နာမည်ကြီး
နာနစ်ယောက် စပွန်ဆာလုပ်လိုက်လို့ ကျက်သရေပိုရှိသွား
ပါကွာ။ မဟုတ်ဘူးလား... ကိုယ့်ယောက္ခမကြီးကို အမှတ်

အသေပျံ”

“အဲဒီစိတ်ကူးကျတော့ ကျွန်မနဲ့တူလိုက်တာ။ ကျွန်မ
အည်း အဲလိုပဲတွေးတယ်”

“တကယ်”

“အင်း”

“ဘာပဲပြောပြော ကိုယ့်ချစ်သူလေးက မပြင်မဆင်ဘဲ
နဲ့နေလည်း ကျော့ကျော့မော့မော့လေးကို လှပြီးသားပါကွာ။ အဲ
ဒီအလှကို ခ.စားချင်လွန်းလို့ အချိန်ရတိုင်း ရှိခိုးလိုက်နေခဲ့ရတာ၊
ခုလို နီးနီးကပ်ကပ်လေး ခ.စားရပြီဆိုတော့ ဘယ်လောက်စိတ်
ချမ်းသာစရာကောင်းလဲ”

“ဒါဆို ဘုရားကပြန်ဆင်းရင်တော့ ညိုသွေးကို တစ်ခု
ခုငယ်ကျွေးရတော့မယ်။ ဧည့်ခံပွဲက ညဘက်ဆိုပေမယ့် ညိုသွေး
လိုပဲ Pre စနစ်နဲ့လေ”

“ဒါပေါ့၊ ချစ်သူအတွက် သီးသန့်လုပ်ပေးတဲ့အစီအစဉ်
ဆိုတော့ မကျွေးလို့ရမလား။ ရှမ်းကန်မှာ Dimsum လိုက်ကျွေး
ကိုယ် Dimsum ကြိုက်တယ်”

“အိုခေ”

ညိုသွေးက ကားမောင်းရင်း ငွေသားဘက် မကြာခဏ
လှည့်လှည့်ကြည့်ပြီး ပြောလာရာ၊ လင်းအရုဏ်အချိန်ကလေး
မှာပဲ ဘုရားသို့ရောက်လာခဲ့ပါ၏။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးသည်

မီးဆလိုက်များ၏အလင်းရောင်ဖြင့် ရွှေဝါရောင် ဝင်းအိလင်းထဲ
နေကာ အထူးပင် ကြည်ညိုဖွယ်အတိ ပြီးနေ၏။

အတူတူလျှောက်လာရင်းမှ ညိုသွေးက အမှတ်ထဲ
ငွေသားရဲ့လက်ကလေးကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်လာသောအ
ငွေသားရင်ထဲ နွေးထွေးရှိန်းမြဲသွားလေသည်။

“ချစ်သူရဲ့လက်ကလေးကို ဒီလိုအပိုင်ကိုင်ပြီး သွား
တာ သဘောကျလား”

ထိုမေးခွန်းကိုတော့ ငွေသား ရုတ်တရက်ပြန်မဖြေတတ်
သို့သော် ငွေသား ချက်ချင်းပဲ သဘောကျပြီး ပြုံးနေလိုက်မိ
ကတော့ လက်ကိုခွင့်တောင်းပြီးမှ ကိုင်တာလည်းမဟုတ်။ ကို
ပြီးမှ ခွင့်တောင်းတာလည်းမဟုတ်ဘဲ သဘောကျလားဆိုပြီး
စိုးပိုင်နင်းလုပ်လိုက်ပုံလေးကိုပဲ ဖြစ်ပါသည်။ သူ့ရဲ့အချစ်က
ထဲကလိုမဟုတ်ဘဲ တကယ်ပင် လေးလေးနက်နက်ရှိပြီး သိ
သာသာထင်ရှားလာတာကို ငွေသား ဖမ်းစားမိပါပြီ။

ပြီးတော့ သူဟာ ငွေသားကို ခြေခြေမြစ်မြစ် နှစ်နှစ်
ကာကာ ချစ်မြတ်နိုးသော၊ ငွေသားကို စိတ်ချမ်းသာမှုအပြည့်အ
ပေးနိုင်သော၊ ငွေသားစိတ်မှာ မထင်မှတ်ထားသည့် အံ့ဩဖွယ်
ရာ စိတ်ကူးဆန်းကလေးများနှင့် ပျော်ရွှင်အောင်ဖန်တီးပေး
သော ချစ်သူကောင်းတစ်ယောက်ဆိုတာကိုလည်း ငွေသား
နှလုံးသားက နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းကို လက်ခံနိုင်ခဲ့ပါ၏။

တကယ်တော့ ငွေသားဟာ ညိုသွေးကိုမတွေ့ခင်က
ညိုစားလုံးဝထားခဲ့ဖူးသူမဟုတ်ပါ။ စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာလေးထဲ
မှာ ကိုယ့်ချစ်သူဖြစ်လာမယ့်သူက ဘယ်လိုအရည်အချင်းမျိုး
အသုံး ဘယ်လိုခံချိန်ခံနှုန်းနှင့် ကိုက်ညီရမယ်ဆိုတာမျိုးကိုပဲ
ထိတိုင်းကျရွေးချယ်ထားဖူးတာပဲရှိပါသည်။ (ရယ်စရာတော့
အင်းသား)

သို့သော် တကယ်တမ်း ချစ်သူရလာတဲ့အခါမှာတော့
ချစ်ဦးရော၊ အချစ်ဆုံးရော၊ လက်ထပ်ရမယ့်သူရော၊ သန့်စင်
သွေးဆိုသည့်လူလေးဖြစ်နေတာ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသလို ထို
လေးကလည်း ငွေသားရဲ့စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာလေးထဲမှ အရည်
ချင်းလုံးဝပြည့်မီသောချစ်သူနှင့် တစ်ထပ်တည်းကျရောက်နေ
တာ ပိုလို့ပင် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းနေတော့သည်။

“အား... ဘယ်လောက်ပျော်စရာကောင်းတဲ့မွှေးနေ့
နေ့သစ်ကိုကြိုဆိုနေတဲ့ကောင်းကင်ကြီး... စိတ်ကြည်နူးမှု
ပြည့်ရတဲ့ အရက်ဦးအချိန်အခါ၊ အထူးကြည်နူးစရာကောင်း
ရွှေတိဂုံဘုရား၊ ရောင်နီကိုကြိုလင့်နေတဲ့ငှက်၊ အရမ်းကို
တိမ်သရေရှိရှိ လှပနေတဲ့ ငွေသားနှစ်ပယ်၊ အထူး... အထူး
ခန့်ချော၊ချောနေတဲ့ သန့်စင်ညိုသွေး”

သူကလည်း ငွေသားလိုပဲ တွေးလာလေသလားမသိပါ။
အင်းကင်ကြီးကို မော့ကြည့်လိုက်၊ ရွှေတိဂုံဘုရားကြီးကို မော့

ကြည့်လိုက်နှင့် နှုတ်ကပင် တက်တက်ကြွကြွပြည်တမ်းနေတော့
သည်။ ငွေသားက သူ အရူးအမူးပျော်ဖြူးနေပုံကို တစ်ချက်မော့
ကြည့်ပြီး ရယ်လိုက်မိလေရာ...

“ဘာလဲ၊ လူကိုလှောင်တာလား”

ဟု လက်ကလေးကို ဖျစ်ညှစ်ပြီး မေးလေ၏။

“ဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်မလည်း ညိုသွေးလိုပဲ ပျော်လိုပါ
အဲဒီလိုနှင့် ငွေသားရဲ့မွေးနာမ်ကို ရောက်လာသောအခါ

ချစ်သူကို စိတ်ချမ်းသာမှုအပြည့်အဝပေးနိုင်သော ချစ်သူကောင်
ပီပီ ငွေသားအတွက် အံ့ဩဖွယ်ရာအစီအစဉ်လေး လုပ်ထားတာ
ကို တွေ့လိုက်ရပြန်လေသည်။

ထိုအစီအစဉ်မှအစပြုလို့ နောက်ထပ်ပျော်ရွှင်ဖွယ်အ
အစဉ်လေးတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကျရောက်လာတော့၏။

ကြည့်စမ်း!... မအိပ်မနေ ဘယ်အချိန်ကတည်းကမှာ
ဒီလိုစိတ်ကူးလေးတွေကို ဖန်တီးထားခဲ့ပါလိမ့်။ ဖေဖေ မကြာခင်
ဖွင့်တတ်သော ‘စနေထောင့်မှာ ပန်းလှူမယ်’ ဆိုသည့်သီချင်းထေး
က နားထဲ အလိုလိုကြားမိသလို ခံစားရလေသည်။

★ ပထမဆုံးအစီအစဉ်ကတော့ ငွေသားရဲ့စနေနာ
ကို ရောက်လာချိန်မှာ လှူဖွယ်ပစ္စည်းအစုစုကို ကိုင်ဆောင်ထား
သော ညိုသွေးသူငယ်ချင်းတွေ ပေါ်လာတာပဲဖြစ်သည်။
ပန်းစည်း ပန်းကုံး ကိုင်သူ၊ သောက်တော်ရေဘူး

ချမ်းခွက် Set လိုက်လေးတွေကို ကိုင်ထားသူ၊ အမွှေးတိုင်
အယောင်းတိုင်တွေကို ကိုင်ဆောင်ထားသူ၊ ဆွမ်းချိုင့်နှင့်အတူ
ဆီးတွေ မုန့်တွေကို ကိုင်ထားသူ၊ ထိုသူတွေအားလုံးက ငွေ
သတို့ချစ်သူနှစ်ဦးကိုဝိုင်းကာ...

“Happy birthday...ပါ ငွေသားနုစပယ်”

ဟုပြောလေသည်။ ငွေသားသည် အံ့ဩမှုတွေ ဝမ်းသာ
ညှိုးမှုတွေ စုပြုံခံစားလာပြီး စကားပင် ချက်ချင်းမပြန်နိုင်ဘဲ
သွေးမျက်နှာကို မော့ကြည့်လိုက်မိ၏။

“အံ့ဩသွားပြီလား ငွေသား၊ ဝမ်းမသာဘူးလား”

“ရှင် ဒါတွေ ဘယ်အချိန်မှာ ဘယ်လိုစီစဉ်ခဲ့တာလဲ”

“ဒါတွေစီစဉ်တာ ဘာခက်လို့လဲ၊ ကိုယ့်ချစ်သူရဲ့မွေးနေ့
ပျော်ရွှင်အောင်စီစဉ်ပေးရမှာပေါ့။ မင်းတို့ကို အရမ်းကျေးဇူး
ခံတယ်ကွာ၊ ဒီမှာ ငွေသားက အံ့ဩလွန်းလို့ ဘာပြောရမှန်း
မသိအောင်ဖြစ်နေပြီ”

“ဟုတ်... ဝမ်းသာပါတယ်ရှင်၊ ကျေးဇူးအများကြီးတင်
တယ်”

“ရပါတယ်ဗျာ၊ မွေးနေ့မှာ ဒီလိုကုသိုလ်ယူပေးရတာ
ပိုတော်တို့က ပိုတောင်ပျော်ပါသေးတယ်”

“ကဲ၊ ငါးနာရီထိုးတော့မယ်၊ အားလုံး ဝိုင်းပြင်ပေးကြ
အောင်”

တကယ်ပင် တက်ညီလက်ညီနှင့် လူ့ဖွယ်ပစ္စည်းများကို ဝိုင်းပြင်ဆင်ပေးကြတာ အလွန်ပျော်စရာကောင်းလှလေသည်။ ညိုသွေးသူငယ်ချင်းတွေက လိုလေးသေးမရှိအောင် လှလှပပြင်ဆင်ပေးပြီးမှ ရှောင်ထွက်သွားကြတော့၏။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ညိုသွေး၊ အရမ်းလည်း အားနာမိပါတယ်”

“ဘာလဲ... ဘာကိုလဲ”

“ဟို၊ ကျွန်မမှာ လိုအပ်ချက်တွေ အများကြီးရှိနေပါပြီ။ ဒါမျိုးလုပ်ဖို့ မစိစဉ်ခဲ့မိဘူး။ အိမ်မှာလည်း ဖေဖေစိစဉ်ပေးထားတာကို ကျွန်မက ထိုင်ကန်တော့ရုံ ကန်တော့ခဲ့တာပါ။ ကျွန်မက ဘုရားသွားမယ်ဆိုရင် ကန်တော့ဖို့နဲ့ အလှူငွေထည့်ဖို့လောက်ပဲ သိတာဆိုတော့”

“ဒါများ ငွေသားရယ်၊ အထွေအထူးပြောနေဖို့မှ မလိုတာ။ ကိုယ်လည်း ငွေသားလိုပါပဲ။ ဒါကတော့ မွေးနေ့ဖို့ဖို့ ရှယ်စိစဉ်ပေးတာပေါ့။ မေမေမွေးနေ့ကျတော့လည်း ကိုယ်က ဒါမျိုးဝိုင်းကူပေးရတယ်။ ကိုယ့်မွေးနေ့ကျတော့လည်း မေမေက လုပ်ပေးတယ်လေ”

“ကျွန်မ ကြိုးစားပါမယ်၊ ညိုသွေးရဲ့မွေးနေ့ကျရင်လည်း ဒီလိုလုပ်ပေးမယ်နော်”

“ငွေသားက ကလေးလေး ကျနေတာပဲ”

သူက အပြုံးချိုချိုနှင့် ငွေသားရဲ့ခေါင်းလေးကိုဖိပြီး ပြောပါသည်။ ဝါးနာရီထိုးချိန်မှာတော့ နှစ်ယောက်အတူတူ ဘုရားခိုးကန်တော့ခဲ့ကြ၏။ ရင်ပြင်တော်တစ်ခုလုံး အေးမြငြိမ်းချမ်းကာ စိတ်နှလုံးကြည်လင်ချမ်းမြေ့လှတာမို့ နှစ်ယောက်လုံး၏မျက်နှာထားလေးတွေကလည်း အပြုံးလဲ့လဲ့နှင့် ကြည်ကြည်လင်လင်လေး ရှိနေပါ၏။

လူကြီးတစ်ယောက်လို နားလည်မှုအပြည့်နှင့် ချစ်မြတ်နိုးတတ်သော၊ အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့် ချစ်တတ်သော၊ အရာရာဖြည့်ဆည်းပေးတတ်သော... သူ့ရဲ့ချစ်သူဖြစ်ရတာ ငွေသားတကယ်ပင် ကျေနပ်သည်။ တကယ်ပင် ဂုဏ်ယူသည်။ သူနှင့်အတူတူ ဒီလိုပဲ အမြဲပျော်ခွင့်ရချင်ပါသည်။

★ ★ ဒုတိယအစီအစဉ်ကတော့ သူ၏တောင်းဆိုမှုအတိုင်း ရှမ်းကန် Restaurant ကို ရောက်ရှိလာချိန်မှာဖြစ်၏။ ဝန်းခြံထဲကို လှမ်းမြင်နေရသောစားပွဲတစ်ခုမှာ ငွေသားတို့ အတူတူထိုင်ကြပြီး သူကြိုက်တာတွေကို မှာစေလိုက်၏။ ထိုအချိန်မှာပဲ စားပွဲထိုးကောင်လေးတွေနှင့် ကောင်မလေးတွေက ငွေသားတို့စားပွဲဆီ ဝိုင်းလာပါတော့သည်။

တစ်ယောက်သောသူလက်ထဲမှာတော့ မီးပန်းဖယောင်းတိုင်တွေ စိုက်ထားသော မွေးနေ့ကိတ်လှလှကလေးတစ်လုံးနှင့် ကောင်လေးတွေရဲ့လက်ထဲမှာတော့ ဂစ်တာရယ်၊ Tambu-

rine ကလေးရယ်၊ ကိုင်ဆောင်ထားတာကို တွေ့လိုက်ရလေစမ်း
ငွေသား အရမ်းအံ့ဩပြီး သူ့မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်စဉ်မှာ သူ
တို့အားလုံးက Happy birthday သီချင်းကို မြိုင်မြိုင်ဆိုင်းဆိုင်း
လေး တီးခတ်သီဆိုပေးကြတာမို့ ငွေသားပြောဖို့အခွင့်အရေးမရ
တော့။ ဖျတ်ခနဲဓာတ်ပုံရိုက်လိုက်တာကိုပင် ခံလိုက်ရသေးသည်။

သူ့မျက်နှာကတော့ အသည်းယားစရာကောင်းစွာ ကျေ
ကျေနပ်နပ်ကြီး ပြုံးနေပါသည်။ တစ်ဆိုင်လုံးရှိလူတွေရဲ့ စိတ်ဝင်
တစားလှမ်းကြည့်တာကိုလည်း ခံနေရပါ၏။ ငွေသား ဘယ်လို
မှ မနေသာတော့ဘဲ ပျော်လည်းပျော်၊ ရှက်စနိုးကလေးလည်း
ဖြစ်ရင်းမှ ဖယောင်းတိုင်ကို မှုတ်ပေးလိုက်ရပါသည်။

နောက်ဆုံးဝင်လာသော မိန်းကလေး၏လက်ထဲမှာတော့
စပယ်တွေ နှင်းဆီဖြူတွေကို လှပစွာ ပုံဖော်ထားသည့်ပန်းစည်း
ကြီးတစ်စည်း။ ထိုမိန်းကလေးက ငွေသားလက်ထဲသို့ ကမ်းပေး
ရင်း...

“Happy birthday...ညီမလေး”

ဟု ချစ်စဖွယ်ပြောသည်။ ငွေသား အံ့ဩပျော်ရွှင်လွန်း
စွာ ခပ်တိုးတိုးရယ်မောမိတော့သည်။ ကြည့်စမ်း!... ငွေသားရဲ့
မွှေးနေ့ကလေးဟာ သူ့ကြောင့် ဘယ်လောက်လှပခဲ့ပြီလဲဆို
တာ။

“ကြည့်စမ်း! ရှင်က Shadow ချစ်သူတင် မကတော့

ရွှေပဒေသာစာပေ

Surprise ချစ်သူပါ ဖြစ်နေပြီ။ ဒီလောက်အံ့ဩဖို့ကောင်းတဲ့
အစဉ်လေးကို ရှင် ဘယ်တုန်းက စိစဉ်ခဲ့တာလဲ”

“မနေ့က၊ ဒီကဝန်ဆောင်မှုကို လာမေးရင်း ညှိနှိုင်းပြီး
သော်ဖြစ်သွားတာ”

“ကျွန်မတို့အစီအစဉ်မှာ ဘုရားဖူးဖို့တစ်ခုတည်းပဲဟာ၊
အစီအစဉ်မှာ စားဖို့အစီအစဉ်မှ မပါဘဲနဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့ အပိုင်လုပ်နိုင်
တာလဲ”

“ငွေသားက ကိုယ့်ရဲ့မူပိုင်ချစ်သူဖြစ်သွားပြီပဲကွာ၊ ဒီ
လောက်ကတော့ အေးဆေးပါ။ ဥပမာ ကိုယ် ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို
ထိုချင်လို့ ငွေသားကိုပူဆာရင် ငွေသား ငြင်းရက်မလာ။ ခုပဲ
ကြည့်လေ၊ ဘုရားကအပြန် ရှမ်းကန်မှာ Dimsum လိုက်ကျွေး
လို့ပြောမိတာ ငွေသား ဘယ်မှာငြင်းခဲ့လို့လဲ။ ဒါကိုအပိုင်ကိုင်ပြီး
စိစဉ်တာပေါ့”

“ညှိသွေးက အရမ်းအကွက်စေတာပဲနော်၊ ကျွန်မ အဲ
လောက်ထိ မတွေးခဲ့မိဘူး။ ကျွန်မက ညှိသွေးကို ပိုချစ်အောင်
လုပ်ပြတာလား။ ညှိသွေးက ကျွန်မကိုပိုချစ်လို့ လုပ်ပြတာလား
ဟင်”

“အဲဒီနှစ်ခုလုံး အတူတူပဲ၊ ဒါပေမဲ့ တမင်လုပ်ပြတာမျိုး
တော့ မဟုတ်ဘူး။ ရင်ထဲကဆန္ဒအတိုင်း လုပ်ဖြစ်သွားတာ။ ကိုယ့်
အတွက်တော့ အချစ်ဆိုတာ ကိုယ့်ချစ်သူရဲ့အလိုဆန္ဒနဲ့ ချော်ရွှင်

ခြင်းကို ဖြည့်ဆည်းပေးရတဲ့အပေါ်မှာ ကိုယ်ပါ အလိုလိုလိုက်ပြီး စိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင်နေရတာမျိုးလို့ပဲမြင်တယ် ငွေသား”

“...”

“ငွေသား ပျော်အောင် လုပ်ပေးရတာကို ကိုယ် ပျော် မွေ့တယ်။ ငွေသား ရယ်နိုင်အောင် ဖန်တီးပေးနိုင်ရင် ကိုယ်ပါ ရယ်မိတယ်။ ငွေသားမှာ စိတ်ဆင်းရဲစရာရှိလာရင် ကိုယ်ပါ လိုက် စိတ်ဆင်းရဲနေမှာ။ ကိုယ့်အတွက် ငွေသားဖြစ်လာသလို ငွေသား အတွက်လည်း ကိုယ် ဖြစ်လာတာပါ”

ချို့မြိန်လွန်းသော သူ့စကားတွေက နားထဲမှတစ်ဆင့် ဟိုးနုလုံးသားအထိ နွေးနွေးထွေးထွေး စီးဝင်သွားပါသည်။ သူ့ ရဲ့အချစ်တွေက ဖုန်းတစ်လုံးနဲ့တင် ပြည့်စုံနေပြီထင်ခဲ့တာ၊ ရဲ့ဒီး အချစ်နဲ့တင် ကျေနပ်နေပြီဟုထင်ခဲ့တာ၊ တကယ်တမ်း လက်တွေ့ မှာ မျက်နှာချင်းဆိုင် စူးစူးနှင့်နှင့်ကြည့်ပြီး နားနှင့်ဆတ်ဆတ် ကြားခွင့်ရလိုက်တော့ ငွေသားလောက် ရင်ခုန်ပျော်ရွှင်မိသူ ရှိမယ် တောင် မထင်တော့ပါ။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ညှိသွေးရယ်၊ ကျွန်မရဲ့မွေးနေ့ လေးကို ဒီလိုအလှပဆုံးဖြစ်အောင် ဖန်တီးပေးတာ... ဘဝမှာ တကယ်ပဲ အပျော်ဆုံးနေ့ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်”

★ ★ ★ တတိယအစီအစဉ်ကတော့ ငွေသားစကား အဆုံးမှာပဲ သူက ဘူးလေးတစ်ဘူးကို ထုတ်ပြခဲ့ပါသည်။ ငွေ

သားလက်ထဲကို မထည့်ဘဲ သူ့ကိုယ်တိုင် ဖွင့်ပြတော့ စိန်တစ် လုံးကို မောက်မောက်ကလေး ပုံဖော်ထားသော ပလက်တီနမ် လက်စွပ်ကလေးဖြစ်လေ၏။ ပြီးတော့ ငွေသားလက်ကလေးကို ဆွဲပြီး ဘယ်ဘက်လက်သူကြွယ်လေးမှာ စွပ်ပေးပါသည်။

“ဒါ ကိုယ့်ရဲ့မွေးနေ့လက်ဆောင်ပေါ့”

ဆိုပြီး လက်ကိုမလွှတ်ဘဲ ခပ်တင်းတင်းကိုင်ထားပြီး ငွေသားမျက်နှာကို စိုက်ကြည့်နေပါသည်။

“ဒီလက်စွပ်ကို တစ်သက်လုံး မချွတ်ပါနဲ့တော့၊ အရမ်း ချစ်တယ် ငွေသား။ မင်းရော ကိုယ့်လိုပဲခွဲလား”

“ခဏခဏပြောတာကို ကြားချင်လို့လား”

“ခဏခဏပြောတာကို ကြားချင်တာထက် မျက်နှာချင်း ဆိုင်ပြောတာကို ကြားချင်တာ”

“ကျွန်မလည်း ညှိသွေးလိုပဲ မပိုရင်တောင် မလျော့ပါ သူ့... အရမ်းချစ်တယ်”

“ကြည့်စမ်း၊ ချစ်သူလက်ကလေးကိုကိုင်ရင်းနဲ့ ချစ်သူ မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး ချစ်သူပြောတာကို လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ကြားရတာက ဘာနဲ့မှ မလဲနိုင်တဲ့ခံစားမှုပါလား။ ဘယ်တော့မှ ထမ်းမခွဲကြေးနော်... ကတိ”

“အိုခေ၊ ကတိ၊ ဘယ်တော့မှလမ်းမခွဲဘူး”

“ဘယ်သူဖျက်ဖျက် မဖျက်နဲ့နော် အချစ်”

www.burmeseclassic.com

“ဘယ်သူ့ဖျက်လို့ ရမှာလဲ”

“ဘယ်သူသဘောမတူတူ ကိုယ်တို့အတူတူပဲနော်”

“အတူတူပေါ့”

“ကိုယ့်ဘဝမှာ မိန်းကလေးတွေအများကြီး ပတ်သက်ခဲ့ဖူးတယ်”

“သိပြီးသားကို ဘာဖြစ်လို့ပြန်ပြောနေတာလဲ။ ကျွန်မနဲ့မတွေ့ခင်က ကိစ္စတွေကို ခွင့်လွှတ်တယ်လို့ပြောပြီးပြီပဲ ညှိသွေးရဲ့။ ဘာလဲ... ရှစ်တန်းကိုးတန်းကတည်းက စွဲခဲ့တဲ့အကြောင်းကို ကြားချင်တာလား”

“ကိုယ်ပြောချင်တာက အဲဒါမဟုတ်ဘူး ငွေသားရဲ့။ မိန်းကလေးတွေအများကြီး ပတ်သက်ခဲ့ပေမယ့် ရင်ထဲထိ ရောက်တာမဟုတ်ဘူး၊ အိမ်ကလီလောက်နဲ့တင် ပြီးခဲ့တာ။ ငွေသားတွေမှ အချစ်ဆိုတာကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းခံစားမိပြီး ရင်ဘတ်မှာ အမြစ်တွယ်သွားတာလေ။ ဒါကြောင့် ငွေသားကို ကိုယ့်နားသားရဲ့ ဘုရင်မအဖြစ် တင်မြှောက်ခဲ့တာလို့ပြောချင်တာ”

“ညှိသွေးကကျတော့ ကျွန်မရဲ့ စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာထဲက ရွှေမင်းသားလေး”

“ဘယ်လို”

“ဒီလိုလေ... ကျွန်မကလည်း ညှိသွေးနဲ့မတွေ့ခင် အချစ်အကြောင်းကို နားလည်ခဲ့တာမဟုတ်ဘူး။ ချစ်သူရည်းစား

လည်း တစ်ယောက်မှမထားခဲ့ဖူးဘူး။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာလေးထဲမှာတော့ ကျွန်မစိတ်ကြိုက် ရွေးချယ်ထားတဲ့ချစ်သူတစ်ယောက် ရှိခဲ့ဖူးတယ်”

“ဘယ်လိုများ စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ်ထားတာလဲ၊ မနာလိုလိုက်တာကွာ”

“မနာလိုမဖြစ်နဲ့ ညှိသွေးရဲ့၊ အဲဒီလို ကျွန်မစိတ်ကြိုက်ရွေးချယ်ထားတဲ့ချစ်သူလေးက ညှိသွေးပဲ”

“ဟာ!... တကယ်”

“တကယ်ပေါ့၊ အရမ်းအံ့သြစရာကောင်းတယ်။ ကျွန်မလိုချင်တဲ့ ချစ်သူကောင်းတစ်ယောက်ရဲ့ အရည်အချင်းတွေအားလုံး ညှိသွေးဆီက ရခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ညှိသွေးကို ကျွန်မရဲ့ စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာလေးထဲက ရွှေမင်းသားလေးလို့ ပြောတာပေါ့”

“ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဆို ကိုယ်တို့ ဒီလိုလုပ်ကြရအောင်။ ညကတည်းက ကိုယ်တွေ့ထားခဲ့တာ။ အိမ်ကိုဖွင့်ပြောပြလိုက်ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်။ ဒါမှ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှုအပြည့်ရမှာပေါ့။ ငွေသားလည်း မပင်ပန်းတော့ဘူးလေ”

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မလည်း ဖွင့်ပြောပြချင်ပြီ။ ဖေဖေရှေ့မှာ နေရတာ အရမ်းစိတ်ကျဉ်းကျပ်တာပဲ။ ခုတောင် လိမ်ညာပြီး ထွက်လာခဲ့ရတာဆိုတော့ စိတ်ထဲမှာ မလုံဘူး။ ဖေဖေလည်း မလာမချင်း စိတ်ချမှာမဟုတ်ဘူး”

“ကိုယ်ကတော့ မလိမ်ဘူး။ မေမေ့ကို အမှန်အတိုင်းဖွင့်ပြောပြီးမှ လာတာ”

“ဟင်! ဒါဆို ညှိသွေးမေမေက ကျွန်မတို့အကြောင်း အားလုံးသိသွားပြီပေါ့”

“အဲလောက်ထိ သိတာမဟုတ်ဘူး။ ချစ်သူတစ်ယောက် ရဲ့မွေးနေ့ဆိုတာပဲ သိတာ။ ဒါပေမဲ့ ဒီဝတ်စုံက ချစ်သူအတွက် ဆိုတာတော့ မေမေသိသွားပြီ။ ကိုယ် တစ်ခါမှ မအပ်စဖူး အစ်တာနဲ့ မေမေက အတင်းအကျပ်မေးလို့ ပြောပြလိုက်ရတာ။ အခု မေမေက အရမ်းသိချင်နေပြီ။ ကိုယ် ငွေသားနဲ့တိုင်ပင်ပြီးရင် မေမေ့ကိုပြောပြမယ်လို့ အဖြေပေးခဲ့တယ်”

“ဒါဆို ဘယ်တော့လောက် ဖွင့်ပြောရင် ကောင်းမလဲ ဟင်”

“ဒီနေ့ပြောလေ ကောင်းလေပဲ။ မေမေကလည်း သိချင်တာရှိရင် ခုဆိုခုမှ။ မနည်းသည်းခံပြီး စောင့်နေရတာဆိုတော့ ကိုယ်ကတော့ အိမ်ရောက်ရင် ဖွင့်ပြောလိုက်တော့မယ်”

“အင်း၊ ကျွန်မကတော့ ဒီည ဧည့်ခံပွဲရှိသေးတာမို့လို့ မနက်ဖြန်ကျမှ ဖွင့်ပြောတော့မယ်”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်တို့အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ရင်ဆိုင်ကြမယ်နော်”

“အင်း”

သို့သော် ငွေသားနှင့်ညှိသွေး လက်မလွှတ်တမ်း ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားကြပြီး ကတိတွေ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးမှု ပြုလုပ်နေချိန်မှာ လုံးဝထင်မှတ်မထားသောအဖြစ်အပျက် ဖြစ်ကာ ရုတ်တရက်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါသည်။ အဲဒါကတော့ ငွေတို့ရှေ့သို့ ဖေဖေ ဘွားခနဲပေါ်လာတာပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ငွေဖွင့်ပြောစရာမလိုတော့ပါ။

“ဟင်! . . . ဖေဖေ”

ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားကြသောလက်တွေ အလိုလို ဖြစ်ထွက်သွားတော့သည်။ ကြောက်လန့်တကြားနှင့် နှစ်ယောက်လုံး မြှန်းခနဲ ထ,ရပ်လိုက်ကြ၏။ ငွေသား ညှိသွေးမျက်နှာကို မကြည့်ရက်တော့။ ဖေဖေမျက်နှာကိုလည်း မကြည့်ရဲတော့။ ဖေဖေက ငွေသားရဲ့လက်ကလေးကို ဖျတ်ခနဲလှမ်းဆွဲမိသည်။

“ဖေဖေ”

“ဦး”

ငွေသားတို့နှစ်ယောက် စကားပြောဖို့ အခွင့်အရေးမရတော့ပါ။ ဖေဖေက ဘာမှမပြော၊ ဘာကိုမှလည်း ဂရုမစိုက်တော့။ ငွေသားလက်ကိုသာ ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲခေါ်သွားတော့သည်။

“ဖေဖေ, ခုဇာလေးနေပါဦး ဖေဖေရယ်။ အရမ်းအားနည်းကောင်းပါတယ်”

ငွေသားရဲ့ငြင်းဆန်မှုက နောက်ကျနေဦးမည်။ ဖေဖေကတော့ ငွေသားကို ကားထဲ စွတ်အတင်းထိုးသွင်းခဲ့လေပြီ။

“ဖေဖေ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ၊ တစ်ခုခုပြောလိုက်ပါလား”

“Please, ငါ ကားမောင်းလို့ရအောင် မင်းတစ်ခွန်ခုမှ မပြောပါနဲ့၊ ငါအကုန်သိတယ်၊ ကလေးတွေဆင်တဲ့ထောင်ချောက်က ဘယ်လောက်လှလဲဆိုတာသိချင်လို့ တမင်လွှတ်ကြည့်လိုက်တာ”

ထိုစကားကိုသာ ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောပြီး ဝေါခနဲမောင်ထွက်လေသည်။ ငွေသား ဘာပြောရမှန်းမသိတော့ပါ။ ‘မင်း’ ‘ငါ’ ဆိုသည့်နာမ်စားတွေကို သုံးမှတော့ ဖေဖေ ငွေသားအပေါ် ဒေါသတွေ စိုးရိမ်စိတ်တွေ စိတ်မချမှုတွေ ဘယ်လောက်ပြင်းထန်နေပြီလဲဆိုတာ ငွေသားသာလျှင် အသိဆုံးဖြစ်တော့သည်။

အခန်း (၄)

ညှိသွေးသည် စိုးရိမ်စိတ်အပြည့်ဖြင့် ကားထွက်သွားရာ ဘုံ မျက်တောင်မခတ် ငေးကြည့်နေဆဲမှာ နောက်ကနေ တစ်စုံတစ်ယောက်က လက်မောင်းကို လာဆုပ်ကိုင်လိုက်မှ သတိပြန် ဝင်လာလေသည်။ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့...

“ဟင်! မေမေ”

ပြုံးပြုံးလေးစိုက်ကြည့်နေသောမေမေ့ကို အံ့သြစွာဖြင့် မြင်တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ကြည့်စမ်း! ဘာတွေ ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်တာလဲ။

ငွေသား ဖေဖေကလည်း လိုက်လာသည်။ မေမေကလည်း လိုက်လာသည်။ တော့လွဲကလေး လွဲသွားတာက ပိုမို

www.burmeseclassic.com

လိုက်လာပုံ တူညီနေသည်မှာ ထူးဆန်းအံ့ဩလှစွာ၏။

မေမေက ပြုံးသာပြုံးနေပေမယ့် ထိုအပြုံးထဲမှာ ခံစားသက်ဝင်မှုတစ်မျိုး ပါဝင်နေသလို ထင်ရတာမို့၊ ညိုသွေး ဘာပြောရမှန်းမသိအောင် မေမေ့အရှိန်အဝါက လွှမ်းခြုံထားတော့သည်။

“ဟို... မေမေ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီ၊ ဒီကို...”

“သားကြည့်နေတဲ့ကားပေါ် ပါသွားတဲ့မိန်းကလေးက သားရဲ့ချစ်သူလား”

သူ့ကိုကရမစိုက်ဘဲ မေးလိုက်ပုံကြောင့် ညိုသွေး ချက်ချင်းပဲ သဘောပေါက်သွားသည်။ ဒီအချိန်မှာ သူ ဘာမေးမေး မေမေဖြေမှာမဟုတ်တော့။ မေမေမေးတာကိုသာ သူ တစ်ခုမကျန် ဖြေဆိုရတော့မည်။

“ဟုတ်ပါတယ် မေမေ”

“မျက်နှာမပြင်လိုက်ရပေမယ့် အရမ်းလှလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ရိုးသားယဉ်ကျေးမယ့်ပုံစံမျိုး၊ ခန္ဓာကိုယ်အမျိုးအစား လေးကလည်း နူးညံ့သိမ်မွေ့မှုရှိတယ်။ သားအတည်ပြုမယ်ဆိုလည်း ပြုလောက်ပါပေရဲ့။ မေမေ ယုံပါပြီ။ ဒါနဲ့ သူ့ကို ကားထဲ အတင်းထည့်သွင်းသွားတဲ့သူက ဘယ်သူလဲ”

“သူ့ဖေဖေပါ”

“ဖအေလုပ်တဲ့သူက ဘယ်လိုဖြစ်ပြီ သားတို့ကြားမှာ”

“ဟို... ခုနလေးကမှ ရောက်လာတာပါ”

“ဘယ်လို!... ဒါဆို မေမေ မသင်္ကာတော့ဘူး။ ခေါ်သွားတဲ့ပုံကလည်း ကြမ်းသလိုပဲ။ ဧကန္တ သားနဲ့အတူရှိနေတာကိုသိလို့ တမင်လာခဲ့ခေါ်သွားတာများလား”

“ဟုတ်တယ်၊ သားလည်း အဲဒါအရမ်းစိုးရိမ်နေတာ”

“ကြည့်စမ်း! သင်းကများ ငိုသားကို ဒီလိုလုပ်စရာလား”

“အဲလိုတော့ မဟုတ်ဘူးမေမေ၊ ဘိုးတော်ပုံစံကြည့်ရတာ သားကြောင့်မဟုတ်ဘူး။ သားနေရာမှာ တခြားတစ်ယောက်ဆိုလည်း ဒီလိုပဲလုပ်မယ့်ပုံစံပါ”

“နေစမ်းပါဦး၊ ဒီလူက သားကိုဘာလုပ်သွားသေးလဲ”

“ဘာမှမလုပ်ဘူး မေမေ”

“သဘောမတူဘူး၊ ဘာညာ ပြောသွားသေးလား”

“မပြောပါဘူး”

“အဖက်မတန်သလို အထာမျိုးကော ပြသွားသေးလား၊ ခုန့်မှန်ပြောစမ်းပါသားရယ်၊ မေမေ ရင်နာရလိမ့်မယ်”

“မေမေကလည်း သားက တကယ်ပဲ အမှန်အကန်တွေ ပြောနေတာပါ။ ဒီလာတာလည်း မေမေ့ကိုအမှန်အတိုင်းဖွင့်ပြောပြီးမှ လာတာကို။ မေမေစိုးရိမ်တာမျိုးတွေလုပ်ဖို့မပြောနဲ့၊ သား မျက်နှာကိုတောင် ကြည့်မသွားဘူး။ သူ့သမီးကိုလည်း ဘာမှ ပြောဘဲနဲ့ ဒီတိုင်းဆွဲခေါ်သွားတာ။ သားလည်း မြင်လိုက်ရတာ

အရမ်းထူးဆန်းနေလို့ ဘာလုပ်ရမှန်းကိုမသိတော့ဘူး”

“သူ့သမီးကရော ဘာမှမပြောသွားဘူးလား”

“ဘာမှကိုပြောချိန်မရလိုက်တာ မေမေရဲ့၊ သူ့လည်ကြောင်တောင်တောင်နဲ့ ပါသွားတာ။ သေချာတာကတော့ သမီးကို အရမ်းစိုးရိမ်လို့ စိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲ ဆွဲခေါ်သွားတာပဲ တယ်။ သူတို့သားအဖနှစ်ယောက်ကလည်း သားတို့သားအဖပဲ အရမ်းချစ်ကြတာတဲ့ မေမေ”

“ချစ်ဦးတော့ သားရယ်၊ လူတွေသူတွေရှေ့မှာ လုပ်သွားတာ ကောင်းရဲ့လား။ အေးလေ၊ လူတစ်ကိုယ် စိတ်ထဲ မျိုးစိပ်။ မေမေ နားလည်ပေးနိုင်ပါတယ်။ မိဘချင်းလည်း ကိုယ့်ချင်းစာတတ်ပါတယ်။ သမီးရှင်ဆိုတော့ ပိုပြီးကိုယ်ချင်းစာတတ်အိုခေ၊ အိမ်ကျမှ စကားဆက်ပြောမယ် သား”

ဟုပြောပြီး ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားတာမို့ သူလည်း ကိုဝိစ္စတွေ ရှင်းလင်း၍ ကားဆီလှမ်းလာခဲ့သည်။ ရင်ထဲမှာ ငွေသားအတွက် စိုးရိမ်စိတ်တွေသာ အရမ်းပြင်းထန်နေလေရာ တစ်ဖန်မှာ ဘာတွေဖြစ်နေမလဲဆိုတာ မတွေးနိုင်တော့ဘဲ ကားထဲရောက်ရောက်ချင်း ဖုန်းခေါ်ကြည့်လိုက်မိပါသည်။ ဖုန်းက လုံးဝခေါ်မရတော့ချေ။

သို့သော် သူခေါ်ပြီးချိန်မှာပဲ ငွေသားဆီမှ Message ဝင်လာခဲ့၏။

(ညိုသွေး

ကျွန်မတို့ အိမ်ပြန်ရောက်ခါနီးပါပြီ...

ဒီကြားထဲ ဖုန်းမခေါ်ပါနဲ့ဦး...

အကြောင်းထူးရင် ကျွန်မ ဆက်လိုက်မယ်...)

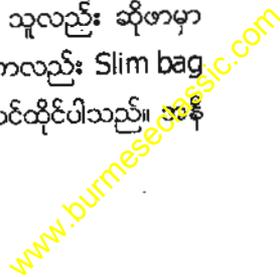
ထို Message လေးကိုကြည့်ပြီးမှ သူ့ပြုံးပြီး ကားကို ခြာငံမြောင်းမောင်းနိုင်တော့သည်။ မေမေကလည်း ဘယ်လို ချစ်စခန်း ထဦးမလဲမသိ။ ဒါပေမဲ့ ညိုသွေး မေမေကိုယုံသည်။ အကြောင်းကတော့ မေမေက မိန်းကလေးချင်း ကိုယ်ချင်းစာတတ်သည်စိတ် အပြည့်ရှိသူမို့ သူ့သာ ငွေသားအပေါ်ကို စိတ်တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နှင့် လေးလေးနက်နက်ရှိတာကိုသိလျှင် လုံးဝ OK ပြတော့မည့်မေမေပင် ဖြစ်လေသည်။

သားအမိနှစ်ယောက် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ပြန်ရောက်လာ ခိုနံ့မှာတော့ အန်တီဆွေက နိုးတောင်မနိုးသေး။ ညက ဘယ်အချိန်မှ အိပ်လို့လဲမသိပါ။ ဆူးမကတော့ မီးဖိုခန်းထဲမှာ လုပ်စရာ မှီတာ လုပ်နေပါသည်။

“မေမေ Breakfast စားဖို့...”

“ကော်ဖီသောက်ပြီးပြီ”

ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြန်ပြောတာကြောင့် သူလည်း ဆိုဖာမှာ ဝင်ပြီး ခပ်ငြိမ်ငြိမ်ထိုင်နေလိုက်မိ၏။ မေမေကလည်း Slim bag ကို စားပွဲပေါ်တင်ပြီး သူ့ရှေ့တည့်တည့်မှာ ဝင်ထိုင်ပါသည်။ အန်

ရောင်ကုတ်ပုံကံ ဘလောက်စိအကျိကို အနက်ရောင်လောင်းပန်း
နှင့် တွဲဝတ်ပြီး လည်မှာ အဖြူ အနက် အနီတွေ ခပ်ရှုပ်ရှုပ်ပါသေး
Scarf ကို စည်းထားသောမေမေက လက်ပိုက်၍ ဒူးထပ်ချိတ်
ထိုင်လိုက်ပုံမှာ အင်မတန်ခံ့ညားပြီး စီးစီးပိုးပိုးရှိလွန်းလှပါသည်။

သူ့နောက်ကို မလိုက်စမူး လိုက်လာမှတော့ ဒီကိစ္စကို
မေမေ တကယ်ပဲ စိတ်ရောကိုယ်ပါ နှစ်ဖြူပြီး အပြီးအပြတ်အောင်
နွေးတော့မည့်ပုံ ပေါ်နေ၏။ မေမေက မပြောခင် သူ့မျက်နှာ
သေသေချာချာစိုက်ကြည့်နေသေးသည်။

ဘုရားသွားဖို့ ခွင့်တောင်းတုန်းကတောင် ကြည်ကြည်
ဖြူဖြူရှိနေခဲ့ပြီးမှ အခုမှ သူမတူအောင် နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်း
၍ ခက်ခက်ထန်ထန်ကြည့်နေပုံကြောင့် ရင်ထဲမှာ တစ်ခါမှမခိုက်
စဖူး စိုးရိမ်လာမိပါသည်။

“အိုင်တွေ့တိုင်း ခြေဆေးပါ”

“ဗျာ”

ကြည့်စမ်း... မေမေ ဘာပြောမလဲဆိုတာကို သေထဲ
စောနှင့် မျှော်နေလိုက်ရတာ။ ပြောမယ့်ပြောတော့ ပီသာလေး
ဘေးပစ်တာမှ ခံသာဦးမည်။ ခုတော့ သူ့ခေါင်းကို ထုချလိုက်သ
နယ်။ ညိုသွေး ဘယ်လိုယုံကြည်ရမှန်း၊ ဘယ်လိုနားလည်ရ
မသိဖြစ်သွားတော့သည်။

“အိုင်တွေ့တိုင်း ခြေဆေးပါ”

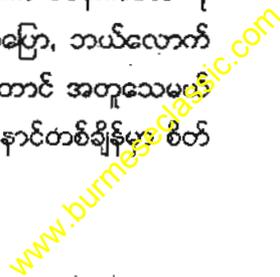
“မေမေ ဘာတွေပြောနေတာလဲ”
“ကြားတဲ့အတိုင်းပဲ၊ အိုင်တွေ့တိုင်း ခြေဆေးပါ၊ လက်
မထပ်ခင်ထိ”

“ဟာ... မေမေကလည်းဗျာ၊ သားကိုပြောတဲ့စကား
တွေက ဘယ်လိုကြီးလဲ။ ဘယ်လိုနားလည်ရတော့မလဲ။ ကိုယ့်
သား ကိုယ် မယုံဘူးလား။ မေမေသား ဒီလောက်လိမ္မာတာကို
သိရဲ့သားနဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုနှိမ်ချချင်ရတာလဲ”

“နှိမ်တာမဟုတ်ဘူး၊ မေမေ သားကိုမြှင့်တင်ပေးနေ
တာ။ အခွင့်အရေးတွေ အပြည့်အဝပေးနေတာ။ လက်မထပ်ခင်
အထိ သားလုပ်ချင်တာတွေ ဂုဏ်နိုင်တယ်။ မေမေ သားကောင်း
မိခင်ဖြစ်ချင်တယ်၊ ယောက္ခမကောင်း ပီသချင်တယ်။ သားတို့
အသက်တွေ ငယ်သေးလို့ မေမေဒီလိုပြောနေတာ”

ညိုသွေးသည် ကြားလိုက်ရသော စကားတွေကြောင့်
စကားပင် မပြန်နိုင်တော့ဘဲ မေမေကိုသာ တအံ့တဩစိုက်ကြည့်
နေမိတော့သည်။

“အိမ်ထောင်ရေးကို အလေးအနက်ထားစေချင်လို့ နေ
ရာတကာမှာ လိုက်ပြီးစိုးရိမ်နေရတာ။ သားက ဒီမိန်းကလေးကို
ဘယ်လောက်ပဲ ချစ်တယ်ကြိုက်တယ်ပြောပြော၊ ဘယ်လောက်
ပဲ အတူနေဖို့ ကြိုးစားကြိုးစား၊ သေရင်တောင် အတူသေမယူ
ပြောပြော... အခုငယ်သေးတဲ့အတွက် နောင်တစ်ချိန်မှာ စိတ်

ပြောင်းသွားရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

ညိုသွေးသည် မေမေ့ကိုကြည့်နေရင်းမှ ပြုံးချင်လာသည်။

“ပြီးတော့ သားချစ်သူက Emotion ဖြစ်တတ်တဲ့ဆိုတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ ခံစားတိခိုက်လွယ်တဲ့သူဆို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ အစွဲအလန်းကြီးတဲ့သူဆို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ မိန်းကလေးမှာ စိတ်ဒဏ်ရာတစ်ခုခု ရသွားလို့မဖြစ်ဘူးနော်။ ကြောင့် အခြေအနေမလွန်ခင်မှာ အရူးအမူး မဆုံးဖြတ်စေဘူး”

“... ”

“ဒီလိုအရူးအမူးဖြစ်ပြီးမှ သားသာ စိတ်အပြောင်းအလဲဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် မိန်းကလေးဘက်က အများကြီးနစ်နာတယ်။ မေမေ မိန်းကလေးဘက်ကပဲ ရပ်တည်ပေးရလိမ့်မယ်။ သူ့အဖေကလည်း ဒါတွေကို ကြိုတောင်းပြီး စိုးရိမ်လို့ လာဆွဲခေါ်သွားတာဖြစ်မှာပေါ့”

ညိုသွေးသည် ဒီတစ်ခါတော့ မေမေ့ကိုကြည့်ပြီး ပြုံးမနေနိုင်တော့ဘဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရယ်ချလိုက်မိလေသည်။

ဟား... ဟား... ဟား”

“ဘာရယ်တာလဲ၊ မေမေပြောနေတဲ့အထဲမှာ ရယ်စရာမပါဘူးနော်”

မေမေပုံစံက အသည်းယားစရာကောင်းလာပြီမို့ သူ့အဖေခနဲထ၍ မေမေအနား ကပ်ထိုင်ပြီး ဖက်ထားလိုက်မိသည်။

“မေမေရယ်၊ သားမှာတော့ မေမေ ဘာတွေပြောတော့မလဲဆိုပြီး လန့်နေလိုက်ရတာ။ သားကိုအချစ်လွန်ပြီး ကောင်မလေးကိုပဲ ပြဿနာလုပ်တော့မလား။ ခွဲပစ်တော့မလားဆိုပြီး စိုးရိမ်လိုက်ရတာ။ ပြီးတော့ မေမေဖတ်ခိုင်းတဲ့ ဆရာမဂျူးရဲ့တစ်ဦးထည်းသောသားဝတ္ထုလေး အဲဒီထဲက ဘွားတော်ကြီးလိုများ ဖြစ်သွားပြီလားဆိုပြီး ပူပန်လိုက်ရတာ။ ခုတော့ သားထက်ပဲ ကောင်မလေးဘက်က ရှေ့နေလိုက်နေတာကိုး။ သား မရယ်ဘဲ ဘယ်ခနဲနိုင်တော့မလဲ”

“အို... တစ်ဦးတည်းသောသားတွေရဲ့အမေတွေက ဒီလိုချည်းပဲ။ ရင်သွေးကို သိမ်းသွင်းပုံသိမ်းသွင်းနည်းပဲ ကွာလိမ့်မယ်။ အခုဟာက သားတို့အသက်တွေ ငယ်သေးလို့ ရှေ့ရေးကို ကြိုတောင်းဖို့ပြောနေတာ။ စိုးရိမ်စိတ်တွေ အရမ်းကြီးလို့ သတိပေးနေတာ”

“သေချာတောင် မမြင်ရသေးတဲ့ ချွေးမကို ဒီလောက် တောင်ချစ်သလား မေမေ”

“ချစ်တာမချစ်တာတွေ မေမေပြောနေတာမဟုတ်ဘူး။ ဒီမိန်းကလေး မေမေချွေးမဖြစ်ခဲ့ရင်လည်း သူ့လုပ်ရပ်အပေါ်မှာ ခုတည်တယ်။ မေတ္တာဆိုတာ ရောင်ပြန်တယ် သားရဲ့။ သူ့အဖေကို”

တန်ခင် ထိုက်တန်သလို ရသွားမှာပဲ”

“ဒီမှာ မေမေ၊ သား သူ့အပေါ်ကို စိတ်တည်တည်
ငြိမ်နဲ့ လေးလေးနက်နက်ထားပြီး ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာပါ။ တကယ်
မေတ္တာစစ်မေတ္တာမှန်နဲ့ တစ်သက်လုံးထိ ရည်ရွယ်ပြီး ချစ်ခဲ့တာ
ပါ။ မေမေစိုးရိမ်တာမျိုးတွေ မဖြစ်စေရပါဘူး။ သား ကတိ
ပါတယ်။ သူ့တစ်ပါးနှစ်နာစေမယ့်အဖြစ်မျိုး ယောင်လို့ထား
မတွေးမိပါဘူး။ သားမှာ မေမေသွေးအပြည့်ပါပြီးသားပါ။ ဒါ
မေမေ OK ပြမယ်မို့လား”

မေမေ ဘာမှမပြောတော့။ သူ့ကို အလျှော့ပေးထေ
မည့်ပုံစံမျိုးဖြင့် သက်ပြင်းငွေ့ငွေ့ချလေသည်။

“သားတို့နှစ်ယောက်က အသက်သာ ငယ်သားပေး
နုလုံးသားက နားလည်တယ်မေမေ။ ဘယ်သူမဆို အချစ်နဲ့ပ
သက်ရင် နုလုံးသားရဲ့စေရာအတိုင်း လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြတာချ
ပါပဲ။ အချစ်ကိစ္စမှမဟုတ်ပါဘူး။ အနုပညာသမားတွေဆိုရင်လည်း
နုလုံးသားက လာမှ လုပ်လို့ရတာ။ နုလုံးသားမပါရင် ရသမပြော
ပါဘူး။ သားတို့လည်း ဒီပုံစံမျိုးနဲ့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြတာပါ”

“...”

“ဒီနေ့မနက် မိဘတွေကိစ္စဖြောင့်တိုင်းပင်ခဲ့ကြပါတယ်
မေမေ။ အခုချိန်ဆို သူလည်း သူ့အဖေကို ပြောပြနေလောက်
ပြီ။ သားကမှ ရည်းစားလေးဘာလေး ထားခဲ့ဖူးသေးတာ။

ဘာအတွေ့အကြုံမှရှိတာမဟုတ်ဘူး။ သားကိုအရမ်းချစ်တာ
မေမေရဲ့။ သားကလည်း သူ့ရဲ့ရိုးသားဦး ပွင့်လင်းမှုရှိတဲ့ပုံစံလေး
သဘောကျသွားတာ”

“အင်း၊ မေမေထင်သလိုတော့ ဖြစ်ကုန်ပြီထင်ပါရဲ့ သား

မည်”

“ဘာလဲ မေမေရဲ့”

“သားရဲ့ချစ်သူဟာ ငိုးသားတဲ့မိန်းကလေး၊ အစွဲအလန်း
တတ်တဲ့မိန်းကလေး၊ ခံစားထိခိုက်လွယ်တဲ့မိန်းကလေးဆို

မည်”

“မေမေကလည်း အစွဲအလန်းကြီးမှ ခံစားတတ်မှလည်း
ချစ်က ဝိပြင်မှာပေါ့”

“သားရယ်... မိန်းမဆိုပေမယ့် မိန်းမချင်း တူသေးတာ
တတ်ဘူး။ ချစ်တတ်ပုံချင်းလည်း တူသေးတာမဟုတ်ဘူး။ Out
of sight, out of mind တွေ အများကြီး (ကွယ် မေ့၊ တွေ့
အောင်လွမ်း) ဘာခံစားမှုမှမရှိ ပေါ့ပေါ့နေပေါ့ပေါ့စား။ လျှပ်
လှောင်လည်တဲ့မိန်းမတွေ အများကြီး။ မေမေ မိန်းမတွေဘက်
ရပ်တည်တယ်ဆိုတာကလည်း ဒီလိုမျိုးမိန်းမတွေဘက်က
တတ်ဘူး။ ယောက်ျားတွေလည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပဲ”

“ဒါဆို သား အိမ်ထောင်ဘက်ရွေးတာ လုံးဝအမှန်
တန်ပေါ့။ မေမေလည်း ချွေးမရ ကံကောင်းတာပေါ့။ သူက

www.burmeseclassic.com

ဘယ်လောက်ထိရိုးသားသလဲဆိုရင် ရည်းစားမထားခဲ့ဖူးပေမယ့်
စိတ်ကူးထဲမှာတော့ စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ်ပြီး ထားခဲ့ဖူးတယ်တဲ့။
အဲဒီစိတ်ကူးယဉ်ချစ်သူက သားနဲ့တစ်ပုံစံတည်းပဲတဲ့။ သူလိုချင်
တဲ့ချစ်သူကောင်းတစ်ယောက်ရဲ့အရည်အချင်းတွေကို သားဆီက
ရခဲ့တာတဲ့”

“အို... အံ့ဩစရာပဲ”

“ပြီးတော့ သူ သားကို ဘယ်လောက်ထိ ချစ်သလဲဆို
ရင် သူနဲ့မတွေ့ခင်အထိ ဘာတွေပဲဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့ ရည်းစားတွေလည်း
ဘယ်နှယောက်ပဲ ထားခဲ့ထားခဲ့ ခွင့်လွှတ်တယ်တဲ့။ အခုချိန်မှာ
သူ့ကိုပဲချစ်ရင် ပြီးရောတဲ့။ သူကလည်း သားဆိုသားမှ၊ သား
မဟုတ်ရင် မဖြစ်ဘူး။ လူကြီးတွေ သဘောမတူရင်တောင် သား
ကို ခိုးပြေးမှာတဲ့”

“ဘုရားရေ!... သူ့ သူက ဒီလိုပဲပြောသလား။ ကြည့်
စမ်း... မိုက်လိုက်တဲ့မိန်းကလေးနယ်။ ကျွတ်! ကျွတ်! ကျွတ်!
မိတာတွေတော့ မွေးရာချိုးနပ်ပါရဲ့။ နေပါဦး၊ သားအပေါ် ဒီလောက်
အရှူးအမှူးဖြစ်နေတဲ့မိန်းကလေးက ဘယ်သူ့သမီးလဲ။ အဓိကတူ
တဲ့ Biography ကိုမမေးဘဲ ဘာတွေအရင်မေးနေမိပါလိမ့်”

“မေမေ မမေးလည်း သားက အကုန်ပြောတော့မှာ”

“နာမည်က ဘယ်သူလဲ”

“ငွေသားနုစပယ်”

“ငွေသားနုစပယ်! ဆန်းဆန်းလေးပဲ”

“အဲဒီလိုဆန်းအောင်လို့ ရှေ့က ငွေသားကို ထည့်လိုက်
တာပဲ။ ပထမပေးတာ နုစပယ်တဲ့။ အသက်ကတော့ သားထက်
တစ်နှစ်ကျော်လောက် ငယ်မယ်။ ကွန်ပျူတာ တက်နေတယ်။
သူကလည်း သားဘဝနဲ့အရမ်းတူတာ မေမေ။ သူ့အမေက ငယ်
သားလေးကတည်းက ဆုံးသွားလို့ အဖေနဲ့ဦးလေးကြားမှာ ကြီး
ပြင်းခဲ့ရတာတဲ့”

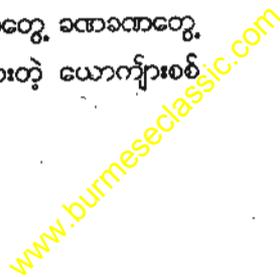
“ဪ၊ ဒါဆို သူ့အဖေက ဘယ်လုပ်လဲ၊ နာမည်က
ဘယ်သူလဲ”

“မေမေကြားရင် အရမ်းအံ့ဩသွားလိမ့်မယ်။ လုံးဝ
အမှိုက်စား... လုံးဝနာမည်ကြီး Top Hair stylist ဂျင်မီ”

“အိုး!... ဂျင်မီ... ဂျင်မီရဲ့သမီး”

“မေမေနဲ့ခင်လို့လား”

“ဘယ်လိုလုပ် ခင်မှာလဲ၊ မေမေမှ အပြင်သိပ်မထွက်
တာ၊ မြင်တောင်မြင်ဖူးတာမဟုတ်ဘူး။ လေယာဉ်ပေါ်မှာလည်း
ဒီလောက်ကလေးတွေနဲ့ ခဏခဏတွေ့ခဲ့ပေမယ့်... သူ့ကိုတော့
မတွေ့မိဘူး။ နာမည်ကြီးတစ်ယောက်မို့ မေမေ အံ့ဩသွားတာ
ပါ။ သားရဲ့အန်တီဆွေနဲ့တော့ ဟိုပွဲတွေ၊ ဒီပွဲတွေ ခဏခဏတွေ့
သတဲ့။ မြန်မာပြည်မှာ မရှိသလောက်ကိုရှားတဲ့ ယောက်ျားစစ်
စစ် မိတ်ကပ်ဒီဇိုင်းနာ၊ သားရဲ့”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒီနေ့တောင် သူ့သမီးကို သူ့ကိုယ်တိုင် ပြင်ပေးလိုက်တာ။ ဒီမှာကြည့်၊ အယ်လောက်လှလဲ”

သူ ပြောပြောဆိုဆို ဖုန်းထဲမှာ ထည့်ထားသော Birthday သီချင်းလာဆိုတုန်းက ဖျတ်ခနဲရိုက်လိုက်သည့်ပုံကို ပြလိုက်ပါသည်။ သူ့ရဲ့ Surprise အစီအစဉ်လေးကြောင့် အံ့သြနှစ်သက်ဖွယ် ချိုကြည်နေသောမျက်နှာလှလှလေး။

“ဟုတ်သားပဲ သားရယ်၊ လှလိုက်တာ။ မျက်နှာလေးက ချိုကြည်နေတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဘုံ့ဆန်သလိုပဲနော်။ မေမေက အဝေးကလှမ်းမြင်လိုက်တော့ မြန်မာဆန်ဆန်လေးပဲ ထင်မိတာ။ မေမေဝတ်စုံကြောင့် ထင်ပါရဲ့”

“သဘောကျတယ်မို့လား။ သူ့အဖေကဆို သူ့ကို တေလာလေးလို့ ချစ်စနိုးခေါ်တာ။ တေလာဆွစ်ဖိနပ်တူလို့တဲ့။ သူက ကျတော့ သူ့အဖေကို မစွစာဘာရက်လို့ တစ်ခါတစ်ခါခေါ်တယ်။ ဘာရက်ပစ်နဲ့တူလို့တဲ့”

“အောင်မယ်... အောင်မယ်... ကြည့်စမ်း! ဒီသားအေးကြီးကျယ်နေလိုက်တာ။ အေးလေ၊ သူတို့သားအဖလည်း တို့သားအဖိလိုနေမှာပေါ့”

“ဒါဆို အိုခေပြီနော် မေမေ၊ သား မေမေနဲ့ရွေးမလေးကို တွေ့ပေးဖို့စဉ်လိုက်တော့မယ်”

“ဒါပေါ့၊ ဒီပုံစံဆို ဘာအဆင်မပြေစရာရှိလဲ။ သားတို့

လည်း ဒီလောက်အရှူးအမှူးဖြစ်နေမှတော့ မေမေ တွေ့ပေးမှာပေါ့”

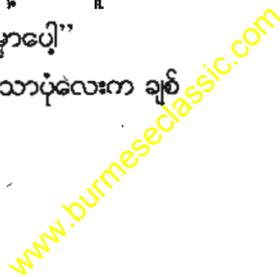
“အား... ပျော်လိုက်တာ မေမေရာ၊ ဒီနေ့လောက်ပျော်တာကောင်းတဲ့နေ့ ရှိမယ်ထင်ဘူး။ ချစ်သူရဲ့မွေးနေ့ကိုလည်း အလှဆုံးဖြစ်အောင် ဆင်နွှဲပေးခဲ့ရတယ်။ မေမေကလည်း သဘောကြည့်မှုတွေ လွတ်လပ်ခွင့်တွေ ပေးလိုက်ပြီ။ ဒါနဲ့ နေပါဦး မေမေရဲ့၊ မေမေက သားတို့နှစ်ယောက် ရှမ်းကန်မှာ ရှိနေတာကို သယ်လိုသိပြီး လိုက်လာတာလဲ”

“ကပ်စတန်မာတစ်ယောက် ဖုန်းဆက်ပြောလို့လေ။ ဒီတစ်ခါကတော့ မေမေစိတ်ထဲမှာ လုံးဝကို မသင်္ကာတော့လို့ လိုက်လာရတာ။ ခုတလော ငုံးငုံးဖိဖိလုပ်နေပုံတွေက ထောင့်မကျိုးဘူး။ မအေကို ဝတ်စုံတွေ မအပ်စဖူး၊ အပ်၊ အချိန်မတော် ထ၊ ဘူးလို့ သွားဆိုတော့ ဘယ်လိုမအေချိုးက စိတ်ပြောင့်ပြောင့် နိုင်မှာလဲ”

“ကေန္တ အပြင်မထွက်ဘူးပြောပြောပြီး ဖေဖေတုန်းက နို့ခွီးလိုက်နေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်”

“အောင်မာ! အပင်ပန်းခံလို့၊ ချစ်သူနဲ့သား တူမလား။ ချစ်သူလေးလိုက် ကိုယ့်ချစ်သူနောက်ပဲ လိုက်မှာပေါ့”

မေမေ မျက်စောင်းချိ၍ ပြောလိုက်သောပုံလေးက ချစ်သူအတိတ်ပါ။

“ဟား... မေမေ အရမ်းမိုက်တယ်ဗျာ။ ဖေဖေကို လောက်တောင်ပဲ ချစ်သလား”

“ချစ်တာပေါ့။ သူ ဘယ်သွားတယ်၊ ဘယ်လာတယ်၊ ဘာလုပ်တယ်ကအစ သိချင်လို့ ရှိန်းလိုက်ပြီးတော့ကို ချစ်ခဲ့တာ အိမ်မှာနေလည်း မေမေက အရိပ်တကြည့်ကြည့်ပဲ၊ ရေချိုးတော့ မလား၊ ထမင်းစားတော့မလား၊ အဝတ်အစားဆိုလည်း မေမေက အေးရင်အေးသလို ပူရင်ပူသလို သေသေချာချာရွေးပြီး ကျော့ကျော့နေအောင် ဆင်ခဲ့တာ”

“မေမေချစ်သလို ဖေဖေကရော ပြန်ချစ်ရဲ့လား”

“အို!... ဘယ်နယ်ပြောပါလိမ့် သားရယ်၊ သူ့အချစ်ကို မေမေ ဘယ်လိုမှလိုက်မခံဘူး။ လက်ထပ်ပြီးကတည်းက သေ သွားတဲ့အထိ မေမေစိတ်ဆင်းရဲအောင် ဘာတစ်ခုမှမလုပ်ခဲ့ဘူး။ လေသံမာမာနဲ့တောင် တစ်ခါမှမပြောခဲ့ဘူး။ မေမေက သူ့ရဲ့ဝေယျာဝစ္စကို လုပ်ပေးခဲ့ရတာက နည်းနည်းပါ။ သားဖေဖေကသာ မေမေ့ကို ဂရုတစိုက်လုပ်ပေးခဲ့တာ သားရဲ့”

“...”

“အခန်းကိုလည်း သူပဲရှင်းတာ။ အိပ်ရာသိမ်း၊ အိပ်ရာခင်းလည်း သူလုပ်ရမှ စိတ်တိုင်းကျတာ။ နေမကောင်းဖြစ်ရင်လည်း ဆေးတိုက်ပေးတာ အချိန်မှန်ကွက်တို၊ မေမေ အပြစ်သေးသေးလေး လုပ်မိရင်တောင် အပြစ်မမြင်ဘဲ အချစ်ပဲမြင်တာ။”

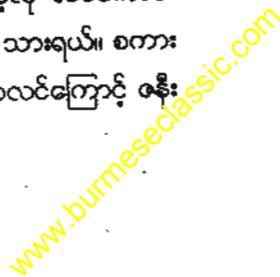
လုပ်လည်း မရွေးဘူး။ ဟင်းလည်း ချေးမများဘူး။ ဘာနဲ့ကျွေးဘူး၊ စားတယ်။ မေမေဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မေမေ့ဘက်က အချိန်ညီ ရပ်တည်ပေးခဲ့တာ။ မျက်နှာတစ်ချက် မညှိုးစေခဲ့ရဘူး”

“ဖေဖေက တကယ်တော်တာပဲ”

“တကယ်တော်တာပါ သားရယ်၊ မေမေ့မိသားစုအပေါ် အလှည့် အရမ်းကိုသိတတ်တာပါ။ သူ ဘယ်လောက်ချစ်တတ်လဲဆိုရင် ခရီးထွက်သွားရင်တောင် နေ့တိုင်း ဖုန်းဆက်ဖို့ မမေ့ဘူး။ ပြန်လာရင်လည်း မေမေ့အတွက် လက်ဆောင်တွေ တစ်ကွက်တစ်ကွက် ဝယ်လာတာ။ ခရစ်စမတ် တစ်မျိုး၊ ဗယ်လင်တိုင်း တစ်မျိုး၊ သားတို့ဗယ်လင်တိုင်း ပျော်တာ ဘာဟုတ်သေးလို့လဲ။ သားဖေဖေကမှ အရင်လုပ်ခဲ့တာ၊ ချောကလက်တွေ မေမေ့ကို နှိပ်နှိပ်အောင် ပေးခဲ့တာပေါ့။ မေမေ့မွေးနေ့မှာတောင် ဘုန်းကြီး ခေါ်ဆောင်ပေးခဲ့တဲ့သူပါ”

“...”

“သားဖေဖေ ချစ်တတ်ပုံကိုပြောပြရရင် ဆုံးမှာမဟုတ်ဘူး သားရေ။ မေမေက အဲဒီလို အိမ်ထောင်ကျ ကံကောင်းခဲ့တာပါ။ ဒါကြောင့် မိန်းကလေးတွေကို မေမေ့လို လင်ကောင်းကောင်းရှာပြီး စိတ်ချမ်းသာစေချင်တာပေါ့ သားရယ်။ စကားတစ်ခု ရှိတယ် သား။ ‘အလိုလိုက်မှုမရှိသောလင်ကြောင့် ဇနီးသည် စိတ်ငယ်၏’ တဲ့”

ညိုသွေးသည် မေမေ့ကိုကြည့်ရင်း လေးစားမှုတွေရော ပျော်ရွှင်မှုတွေရော၊ စိတ်မကောင်းဖြစ်မှုတွေရော စုပြုံခံစားလာရပါသည်။

“မေမေနဲ့ဖေဖေက ဘေးလူ အားကျစရာကောင်းအောင်ကို ချစ်ခဲ့ကြတာပဲနော်။ ဒီလောက်ချစ်ကြတဲ့ချစ်သူနှစ်ယောက်ကိုများ ကံတရားက ရက်ရက်စက်စက်ခွဲပစ်ရက်တယ်။ ဖေဖေလည်း ဘာဖြစ်လို့များ စောစောစီးစီးသေရတာလဲ။ အဲဒီတုန်းက မေမေ ဘယ်လောက်ခံစားကျန့်ခဲ့ရမလဲ။ ဒီလောက်ချစ်တတ်တဲ့ မေမေ၊ ဒီလောက်စိတ်သဘောထားပြည့်မြတ်တဲ့မေမေ၊ ကျန့်ခဲ့ပုံလေးကို တွေးကြည့်ရုံနဲ့တင် သား အရမ်းစိတ်မကောင်းဖြစ်တယ် မေမေ”

တကယ်ပင် ညိုသွေးသည် ခံစားချက်အစစ်အမှန်တွေ ပွင့်အံ့ထွက်လာပြီး မေမေ့ကို ဖက်ထားလိုက်မိတော့သည်။ မေမေကလည်း ဘာမှပြန်မပြောတော့။ သူပြောလိုက်ပုံကြောင့် ရုတ်တရက် အတိတ်ကို စိတ်ရောက်သွားတာမျိုး ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

“သားတို့လည်း မေမေနဲ့ဖေဖေရဲ့အချစ်မျိုးကို လိုက်မိအောင် ကြိုးစားပါမယ် မေမေ ဦးခိုင်တာမျိုးမဖြစ်အောင်၊ မေမေ ဖြစ်စေချင်တာမျိုး ဖြစ်အောင်လုပ်ပါမယ်။ သားကောင်းတယ် ယောက် ဝိသအောင်၊ မေမေနဲ့ဇနီး စိတ်ချမ်းသာမှုအပြည့်အစုံ

ရရှိစေမယ့် လူသားတစ်ယောက်ဖြစ်အောင်ပေါ့”

မေမေထာ သူ့ဘက်က ဒီလိုရပ်တည်ပြီး အခွင့်အရေးတွေ အပြည့်အဝပေးလိုက်ပြီဆိုရင် သူ ဘာကိုမှမကြောက်တော့ အားလုံးကို ရင်ဆိုင်ရဲပါသည်။

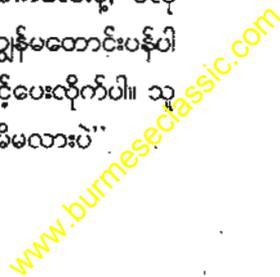
“ဒါနဲ့ နေပါဦး သားရဲ့၊ သားကသာ မေမေ့ကို မေးနေတာ၊ သားတို့ချစ်သူနှစ်ဦး စုတွေ့ခဲ့ပုံလေးကိုတော့ ပြောမပြသေးပါလား”

“သိချင်လို့လား”

“အင်း၊ သိချင်တာပေါ့။ ဒီလောက်အရှူးအမှူးချစ်နေထိုက်ကြတာ ဘယ်လိုများတွေ့ခဲ့ကြလို့ပါလိမ့်။ ခုနတုန်းက ခမီးခမက် လိုက်လာတာလည်း မေမေနဲ့ထိပ်တိုက်ကို တွေ့လိုက်ရတာ ခုတော့ တွေ့လွဲလေး လွဲသွားတာ တကယ်နာတာပဲ သားရယ်”

“ဘာလဲ၊ မေမေနဲ့ထိပ်တိုက်တွေ့ရင် ငါ့သားကို အဖက်ထောန်သလို လုပ်ရသလားဆိုပြီး ပါးရိုက်ချင်လို့လား”

“အိုး! နိုး... နိုး... နိုး... ကိုယ့်သားမှ မနိုင်တော့ ဒီအဖေက မာန ချရတော့မှာပေါ့။ မျက်နှာငယ်ကလေးနဲ့၊ ဒီလို ထုပ်ရမယ့်ခေတ်မျိုး မဟုတ်တော့ပါဘူးရှင်၊ ကျွန်မတောင်းပန်ပါထယ်၊ ကလေးတွေကို လွတ်လွတ်လပ်လပ်ခွင့်ပေးလိုက်ပါ။ သူတို့စိတ်ချမ်းသာသလို ဆုံးဖြတ်ပါစေလို့ ပြောမိမလားပဲ”

“ဟား...ဟား...ဟား”

မေမေက မင်းသမီးတစ်ဦးလို စတိုင်လ်ကျကျ ပြော
နေပုံကြောင့် သူ့သဘောကျပြီး အော်ရယ်မိလေ၏။

ပြီးမှ...

“သားတို့နှစ်ယောက် တွေ့ခဲ့ကြပုံက ဒီခေတ်နဲ့ယှဉ်
တော့ သိပ်မထူးဆန်းဘူးမေမေ၊ မေမေတို့ခေတ်နဲ့ယှဉ်ရင်မေ
ဆန်းတယ်၊ Romantic လည်း ဆန်တယ်လို့ ပြောလို့ရတယ်
သေချာတာကတော့ စ.တွေ့တွေ့ချင်းပဲ နှလုံးသားတွေက ခြေ
တူကို လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်ခဲ့တာ”

ဆိုပြီး ငွေသားနှင့်တွေ့ဆုံခဲ့ပုံလေးကို ပြောပြလိုက်တာ
သည်။

အခန်း (၅)

သားအဖနှစ်ယောက် ကသုတ်ကယက်နှင့် အမူအရာ
ဖျက်ကွက်ပြီး ရောက်လာသောပုံစံကြောင့် အိမ်ဖော်လည်း အနား
လော့ခဲ့တော့။ ဦးမျိုးကလည်း တောင်လျှောက်မြောက်လျှောက်
နှင့် အကဲခတ်နေရင်းမှ တဖြည်းဖြည်းပျောက်ကွယ်သွားလေတော့
သည်။

တစ်လမ်းလုံးလည်း စကားမပြော၊ အိမ်ရောက်လို့ ဧည့်
ခန်းထဲမှာ ငြိမ်ငြိမ်ကုပ်ကုပ်လေး ထိုင်ပေးနေပေမယ့်လည်း စကား
မပြောဖြစ်ကြပြန်သေး။ ဖေဖေက စိတ်ပျက်စရာကောင်းလောက်
အောင် အသည်းယားစရာကောင်းလောက်အောင် ဝူဝူကြီးထိုင်
နေတာက အလွန်ခံရခက်လေသည်။

ဖေဖေဘာပြောမလဲဆိုတာကို ငွေသား စောင့်နေသလို
ဖေဖေကလည်း ငွေသား ဘာပြောမလဲဆိုတာကို စောင့်နေတာ
မျိုးများဖြစ်နေမလား။ ကြာလာတော့ ငွေသား စိတ်မရှည်တော့
နဂိုကတည်းက ဖွင့်ပြောပြချင်နေပြီမို့ ငွေသားကသာလျှင် တိထိ
သိတ်နေမှုကို ဖြိုခွင်းလိုက်ရတော့သည်။

“ဖေဖေ... ဘာလဲ၊ အခု သမီးနဲ့ဖေဖေက ဘာဖြစ်နေ
တာလဲ။ ဒီလိုဖြစ်စရာလား”

“...”

“ဒီလိုလုပ်မနေပါနဲ့၊ တစ်ခုခုကိုပြောလိုက်စမ်းပါ။ သမီး
မနေတတ်တော့ဘူး”

“...”

“တစ်ခုခုကို ပြောလိုက်စမ်းပါဖေဖေရဲ့”

“မင်းပဲပြော... မင်းပဲပြော”

“ဟင့်အင်း၊ ဖေဖေ အရင်ပြော၊ မေးစရာရှိရင် ခွဲမေး
လိုက်၊ ရိုက်ချင်စိတ်ပေါက်ရင် ရိုက်ပစ်လိုက်စမ်းပါ”

“အေး... မင်းပဲပြောလို့၊ ဒီဇယားက ရိုက်စရာလိုလို့
လား၊ မင်းအသား နာမှာက နောက်၊ ငါ့လက် ပင်ပန်းမှာက
အရင်၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေ၊ ပျော်ရွှင်မှုတွေ၊ အခွင့်အရေးတွေ၊
ဒီလောက်ပေးခဲ့တာတောင် မင်းက ချယ်ချင်သလို ချယ်၊ လိမ်
ချင်သလို လိမ်၊ လှည့်စားချင်သလို လှည့်စားခဲ့တာဆိုတော့ ငါ

ဘာပြောနေဖို့ လိုသေးလဲ”

“...”

“တစ်ခုတော့ မှတ်ထားလိုက် နုစပယ်၊ မင်းကိုချစ်လို့
သာ အလိုလိုက်ထားတာ။ ဂျင်မိုကိုတော့ လျှော့မတွက်နဲ့။ မင်း
တို့ Idea လောက်ကတော့ သနားတယ်။ ဒါတွေ ငါတို့က ဖြစ်
တာတာ။ မင်းလျှောက်နေတဲ့လမ်းတွေမှာ ငါ့ခြေရာတွေ ထပ်ထပ်
ကြမ်းလို့။ အခုသွားရှာရင် တွေ့နိုင်သေးတယ်”

“ကောင်းပါပြီ ဖေဖေ၊ ဒါဆို သမီးပဲပြောပါ့မယ်။ အား
ထုံး ဖေဖေသိထားတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ဟုတ်တယ်၊ သမီး ဖေဖေကို
ချယ်ချင်သလို ချယ်၊ လိမ်ချင်သလို လိမ်၊ လှည့်စားချင်သလို
လှည့်စားခဲ့မိပါတယ်။ အဲဒီအကျင့်တွေက လူတစ်ယောက်ကို ချစ်
ခဲ့မိမှ ပေါ်လာခဲ့တာပါ။ အရင်က သမီး ဒီလိုမဟုတ်ဘူးဆိုတာ
ဖေဖေအသိဆုံးပါ။ စောစောက သမီးနဲ့အတူတူတွေ့ခဲ့တဲ့သူက
ဖေဖေသမက် ဖြစ်တော့မယ့်သူပါ”

“ကျစ်!... ရဲတင်းလိုက်တာ၊ ဖအေတစ်ယောက်လုံး
ရွှေမှာ အဆင့်ကျော်ပြီး ပြောရဲလိုက်တာ။ ဘယ်သူက သမက်
တော်မယ်ပြောလို့လဲ”

“သမီးက ဖေဖေသမက်တော်လို့ရအောင် လုပ်ပေးတော့
မှာပါ”

“ဟင်း... ဟင်း”

ဖေဖေက ငွေသားဆီမှ အကြည့်လွဲသွားပြီး ခနဲတုတ်ရယ်သည်။

“ဒီစကားတွေကို ‘ဖအေ’တစ်ယောက်လုံးရှေ့မှာ မဖြေရင် ဘယ် ‘မအေ’တစ်ယောက်လုံးရှေ့မှာ သွားပြောရမှာလဲ။ သမီးမှာ မေမေမှမရှိဘဲ။ သမီးဆီကို ခံစာခဏလာနေတဲ့... ဖေဖေမသင်္ကာတဲ့ ring tone သံကလည်း သူ့ဆီကပါပဲ။ ဘုရားသွားဖို့စိစဉ်ခဲ့တာလည်း သူပါပဲ။ ဒီဝတ်စုံချုပ်ပေးတာလည်း သူပါပဲ”

“...”

“နာမည်က သန့်စင်ညိုသွေးလို့ ခေါ်ပါတယ် ဖေဖေ GTC ကျောင်းသားတစ်ယောက်ပါ။ သမီးထက် တစ်နှစ်ခွဲလောက်ပဲ ကြီးပါတယ်။ ဒီဖိုင်နာမေညိုသွေးရဲ့သားပါ။ သူနဲ့သမီးက ဘဝတူပါတယ်ဖေဖေ။ အမေနဲ့အဒေါ်ချွဲကြားမှာ ကြီးပြင်းခဲ့ရတာပါ။ အဖေက သူမမွေးခင်ကတည်းက ဆုံးသွားခဲ့တာပါ။ သမီး သူ့ကိုသိပ်ချစ်တယ်။ လက်ထပ်ဖို့အထိ ဆုံးဖြတ်ပြီးပါပြီ။ ဖေဖေ ခွင့်ပြုပေးပါ”

ဖေဖေ ခွင့်ပြုတာ ခွင့်မပြုတာက နောက်၊ လောလောဆယ်မှာတော့ ဖေဖေ့... နာ အမြဲတမ်းတင်းတင်းကျပ်ကျပ်ခံစားနေခဲ့သော ငွေသားရင်... တ်က အခုမှပဲ ပေါ့ပါးလန်းဆန်းသွားတော့တာပဲဖြစ်လေသည်။ ဖေဖေက နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းလျက် ငွေသားရဲ့မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်သည်။ ပြီးမှ လမ်း ထ

လျှောက်ပြီး ပြော၏။

“အချိန်တိုလေးအတွင်းမှာ ဘာဖြစ်လို့ ဒီဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချရတာလဲ။ မင်းအသက် ငယ်သေးတဲ့အတွက် ငါအရမ်းစိုးနိမ်မိတယ်။ ရှေ့လျှောက် စိတ်အပြောင်းအလဲတွေ အများကြီး ဖြစ်နိုင်တယ်”

“မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ဖေဖေ။ တခြားစိတ်သာ ပြောင်းချင်ပြောင်းနိုင်ပေမယ့် သူ့အပေါ်ထားတဲ့အချစ်ကတော့ ပြောင်းမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ပြီးတော့ သမီးအသက် ငယ်သေးတယ်ဆိုပေမယ့်လည်း နှလုံးသားက နားလည်မှုအပြည့်ရှိပါတယ်။ သမီးတို့နှစ်ယောက် အဲဒီတူညီတဲ့နှလုံးသားနဲ့ပဲ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာပါ”

“ကောင်းပြီ၊ မင်း ယောက်ျားတွေအကြောင်း ဘယ်လောက်သိလို့လဲ နစပယ်”

“ဟင့်အင်း၊ သမီး သူ့ကိုချစ်တဲ့နေရာမှာ ယောက်ျားတွေရဲ့အကြောင်းကို သိဖို့မလိုပါဘူးဖေဖေ။ သမီးချစ်သူ သန့်စင်ညိုသွေးဆိုတဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့အကြောင်းကိုသာ သိဖို့လိုတာပါ။ သူက သမီးကို တံကယ့်မေတ္တာစစ် မေတ္တာမှန်နဲ့ချစ်တာပါဖေဖေ။ သမီးကို စိတ်ချမ်းသာမှုအပြည့်အဝပေးနိုင်ပါတယ်။ သူ သမီးနဲ့မတွေ့ခင်က ဘာတွေပဲဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့၊ သမီးနဲ့တွေ့တဲ့ အချိန်မှာ အားလုံးကိုဖြတ်ချင်ခဲ့တယ်တဲ့။ သမီးကိုသာ တစ်သက်လုံး သစ္စာရှိရှိချစ်သွားမှာပါတဲ့”

www.burmeseclassic.com

“...”

“သမီးလက်ကိုတွဲပြီး ဘဝခရီးလမ်းကို အတူတူလျှောက်မယ်တဲ့။ အခက်အခဲအားလုံးကိုလည်း နှစ်ယောက်အတူတူ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းမယ်တဲ့။ ဘယ်သူ့ဖျက်ဖျက် မပျက်ဘူး၊ ဘယ်သူ့သဘောမတူတူ အတူတူပဲတဲ့။ ဘာတွေပဲဖြစ်ဖြစ် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ရင်ဆိုင်မယ်တဲ့။ သူက အဲဒီလိုချစ်သူကောင်းတစ်ယောက်ပါ ဖေဖေ။ သမီး သူ့ကိုယုံတယ်”

“ကြည့်စမ်း! ဒီချာတိတ်က ဒီလိုပဲပြောသလား။ ဒိုင်တွေက မခိုက်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ငါမရယ်တော့ပါဘူး။ ဒီလောက်ပြောတာလေးနဲ့များ မင်းက ပစ်ခတ်ကျသွားရသလား။ ပစ်ခတ်ပြီး ယုံလိုက်ရသလား”

“ချစ်လို့ယုံတာထက်... ယုံချင်စရာကောင်းတဲ့လူတစ်ယောက်မို့လို့ပါ”

“အေး၊ မရခင်တော့ ဒီလိုပဲ ယုံအောင်ပြောကြမှာပဲ”

“ရပြီးရင်လည်း ညှိသွေးက ပြောတဲ့အတိုင်း နေပြမယ်လူပါ ဖေဖေ”

“ကဲ၊ ငါကနဲ့ကွက်တယ်ကွာ၊ ငါသဘောမတူဘူး၊ ဒီချာတိတ်နဲ့ မင်းကို လုံးဝမပေးစားနိုင်ဘူး။ ဒါဆို မင်း ဘာလုပ်မလဲ”

ငွေသား လန့်ဖျပ်ပြီး ဗြဲန်းခနဲ ထရပ်လိုက်မိသည်။

“ထွက်ပြေးကြမှာပါ။ သဘောမတူတဲ့လူတွေနဲ့ ဝေးရာအထိ”

“အား... ကြည့်စမ်း! မင်းစကားတွေက ဖအေကို ပြန်ပြောရမယ့်အတိုင်းအတာထက် ကျော်နေပြီ။ ဒီလောက်မိုက်မဲလိမ့်မယ်မထင်ဘူး။ မင်းစိတ်တွေ ဖွန်နေပြီ၊ အရူးအမူးဖြစ်နေပြီ၊ နီးမပြင်လေမပြင်ဖြစ်နေပြီ။ အေး၊ အဲဒီလိုဖြစ်အောင် ဒီချာတိတ်ဇင်းကိုလုပ်လိုက်တာ။ မရခင် ယုံအောင်ပြောတယ်ဆိုတာ အဲဒါပဲ”

ငွေသား ဖေဖေကို အံ့သြစွာစိုက်ကြည့်နေမိတော့၏။ ဖေဖေအသံက ဒေါသအရိပ်အငွေ့လွှမ်းချိုးပြီး လိုတာထက် ပိုကျယ်လာပါသည်။ ဖြူဖြူစင်စင်လူငယ်လေးနှစ်ဦးက ဖြူဖြူစင်စင်မြတ်မြတ်နိုးနိုးချစ်နေကြတာကို ဘာကြောင့် အရောင်ဆိုးပြီး ခက်ခက်ခဲခဲမြင်နေရတာလဲ။ ဘာကြောင့် ယောက်ျားတွေဘက်က မရပ်ထည့်ဘဲ ယောက်ျားမယုံကြည်ရေးဝါဒတွေကို လေးလေးနက်နက် ပြောနေရတာလဲ။

ငွေသားသည် ဖေဖေကို ဘယ်လိုနားလည်ရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားလေသည်။ သို့သော် ထိုနားမလည်မှုကို ငွေသား ကြာကြာမခံစားလိုက်ရပါ။ ကြာကြာအဖြေမထုတ်လိုက်ရပါ။ ဖေဖေနှင့်စကားအခြေအတင်ပြောရင်းမှ ကျိုးကြောင်းဆက်နွယ်မှုတွေ ပေါ်ပေါက်လာပြီး အလိုလိုနားလည်ခွင့်ရသွားသည့်အခြေအနေ

ကို ဆိုက်ရောက်ခဲ့ရပါသည်။

“ဘယ်သူမဆို လိုချင်တာရှိရင် မရ၊ ရအောင် ကြံကြံမှာပဲ။ မင်းလည်း ငယ်ငယ်ကတည်းက အရုပ်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဘာပစ္စည်းပဲဖြစ်ဖြစ် လိုချင်လာရင် ငါ့ကိုမရ၊ ရအောင် ပူဆာခဲ့တာမဟုတ်လား။ ငါ ချက်ချင်းဝယ်ပေးချင်စိတ်ပေါက်အောင် ပြောတတ်ခဲ့တာမဟုတ်လား။ လက်ထဲရောက်မှ မကြိုက်လို့ ချောင့်ထိုးထားတာတွေ့ရော လွှတ်ပစ်တာတွေ့ရော စုံလို့မဟုတ်လား”

“...”

“အေး၊ ယောက်ျားတွေလည်း အဲဒီလိုပဲ။ မိန်းမတွေကို ပစ္စည်းတစ်ခုလို အရုပ်တစ်ခုလို သဘောထားကြတာ။ မရခင် ယုံအောင် သိမ်းသွင်းကြမယ့်လူချည်းပဲ။ မရခင် ယုံအောင် ပြောကြမယ့်လူတွေချည်းပဲ။ ယောက်ျားတိုင်း မဟုတ်ပေမယ့် ယောက်ျားအများစု၊ များသောအားဖြင့်ပဲ။ အဲဒါ မင်းနားလည်လား နုစယ်”

“ကောင်းပါပြီ ဖေဖေ သမီးနားလည်ပါပြီ။ ဒါဆို သမီးတစ်ခု မေးပွဲမယ်။ မရခင် သူတို့ဘယ်လိုပြောမှ သမီးယုံရမှာလဲ”

“...”

“သူတို့ဘယ်လိုပြောတာကို သမီးလက်ခံရမှာလဲ”

“မင်းမေးခွန်းကို ငါမဖြေတတ်ဘူး။ ငါ့ကိုယ်တိုင်ကကို

မင်းသိချင်တဲ့ပုံစံမျိုး မလုပ်ခဲ့ဖူးလို့ပဲ။ သေချာတာကတော့ မင်းပြောတဲ့ချစ်သူကောင်းဆိုတာ လင်ကောင်း ဖြစ်ချင်မှဖြစ်လာနိုင်မယ်။ မချစ်မနှစ်သက်ဘဲနဲ့ ယူခဲ့ရတဲ့လူတွေကလည်း လင်ကောင်းတွေ ဖြစ်ချင်ဖြစ်လာနိုင်တာပဲ”

“အဲဒီလိုပဲပေါ့ဖေဖေ၊ ယောက်ျားတွေအားလုံးက မရခင် ဒီလိုပဲယုံအောင်မပြောလို့ ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ မိန်းမတွေအားလုံးကလည်း သူတို့ဒီလိုပြောတာတွေကိုမှ လက်မခံရင် ဘယ်လိုပြောတာတွေကို လက်ခံရမှာလဲ။ ဒါ သဘာဝပဲမှလား ဖေဖေ။ အဲဒီသဘာဝတရားကို ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းပြီးမှ အိမ်ထောင်ဆက် အကောင်းအဆိုး၊ အကျိုးအမြတ်က ခွဲထွက်သွားတာမဟုတ်လား”

“...”

“ထားပါတော့ ဖေဖေ၊ သမီးဒီလိုပြောလည်း ပေဖေက ဆတ်ခံမှာမှမဟုတ်တာ။ ဒါဆို သမီးနောက်ဆုံးတစ်ခု ထပ်မေးပွဲမယ်။ ဘယ်လိုယောက်ျားမျိုးကို သမီးအိမ်ထောင်ဘက်အဖြစ် ချီးမြှင့်မလဲ”

“အိုခေ၊ အဲဒီမေးခွန်းကိုတော့ ငါဖြေနိုင်တယ်။ ဒါလည်း ငါ့ကိုယ်တိုင် လုပ်ခဲ့ဖူးလို့တော့မဟုတ်ဘူး။ သဘာဝကျကျ ငါဖြေမယ်။ ချမ်းသာဖို့မလိုဘူး၊ နံပါတ်(၁) ကိုယ့်အပေါ် သစ္စာရှိရှိနဲ့ ချစ်ခင်နှစ်ခြိုက်စေရင်တောင်စောင့်ရှောက်ပေးတဲ့သူ ဖြစ်ရမယ်။ နံပါတ်

(၂) အလုပ်မရွေးဘဲ ယောက်ျားပီပီသသနဲ့ လုပ်ကိုင်ရှာဖွေတွေ့
မွေးနိုင်တဲ့သူဖြစ်ရမယ်။ မများဘူး... အဲဒီနှစ်ချက်တည်းပဲ”

“... ”

“ဒါကလည်း အခြေအနေဆိုတာရှိတယ်။ အချိန်အခါ
ဆိုတာရှိတယ်။ ရွေးချယ်ခွင့်တွေ အများကြီးရှိတယ်။ အချိန်တို
လေးနဲ့ ဆုံးဖြတ်လို့မရဘူး”

“သမီးစိတ်ညစ်တယ် ဖေဖေ ဘာဆက်လုပ်ရတော့
မလဲ။ ဖေဖေ ညှိသွေးကိုယ့်အောင် သမီးဘယ်လိုပြောရပါ့မလဲ။
ဖေဖေ သမီးတို့နှစ်ယောက်ကို လက်ခံချင်လာအောင် သမီးဘယ်
လိုလုပ်ပြရပါ့မလဲ။ အချစ်က ဒီလောက်ထိစိတ်ညစ်ခံဖို့ လိုလို့
လား။ အချစ်က ဒီလောက်ထိ သမီးတို့ လိုက်မမိတဲ့ညာထိတွေ
နဲ့ ဆုံးဖြတ်ဖို့ လိုလို့လား”

ငွေသား၏ရုတ်တရက်ပြောင်းလဲသွားသော ဆိုးနှင့်ကြေ
ကွဲသံတွေကြောင့် ဖေဖေက ငွေသားများနာကို စိမ်းစိမ်းကြီးစိုက်
ကြည့်လာသည်။

“ညှိသွေးက ဖေဖေမယုံတဲ့လူစားမျိုး မဟုတ်ပါဘူး
ဖေဖေရဲ့။ ဖေဖေပြောတဲ့အချက်နှစ်ချက်နဲ့လည်း ကိုက်ညီအောင်
နေနိုင်တဲ့လူစားပါ”

“တော်စမ်း! မင်းပါးစပ်ကိုပိတ်၊ ငါသည်မခံနိုင်တော့
ဘူး”

ငွေသားက ဇွတ်တိုးပြောလိုက်တာမို့ ဖေဖေက ကြောက်
ရွံ့ကောင်းအောင် မာန်မဲဟိန်းဟောက်လေ၏။

“မင်းက ဘဝဆိုတာကို ဘာများမှတ်နေလဲ။ လောက
ကြီးအကြောင်း ဘယ်လောက်သိလို့တုန်း။ အိမ်ထောင်ရေးဆို
တာကို ဘာနားလည်လို့တုန်း။ ဒီအသက်အရွယ်နဲ့ အိမ်ထောင်
ရေးအကြောင်းကို ပြောစရာလိုလို့လား။ ခုတွေ့ ခုကြိုက်၊ ခုယုံ၊
ခုချက်ချင်းဆုံးဖြတ်၊ ဘယ်လောက်ဒုက္ခရောက်သွားနိုင်သလဲ။ ဒီ
အရွယ်တွေ မစဉ်းမစား အိမ်ထောင်ပြုမိလို့ ဘဝမှာ နစ်မွန်းနေ
ကြတဲ့စုံတွေ့ အများကြီး”

“... ”

“ဘာအရည်အချင်းမှမရှိဘဲ လှတာကလေးမက်ပြီး ယူ
ခဲ့မိလို့ မျက်ရည်နဲ့မျက်ခွက် ဖြစ်နေတာတွေ့ အပြောကောင်းတာ
ဆိုမိလို့ ဒုက္ခခံစားနေရတာတွေ့ မရေတွက်နိုင်ဘူး။ ဒီကြားထဲ
အိုင်တွေတိုင်း ခြေဆေးတတ်တဲ့ကောင်နဲ့တွေ့ရင် ဘယ်လိုလုပ်
မလဲ။ မရခင်က အခက်အခဲတွေကို အတူတူရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းမယ်
ပြောပြီး လက်ထပ်လည်းပြီးရော ဘာတာဝန်မှမယူချင်ဘဲ အရက်
သောက်မစ်တဲ့ကောင်တွေက ရှိသေးတယ်”

ဘဝမှာ တစ်ခါမှမကြားဖူးသည့်စကားတွေကို ကြားနာ
နေရတာမို့ ဖေဖေကိုကြည့်ရင်းကြည့်ရင်းနှင့် ငွေသား အရမ်းအံ့
သြလာရသည်။ ဂျေမီကို စာသားပေးပို့ပြီး hiphop တစ်ပုဒ်

လုပ်ခိုင်းရတော့မည်ထင်သည်။ ဖေဖေက ဘာကြောင့် မကောင်း
တဲ့ယောက်ျားအကြောင်းတွေကိုပဲ ပြောနေရတာလဲ။ ဧကန္တ ဖေဖေ
ကိုယ်တိုင်က အဲဒီလိုယောက်ျားမျိုး...

အို... ဖွဟဲ့ လွဲပါစေ ဖယ်ပါစေ...

ငါ့အဖေက အရည်အချင်းရှိတဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်
ပဲဟာ။

“မိန်းမအဆင်ပြေရင် အတူတူနေပြီး မိန်းမအခက်အခဲ
ဖြစ်ရင် မကူညီဘဲ မိဘအိမ်ဆင်းပြေးတဲ့ကောင်တွေလည်း ရှိ
တယ်။ အိမ်ကချွတ်တဲ့ဟင်းကိုမကြိုက်ရင် အကြောင်းပြချက်
အမျိုးမျိုးပေးပြီး ဆိုင်းသွားစားတတ်တဲ့ကောင်တွေ၊ မိဘအိမ်ပြန်
စားတတ်တဲ့ကောင်တွေလည်း မနည်းဘူး။ အရက်သောက်တဲ့
ကောင်တွေ၊ လောင်းကစားလုပ်တဲ့ကောင်တွေ၊ မိန်းမဆီက ပိုက်
ဆံ ညှာတောင်းတဲ့ကောင်တွေလည်း ပုံလို့”

“...”

“အဲဒါတွေ မင်းနားလည်လား နုစယ်။ တွေးမိရဲ့လား။
ဒီလောက်ရှုပ်ထွေးပွေလီလှတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကို မင်းမို့လို့ ဒီ
အသက်အရွယ်နဲ့ စိတ်ကူးရသလား... တောက်! ငါ ဘယ်ထို
ဆုံးမမှ ရတော့မှာလဲ။ ဒီအကြောင်းတွေကိုလေ၊ ယောက်ျားသား
တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ မင်းအဖေတစ်ယောက်လုံးက ပြောနေပြီဆို
ကတည်းက မင်း သဘောပေါက်ပါတော့။ မင်း လက်ခံလိုက်မိ

...က”

ဟင်... ကြည့်စမ်း! ဒါ ဘယ်လိုသဘောနဲ့ပြောလိုက်
တာလဲ။

ဖေဖေဟာ... ဖေဖေဟာ ငွေသား ထင်နေသလိုများ၊
ဘုရားရေး...

“ဒါ... ဒါဆို ဖေဖေဟာ အဲဒီလို ကာရိုက်တာမကောင်း
တဲ့ယောက်ျားများ ဖြစ်ခဲ့လို့လား”

“That's right!”

“တကယ်”

သွားပြီ ငွေသားရဲ့မျက်လုံးတွေ ဝိုင်းစက်ပြူးကျယ်သွား
နေလပြီ။

ငွေသား ဖေဖေကို ဘယ်လိုနားလည်ရမှန်းမသိဖြစ်နေ
ဆာကိစ္စက တခုတ်တရလုပ်ယူစရာမလိုဘဲ သူ့အလိုလိုနားလည်
ခွင့်ရသွားသည့်အခြေအနေသို့ တကယ်ပဲ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပါ၏။

“ဟင်... ကြည့်စမ်း! ဖေဖေက တကယ်ကြောက်စရာ
တောင်းတဲ့လူကြီးပဲ”

“အေး၊ ဒါကြောင့် ယောက်ျားတွေကို လျှော့မတွက်ခွဲ
ယောက်ျားတွေကို မယုံခွဲ”

“ဟင့်အင်း... ဟင့်အင်း... မဟုတ်သေးဘူး။ ဖေဖေ
ဘယ်လိုလူမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ဖေဖေဘာသာ အရင်က ဘာတွေပဲဖြစ်

ခွဲဖြစ်ခဲ့... ဒီအချိန်မှာတော့ ဖေဖေက သမီးရဲ့ဖခင်ကောင်းတစ်ယောက်ပါ။ စံပြထိုက်တဲ့အရည်အချင်းရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပါ”

ငွေသားသည် ပြောရင်း ဖေဖေဆီအပြေးလှမ်း၍ နောက်မှနေ ခါးကိုသိုင်းဖက်ထားလိုက်တော့သည်။

“သမီး၊ ဖေဖေကိုအရမ်းချစ်တယ်။ လေးစားတယ်။ ဖေဖေသမီးဖြစ်ရတာ ကျေနပ်တယ်။ ဖေဖေသမီးဖြစ်ရတာ အရမ်းဂုဏ်ယူတယ်။ ဘဝဆက်တိုင်းဆက်တိုင်း လူဖြစ်ရင်တောင် ဖေဖေရှင်မိရဲ့သမီးပဲ ဖြစ်ချင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေ၊ ဖေဖေပြောသလို သမီး ယောက်ျားတွေကို လျော့မတွက်ပါဘူး။ ယောက်ျားတိုင်းကို မယုံတဲ့မိန်းကလေးတော့ မဖြစ်ပါရစေနဲ့။ ဖေဖေကို သမီးနားလည်ပါတယ်”

“...”

“သမီးကို နောက်ဆုံးအနေနဲ့ အခွင့်အရေးတစ်ခုပဲ ပေးပါ။ သမီးချစ်သူကို ဖေဖေ ခဏလောက်တွေ့ကြည့်ပေးပါ။ တွေ့ပြီးရင် သူ့ဘယ်လိုလူလဲဆိုတာ ဖေဖေသိနိုင်ပါလိမ့်မယ်”

ဟုဆိုကာ ဖေဖေကျောပြင်ကို ဝါးနှင့်အသေကပ်ထားပြီး တတွတ်တွတ်ပြောလိုက်တော့ ဖေဖေ သက်ပြင်းချလေသည်။

“ငါ့မင်းကို ချစ်သူမထားရဘူးလို့မပြောဘူး... ဒါထောင်မပြုရဘူးလို့ မတားဖြစ်ဘူး။ ဒါ လူတိုင်းလုပ်ရမယ့်ကိစ္စအခု ငါပြောနေတာတွေက မင်းအသက်ငယ်သေးလို့ ဆုံးမလို့လား”

အာ၊ စိုးရိမ်စိတ်အပြည့်နဲ့ တားသင့်တယ်ထင်လို့ တားနေတာ။ အချိန်ပေးပြီး ဆုံးဖြတ်ဖို့လိုအပ်တယ်။ လမ်းဆက်လျှောက်ဖို့တွေ အများကြီးကျန်သေးတယ်။ ရွေးချယ်ခွင့်တွေ အများကြီးရှိတယ်”

“...”

“စိတ်အပြောင်းအလဲတွေ အများကြီးရှိနိုင်တယ်။ မင်းအိပ်စက်မစဉ်းစားတော့ဘူးလား။ မစဉ်းစားနိုင်လောက်အောင် အရူးအမူးဖြစ်သွားပြီလား”

“အရူးအမူးဖြစ်သွားလို့ စဉ်းစားလိုက်တာပါဖေဖေ။ သူ့အလည်း သမီးကို အရူးအမူးပါ။ ဖေဖေစိုးရိမ်တာမျိုးတွေ လုံးဝမဖြစ်စေရပါဘူး။ သူ့အမေကလည်း အရည်အချင်းရှိတဲ့လူပါ။ မိန်းကလေးတွေအပေါ်ကို ကိုယ်ချင်းစာစိတ်နဲ့ အမြဲပြည့်တွေးပေးတဲ့သူပါတဲ့။ သမီး၊ သူ့ကိုသိပ်ချစ်တယ်ဖေဖေ။ သမီးအတွက် သူ့အဟုတ်ရင် မဖြစ်ဘူး။ သူ့အတွက်လည်း သမီးမှမဟုတ်ရင် မဖြစ်ဘူး။ အဲဒီလိုအချစ်မျိုးပါ။ သမီး သူ့နဲ့သာခွဲရမယ်ဆိုရင် သေသွားနိုင်ပါတယ်”

“ပြဿနာပဲ... ဦးဘညွန့်ရဲ့ချစ်သူကွပါလား”

ဖေဖေ ရုတ်တရက်လေသံပြောင်းသွားတာမို့ ငွေသားနောက်လုံးလေး မှေးပြီး ပြုံးလိုက်မိသည်။

“ငါစိတ်မလျော့မချင်း ဒီလိုပဲ အသေတွက်ကပ်နေတော့မလို့လား”

“အင်း”

“ခွဲတာလား”

“သိရဲ့သားနဲ့”

“ဒီလိုခွဲတိုင်း လိုက်လျောရမှာလား”

“ဒီလိုခွဲတိုင်း လိုက်လျောခဲ့တာပဲဟာ”

“ဒီကိစ္စက ခွဲတိုင်း အလိုလိုက်ရမယ့်ကိစ္စမဟုတ်ဘဲ မိန်းကလေး”

“ဟင့်အင်းကွာ၊ ညိုသွေးကို တွေ့ကြည့်ဖို့ စဉ်းစားပါဖေဖေရယ်။ တွေ့ကြည့်မယ်လို့ပြောလိုက်ပါ။ မပြောရင် တော့ဘူး”

“ဒီလိုတော့ ဘယ်ရမလဲ၊ မအားတဲ့ကြားထဲက အတွက် အချိန်တွေလှခဲ့ရတာ။ ငါ့ရည်းစားအတွက်လည်း အဖွဲ့ပေးဦးမှပေါ့။ လွတ်...”

“ဒါဆို သေတောင် မလွတ်တော့ဘူး”

“မနိုင်ဘူးဘဲ၊ မင်းကျတော့ တွဲခတ်နေပြီး ငါ့ကျတော့ သဝန်တိုသလား”

“သဝန်တိုတယ်၊ ရည်းစားထားဖို့ကိစ္စ ထပ်မပြောပါဖေဖေ။ သမီး အိမ်ထောင်ပြုပြီး ဖေဖေဖို့ မြေးတွေအများပြု မွေးပေးမယ်။ သမီးဆုံးဖြတ်ချက် ချထားပြီးပြီ။ ဖေဖေကို ညိုသွေးကိုရော ဘယ်သူ့မှမပေးနိုင်ဘူး။ ဖေဖေ ဘုန်းကြီး

ချစ်ဝတ်၊ သေချင်သေ၊ ညိုသွေးလည်း ဘုန်းကြီးဝတ်ချင်ဝတ်၊ သေချင်သေ၊ ဒီလိုမှမဟုတ်ဘဲ တခြားမိန်းမတွေနောက် ပါသွားမယ်ဆိုရင် ညိုသွေးကို အသေသတ်ပစ်မယ်။ ဖေဖေကိုတော့ သစ်သက်လုံး အကျယ်ချုပ်ချထားလိုက်မယ်”

“ဟား...ဟား...ဟား... ညိုသွေးရဲ့ချစ်သူ အိုသွေးလေးက တကယ်ကြောက်စရာကောင်းပါလား”

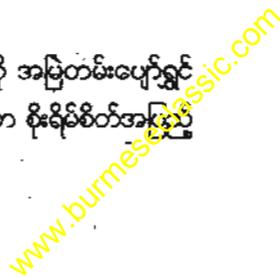
“မယုံမရှိနဲ့နော်၊ မလုပ်ဘူးမထင်နဲ့”

“(O) အိုသွေးတွေရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို... ယုံပါတယ်ကွာ။

ထြက်၊ ငါ့သမီးလေး ငွေသားနုစပယ်၊ ဘာကြောင့်များ ငါနဲ့တူတဲ့နေရာ တစ်နေရာတောင် ရှာမတွေ့တာလဲ။ အစွဲအလန်းကြီးသာနဲ့ ခံစားချက်ပြင်းထန်တာက ဘာကြောင့် အတိုင်းထက် လွန်နေတာလဲ။ ငါမကြိုက်တဲ့စိတ်ဓာတ်တွေ မင်းဆီမှာ ပါလာတာ အရမ်းအံ့ဩတယ်။ မင်းအမေက ထံလွယ်ရလွယ်တဲ့သမီးကလေး သစ်ယောက်နဲ့ ငါ့ကိုအသက်ရှင်စေခဲ့တာပဲ”

ဖေဖေက စိတ်မကောင်းသလိုလို၊ အလိုမကျသလိုလို ပြောရင်း ငွေသားရဲ့ကိုယ်လေးကို မျက်နှာချင်းဆိုင်စေလိုက်၏။ ငါ့တော့ လက်ချင်းတင်းတင်းကျပ်ကျပ်ဆုပ်ကိုင်ထားပြီး ငွေသားမျက်နှာကို စိုက်ကြည့်လာသည်။

“တကယ်တော့ ဖေဖေက သမီးကို အမြဲတမ်းပျော်ရွှင်နေတာကိုပဲ မြင်ချင်ခဲ့တဲ့သူပါ။ နေရာတကာမှာ စိုးရိမ်စိတ်အပြည့်

နဲ့ အရိပ်တကြည့်ကြည့်ချစ်နေခဲ့တဲ့သူပါ။ ခုတော့ သမီးက သူ့
သူမှ အရူးအမူးဖြစ်သွားပြီဆိုတော့ ဖေဖေစိတ်လျှော့ကြည့်ရမ
မှာပေါ့။ သမီးအပေါ်ထားတဲ့ အဲဒီစိတ်နှစ်မျိုးနဲ့ပဲ ဖေဖေ စဉ်း
ကြည့်ပါမယ်”

“ဟာ! တကယ်... ဖေဖေ တကယ်ပြောတာ”

ဖေဖေကပြုံးပြီး ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ကြည့်စမ်း... သမီးဝမ်းသာလိုက်တာ ဖေဖေရ
ပျော်လိုက်တာ။ ညိုသွေးလည်း ခုချိန်ဆို သူ့မေမေကိုဖွင့်
ပြီးလောက်ပြီ ဖေဖေရဲ့။ ဒီကိစ္စက ဖေဖေလိုက်လာလို့ ဖွင့်
ရတာမဟုတ်ဘူး။ ဖေဖေလိုက်မလာလည်း မွေးနေ့ပြီးရင် ဖွင့်
ဖို့ သမီးတို့နှစ်ယောက်လုံး တိုင်ပင်ထားပြီးသားပါ”

“ဒီလောက်တောင် ပျော်လား သမီး၊ ဒီချာတိတ်ကို
လောက်တောင်ပဲ ချစ်သလား”

“ဖေဖေကလည်း”

ငွေသားက မျက်စောင်းလှလှကလေး ချိုလိုက်စေ
ဖေဖေရဲ့အပြုံးကလည်း ခံစားသက်ဝင်မှုတွေ လွှမ်းခြုံသွားပါမိ

“ဖေဖေမြန်မြန်စဉ်းစားပေးနော်... မြန်မြန်လေး”

“နေစမ်းပါဦး၊ ဒီလောက်တောင် သည်းသည်းလှုပ်ချ
နေကြတာ ဘယ်လိုများတွေ့ခဲ့လို့တုန်း။ Online ချစ်သူတွေမှာ
လား”

“မဟုတ်ပါဘူးဖေဖေရဲ့၊ ဖေဖေသိချင်ရင် သမီးပြောပြ
မယ်။ မနှစ်က Valentine's နေ့မှာ သမီးတို့သူငယ်ချင်းတွေ
အဖေနဲ့ဦးမျိုးကို ခွင့်တောင်းခဲ့တာ မှတ်မိလား”

“အင်း”

“အဲဒီနေ့က တွေ့ခဲ့တာဖေဖေရဲ့”

ဆိုပြီး... ငွေသားသည် ဖေဖေနှင့်အတူ ဆိုဖာမှာ ယှဉ်
ထိုင်ပြီး ညိုသွေးနှင့် စ, တွေ့ခဲ့ပုံလေးကို ပြောပြလိုက်တော့သည်။

ညိုသွေးနှင့် တွေ့ဆုံဖို့အကြောင်းဖန်လာတာကတော့
ထူငယ်အများစု ရင်ခုန်စွာ, တက်ကြွပျော်ရွှင်စွာ စောင့်စားခဲ့ကြ
သော Valentine's day မတိုင်ခင်ကဖြစ်၏။ ထိုနေ့က ကျောင်း
တိုရောက်ရောက်ချင်း နဒီနှင့်ကေခိုင်က အားရဝမ်းသာစွာ လက်
မှတ်ငါးစောင်ကို သယ်ချလာခဲ့သည်။

“ဒီမှာကြည့်စမ်း, နင်တို့စိတ်ဝင်စားမယ်ထင်လို့ ငါ တစ်
ခါတည်း ဆွဲလာခဲ့တာ။ အစီအစဉ်က ည ခုနစ်နာရီ, စမှာ တို့
ခြောက်နာရီလောက် အရောက်သွားရအောင်”

“ဘာလက်မှတ်တွေလဲ”

“ဂ မိုင်ခွဲက ကော်ဖီဆိုင်အသစ်လေးမှာ မနက်ဖြန်ကျ

www.burmeseclassic.com

ရင် Single တွေအတွက် အထူးအစီအစဉ်လုပ်ပေးမှာတဲ့။ Couple တွေ လုံးဝလက်မခံဘူးတဲ့။ ရှိုးပွဲလည်း ပါမယ်။ ဗလာမပါ စမ်းမဲလည်း ပါမယ်။ သီးသန့်အထူးအစီအစဉ်မဲသုံးခုလည်း ပါမယ်တဲ့”

“ဟယ်... ထူးထူးဆန်းဆန်း”

“အိုး! မိုက်တာပေါ့။ ချစ်သူများနေမှာ ငါတို့လို ချစ်သူမရှိတဲ့သူတွေအတွက် အိုကေသွားတာပေါ့”

“ရှက်စရာကြီးပါဟာ၊ ချစ်သူများနေပါဆိုမှ ချစ်သူတွေသွားတာပဲ ကောင်းတာပေါ့။ ရှင်တို့ဥစ္စာက ကိုယ်မခွံကြောင့် သွားပြုရသလို ဖြစ်မနေဘူးလား။ ကျွန်မတော့ မလိုက်ရဲပါဘူး”

“ဟုတ်ပါ့၊ ကျုပ်လည်းရှက်တယ်”

“ဟဲ့၊ အဲဒီလိုမတွေးနဲ့လေ၊ ဒါ ပျော်စရာကောင်းအစီအစဉ်ပဲ။ ဒီလိုဝန်ဆောင်မှုပေးတဲ့ဆိုင် ဘယ်နှဆိုင်ရှိသလဲဆိုတာ ရှာကြည့်လိုက်ဦး။ ချစ်သူမရှိလို့ ငေါင်နေကြတဲ့သူတွေအတွက်လည်း အဆင်ပြေတယ်။ ချစ်သူမရှိပေမယ့် အချစ်ချစ်သူငယ်ချင်းတွေစုပြီး လွတ်လွတ်လပ်လပ်သွားပျော်လို့ရတယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီလိုအကောင်းဘက်က တွေးစမ်းမဟဲ့... ဘယ်လောက်ပျော်စရာကောင်းသလဲ။ ချစ်သူများနေတာတည်းက ချစ်သူမရှိမရှိ ရင်ဘတ်ထဲတော့ နည်းနည်းထူးလှုပ်ခတ်ခတ်ဖြစ်တာ အမှန်ပဲ။ ခုလို Single တွေချည်း လက်ခံ

တာဆိုတော့ အဆင်မပြေဘူးလား”

“အိုကေ၊ တို့ သွားရအောင်၊ တို့လိုသူငယ်ချင်းတွေပဲ ချစ်ကြမှာပါ။ ပျော်စရာကောင်းမယ်လို့ထင်ပါတယ်”

“ဒါပေမဲ့ ရှင်တို့က အကြောင်းမဟုတ်ဘူး။ လွတ်လပ်မှုရှိတယ်။ ကျွန်မဖားသားကြီးကို ဘယ်လိုပြောရပါမလဲ။ သူ့ပါ ခေါ်လာခဲ့ရင် ကောင်းမလား... သူလည်း Single ပဲ”

“ဟား... ဟား... ဟား... ငွေသားရယ်၊ ရှင့် ဘိုးထော်သာ ခေါ်ချင်ရင် ကျုပ်တို့ ဘာလို့သွားနေတော့မလဲ။ လူငယ်တွေ အပြတ်ကဲမယ့်ပွဲကို။ ထုံးစံအတိုင်း ဝိုင်းကူပြောရမှာပေါ့တယ်”

ထိုအစီအစဉ်ဖြင့် Valentine's နေ့ မနက်ပိုင်းတွင် ငွေသားသူငယ်ချင်းတွေ စုပြုံရောက်လာကြတော့သည်။ ဧည့်ခန်းထဲမှာ တွတ်ထိုးနေစဉ် ဖေဖေက အလုပ်သွားဖို့အတွက် ပြင်ဆင်ပြီး အိမ်ပေါ်မှဆင်းလာ၏။ ဦးမျိုးလည်း အနားရောက်လာသည်။

“ကလေးတွေ၊ စောစောစီးစီးပါလား။ ဘာစားပြီးပြီလဲ။ ကော်ဖီသောက်မလား”

“မုန့်စားပြီးခဲ့ပါပြီ ဦး၊ ကော်ဖီလည်း သောက်ပြီးခဲ့ပါပြီ။ ဦးကိုခွင့်တောင်းစရာရှိလို့ပါ”

“ဟုတ်လား... ပြော”
ဆိုပြီး ဖေဖေက ထိုင်ပေးသည်။ ထိုအချိန်မှာ ငွေသား

က ကြိုစီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း ဖေဖေနှင့်ဦးမျိုးလက်ထဲသို့ နေ့ကလက်ဘူးတွေ တစ်ဘူးစီ ပေးလိုက်လေ၏။

“ဘာတုန်း၊ မပြောမဆိုနဲ့ ထူးထူးဆန်းဆန်း”

“ဦးမျိုး ဒါတွေမစားတတ်ပါဘူး သမီးရာ”

“မစားတတ်လည်း လက်ဆောင်ပေးတာကို မငြင်းရှာဦးမျိုးရဲ့။ ဖေဖေ ဒီနေ့ ဘာနေလဲ၊ သိလား”

“ဘာနေလဲဆိုတော့ ဟား... ဟုတ်သားပဲ။ လက်ဆောင် တောင် ချောကလက် ရောက်နေပြီ။ Valentine, Valentine နေ့။ ဒါကြောင့် အချုပ်အလုပ်တွေ ကြပ်နေတာ။ Wedding တွေ ဘယ်လိုမှမနိုင်လို့ တပည့်တွေကိုတောင် ခွဲလွှတ်ထားရတာကွ”

“အင်း၊ Valentine နေ့ဆိုတော့လေ၊ ညနေကျရင် သမီး သူတို့နဲ့အပြင်ထွက်ချင်တယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် ဦး၊ အဲဒါခွင့်တောင်းမလို့ပါ။ အပြင် ထွက်တယ်ဆိုတာက လျှောက်လည်မှာမဟုတ်ပါဘူး။ ကော်ဖီဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်ကို သွားမှာပါ။ ချစ်သူများနေအထိမ်းအမှတ်နဲ့ ပျော်စရာအစီအစဉ်တွေပါ ပါတယ်”

“စိတ်မချစရာလည်း ဘာမှမရှိပါဘူး ဦး၊ အဲဒီဆိုင်က အတွဲတွေကို လက်မခံပါဘူး။ ချစ်သူမရှိတဲ့သူတွေကိုပဲ လက်မပြီး Lonely မဖြစ်အောင် စီစဉ်ပေးမှာပါ”

“ဒါကောင်းတဲ့အစီအစဉ်ပဲ၊ ဦးလည်း ချစ်သူမှမရှိတာ Lonely ဖြစ်နေတာပဲ၊ လိုက်ခဲ့ရမလား”

“ဖေဖေ Wedding လက်ခံထားတာမရှိရင် လိုက်ခဲ့လေ”

“တမင်ပြောတာပါ သမီးရယ်၊ ဘယ်လိုလိုက်လို့ရမှာလဲ။ ကလေးတွေကြားထဲလည်း မလိုက်ချင်ပါဘူး”

“နေစမ်းပါဦး၊ ညည်းတို့အစီအစဉ်တွေက နားထဲကြားကတော့ မဟုတ်သေးပါဘူး။ ချစ်သူများနေပါဆိုမှ ချစ်သူစုံတွဲတွေလို လက်ခံမှ အဓိပ္ပာယ်ရှိမှာပေါ့။ ဣန္ဒြေရှိမှာပေါ့။ ခုတော့ ချစ်သူမရှိတဲ့သူတွေကိုပဲ လက်ခံတယ်ဆိုတာ ဘာသဘောလဲ”

“...”

“ခပ်ရိုင်းရိုင်းပြောရရင် အဲဒါ လင်လိုချင်တဲ့သူတွေ လင်မယားနဲ့မတူဘူးလား။ မယားလိုချင်တဲ့သူတွေ မယားရှာတာနဲ့ မတူဘူးလား”

“ဟယ်!”

“ဦးမျိုးကလည်း ဘာတွေပြောမှန်းလဲမသိဘူး”

“အပျော်ပဲဟာ၊ လူငယ်တွေကို ပျော်စေချင်လို့ စီစဉ်ပေးတာကို”

“အေး၊ အပျော်အပျက်နဲ့ ရယ်မောခြင်းကိုရာ ခွဲခြားပြီး သိလား။ အပျော်ရဲ့နောက်မှာ အပျက်၊ ရယ်ခြင်းရဲ့နောက်မှာ

မောခြင်းတဲ့... နားလည်လာ။ ဒီခေတ်ကလေးတွေ မျက်စိထဲ
ကို မတွေ့ဘူး”

“ဟာ... ဦးမျိုးကလည်း ခေတ်ကကို အဲဒီလိုဖြစ်လာ
တာပဲဟာ။ သမီးတို့ပဲ သွားလာနေကြတာမှမဟုတ်တာ။ အပြစ်
ထွက်ကြည့်လိုက်ဦး”

“ငါ အမြဲအပြင်ထွက်နေတဲ့သူပါ။ မကြည့်ဘဲနဲ့ကို မြင်
နေရတာ။ သင်္ကြန်ဆိုလည်း သရုပ်ပျက်၊ ခရစ်စမတ်နေ့လည်း
ခရစ်ယာန်မဟုတ်ဘဲ ပါလိုက်တာပဲ။ နှစ်ကူးလည်း ရူးလိုက်ကြ
တာပဲ။ တရုတ်နှစ်ကူးလည်း ကိုယ်နဲ့ဘာဆိုင်လို့တုန်း၊ ပါတာပဲ
ကရင်နှစ်သစ်ကူးလည်း အလွတ်မပေးဘူး။ လွတ်လပ်ရေးနေ့ဆို
တာလည်း ဗိုလ်ချုပ်က ခံစားမှုတစ်မျိုး ပေးခဲ့တာ။ ခုတော့ လမ်း
ပိတ်၊ ဘောလုံးကန်ပြီး ခံစားနေကြတာ။ အခု ချစ်သူများတွေ
တဲ့ ဘာလဲ... ချစ်သူမရှိတဲ့ အပျိုလူပျိုပေါက်တွေ ဖလန်းဖလန်း
ထဖို့လား”

“ဦးမျိုးနော်၊ ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ။ သင်
သူငယ်ချင်းတွေရှေ့မှာ ဖေဖေကြည့်ပြောဦး။ ဒါလေး ခွင့်တောင်း
တာပဲ၊ အဲဒါကြောင့် လူပျိုကြီးဖြစ်နေတာ”

“မရဘူး ကိုမျိုးရေ၊ လုံးဝမနိုင်ဘူး။ မလွတ်ပေးလို့
မရဘူး။ ခေတ်က တစ်မျိုးပြောင်းလဲလာပြီဗျာ။ ကျွန်တော်က
ငယ်တွေကြားမှာ နေနေရတာဆိုတော့ လူငယ်တွေရဲ့အထာ

အိမ်နဲ့ အိမ်နဲ့ နေပါဦး သမီးရဲ့၊ ဘယ်အချိန်လဲ ဘယ်လိုသွား
လဲ”

“ညနေ ခြောက်နာရီလောက် သွားမှာပါဖေဖေ၊ အစီ
အစဉ်က ခုနစ်နာရီ စ၊ မှာပါ။ ဟို... ကော့ခိုင်တို့နဲ့ပဲ”

“ဟုတ်ပါတယ် ဦး၊ သမီးတို့ လာခေါ်ပြီး သမီးတို့ ပြန်
အေးမှာပါ”

“ဒါဆိုလည်း ကောင်းကောင်းသွား၊ ကောင်းကောင်း
ကြိုကြ”

“ဟေး!..”

“ကြပ်ကြပ်အလိုလိုက် ဂျင်မီ... မင်း ကြပ်ကြပ်အလို
လိုက်၊ မွေးထားတော့ သမီးမိန်းကလေး”

“ဟင်း... ဦးမျိုးလည်း ဘာပြောပြော အချိန်တန် ခွင့်
ပြုရတာပဲမှလား”

အဲဒီလိုနှင့် ငွေသားတို့သူငယ်ချင်းတစ်သိုက် Valen-
တီနီအပြင်အဆင်တွေနှင့် ဆန်းသစ်နေသော စိတ်ကူးကောင်း
အပြင်ကော်ဖီဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်သို့ ရောက်လာခဲ့ကြပါသည်။ တစ်

ဆိုင်လုံး ငွေသားတို့လို လူငယ်လေးတွေချည်း ပြည့်နေလေ၏။
“ဟယ်! ဆိုင်လေးက အရမ်းလှတာပဲနော်၊ Roman-

နီလည်း ဆန်တယ်။ အဆင့်အတန်းလည်းရှိတယ်”
“တို့လိုမျိုးသူငယ်ချင်းတွေ စုလာကြတာလား မသိဘူး။

ယောက်ျားလေးအုပ်စု မိန်းကလေးအုပ်စုတွေ အများကြီးပဲ။ ထိုနေ့တာပဲနော်”

ထိုအချိန်မှာ ယောက်ျားလေးသူငယ်ချင်းငါးယောက် အဖွဲ့ကလည်း ငွေသားတို့နှင့်အပြိုင် ရောက်လာကြပါသည်။ ကိုကပ် အရောက်နောက်ကျတာလား၊ တချို့လူငယ်တွေကပဲ တကြွပြီး ဆန္ဒစောလာကြသလား မသိပါ။ စားပွဲလွတ်က သိပ်ချင်တော့။ (နေရာကောင်းကို ဆိုလိုပါသည်။)

မလှမ်းမကမ်းရှိ နေရာအသင့်အတင့်လေးမှာ ရှားရှားပါးပါးတစ်ဝိုင်း တွေ့ရသည်။ အဝေးဆုံး အစွန်ဆုံးမှာတော့ ဝိုင်းလောက် ရှိနေသေး၏။ ဖြစ်ချင်တော့ နေရာအသင့်အတင့် ဝိုင်းလေးက တစ်ပြိုင်တည်းရောက်လာသူတွေအတွက် လှူထုချင်စရာဖြစ်သွားတော့သည်။

“ဟဲ့၊ ဟိုမှာ ရှားရှားပါးပါးတစ်နေရာ လွတ်နေတယ်။ နေရာလေး မဆိုးဘူး၊ သွားထိုင်ရအောင်”

“ဟာ၊ ဟိုနေရာလေးက အိုကေတယ်ကွ။ Stage လည်း နီးတယ်။ အဆင့်သင့်ပဲ၊ ငါတို့ကိုကြိုနေသလိုပဲ”

အံ့ဩဖွယ်ကောင်းစွာ ပြောတာချင်းလည်း အတူတူ နေရာယူတာချင်းလည်း အတူတူဖြစ်သွားသည်။

“ဘာလုပ်တာလဲ၊ ဒီဝိုင်းက ငါတို့အရင်မြင်တာ”

“ငါတို့ အရင်မြင်တာ”

“မရဘူး၊ ငါတို့အရင်မြင်တာ၊ ငါတို့ထိုင်မှာ။ နင်တို့တာသာ တခြားသွားထိုင်”

“ငါတို့လည်း ထိုင်မှာပဲ၊ မကျေနပ်ရင် တခြားသွားထိုင်”

ကေခိုင်နှင့် လူငယ်တစ်ယောက်က အခြေအတင်ဖြစ်ပြီး ဇွန်နာချင်းဆိုဝိုင် ထိုင်လိုက်ကြသောအခါ သူတို့အဖွဲ့မှ တစ်ယောက်သောသူက ပြောပြကြောင်း ဝင်ရောက်လေပြည်သွားတာသည်။

“လာပါကွာ၊ ဒီနေ့က ပျော်စရာကောင်းတဲ့နေ့လေ။ ဒီလိုဖြစ်သင့်ပါဘူး။ မိန်းကလေးတွေကို ဦးစားပေးရမှာပေါ့။ Lady First လေ”

“ဟုတ်ပါတယ်ကွာ၊ ဟိုးအစွန်မှာ နေရာလွတ်တွေ ရှိသေးတယ်။ အဲဒီနေရာက ပိုပြီးနှိုးလို့တောင် ကောင်းသေးတယ်။ နေရာထိုင်မိမှ ကောင်မလေးတွေက ငါတို့ကို ထင်းထင်းကြီးကြီး သွားပြီး ခိုက်နေပါဦးမယ်”

“အောင်မယ်လေး... ခိုက်စရာရပ်လား။ ရှင်းရှင်းကြီးကြီး ပါးရိုက်ချင်စရာကောင်းတဲ့ရပ်”

“ဟာ... စွာလှချည်လား၊ ဒါကြောင့် ရည်းစားမရတာ”

“ကြည့်စမ်း၊ ကြည့်စမ်း! နင်တို့မှာရော ရှိလို့လား။ နင်တို့ကို ဘယ်သူမှကြိုက်မယ့်လူမရှိလို့ ဒီရောက်လာတာမှလား”

“အောင်မာ! ရှိလွန်းလို့မှ ခါတောင် ချနေရတယ်နော်၊ နားလည်လား။ တမင်အပျော်သက်သက် ရောက်လာတာ”

“ငါတို့လည်း အဲဒီလိုပဲပေါ့ဟဲ့၊ အတူတူပဲ၊ ဘာမှတော့ ပြောမနေနဲ့။ ကြွ၊ ကြွ၊ မြန်မြန်ကြွ၊ မျက်စိရှုပ်၊ နားရှုပ်တဲ့အတိုင်းပဲ”

နောက်ဆုံးတော့ ကေခိုင်ကောင်းမှုကြောင့် ငွေသားအဖွဲ့က အနိုင်ရရှိသွားပြီး ရန်တွေ့ကောင်းသူကတော့ ဖွတ်ဖွတ်သွားသွားလို့ ချင်းတွေ ဆွဲခေါ်ရာနောက် ပါသွားတော့သည်။ ငွေသားတို့ ဝိုင်းဖွဲ့ရယ်ကြရင်း လာချပေးသော စားသောက်ဖွယ်ရာတွေကို တပျော်တပါးကြီး စားလိုက်ကြတော့၏။

“ငါလည်း ဒီနေရာကို လိုချင်လွန်းလို့သာ ရန်တွေ့လိုက်ရတာဟဲ့၊ သူတို့ဒီဝိုင်းတွေက အရမ်းမှိုက်တယ်နော်။ တစ်ယောက်တစ်မျိုး လန်းနေတာပဲ”

“ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီထဲမှာ Lady first လို့ ဝင်ပြောသူက ပိုတောင်ပြောဦးသေးတယ်။ ဆံပင်ပုံလေးက အရမ်းအဆင်ကျတယ်။ သူ့မျက်လုံးတွေကလည်း ငွေသားဆီမှာ ဝဲနေသလိုပဲ”

“ဟဲ့၊ ရှင် အဲလိုမြင်လိုက်သလား။ ကျွန်ုပ်လည်း အဲဒီထဲမှာ ထားမိတယ်”

“အင်း၊ ကျွန်မလည်း ကြည့်နေတာ၊ သူ့မျက်လုံးတွေကလည်း အဲဒီလိုပဲ”

“ငွေသားကိုမြင်မြင်ချင်း ငွေသားဆီကကို မခွာတော့ဘူး။ ငွေသားရှင်ရော သတိထားမိလား”

“ဟင့်အင်း... အဲလောက်ထိတော့ သတိမထားမိပါဘူး။ သူတို့ဒီဝိုင်းတွေက ထူးမခြားနားတွေပဲဟာ”

“ဘာမှမဟုတ်ပေမယ့် ငါ့မျက်စိထဲမှာလေ၊ အဲဒီတစ်အကြိမ်အထိ ငွေသားနဲ့ အရမ်းလိုက်သလိုပဲ။ ဒီဆိုင်က အပျော်အစရာတွေ လိုက်ဖက်အညီဆုံးစုံတွဲဆိုပြီး ရွေးပေးမယ်ဆိုရင် သူတို့ငွေသားကို ရွေးမလားပဲ”

“ဟင်း... ရှင်တို့ကလည်း ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲဟဲ့”

သို့သော် သူငယ်ချင်းတွေ လျှောက်ပြောသောစကားက အထူးအဆန်းအံ့ဩဖွယ်ကောင်းစွာ အမှန်တကယ်ဖြစ်သွားသောအခြေအနေအထားကို ဆိုက်ရောက်လာခဲ့ပါ၏။ ဆိုက်ရောက်ပုံကတော့ အားလုံးအသောက်နေကြတုန်းမှာပဲ ထိုဆိုင်မှ ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ထ၊ ပြောလိုက်သောအစီအစဉ်မှ စခဲ့တာပဲဖြစ်၏။

“ကျေးဇူးပြုပြီးတော့ နားဆင်ပေးကြပါခင်ဗျာ၊ ဒီနေ့က ဖေဖော်ဝါရီ (၁၄)ရက် Valentine's day ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီနေ့မှာ နေ့ဆုံပေမယ့် Couple တွေကိုလက်မခံဘဲ Single တွေကိုသာ လက်ခံခဲ့တာကတော့ ချစ်သူမရှိသေးတဲ့သူတွေ ချစ်သူမရှိသွားရေးအတွက်... အဲ၊ ဟုတ်ပါဘူး”

“...”

“ဒီလိုပါ၊ ချစ်သူမရှိသေးတဲ့သူတွေလည်း ကိုယ်ချစ်တဲ့သူတွေနဲ့ ဒီနေ့လေးကို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ဖြတ်သန်းစေချင်ဆန္ဒနဲ့ ဒီလိုစီစဉ်ပြီး လက်ခံခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ချစ်သူများနေ့အမှတ်တရအတွက် ကျွန်တော်တို့ဆိုင်ရဲ့ ပျော်စရာအစဉ်လေးတွေကို စတင်တော့မှာဖြစ်ပါတယ်။ ပထမအစီအစဉ်ကတော့ ရောက်ရှိလာသူအားလုံးကို ဗလာမပါဘဲ ကံစမ်းပေးပေးမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒုတိယအစီအစဉ်ကတော့ ထူးခြားပါတယ်။ ပျော်ရွှင်ခြင်းအထိမ်းအမှတ်အနေနဲ့ လိုက်ဖက်ညီတဲ့အတွဲကို ကံစမ်းမဲနဲ့ပဲ ရွေးချယ်သွားမှာဖြစ်ပါတယ်”

“ဟယ်... ငါစိတ်ကူးထားတဲ့အတိုင်းပဲတော့”

ငွေသားတို့သူငယ်ချင်းတွေ မျက်နှာချင်း ဆိုင်ထိုင်ကြသည်။

“ရွေးချယ်ခံရတဲ့အတွဲတွေကိုလည်း Special gift ပေးဦးမှာဖြစ်ပါတယ်။ အတွဲသုံးတွဲ ရွေးတဲ့အခါမှာ ယောက်လေးတွေအတွက် 1,2,3 မဲသုံးမဲ ထည့်ထားမယ်။ မိန်းကလေးတွေအတွက်လည်း 1,2,3 မဲသုံးမဲ ထည့်ထားမယ်။ အဲဒီနည်းတွေ ပေါက်ခဲ့ရင် နံပါတ်တူချင်း တွဲရပါမယ်။ ဥပမာ... 1/2/2, 3/3... အိုခေ၊ သဘောတူကြရဲ့လား။ ပျော်ကြရဲ့လား”

“...”

“မ... ဝ... လာ... ပါ... အဆင်ပြေကြရဲ့လား။”

“အစီအစဉ်ကြောင့်သာ R ဇာနည်အသံနှင့် အော်လိုက်တာစစ်ဆိုင်လုံး လက်ခုပ်သံတွေ သောသောညံသွားတော့မယ်”

“မက်လာပါ၊ ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်။ မဲတွေကို စတင်ပေးတော့မယ်ခင်ဗျာ။ ပထမဆုံး ဗလာမပါ ကံစမ်းမဲတွေကို စတင်ပေးတော့မယ်ခင်ဗျာ။ လိုက်ပေးပြီး Stage ဘေးက ကောင်တာချက်ချင်းလာရောက်ထုတ်ယူရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒုတိယမဲကို စတင်ပေးတော့မယ်ခင်ဗျာ။ မိန်းကလေးတွေကို မိန်းကလေးဝန်ထမ်းတွေက လိုက်ပေးခြင်းဖြင့် ယောက်ျားလေးတွေကိုလည်း ယောက်ျားလေးဝန်ထမ်းတွေက လိုက်ပေးမှာဖြစ်ပါတယ်။ ပြုလုပ်ရမယ့်အစီအစဉ်ကို ထပ်မံကြားပြောပါမယ်ခင်ဗျာ”

“အစာအတွင်းမှာပဲ မဲလိုက်ဝေသည့်ဝန်ထမ်းတွေရော၊ မဲကြည့်ကြသူတွေရော တရားရုံးနှင့် ဆိုင်ထဲမှာ ပျော်စရာကောင်းစရာခန်း”

“တို့ဘာလုပ်ကြမလဲ၊ ဒုတိယမဲပေါက်နေရင် ရှက်စရာ”

“တကယ်မှမဟုတ်တာဟဲ့၊ ပျော်စေချင်လို့ စီစဉ်ပေးတာပါ”

“ငါတို့ငါးယောက်ထဲက တစ်မဲလောက်တော့ပေါက်ရင် ကောင်း”

မှာပဲဟယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ ရှက်ဖို့ကောင်းပေမယ့် ပျော်စရာလေး
ကောင်းတယ်ဟာ။ ကံတရားပေါ့ဟာ”

“ဟုတ်ပါ။ Special gift တောင် ရဦးမှာ။ အိုးဒီဒီ
ဒီဆိုင်ကိုလာတာ မှန်သွားပြီ။ Amazing ဖြစ်လိုက်တာနော်
သူငယ်ချင်းတွေက အပျော်သမားတွေမို့ ကျေနပ်ကျေနပ်
သော်လည်း ငွေသားကတော့ မပျော်တက်လို့မဟုတ်ပါ။ ဒီ
လို ဒုတိယမဲပေါက်မှာကိုတော့ ဘာမှန်းမသိဘဲ အလိုလို အ
အလဲကြောက်ရွံ့နေလေသည်။

ဝန်ထမ်းတွေက ပထမမဲနှင့် ဒုတိယမဲကို အချိန်
မခြားဘဲ ဆက်တိုက်လိုက်ဝေပေးခဲ့တာဖြစ်၏။ ပထမ ဗလား
ကံစမ်းမဲမှာတော့ ကေခိုင်က ချောက်လက်ဘူး။ နဒီက ဝင်
ရုပ်၊ ဇင်မာက Follow me ခေါင်းလျှော်ရည်ဘူး။ အိမ်မှန်က
Revlon Lip Gloss တစ်တောင့်၊ ငွေသားကတော့ Burberry
ရေမွှေးတစ်ဘူး... စသဖြင့် အသီးသီးရရှိကြလေသည်။

ဒုတိယမဲကိုတော့ ပထမမဲလို ဝမ်းသာအားရဖွင့်မကြ
ရဲကြ။ အကြောက်ဆုံးက ငွေသားဖြစ်နေတာမို့ တစ်ယောက်ချင်း
အလှည့်ကျဖွင့်ကြည့်လိုက်လေရာ...

“ဟယ်... ဗလားကြီး”
“အိုး... နိုး၊ နိုး... တော်ပါသေးရဲ့”

“ဟင်း... သွားပြန်ပြီ၊ ပေါက်ချင်ပါတယ်ဆိုမှ”
“ငါလည်း ပေါက်ဘူးဟယ်၊ စိတ်ညစ်လိုက်တာ”
ဗလားတွေချည်းပဲ တွေ့ရတာမို့ အားလုံးစိတ်ဓာတ်ကျ
တော့၏။ နောက်ဆုံးမှာ ငွေသားရဲ့မဲကို ခေါင်းချင်းဆိုင်ပြီး
ကြည့်လိုက်ကာမှ...

“ဟယ်! ပေါက်ပြီ၊ (1) တဲ့တော့”
“အိုး... ရှင့်အစား ကျွန်မရင်တွေ ခုန်လိုက်တာ”
“ကြည့်စမ်း!... တကယ်ကံထူးတာပဲ၊ ပျော်စရာကြီး”
“ကြောက်တတ်တဲ့ငွေသားကျမှ ပေါက်ရတယ်လို့ဟယ်”

(1) ဟု ပြူးပြူးကြီး ရေးထားတာကို မြင်လိုက်ရတာ
ကြောင့် ငွေသားတို့ ဂဏာမငြိမ် အမာစိန်တွေ ဖြစ်သွားတော့၏။
ငွေသား ရင်တွေခုန်လိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့။ ကြောက်လိုက်
တာလည်း လက်ဖျားတွေအေးလို့။ ဘုရားရေး... (1)ဆိုတော့
ဘယ်လိုယောက်ျားသား (1) နဲ့တွဲရတော့မှာလဲ။

“ဟင့်အင်း၊ မဖြစ်ဘူး... ကျွန်မကြောက်တယ်။ ရင်
ထဲမှာလည်း ဘယ်လိုကြီးဖြစ်လာမှန်းမသိဘူး။ ရှင့်တို့တစ်ယောက်
ယောက် ယူလိုက်”

“ဟာ၊ ဘယ်ဟုတ်မလဲ၊ ကံစမ်းမဲပါဆိုမှ။ သူ့ကံနဲ့သူ
လာတာကို”
“အေးလေ၊ ဒီလိုလဲလိုက်တော့ ဖီလင်အောက်တောပေါ့”

“တကယ်မှမဟုတ်တာ ငွေသားရဲ့ ဘာလို့ကြောက်ရမှာလဲ”

“ဟုတ်ပါ၊ ကိုယ့်ကံနဲ့ကိုယ်လာတာ၊ ရှင်က လှပြီးသားဆိုတော့ ပိုတောင်ဂုဏ်ယူရဦးမယ်”

သူငယ်ချင်းတွေက ထိုဒုတိယမဲကို ပေါက်သာပေါက်ချင်ကြတာ၊ သူတို့ပေါက်ချင်ပုံက အဖွဲ့ထဲမှတစ်ယောက်ယောက်ပေါက်ရင် ပြီးရောဆိုသည့်ပုံစံမျိုးမို့ တကယ်တမ်းလဲတော့ ဘယ်သူမှလက်မခံကြတော့။ နောက်ဆုံး ကိုယ့်မဲကိုယ်သာ ခပ်တင်တင်းဆုပ်ကိုင်ပြီး ငြိမ်နေလိုက်ရလေ၏။ ခဏအတွင်း ပထမမဲအတွက် ဆုမဲထုတ်ယူမှုတွေ ပြီးဆုံးသွားသောအခါ ဒုတိယမဲဖြုတ်ဖို့အတွက်အစီအစဉ်ကို ကြေငြာပါတော့သည်။

“ပျော်စရာကောင်းတဲ့သူချမ်းလေးပါပဲခင်ဗျာ။ ကျောရူးအများကြီးတင်ပါတယ်။ ဒုတိယမဲအတွက် အစီအစဉ်လေးကို နားဆင်ပေးပါခင်ဗျာ။ အခုဆိုရင် 1,2,3 မဲဆန္ဒရှင်တွေလည်း ရင်တွေ ခုန်နေလိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်... ပထမဆုံး ယောက်ျားလေးနံပါတ် (1) လို့အော်လိုက်ရင် နံပါတ် (1) ပိုင်ရှင်က မတ်တပ်ရပ်ပေးရမှာဖြစ်ပါတယ်။ မိန်းကလေးနံပါတ်(1)လို့အော်လိုက်ရင် နံပါတ်(1) ပိုင်ရှင်က မတ်တပ်ရပ်ပေးရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲ 2/2 နဲ့ 3/3 တွေလည်း မတ်တပ်ရပ်ပေးရမှာဖြစ်ပါတယ်”

အားလုံးငြိမ်သက်သွားကြ၏။ ဒီလောက် လူတွေအများကြီးထဲမှာ မတ်တပ်ရပ်ပေးရမယ်တဲ့။ ငွေသား ကြောက်လွန်း၍ နှုတ်ပင် တုန်ချင်လာသည်။

“ကဲ၊ အစီအစဉ် စပါမယ်ခင်ဗျာ။ OK...OK...Are you ready...ယောက်ျားလေးနံပါတ်(1) ”

ထိုအော်သံအဆုံး တစ်ဆိုင်လုံး လှုပ်လှုပ်ရွှေ့နှင့် တောင်ကြည့်မြောက်ကြည့်ဖြစ်ကုန်၏။ မကြည့်ရဲတာက ငွေသားတစ်ဆောက်သာတည်း။

“အကယ်အစီပေးပွဲလို့ပဲတော်၊ မီးဆလိုက် ထိုးရှာတာ”

“ဟောတော့! ဟဲ့... ငွေသား၊ ဟိုတစ်ယောက် ဟိုတစ်ယောက်”

“ကြည့်စမ်း! ငါ နိမိတ်ဖတ်တာ မှန်လိုက်တာ”

“ငွေသား၊ ဟိုမှာကြည့်စမ်း၊ စောစောက ရှင်ကိုကြည့်သွားတဲ့လူ”

သွားပြီ။ ငွေသား မျက်စိမှိတ်ထားလိုက်မိတော့၏။

“မိန်းကလေး နံပါတ်(1) မတ်တပ်ရပ်ပေးပါခင်ဗျာ”

နားထဲတိုးဝင်လာသော ကြောက်စရာအသံကြီးကြောင့် ထေရဲတော့ဘဲ ပေကပ် ထိုင်နေမိပါသည်။ မီးဆလိုက်ကလည်း တာဝဲနှင့် ရှာနေသည်။

“ဟဲ့၊ ငွေသား၊ ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ရပ်လေ”

“ဟင့်အင်း... ကြောက်တယ်၊ အရမ်းရှက်တယ်”

“ဗယ်လတိုင်းနဲ့အမှတ်တရပါဆိုမှဟယ်၊ ဘာကြောက်ရမှာလဲ”

“ဟိုမှာရှာနေပြီဟဲ့”

“မြန်မြန်ထ... မြန်မြန်ထ”

“နံပါတ်(1) မိန်းကလေး... မတ်တပ်ရပ်ပေးပါခင်ဗျာ၊ နံပါတ်(1)”

တကျော်ကျော်အော်နေမှာမို့ မတတ်သာသည့်အဆင့် မတ်တပ်ရပ်ပေးလိုက်ရတော့သည်။ ငွေသားမျက်စိထဲမှာ ဘာမှ မမြင်တော့၊ နားထဲမှာလည်း ဘာမှမကြားတော့... 2/2 တော့ 3/3 တွေလည်း ဘယ်သူဘယ်ဝါတွေမှန်း မကြည့်မိတော့။

“အားလုံးကို ပျော်စေချင်တဲ့ဆန္ဒနဲ့ပါခင်ဗျာ။ မရှက်ဘဲနဲ့ မကြောက်ပါနဲ့၊ ပါဆယ်ကိမ်းလိုပဲသဘောထားပါ။ အဲဒီအထဲ သုံးတွဲလုံးကို စင်ပေါ်ကြွဖို့ ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်ခင်ဗျ”

ဆိုသည့်အသံကြီး ထပ်ထွက်လာမှ အသိပြန်ဝင်လာ တော့သည်။ မထူးတော့။ ဒီထိ ခရီးပေါက်မှတော့ ဆက်လျှောက် ဖို့သာ ရှိတော့၏။ သူငယ်ချင်းတွေက စင်နားထဲ လိုက်ပို့ပေးခဲ့ သည်။ စင်ပေါ်ရောက်လျှင် နံပါတ်တူချင်းတွဲပြီး နေရာယူရန် သည်။ Special gift အဖြစ် Skin care set တစ်စုံစီ ချီးမြှင့် တာကို လက်ခံရပါသည်။

ထိုဆိုင်လေးရဲ့ပျော်ရွှင်သွယ်ရာအစီအစဉ်အတွက် အလှ တုန် ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှ Sponsor လုပ်ထားတာမို့ ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့် တွေ အင်တာဗျူးလုပ်ခွင့်တွေကိုလည်း လက်ခံခဲ့ရလေ၏။ ရှက် ကြောက်နေသည့်ကြားမှ ရယ်စရာကောင်းတာတစ်ခုကတော့ ငွေ သားတို့ 1/1 ကမှ တကယ်အဆင်အပြေဆုံး၊ တကယ်အလိုက် ဖက်ဆုံး စုံတွဲဖြစ်ခဲ့ပြီး 2/2 မှာ အပုနှင့်အရှည်ဖြစ်ကာ 3/3 က တော့ အဖြူနှင့်အမည်းဖြစ်နေကြခြင်းတည်း။

(ပထမဆုံးစပြီး အင်တာဗျူးတာ ငွေသားတို့1/1 အတွဲ)

“ဒီလိုလိုက်ဖက်ညီတဲ့ ကံစမ်းမဲကို ပေါက်ခဲ့တဲ့အတွက် ညီမလေးရဲ့ခံစားမှုကို ပြောပြပေးပါဦး”

“ရင်ထဲမှာ အရမ်းလှုပ်ရှားနေခဲ့ပါတယ်၊ ဗယ်လတိုင်း အမှတ်တရဖို့လို့လည်း အရမ်းပျော်ပါတယ်ရှင်”

“မောင်လေးကရော ဘယ်လိုခံစားရပါသလဲ”

“Heart beat က လုံးဝကို ခြောင်းဆန်သွားတာပါပဲ ခင်ဗျ။ အရမ်းဂုဏ်ယူတယ်၊ အရမ်း အရမ်းကို ပျော်ပါစာယ်”

“အိုး!...”

ငွေသား သူ့ကိုကြည့်လိုက်တော့ သူ့က မျက်စိတစ်ဖက် မိုတ်ပြလေသည်။

(ငွေသားတို့အတွဲပြီးတော့ 2/2 အတွဲ)

“တကယ်ကိုလိုက်ဖက်ညီတဲ့အတွဲပါပဲကွယ်၊ ဒီမဲပေါက်

၁၇၂ ◻ လေဒီဇော်

ခွဲတဲ့အတွက် ညီမလေး ဘယ်လိုခံစားရပါသလဲ”

“ပျော်ပါတယ်...ဟဲ့...ဟဲ့...လက်ညှိုးနဲ့လက်ခွေ အရမ်းလိုက်ဖက်လို့ ပိုပြီးပျော်ပါတယ်။ ဒီလိုပွဲမျိုး နှစ်တိုင်းလုပ် ပေးစေချင်ပါတယ်ရှင်”

“မောင်လေး ပြောပြပါဦး”

“ပျော်တာပေါ့ဗျာ၊ ဘယ်လောက်လိုက်လဲ၊ ယောက်ျား လေး ပုနေရင် ဘာလုပ်မှာလဲ၊ မိန်းကလေးဆို ပုမှ၊ ယောက်ျား လေးဆို ရှည်မှ၊ မဟုတ်ဘူးလား”

“ဟုတ်ပါတယ်ကွယ်၊ ယောက်ျားဆို အရင်ရှည်မှ ကြည့် ကောင်းတာပေါ့”

(ပြီးတော့ 3/3 အတွဲ)

“ဒီလိုလိုက်ဖက်ညီတဲ့ကံစမ်းမဲကို ပေါက်ခဲ့လို့ ဘယ်ထို ခံစားရပါသလဲ ညီမလေး”

“ဝမ်းသာပါတယ်ရှင်၊ အရမ်းပျော်စရာကောင်းပါတယ်၊ ဒီလိုပုတ္တမြားခဲနဲ့ တွဲရတဲ့အတွက်လည်း ဂုဏ်ယူပါတယ်”

“ပျော်စရာကောင်းပါတယ်ခင်ဗျာ၊ Black & White ဆိုတော့ မိုက်တာပေါ့နော်၊ ခုခေတ်က Black & White ဒီဇိုင်း တွေကိုပဲ မိုက်နေကြတာမို့လား... ဟဲ့... ဟဲ့”

“ဒါပေါ့၊ တို့တောင် Black & White ဒီဇိုင်းကို ဝတ် ထားတာလေ”

အဲဒီလိုနှင့် ငွေသားတို့သည်... တစ်ယောက်နှင့်တစ် ယောက် အပြန်အလှန်မိတ်ဆက်ကြ၊ Valentine's အမှတ်တရ ထက်ဆောင်တွေ ပေးကြ၊ ဖုန်းနံပါတ်တွေ ဖလှယ်ကြ၊ သူငယ် ချင်းတွေနှင့်မိတ်ဆက်ပေးကြ၊ စသဖြင့် ထိုမှထိုမှအစပြုလို့ ညှိ ဆွေးနှင့်ငွေသား၊ ချစ်သူတစ်ယောက် ချောက်သွားခဲ့ကြတာဖြစ်ပါသည်။

ငွေသားက ညှိသွေးနှင့်တွေ့ဆုံခဲ့ပုံ အစအဆုံးကို ပြော ပြပြီးချိန်မှာတော့ ဖေဖေပြီးလျှင် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညီတိမ်း။

“အင်း၊ သမီးတို့အပြစ်က ပြီးပြန်ပြန်အင်္ဂါ ချစ်သူမရှိ

ထို ချစ်သူအရှာထွက်တာနဲ့ တူမနေဘူးလား”

“ဟာ၊ ဖေဖေကလည်း သမီးတို့နှစ်ယောက်က ပူးစာ ဒါလို့ ဒီလိုဖြစ်ခဲ့ကြတာပါ။ ညှိသွေးက ကျန်တဲ့နှစ်တွဲကို စုံစမ်း ကြည့်လိုက်တော့ ဘာမှမဖြစ်ကြဘူးတဲ့... တစ်ယောက်နဲ့တစ် ယောက် တွေ့တောင်မတွေ့ကြတော့ဘူးတဲ့။ ဒါမျိုးတွေက ဒီခေတ် မှာ မဆန်းတော့ဘူးပေမယ့်... ဖေဖေတို့ခေတ်နဲ့ယှဉ်ရင်သာ ဆန်း ချင်ဆန်းနေမှာ။ ဒီမှာကြည့်၊ ဖေဖေ၊ သမီးနဲ့မလိုက်ဘူးလား”

ငွေသားကပြောရင်း ဖုန်းထဲမှာထည့်ထားသော ညှိသွေး ချဲ့ဇာတ်ပုံလေးကို ထောင်ပြလိုက်သည်။

“အောင်မာ၊ ဒီကောင် တော်တော်ပြောင့်တာပဲ။ စော

စောက ဖေဖေ သေချာမကြည့်ဖြစ်ခဲ့ဘူး”

“သူ့အမေက ပိုတောင်ချောသေးတယ်။ ဒါဆို အိုခေ

ပြန် ဖေဖေ သမီး သူ့ဆီကို ဖုန်းဆက်လိုက်တော့မယ်။ နားထောင်ကြည့်”

ငွေသားသည် ဖုန်းနံပါတ်လေးကိုတိုပြီး စပီကာဖွင့်လာလိုက်ပါသည်။

“အင်း၊ ငွေသားလေး မျှော်နေတာ ကြာလှပြီ။ စိတ်ပူလွန်းလို့ သေတော့မယ်ကွာ။ ဘာတွေဖြစ်သေးလဲ၊ အဆင်မပြေလား”

“အဆင်ပြေပါတယ် ညှိသွေးရဲ့။ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ဖေဖေက အမှတ်တမဲ့မြင်ပြီး စိတ်ပူလို့ လာခေါ်သွားတာပါ။ အခု ကျွန်မ ဖေဖေကိုအားလုံးဖွင့်ပြောလိုက်ပြီ။ ဖေဖေက စဉ်းစားပေးမယ်တဲ့”

“အား... ကြည့်စမ်း! တကယ်! ကိုယ် ဝမ်းသာလိုက်တာ ငွေသားရယ်။ ငွေသားဖေဖေက တကယ်သဘောကောင်းတာပဲ။ ကိုယ်လည်း ဒီမှာ မေမေ့ကိုဖွင့်ပြောလိုက်ပြီ”

“ဘာပြောလဲဟင်”

“အရမ်းပျော်နေတယ်။ ကိုယ်သာ စိတ်တည်ငြိမ်ဖို့ လိုတယ်တဲ့။ ကိုယ့်ထက်ပဲ ငွေသားဘက်ကို ပိုပြီးစိတ်ပူပေးနေတာ ပြီးတော့ မေမေ့ကို ငွေသားနဲ့တွေ့ဖို့ စီစဉ်ပေးမယ်လို့ပြောလိုက်မိတာ၊ အခု ဘယ်လိုမှမနိုင်တော့ဘူး... အရမ်းတွေ့ချင်နေပြီ။ အဲဒါ နှစ်ရက်သုံးရက်အတွင်း တွေ့ပေးနိုင်မလား”

“ကျွန်မလည်း ဖေဖေကို ညှိသွေးနဲ့တွေ့ကြည့်ဖို့ ပြောတာပဲ”

“ဒါဆို အိုခေတာပေါ့။ ကိုယ်လည်း ယောက်ျားမကြီးနဲ့ တွေ့ချင်နေတာ။ နှစ်ရက်သုံးရက်အတွင်း တွေ့လို့ရအောင် ညှိသွေးကြည့်ပါလား ငွေသား။ မေမေက ဘန်ကောက်ကရီးပွဲအစပွဲကို သွားစရာရှိလို့ မသွားခင် တွေ့ချင်တယ်တဲ့”

ငွေသားသည် ဖေဖေနှင့်အတူ နားထောင်နေရင်းမှ ဖေဖေထံသို့ မေးတင်ပြီး နွဲ့ပြလိုက်လျှင် ဖေဖေ မနေနိုင်တော့ဘဲ အဆင်မပြေပြောတော့သည်။

“အင်း၊ ကျွန်မ ဖြစ်အောင်ကြိုးစားပေးပါမယ် ညှိသွေး။ အမှတ်ကျ ဖေဖေနဲ့တိုင်ပင်ပြီး ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်။ ဒါပဲနော်”

“အိုခေ၊ Happy birthday ငွေသားလေးရေ၊ အရမ်း ချစ်တယ်”

“Same to you!”

ဖုန်းပြောပြီးတော့ ဖေဖေက အံ့သြဖွယ်ကောင်းစွာ ငွေသားကို ညှင်ညှင်သာသာထွေးပွေ့ထားပါတော့သည်။ ပြီးတော့ ကျောပြင်လေးကိုပုတ်ရင်း...

“ငါ့သမီးလေး အချစ်ကံကောင်းပါစေ၊ အိမ်ထောင်ကျ ထည်း ကံကောင်းပါစေ”

ဟု ထူးထူးဆန်းဆန်း နှစ်သိမ့်ပေးလေ၏။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၆)

“ဆူးမရေ၊ ပြင်ပြီးပြီလားဟေ့”

“ဟုတ်၊ ပြီးပါပြီ အန်တီညို”

“ပြီးရင် ယူလာခဲ့တော့၊ တို့သား သွားတော့မယ်။ ဟဲ့ ဆွေဆွေရော... မဆွေ၊ ဘယ်ရောက်သွားပြန်ပြီလဲ”

“ဒီမှာ... လာပြီ လာပြီ၊ ဖုန်းသံကြားလို့ ဝင်ကြည့်နေတာ။ အလစ်ကို မပေးပါလားတော်။ ရှင့်သားကို ခြံရှေ့ထိ လိုက်စို့မှာပါ ညိုရယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင်လေ၊ ဂျင်နီလက်နဲ့ ညိုသွေးလက်ကို ဆက်တောင် ပေးလိုက်ချင်တာ”

“ဟာ၊ အန်တီဆွေကလည်း ဘယ်လိုတွေပြောနေတာလဲ၊ ယောက္ခမလက်နဲ့ ဆက်ပေးရမှာလား... သူ့သမီးလက်

နဲ့ ဆက်ပေးရမှာကို”

“မင်းအမေ ပိုလွန်းကဲလွန်းလို့ပြောရတာ။ ဒီရက်အတွင်း သားအမိနှစ်ယောက်လုံး ကြည့်လို့ကိုမရဘူး။ သားက ဒါဆို ဒါ သား ဘာပြောပြော ယုံလိုက်တာပဲ။ ဟိုဘက်က စိတ်သဘော ထားတွေ ဘယ်လိုရှိမယ်ဆိုတာ အရင်မလေ့လာဘူး။ ညိုတို့လူ ယုံလွယ်ချက်ကတော့ လက်ဖျားခါတယ်”

“လူယုံလွယ်တာထက် ဒီသားကို ပိုယုံတာ။ ကျုပ်သား ကို အပြည့်အဝယုံပြီးသား။ ကျုပ်သားက ကျုပ်စိတ်ဆင်းရဲအောင် ဘာတစ်ခုမှလုပ်ခဲ့တဲ့ကလေးမဟုတ်ဘူး။ မအေကို တစ်သက်လုံး စိတ်ချမ်းသာအောင် ထားမယ့်ကလေး”

“ဒါပဲပေါ့၊ ကြားတဲ့အတိုင်းပဲနော် အန်တီဆွေ။ မေမေ က သားကို အပြည့်အဝယုံသလို သားကလည်း မေမေ့ကို အပြည့် အဝယုံပြီးသား။ သား ငွေသားကို ဘယ်လောက်ချစ်ချစ် မေမေ က ဘဝမှာ နံပါတ်တစ်ပဲ”

“အောင်မယ်... အောင်မယ်... ကြည့်စမ်းပါဦး၊ ဖြစ် နေလိုက်ကြတာ။ အေး၊ ဘိုဘက်ကလည်း မင်းလိုပဲနေမှာ။ သမီး ညိုသွေးကို ဘယ်လောက်ချစ်ချစ် ဖေဖေက ဘဝမှာ နံပါတ်တစ် ... လို့”

“ကဲပါ မဆွေရယ်၊ ကလေးတွေပဲ၊ နားလည်ပေးလိုက် ပါ။ ဒီအရွယ်တွေက ဒီလိုပဲ ပြောတတ်ကြတာကို။ မဆွေစကား

ပြောကြည့်ရင် သဘောထားဘယ်လိုရှိလဲဆိုတာ သိရမှာပေါ့။ ဒါ သားဒီခိုင်းကို သေချာကြည့်ပါဦး မဆွေရဲ့။ လူကြီးတစ်ယောက် အမြင်မှာ အဆင်ပြေနိုင်ပါတယ်နော်”

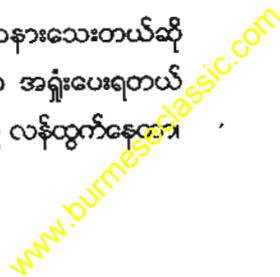
“ကြည့်ရလွန်းလို့ မျက်စိတွေလည်း ထွက်ကျပါတော့ သည် ညိုရယ်... ယောက္ခမက မြင်ချင်လို့ခေါ်တွေ့တာပဲဟာ။ အနောက်တိုင်းဝတ်စုံတွေ မြန်မာဝတ်စုံတွေ ဆင်ပေးရဦးမှာလား။ အခု ရှင်ဆင်ပေးထားတာက သက်တောင့်သက်သာအရှိဆုံးပဲ။ ဝတ်စားစတိုင်လ်၊ ရှင်အင်္ကျီနဲ့ ဂျင်းနီဘောင်းဘီဆိုတာ ဘယ် ချိန်ကြည့်ကြည့် အဆင်အပြေဆုံး”

“ဟုတ်သားပဲ မေမေရဲ့၊ ဒါကောင်းပါတယ်။ မေမေနဲ့ အန်တီဆွေက ဒီခိုင်နာတွေဆိုတော့ ဘယ်နေရာသွားရင် ဘာ ခပ်ရမယ်၊ ဘယ်ပွဲတက်ရင် ဘယ်လိုဝတ်စုံဝတ်ရမယ်ဆိုတာ သိ သိထားပဲဟာ”

“ဒီမှာ ညို၊ ရှင်ကသာ ရှင့်သားကို ဘယ်နေရာသွားရင် ဝတ်သွားဆိုပြီး အဘိုးအိုပေါက်စလေးလို စီစဉ်ပေးနေတာ။ သူ့ယောက္ခမ ဂျင်မီကဖြင့် ရိုးရိုးဂျင်မီမဟုတ်ဘူး၊ ဂေါ်လီဂျင်မီ”

“ဘုရားရေ”

“ဒီခေတ်ကလေးတွေရဲ့ဒီခိုင်းကို သနားသေးတယ်ဆို အစားထဲက။ ဟောလီးဝုဒ်မင်းသားတွေက အရှုံးပေးရတယ် ဆို အော်မေညိုသွေး။ ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည့် လန်ထွက်နေတာ

အရင်ရက်က ရှင်သားနောက်ကိုလိုက်သွားတုန်းက မမြင်ခဲ့ဘူးလား”

“ဘောင်းဘီတော့ ဘောင်းဘီနဲ့ပဲ၊ အဝေးကနေ ခင်လေးပဲ မြင်လိုက်ရတာဆိုတော့ ဘယ်သဲသဲကွဲကွဲသိမှာလဲ။ ဝတ်ပါတော့... အခုဟာက သားက ဘော်ဒါကဏ္ဍနဲ့သွားတွေ့တာမဟုတ်ဘဲ သမက်တစ်ယောက်အနေနဲ့ သွားတွေ့ရမှာဆိုလို့ ခိုမိတာပါ”

“ဘာမှမစိုးရိမ်နဲ့ မေမေ၊ ငွေသားတစ်ယောက်လုံးတယ်။ အားလုံး အိုကေစေရမယ်။ ကဲ၊ သား သွားမယ်ပေး”

“အမြင်မတော်တာ ဘာတစ်ခုမှ မဖြစ်စေနဲ့နော် သူ့လူကြီးနဲ့ဆက်ဆံတဲ့အခါမှာ ရိုသေလေးစားမှုအပြည့်အဝရှိပါစေကာမူ အပြောအဆို ဆင်ခြင်ပါ။ လိမ်လိမ်မာမာဆက်ဆံပါ။ အခုကုန်လိုက်လျော့နော် သား။ မေမေက သဘောတူတဲ့အကြောင်းကို ပြောဖြစ်အောင် ပြောခဲ့နော်”

“စိတ်ချပါ မေမေရယ်။ သန့်စင်ညှိသွေးဆိုတဲ့အရာ သူမတူအောင် လိမ္မာပြီးသားပါ။ မေမေအေမေညှိသွေးရဲ့ အသင်ဆုံးမမှုအောက်မှာ ကြီးပြင်းခဲ့ရတာပဲ၊ ဘယ်သူလိုက်ခိုင်းလဲ”

“ဟုတ်ပါပြီ... ကဲ၊ သွားရအောင်၊ ဆူးမရေ ထုဆောင်တွေ ကားထဲထည့်မယ်”

“ဟုတ်”

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် အိမ်ရိုလူအားလုံး ကားနားထိရောက်လာကြလေသည်။ ငွေသားဖေဖေဆီမှ ‘စဉ်းစားပေးမယ်’ ဆိုသည့် အပြောရကတည်းက တက်တက်ကြွကြွရှိခဲ့သောမေမေသည် အခုလို အိမ်ခေါ်တွေ့ဖို့ ကမ်းလှမ်းလိုက်သောအခါ ညှိသွေးထက်ပင် ပိုပျော်မြူးနေခဲ့တာ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှလေ၏။

ညဘက် ငွေသား လာရောက်တွေ့ဆုံမည့် အခွင့်အရေးကို ချက်ချင်းပေးခဲ့ပြန်တော့ ပိုဆိုးတော့၏။ လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေစီစဉ်၊ အဝတ်အထည်တွေ ရွေး၊ အိမ်သန့်ရှင်းရေးတွေ လုပ်၊ အိမ်ချိန်လုံး ဆုံးမ... ဒင်နာအတွက် ဖွယ်ဖွယ်ရာရာတွေ စီမံ၊ အသက်ဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေတော့သည်။

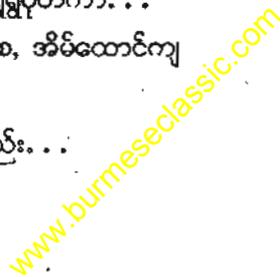
အခုလည်း ကားပေါ်တက်ခါနီးအထိ မှာတော်မူခန်းက ခြီးပြတ်ချင်သေး။ ဆူးမက ပစ္စည်းတွေ ထည့်ပေးပြီး၊ သူက အော်ဖို့ တံခါးကိုဖွင့်လိုက်စဉ်...

“သား၊ ခဏ”

ဟုခေါ်ပြန်လေသည်။ သူလှည့်ကြည့်လိုက်လျှင် မေမေက သူ့ကိုပွေ့ဖက်ပြီး ကျောပြင်လေးကို ခပ်ရှုရှုပုတ်ကာ...

“ငါ့သားလေး အချစ်ကံကောင်းပါစေ၊ အိမ်ထောင်ကျကံကောင်းပါစေကွယ်”

ဟု အားပေးပြန်ပါသည်။ သူကလည်း...

“စိတ်မပူပါနဲ့ မေမေ၊ မေမေ့ဆန္ဒ တကယ်ပြည့်မှာပဲ ဆိုပြီး ပြန်လည်ပွေ့ဖက်၍ နှစ်သိမ့်ပေးလိုက်ပါသည်။

“မြန်မာပြည်မှာ ဒီလောက်ချစ်ကြတဲ့သားအမိ ငါမတွေ့ဖူးသေးပါလား။ ငြိမ်း၊ ညို... ညို... သားကိုချစ်လိုက်ပုံမှာ အားကျစရာကောင်းလောက်အောင် ချစ်တာထက် သနားစရာကောင်းအောင် ချစ်နေတာပဲ။ ယောက္ခမနဲ့ ခဏလေးသွားတွေ ရတာကို လက်ထပ်ပြီး တစ်သက်လုံး ထည့်လွှတ်လိုက်ရတဲ့ပုံမျိုး ဖြစ်နေပြီ ညိုရယ်”

အန်တီဆွေစကားဆုံးမှ သူ မေမေ့ကိုလွှတ်ပေးပြီး ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ ငွေသားအိမ်ကိုရောက်တော့ ရှိသမျှမိသားစုလေးနှင့် ကြိုဆိုလိုက်ပုံက ထင်ထားတာထက်ပိုပြီး နွေးနွေးဆူဆူထွေးရှိုလွန်းလှပါသည်။ ပထမဆုံး ငွေသားက ကားနားထိ ကြို၏။

“ဖေဖေရေ ဦးမျိုး၊ ညိုသွေး ရောက်လာပါပြီ။ ညိုသွေး အချိန်ကွက်တိပဲနော်”

“ဒါပေါ့၊ နာရီကြည့်ထားတာလား”

“အင်း”

“ဒီလိုကွက်တိရောက်ဖို့အတွက် သူများတွေထက် အနှစ်တစ်နာရီလောက် ကြိုပြင်ရတယ် ငွေသားရဲ့”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“မေမေက ကားမထွက်မချင်း မှာတာတွေ မပြီးပြတ် နိုင်လို့လေ”

“ကြည့်စမ်း! . . . မေမေက ဒီလောက်တောင်ပဲလား။ ဒါတွေကရော ဘာလဲဟင်’

“မေမေပဲလေ၊ လက်ဆောင်တွေ ထည့်ပေးလိုက်တာ”

“ဒီလောက်ထိ မလိုပါဘူး ညိုသွေးရယ်၊ အားနာစရာ”

“ဒီလိုဆန္ဒမျိုးကျတော့ မေမေ့ကို တားလို့မရဘူး ချစ်ရဲ့”

စကားတတွတ်တွတ်ပြောရင်း အိမ်ထဲရောက်လာချိန်မှာ ငွေသားဖေဖေရယ်၊ ဦးမျိုးရယ်၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရယ် တ မတ်တပ်ရပ်လျက် ဆီးကြိုနေပါသည်။

“ဖေဖေ၊ ဒါ ညိုသွေးပါ။ ညိုသွေး. . . ဒါက ဖေဖေ ဦးရှင်မီး ဒါက မေမေမောင် ဦးမျိုး၊ ဒါကတော့ ကျွန်မအတွက် အဖော်၊ မလေးလို့ ခေါ်ပါတယ်”

“ဟုတ်၊ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် သန့်စင်ညိုသွေးပါ”

ညိုသွေးသည် ပစ္စည်းတွေကို စားပွဲပေါ်တင်၍ လူကြီးနှစ်ယောက်ကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ပါသည်။

“တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် ချာတိတ်၊ သန့်စင်ညိုသွေးက လူခန့်ချောလေးပဲကွ”

“ဒီလိုပြောရင် ကျွန်တော့်ထက် မေမေက ပိုပြီးသဘော ကျပါတယ်ခင်ဗျာ ဒါပေမဲ့ ဦးက ပိုပြီးခိုက်ပါတယ်”

“အေးကွာ... အဲလိုအပြောခံရလို့ ထင်ပါရဲ့၊ ဦး တစ် နေ့တခြား နု၊ နုလာတာ... ဟား... ဟား... ဟား”

“ဦးကသာ ကျွန်တော့်ကိုမမြင်ဖူးတာပါ။ ကျွန်တော်က တော့ ဦးက Stylist တစ်ယောက်မို့ ကောင်းကောင်းကြီးသိနေ ပါတယ်။ ဦးမျိုးနဲ့လည်း တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ခင်ဗျာ”

“အေးကွာ၊ ငါ့တူမရဲ့ချစ်သူလေး... ရိုးရိုးချစ်သူမဟုတ် ဘူး၊ ဗယ်လတိုင်းချစ်သူ၊ ဟုတ်လား”

“ဟင်း... အဲဒီတုန်းက ဦးမျိုးသာမလွှတ်ရင် သမီး ညီ သွေးနဲ့တွေ့ရမှာမဟုတ်ဘူး”

“ကဲ၊ ထိုင်ပါ သန့်စင်ညှိသွေး၊ ဦးတို့ အေးဆေး လွတ် လွတ်လပ်လပ် စကားပြောကြတာပေါ့ကွာ။ ထမင်းအိုးမကိုင်း နဲ့ တဲ့သမီးက ဒီနေ့ မင်းနဲ့ Lunch အတူတူစားရမှာမို့ Kitchen ထဲကို ကိုယ်တိုင်ဝင်နေတာကွ”

“ဟုတ်လား”

“အံ့မယ်... မင်း ငါ့တူမများ ဘာမှတ်နေသလဲ၊ မိမိ ဆောင်ထဲ ကိုယ်တိုင်ဝင်တာ။ ကိုယ်တိုင်ဝင်ပြီး ချက်တယ်လို့တော့ မထင်လိုက်နဲ့။ တောင်ပြောမြောက်ပြော ဟိုဟာလာနို့ကံ ဒီဟာ နို့ကံ၊ မြည်းပေါ့ကွာ”

“ဟား... ဟား... ဟား”

အားလုံးရယ်ပြီး ထိုင်လိုက်ကြတော့သည်။

“ကဲ၊ ပြောစရာရှိတာ အေးဆေးပြောကြကွာ။ ဦးမျိုး အလုပ်ကို ခဏသွားရဦးမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦးမျိုး”

ဦးမျိုးထွက်သွားတော့ ငွေသားဖေဖေက ငွေသားကိုပါ ခောင်းထုတ်တော့သည်။

“သမီးလည်း ကိုယ့်အခန်းထဲကိုယ် သွားနေရင် ကောင်း ထိခိုက်မယ်ထင်တယ်။ ဒါမှမဟုတ်လည်း တခြားလုပ်စရာရှိတာ သွား ထုတ်”

“ဟာ... ဖေဖေကလည်း သမီးရှိနေမှ ဖြစ်မှာကို”

“သမီး မရှိမှဖြစ်မှာ၊ ဒါယောက်ျားချင်း ပြောရမယ့်ကိစ္စ၊ ဒီလောက်အလိုလိုက်ပေးထားတာ တော်ရောပေါ့။ ရောင့်မတက် နဲ့... သွား၊ ရှုပ်တယ်”

ငွေသား နှုတ်ခမ်းစုပြီး ဖျပ်ခနဲခြေဆောင်၍ ထွက်သွား တော့၏။ အကွယ်တစ်နေရာရောက်မှ သူ့ကိုပြုံးစိစိနှင့် Peace ထုတ်ပြလေသည်။ သားအဖနှစ်ယောက် အတူတူပဲဖြစ်မည်။ ဦး တွင်မိကလည်း ငွေသား ပျောက်ကွယ်သွားမှ...

“ဘယ်လိုမှမအောင်မေ့နဲ့ ချာတိတ်၊ အခုတစ်သော နံနက် ကြည့်မရဘူးဖြစ်နေတယ်... မနိုင်ဘူး။ သမီးမိန်းကလေး

www.burmeseclassic.com

မွေးထားတာ မကောင်းဘူးကွ။ မင်း အိမ်ထောင်ပြုလို့ ကလေး ယူဖို့စိတ်ကူးရင် ယောက်ျားလေး မွေးပါစေလို့ပဲ ဆုတောင်းကွာ”

ဟု ပြောလေသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း လှသော၊ ဖက်လုံတကင်းရှိလှသော မိသားစုဖို့ ညှိသွေး အကြံ အကျယ်ကျေနပ်ကာ အပြောအဆိုအနေအထိုင်တွေ ခက်ခဲမှုတွေ တော့ဘဲ သက်တောင့်သက်သာဖြစ်သွားခဲ့ပါသည်။

“တကယ်တော့ ကျွန်တော်က ဦးကို ငွေသားလို့ပဲ ဇေလို့ ခေါ်ချင်တာခင်ဗျ။ ငွေသားကလည်း ခေါ်စေချင်ပုံရပါတယ် ကျွန်တော်ကလည်း ရင်ထဲဧကနေ ခေါ်ချင်လာပါတယ်။ ဒါထဲ ချက်ချင်းကြီးဆိုတော့ ဦး အနေရခက်မယ်ထင်လို့ပါ။ နားလည် ပေးပါ၊ ဦး”

ဒီတစ်ခါတော့ ဦးကျင်မိက သူ့ကိုစကားမပြန်ဘဲ နှုတ်ခမ်း တင်းတင်းစေ့လျက် ပြုံးပြီးစိုက်ကြည့်နေပါသည်။

“ပြီးတော့ ငွေသားနဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့အခြေအနေကို ဦးလည်း သိပြီးလောက်ပါပြီ။ ငွေသားပြောပြတဲ့အတိုင်းပဲ တူညီတဲ့ နှလုံးသားတွေနဲ့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာပါ။ တစ်သက်လုံးမပြောင်းလဲဘဲ လက်တွဲသွားမှာမို့လို့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ကို နားလည်ခွင့် လွှတ်ပေးစေချင်ပါတယ်”

“နားလည်း လည်ပါတယ်။ ခွင့်လည်း လွှတ်ပါတယ် ကွာ။ ဒါကြောင့်မို့ မင်း ဒီရောက်လာတာပေါ့။ ဒါမျိုးကိစ္စတွေ

ထားရင် ဇွတ်တိုးတတ်တယ်ကွ”

“ဟုတ်၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဦး။ ဒါတွေက ဦးအတွက် မေမေ လက်ဆောင်ပေးလိုက်တာပါ”

“ဒါတွေလုပ်လာဖို့ မလိုပါဘူးကွာ။ ဒီတိုင်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါး လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပဲ တွေ့လိုက်ရင် ပြီးတာပဲ”

“မေမေက ဆန္ဒပြင်းပြနေလို့ပါ။ ဦးက ကော်ဖီတို့ ရေ နွေးကြမ်းတို့ ကြိုက်ပါသလားခင်ဗျ”

“အင်း... ကြိုက်တာပေါ့။ ကော်ဖီက တော်နေကို မနက် တစ်ခွက် နေ့လယ်တစ်ခွက် ပုံမှန်သောက်တယ်။ ရေနွေးကြမ်း ကတော့ ညဘက် တောလုံးပွဲကြည့်တဲ့အချိန်တို့၊ ထမင်းစားပြီး အချိုတည်းတဲ့အချိန်တို့ သောက်တယ်”

“ဒါဆို အိုကေပဲ ဦး။ မေမေက စင်္ကာပူက ဝယ်လာ တဲ့ ကော်ဖီရယ်။ ဟောင်ကောင်ကရတဲ့ လက်ဖက်ခြောက်ရယ် ထည့်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဦးတို့အိမ်မှာ အိမ်ရှင်မ မရှိတဲ့ အတွက် တစ်ခါတလေ အိမ်ရှင်မတွေ့ရဲ့လက်ရာကို စားချင်မှာ ဝဲတဲ့”

“ဒါပေါ့၊ မင်းအမေက အဲဒီလိုတွေးလား။ ဟုတ်တယ် တစ်ခါတလေ အဲဒီစိတ်ကူးပေါ်တယ်။ မလေးကလည်း ချက်တော့ ချက်တာပဲ။ ကလေးဆိုတော့ အဆင်မပြေတာ၊ များတယ်။ ကို မျိုးကတော့ ဟင်းချက်ကောင်းပေမယ့် အတွဲအစပ်သိမ်စုံတည့်

၁၈၈ ၀ လေဒီဇော်

ဘူး။ ဆိုင်တွေမှာပဲ စားဖြစ်တာများတယ်။ ကြာလာတော့လည်း ရိုးတာပေါ့ကွာ”

“အဲဒါကြောင့် မေမေက ဟင်းတွေ ကိုယ်တိုင်ချက်ပေး လိုက်ပါတယ်ခင်ဗျ။ ဝက်သားလုံးကြော်ရယ်၊ ငါးခူကြော်နပ်ရယ်၊ ငရုတ်သီးကြော်ရယ်၊ ငရုတ်သီးကြော်က ဘာလချောင်ပုံစံမျိုး သိပ်မစပ်ဘဲ အရသာရှိတယ်တဲ့။ ပြီးတော့ မန်ကျည်းသီးကြော် ရယ်၊ မန်ကျည်းသီးကြော်က ငါးပိတွေ ပုစွန်ခြောက်တွေနဲ့ကြော် ထားတာပါ၊ မန်ကျည်းသီးအမှည့်ပါ။ ကျန်းမာရေးအတွက်လည်း ကောင်းတယ်။ ကြာကြာလည်း အထားခံတယ်တဲ့”

“ဟား... တကယ့်ဟင်းကောင်းတွေပဲ၊ မင်းအမေက စေ့စပ်သေချာတာပဲကွ။ ဒါကြောင့် သူ့လက်ရာတွေ နာမည်ကြီး တာ။ အရမ်းအနုစိတ်တယ်၊ တော်တော်စိတ်ရှည်တယ်၊ အချက် အပြုတ်လည်း ကျွမ်းတယ်ပေါ့”

“ကျွမ်းတယ်ခင်ဗျ၊ ဒါပေမဲ့ မချက်ဘူး။ အချိန်မပေးနိုင် ဘူး။ ခုမှ ကျွန်တော့်ကိစ္စမို့ စိတ်ပါလက်ပါလုပ်ပေးလိုက်တာပါ။ သူ့ခေါင်းထဲမှာ အချိန်ပြည့်ဒီဇိုင်းတွေပဲ ရှိနေတာ”

“ဒီလိုပဲကွ၊ Professional ဝါသနာတစ်ခု ရှိနေတဲ့သူ တွေက မီးဖိုချောင်အလုပ်ကို လှည့်ကြည့်ချင်ကြတာမဟုတ်ဘူး။ အိုခေ၊ ကျေးဇူးပဲကွာ... အားနာစရာကောင်းပေမယ့် စေတနာ နဲ့ အပင်ပန်းခံပြီး လုပ်ပေးလိုက်တာမို့ ကောင်းကောင်းစားပါ့မယ်

လို့ မင်းအမေကို ပြောပေး၊ ကျေးဇူးတင်တဲ့အကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာပြောနေော်။ ကဲ၊ မလေး... ဘယ်ရောက်သွားပြီ လဲ။ မလေးရေ၊ ဒီပစ္စည်းတွေ လာယူဟေ့”

“ဟုတ်ကဲ့၊ လာပါပြီ၊ ကော်ဖီလည်း ရပါပြီရှင့်”

ကောင်မလေးက စားသောက်ဖွယ်ရာတွေ လာချပေး ပြီး လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေကို သယ်သွားတော့သည်။

“ကဲ၊ ကော်ဖီသောက်ပါ သန့်စင်ညှိသွေ။ လွတ်လွတ် လပ်လပ်နေပြီး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲပြော။ ဦး၊ လူငယ်တွေကို နား လည်ပေးတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ”

“ဒါနဲ့ မင်းက အိမ်ထောင်ရေးကို စောစောစီးစီးဆုံးဖြတ် ပြီးပြီလား”

“ကျွန်တော့်ချစ်သူက ငွေသားဖြစ်နေလို့ ဆုံးဖြတ်ရတာ ပါ။ ငွေသားမှမဟုတ်ရင် ဒီထိ စိတ်ကူးချင်မှကူးမှာပါ။ ဟို၊ ခု ချက်ချင်းကြီးလည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ဦး။ နှစ်ယောက်လုံး ကျောင်း ပြီးမှပါ။ အသိအမှတ်ပြုပေးပါ၊ ဦး”

“အေးလေ၊ သမီးရဲ့ချစ်သူအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုလို့ လည်း အခု ကော်ဖီအတူတူသောက်နေပြီပဲ”

“ဟုတ်၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဦး... ကျွန်တော်အသိ အမှတ်ပြုစေချင်တာက ချစ်သူထက်ပိုတဲ့ သမက်တစ်ယောက်လို

မျိုးပါ။ စေ့စပ်တာမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ်”

“အင်း... စဉ်းစားရမှာပေါ့ကွာ၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်က ဂျီဒီယိုနဲ့ ဂျူးလီးယက်လို လုပ်မယ့်အစားထဲကဆိုတော့ မတတ် သာတဲ့အဆုံး ဒီလိုပဲ သွားကြည့်ရမှာပေါ့”

“မေမေကတော့ အပြည့်အဝသဘောတူပါတယ်။ မိန်း ကလေးရှင်ရဲ့ဆန္ဒအတိုင်း တောင်းဆိုသမျှအားလုံး တတ်နိုင်သမျှ ပုံအောပြီး လိုက်လျောသွားပါမယ်တဲ့”

“အေး၊ အဲဒီလိုသဘောထားရှိတဲ့အတွက်လည်း ဦးက မင်းအမေကို ကျေးဇူးထပ်ပြီး တင်ပါတယ်ကွာ။ ဒါပေမဲ့ ဦးက အဲဒါတွေ သိပ်စိတ်ဝင်စားတာမဟုတ်ဘူးကွာ။ ဦးစိတ်ဝင်စားတာ က ဒီအရွယ်လေးနဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကို အရမ်းစိတ်ထက်သန်နေ တဲ့မင်းကိုပဲ... မဟုတ်သေးဘူးထင်တယ်”

“ဟို... ကျွန်တော်နဲ့ငွေသားက အဲလောက်ထိ ချစ်နေ ကြတာဆိုတော့ ဦးအဖြစ်တင်ရင်လည်း ခံရမှာပါ”

“ဘယ်လောက်ပဲ ချမ်းသာချမ်းသာ၊ အိမ်ထောင်ရေးဆို တာ ထင်သလောက် မလွယ်ဘူးနော် သန့်စင်ညိုသွေး။ ပြုသင့် ပြုထိုက်တဲ့အရွယ်ရောက်လို့ ပြုကြတဲ့သူတွေတောင် လွတ်လပ် ခွင့်တွေ့ အခွင့်အရေးတွေ ဆုံးရှုံးတဲ့ဒဏ်ကို ခံစားရတာရှိတယ်။ ညှိနှိုင်းလို့မရတဲ့ပြဿနာတွေကို ရင်ဆိုင်ရတဲ့အခါတွေလည်း ရှိ တယ်။ အသက်ငယ်သေးတော့ ပိုဆိုးတယ်ကွာ။ အဲဒီဒဏ်တွေ

ကို မခံနိုင်မှာလည်း ဆိုးတယ်။ စိတ်အပြောင်းအလဲတွေလည်း အများကြီးဖြစ်လာနိုင်တယ်”

“ငွေသားနဲ့ကျွန်တော်က ဦးစိုးရိမ်ရမယ့်အိမ်ထောင်ရေး ထဲမှာ မပါနိုင်ပါဘူး။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အပြန်အလှန် အကျိုးပြုမယ့်သူတွေပါ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ညှိနှိုင်းလို့ မရတဲ့စိတ်ဓာတ်တွေလည်း ရှိကြပါတယ်။ နားလည်မှုတွေလည်း အပြည့်အဝရှိကြပါတယ်။ ဘာတွေပဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ်တော့မှ စိတ် အပြောင်းလဲဘဲ ကတိသစ္စာရှိရှိချစ်မယ့်သူတွေပါ”

“... ”

“ဒီအချိန်မှာမို့လို့ ဒီစကားမျိုးပြောတယ်လို့တော့ မထင် နဲ့ ဦး။ ကောင်းကောင်းနေပြီး လုပ်ရပ်နဲ့သက်သေပြသွားမှာ ဦးစောင့်ကြည့်ရင် သိပါလိမ့်မယ်။ ငွေသားကိုမေးမယ်ဆိုရင် လည်း တိုက်ထားစရာမလိုဘဲ ကျွန်တော်ပြောသလိုတွေ ပြန်ပြော နိုင်လိမ့်မယ်၊ ဦး”

“မင်းစကားပြောတဲ့အထဲမှာ ငွေသားနုစယ်ဆိုတဲ့ နာ ညီမပါရင် ကောင်းလိမ့်မယ်”

“ဗျာ!... ”

ညိုသွေးသည် စကားအကောင်း ပြောနေရင်းမှ ရုတ် တစ်ရက်ပြောင်းလဲသွားသော ဦးဂျင်မိလေသံကြောင့် ရင်ထဲ ထိတ် သန့်သွားမိသည်။

“ဟို၊ ဒါ... ဒါကတော့ ဦးရာ၊ ကျွန်တော့်ရင်ထဲထဲ
ဇာတ်လိုက်မင်းသမီးက ငွေသားဖြစ်နေတော့ ဒီနာမည်မှမပါရ
ဒီဘက်ကားပိုင်းက ဖြစ်ပါ့မလားဗျာ”

“ဘာဖြစ်လို့မဖြစ်ရမှာလဲ၊ မင်းလက်ထပ်မယ့်သူဟာ
သားနုစပယ် ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ၊ တခြားတစ်ယောက်
ဖြစ်ချင်လည်းဖြစ်နိုင်တာပဲ”

“ဒီလိုတော့မပြောပါနဲ့ ဦးရာ၊ ငွေသားမှ ငွေသားပေါ့”

“ထားဖို့တော့ကွာ၊ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ဦးပြောနေတာ
မင်းရဲ့အိမ်ထောင်စာအကြောင်း မဟုတ်ဘူး။ မင်းရဲ့အိမ်
ထောင်ရေးအယူအဆ”

ဒီတစ်ခါတော့ ညိုသွေး ရက်ရက်စက်စက်အံ့သြသွား
ပြီး ဦးကျင်မိ၏မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်လိုက်မိလေ၏။

သူ တအံ့တသြစိုက်ကြည့်နေပုံကို ဦးကျင်မိကလည်း
လည်စိုက်ကြည့်နေရာမှ နှုတ်ခမ်းတွေ ပြုံးယောင်သန်းလာ
မို့ ညိုသွေးသည် ဆဌမအာရုံအရ နားလည်သဘောပေါက်သွား
တော့သည်။

“အာ... ပေါက်ပြီ ဦး၊ ပေါက်ပြီ။ ဦးဘာကိုဆိုလိုတာ”

ဆိုတာ ကျွန်တော် နားလည်ပြီ”

“အေး၊ အဲဒါကြောင့် ခုစပယ်နာမည်ကို မထည့်နဲ့။ ဦး
ဖြစ်ယောက်လည်း ဘော်ဒါကဏ္ဍအနေနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်
ပြောတာမကောင်းဘူးလား”

“ကောင်းတာပေါ့ ဦးရာ၊ ဦးက ထင်ထားတာထက် ပို
နိုက်တယ်”

“ဒါပေါ့ကွ၊ မင်းအသက်ငယ်ပါသေးတယ်ချာတိတ်ရာ။
ဒီလို အိမ်ထောင်ရေးကိုစိတ်ကူးရတယ်လို့။ ဒီတိုင်းနေရတာ
အလောက်လွတ်လပ်လဲ။ ဘယ်လောက်ပျော်စရာကောင်းလဲ။
အိမ်ထောင်ရေးကို လျော့မတွက်နဲ့နော်။ ဒီအချိန်မှာ ဘယ်လောက်
ချစ်ချစ်၊ ညားပြီးတော့လည်း ဘယ်လောက်ပဲချစ်ချစ်၊ လင်းသား
ဖြစ်ယောက်ဖြစ်လာပြီဆိုရင် တာဝန်တွေက များမှန်းမသိ များ
တာ။ ဇယားတွေက ရှုပ်မှန်းမသိ ရှုပ်လာတတ်တာကွ”

“သိတော့သိတယ်ဗျာ၊ သိပေမယ့်လည်း ချစ်တဲ့သူနဲ့
အတူတူနေချင်တော့ ဒါတွေကို ရင်ဆိုင်ရမှာပေါ့ဗျာ။ မေမေက
လည်း အချိန်ပြည့် စိုးရိမ်ပူပန်မှုတွေရော၊ ဆုံးမသွန်သင်မှုတွေ
အလုပ်နေရတာမို့လို့ ကျွန်တော်နားလည်ပါတယ်”

“အဲဒီအိမ်ထောင်သည်တစ်ယောက်ရဲ့အဖော်တွေကို ခံနိုင်
ထား”

“ဦးကလည်း ကိုယ်လုပ်ချင်လွန်းလို့ လုပ်ခဲ့တဲ့အလုပ်”

ပဲဗျာ၊ ခံနိုင်ရမှာပေါ့။ တချို့ မိဘသွန်သင်ဆုံးမမှုလည်း မရှိဘူးဘာမှလည်းကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုမရှိဘူး... အဲဒီလိုလူတွေတောင် အချစ်ရဲ့မျက်နှာနဲ့ပဲ ဒီလိုပဲခံနိုင်ရည်ရှိသွားကြတာပဲ”

“သူ့အသိုင်းအဝိုင်း၊ သူ့မိသားစု၊ သူ့မိဘဆိုတာတွေကိုလည်း ပတ်သက်ရတော့မှာ။ ဒီကြားထဲ မိန်းမမျက်နှာနဲ့ပတ်သက်ပြီး မကင်းရာမကင်းကြောင်း တာဝန်ယူရမယ့်အပိုင်းတွေတွေ ရှိချင်ရှိလာမယ်။ ဦးဆောင်ရမယ့်ကဏ္ဍလေးတွေ ရှိချင်ရှိလာမယ်။ အဲဒါတွေရော မင်းထည့်မတွက်ဘူးလား။ ဘယ်လိုဖြေရှင်းမလဲ”

“ထည့်မတွက်လို့ရမလား ဦးရဲ့။ အဲဒီကဏ္ဍတွေကို ဝတ္တရားသိတတ်မှုနဲ့ လူသားဆန်ဆန်ဖြေရှင်းသွားရမှာပေါ့။ အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ပြီဆိုကတည်းက သူ့အသိုင်းအဝိုင်းဟာ ကိုယ့်အသိုင်းအဝိုင်းပဲ၊ သူ့မိသားစုဟာ ကိုယ့်မိသားစုပဲ၊ သူ့မိဘဟာ ကိုယ့်မိဘပဲ။ ဒီလိုစိတ်ဓာတ်မျိုးမှ မထားနိုင်ရင် ဘယ်လူပီသလဲ။ ဘာလို့အိမ်ထောင်ပြုနေတော့မှာလဲ”

“...”

“ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ရှိတယ် ဦး၊ လူတစ်ယောက်တစ်ယောက် မတူသလိုပဲ။ တချို့လူမပီသတဲ့ ယောက်ျားတွေလည်း ရှိပါတယ်။ လွယ်လွယ်အိမ်ထောင်ပြီး မိန်းမအပေါ်လည်း ဘာတာဝန်မှမယူ၊ သူ့ရဲဘော်ကလည်း ကြောင်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်

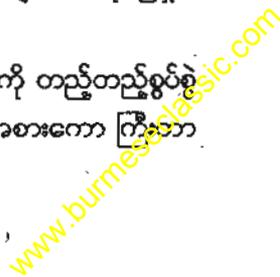
ခေါင်းရှောင်... အဲဒီလိုအတ္ထုကြီးတဲ့ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တဲ့ ယောက်ျားတွေလည်း ရှိတယ်။ ကျွန်တော့်မေမေကတော့ အဲဒီလို လူဆန်တဲ့လူသားမျိုးမဖြစ်အောင် မွေးမြူခဲ့တာပါ။ လူရည် နှုန်အရည်အချင်းနဲ့ပေါ့”

“အောင်မာ!မင်းက တော်တော်စကားတတ်တဲ့ ကောင်မလေး။ မင်းအမေကို မမြင်ဖူးပေမယ့် မင်းကိုယ်လုပ်ပျိုးထောင်ခဲ့သလဲဆိုတာ အခုလိုစကားပြောကြည့်ရုံနဲ့ သိပါတယ်ကွာ။ ဦးဆုံးပဲ”

ဦးရှင်မိရဲ့စကားက သူ့ကိုအားတက်စေသည်။ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နှင့်ပြောရဲဆိုရဲသည့်စိတ်ကို တွန်းအားပေးသည်။ ပြောရင်းပြောရင်းနှင့် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နှင့်စကားထိုင်ပြောနေသလိုမျိုး ပြောလို့ကောင်းလာပါသည်။

“ဒါနဲ့ အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ပတ်သက်လို့ အရေးကြီးတာတွေ ရှိသေးတယ်ကွာ။ မရခင်က ဘယ်လောက်ပဲအပြောကောင်းကောင်း၊ ကတိတွေ ဘယ်လောက်ပဲပေးပေး၊ အတူနေရတဲ့အခါ တူတော့ ဖျောက်မရတဲ့ဒီလိုတာ ပေါ်လာတာပဲ။ အဆိုးဆုံးက အအိပ်တဏှာ၊ အစားတဏှာပဲကွာ။ အဲဒါမျိုးကျ ဘယ်လိုဖြေရှင်းမလဲ”

“ဟာ... ဦးကလည်း ကျွန်တော့်ကို တည့်တည့်စွပ်စွပ်ထိုက်သလိုပဲ။ ကျွန်တော်က အအိပ်ကော အစားကော ကြီးဘာ

ခင်ဗျ”

“ဟာ... ပြဿနာပဲ”

“ဒါမျိုးကျတော့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းရိုဖို့လိုတယ် ဦးနုဟန်မဆောင်ရဘူး။ နဂိုကတည်းက အအိပ်တဏှာကြီးတာကို မိန်းမမသိအောင် ထိန်းချုပ်နေဖို့မလိုဘူး။ နဂိုကတည်းက အစားတဏှာကြီးတာကို မိန်းမမသိအောင် ကွယ်ဝှက်နေဖို့မလိုဘူး။ လင်မယားဆိုတာ ကျောခိုင်းရင် သူစိမ်းဆိုပေမယ့် ပေါင်းနေသမျှတော့ အပွင့်လင်းဆုံးလူသားတွေပဲဗျ”

“...”

“ဒီတော့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းကိုပြောရမှာ။ မိန်းမ၊ ငါတော့ ဆာပြီကွာဆိုပြီး ဆာတဲ့အချိန် ဆွဲလိုက်ရမှာပဲ။ အိပ်ချင်ရင်လည်း ငါတော့ အိပ်ချင်ပြီကွာဆိုပြီး အိပ်ပစ်လိုက်ရမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ ပိုက်ဆံကောင်းကောင်းရှာနိုင်ဖို့တော့ လိုတယ်။ ဒါမှ အချိန်မရွေးဖိမ်ကောင်းကောင်းယူလို့ရမှာပေါ့။ အရှာမကောင်းဘဲနဲ့ ဖိမ်ကောင်းနေရင်တော့ မေခလားရဲ့ ‘မပြောချင်လို့ကြည့်နေတာကြာပြီ’ ဖြစ်သွားမှာ”

“ဟား... ဟား... ဟား... မှန်လိုက်လေကွာ။ မင်းပြောတာ တံကယ်သဘာဝကျတယ်။ အကယ်၍ကွာ၊ အိမ်မှာ ဟင်းတွေဘာတွေမကောင်းရင် မဆာသလိုလိုလုပ်ပြီး မိန်းမမသိအောင် အပြင်ထွက်စားမှာလား”

“မစားဘူးလို့တော့ မလိမ်ဘူး၊ စားမှာဗျ။ ဒါပေမဲ့ တစ်တိုက်ကောင်းမဆန်ဘူး၊ မိန်းမပါ ခေါ်ထုတ်ပြီး သွားစားမှာ”

“ရတဲ့ပိုက်ဆံကျတော့ရော အကုန်အပ်မှာလား။ ဘတ်ဇွ ထားဦးမှာလား”

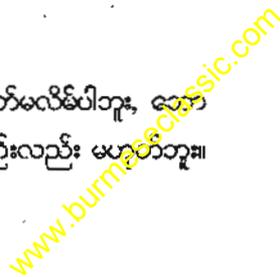
“ဘတ်ဇွတော့ ထားဦးမှဖြစ်မယ်ထင်တယ်နော် ဦး။ အင်း၊ တကယ်တမ်းကျ အဲလိုလုပ်ဖို့ မလိုပါဘူးဗျာ... အကုန်အပ်လိုက်မှာပေါ့။ လိုအပ်တဲ့အခါကျမှ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပြီး တောင်းသုံးမယ်။ ချစ်လို့ယူထားတာပဲ၊ မပေးဘဲ နေမလားဗျာ”

“ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်က အသောက်အစားနဲ့ လောင်းကစားဆိုတာ မငြိဘူးမပြောနိုင်ဘူး။ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ငြိထားမှာပဲ။ အဲဒါ မင်းဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“အပျော်ရဲ့နောက်မှာ အပျက်ဆိုတာရှိတယ်ဗျ။ အဲဒါမျိုးကျ ကျွန်တော်က လွန်လွန်ကျွံကျွံမလုပ်ပါဘူး။ အခုတော့ ထုံးဝအသောက်အစားမရှိဘူး။ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ရိုလာခွဲရင် မလွဲနေရှောင်သာတဲ့ပွဲမျိုးမှာပဲ ဖြစ်ချင်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အဲဒါမျိုးကျ မိန်းမနဲ့ပါ ညှိလို့ရမှာပါ။ သူကလည်း ချစ်လို့ယူထားတာပဲ၊ ခွင့်လွှတ်မှာပါခင်ဗျ”

“...”

“လောင်းကစားကတော့ ကျွန်တော်မလိမ်ပါဘူး၊ ဘော်ထုံးပွဲ နည်းနည်းဆော့တယ်။ အမြဲတမ်းချည်းလည်း မဟုတ်ဘူး။

ပွဲကောင်းတဲ့အခါ စိတ်အရမ်းပါလာတဲ့အခါမျိုးမှာပါ။ အဲဒါကလည်း မိန်းမနဲ့ညှိရင် ရပါတယ်။ ဘယ်အလုပ်မဆို အလွန်အမင်းမဖြစ်ရင် ညှိလို့ရတာပါပဲ။ မဇ္ဈိမပဋိပဒါပေါ့ဗျာ။ နိုင်တဲ့အခါတော့ မိန်းမကို သူကြိုက်တတ်တာလေးတွေ ဝယ်ပေးလိုက်ရပေါ့။ ရှုံးတဲ့အခါကျတော့လည်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပြီး တောင်းမှာပေါ့။ ဒါလည်း မပေးဘဲနေမလား ဦးရာ။ ချစ်လို့ယူထားတာပဲ”

“လင်မယားဆိုတာ အမြဲတမ်း အချိန်ပြည့်ချစ်မနေကြဘူးကွ။ ရန်ဖြစ်တဲ့အခါတွေလည်းရှိတယ်။ ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေးဘူး။ တစ်ခါတလေ မိဘမောင်နှမနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဖြစ်တတ်တယ်။ တစ်ခါတလေ ဘာမှမဟုတ်ဘဲ အငြင်းပွားပြီး စကားနိုင်လှရင်ကနေ ထပြစ်တတ်တယ်ကွ”

“အတတ်နိုင်ဆုံးကတော့ အလျှော့ပေးတာကောင်းစရာပဲဗျ။ မိန်းမနဲ့ပြိုင်ပြီး ရန်ဖြစ်တာတို့ တွက်ကပ်တာတို့ လုံးဝမသင့်ဘူး။ မိသားစုဖြစ်သွားပြီဆိုကတည်းက သူ့မိဘဆွေမျိုးအဖွဲ့နဲ့ပတ်သက်ပြီး သည်းခံရမှာပဲ။ အငြင်းပွားတာတွေ စကားနိုင်တာတွေ ဖြစ်လာရင်လည်း သည်းခံနိုင်သမျှ သည်းခံရမှာပဲဗျ။
“...”

“မိန်းမချစ်ဆေးထဲမှာ ပါတယ် ဦးရာ ‘အငြင်းပွားရင် မိန်းမကို အနိုင်ပေးပါ။ အကြိမ်တိုင်းဖြစ်ပါစေ’ တဲ့။ ဒါပေမဲ့ သည်း

...တဲ့ကြားက ကန်းတက်လာရင်တော့ ကျွန်တော်က နားရင်း...
...ခွက်သုံးချက် ရိုက်ပစ်လိုက်မှာပဲ”

“ဟာ၊ လက်ပါလို့ကောင်းမလားကွ”

“ဟာ၊ ဦးကလည်း လူပဲဗျာ။ အမြဲတမ်းချည်း သည်းခံနိုင်မလားဗျ။ တစ်ခါတလေလည်း မှတ်လောက်သားလောက်...
...လုပ်ပေးရမှာပေါ့။ ပြီးမှ ပြန်ချော့၊ ယောက္ခမကိုလည်း...
...ကင်းပန်၊ ခွင့်လွှတ်ပေးပါ။ နောက် ဒါမျိုးမဖြစ်စေရပါဘူး ဘာ...
...ပေါ့ဗျာ”

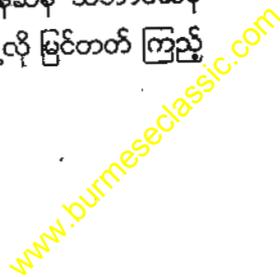
“ဟား... ဟား... ဟား... ဟုတ်တယ်၊ မင်းပြောတာမှန်တယ်”

“ဟို... ဦးက လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပြောဆိုလို့ ပြောတာနော်”

“အေးပါကွာ၊ မင်းတော်ပါတယ်၊ ဦးတောင် မင်းအရွယ်...
...နဲ့က မင်းလိုစိတ်ကူးမျိုး ရှိခဲ့တာမဟုတ်ဘူး”

“ဒါက မေမေတော်လို့ ဦးရဲ့ မေမေက အနေအထိုင်...
...လောက်ပဲ ခေတ်ဆန်ဆန်၊ လုပ်ရပ်တို့ အတွေးအခေါ်အယူ...
...ထက်ကို မြန်မာ့စိတ်ရင်းနှဲ့ပဲ မြေကြီးဆန်ဆန် သဘာဝဆန်...
...ဆန် ဆုံးဖြတ်တာ။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း သူ့လို မြင်တတ် ကြည့်...
...အောင် ပျိုးထောင်ပေးခဲ့တာပါ”

“ဪ”

“မေမေမှာ တစ်ခုထူးခြားတာ ရှိသေးတယ် ဦးရဲ့၊ အလိုပြောရမလဲ၊ Sympathy ပေါ့၊ တစ်ဖက်သားအပေါ်ကို ချစ်ချင်းစာတဲ့စိတ်၊ ကြင်နာတတ်တဲ့စိတ် အရမ်းဖြစ်တာ။ ကျွန်တော်ကိစ္စကိုလည်း ကောင်မလေးဘက်ကနေပြီး ကိုယ်ချင်းစာစိတ်ဆုံးဖြတ်ပေးတာ ဦးရဲ့။ သူ အိမ်ထောင်ကျကံကောင်းခဲ့သမျှ ချွေးမလေးကိုလည်း အိမ်ထောင်ကျကံကောင်းစေချင်တယ်။ ဘာတွေပဲဖြစ်ဖြစ် ချွေးမလေးဘက်ကပဲ ရပ်တည်မှာပါတဲ့”

“အင်း၊ မင်းအမေက တော်တော်စိတ်ကောင်းရှိတာ စိတ်သဘောထားကလည်းကောင်း၊ အိမ်ထောင်ကျလည်း ကောင်းရဲ့သားနဲ့ စောစောစီးစီး အိမ်ထောင်ဘက် သေဆုံးခဲ့တော့ ဦးစိတ်မကောင်းဘူးကွာ။ ကိုယ့်ဘဝကိုလည်း အောင်အောင်ကြိုးစားရင်း သားကိုလည်း တစ်ဖက်က အောင်မြင်အောင် ပြုစုပျိုးထောင်ရတာ တော်တော်ပင်ပန်းမှာပဲကွ”

“ဦးလည်း ဒီလိုပဲမဟုတ်ဘူးလား၊ မိသားစုချင်း တွေတာပဲဗျ”

“တူပေမယ့် မိန်းမတွေ တစ်ယောက်တည်း ရှိနေရတာ ပိုပင်ပန်းတာပေါ့”

“ကျွန်တော်လည်း အဲဒါကိုတွေ့မိရင် စိတ်မကောင်းမိတယ်။ အိမ်ထောင်ကျကံကောင်းရဲ့သားနဲ့ ကံတရားက ဘာလို့များ . . . စောစောစီးစီးခွဲပစ်ရက်တာလဲလို့။ မေမေနဲ့ဖေဖေ

အရမ်းချစ်ခဲ့ကြတာတဲ့ ဦးရဲ့။ ချစ်တာချင်းအတူတူမှာ မေမေအချစ်တ ပိုထူးဆန်းတယ်။ ဖေဖေသွားတဲ့နောက်ကို ရှုပ်ဖျက်ပြီး လိုက်ချောင်းတာတဲ့။ ဘာရည်ရွယ်ချက်မှမရှိဘဲနဲ့ အဲဒီလို ရဲဒိုးလိုက်ချင်တဲ့စိတ်က အလိုလိုပေါ်လာတာတဲ့”

“ထူးထူးဆန်းဆန်းပဲကွ။ မင်းအဖေ တစ်ခါမှမသိဘူးလား”

“မသိအောင် ချောင်းတာ ဦးရဲ့၊ အမှန်အကန်တွေရော ဖိမ်ညာတာတွေရော တွေ့ခဲ့ပေမယ့် မေမေက လုံးဝပြန်မပြောခဲ့ဘူးတဲ့။ ဖေဖေ သေသာသွားရော၊ မေမေရဲ့ရဲဒိုးအချစ်ကို သိသွားရှာဘူး”

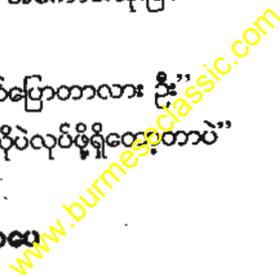
“အင်း၊ မင်းအမေရဲ့အချစ်က တော်တော်အံ့ဩစရာကောင်းတာပဲ။ ဒါနဲ့ မင်းအဖေက ဘယ်လိုဆုံးသွားတာလဲ”

“ဦးနောက်သွေးကြော ပြတ်တာတဲ့”

“ဪ၊ စိတ်မကောင်းဘူးကွာ၊ ဒါပေမဲ့ သမီးအတွက်တော့ ဒီလိုစိတ်သဘောထားကောင်းတဲ့သားအဖိ ဒီလိုအချစ်ကြီးတဲ့သားအဖိနဲ့တွေ့တာ ကံကောင်းတယ်လို့ပြောရမှာပဲ။ အေးကွာ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဦးတို့လူကြီးချင်း တွေ့ပြီး အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ဝိုင်းစီစဉ်ကြတာပေါ့”

“ဟာ! တကယ် . . . တကယ်ပြောတာလား ဦး”

“အေးလေ၊ နောက်ဆုံး ဒီလိုပဲလုပ်ဖို့ရှိတော့တာပဲ”

ညိုသွေးသည် ချက်ချင်းပင် စကားမပြန်နိုင်အောင် ဝမ်းသာပီတိတွေ လှိုက်တက်လာသည်။ တကယ်တမ်းတွေကြည့်တော့ ထင်သံလောက်စိုးရိမ်စရာမရှိခဲ့ပါ။ စကားများများပြောကြည့်ရုံနဲ့တင် တစ်ယောက်ရင်တွင်းကို တစ်ယောက် ထိုးဖောက်ခြင်း နိုင်ခဲ့ကြပြီ။ အခွင့်အရေးတွေရော၊ ကံကောင်းခြင်းတွေရော မြန်မြန်ဆန်ဆန်ကြီးရခဲ့တာမို့ အံ့သြမှုနှင့်အတူ ဘာပြောရမှန်းမသိအောင် ပျော်ရွှင်နေတော့သည်။

“ဝမ်းသာလိုက်တာ ဦးရာ၊ ကျွန်တော် ဝမ်းသာလွန်းတို့ ဘာပြောရမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး။ မေမေသိရင် အရမ်းရွှင်မှာ။ မေမေကလည်း လူကြီးချင်းတွေပြီး စေ့စပ်ထားတာမျိုး လုပ်ချင်နေတာပါ။ ဟို၊ ဒါဆိုရင် မေမေနဲ့တွေ့ဖို့စီစဉ်ပေးပါလား ဦး”

“အင်း... ဒီည စဉ်းစားကြည့်ပြီး ရက်ချိန်းပေးမယ်။ ဒါနဲ့ မင်းအမေ ကျန်းမာရေးကောင်းလား။ သူ ဘာတွေကြိုက်တတ်လဲ”

“ကျန်းမာရေးကောင်းပါတယ်ခင်ဗျ မနှစ်ကတော့ နှလုံးတုန် ရင်ခုန်တာမျိုး ဖြစ်သေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခု လေ့ကျင့်ခန်း မှန်မှန်လုပ်လိုက်လို့ မဖြစ်တော့ပါဘူး။ သူ့ဘာတွေကြိုက်တတ်သလဲဆိုတော့ အစားအသောက်ပတ်သက်ရင် မရွေးဘူးဗျ။ ကျွန်တော့်လိုပဲ ကောင်းတာမှန်သမျှ ကြိုက်တာပဲ”

“ဒါ မှန်တာပေါ့။ ကိုယ်ကြိုက်တာ ကိုယ်စား၊ ပြီးရင်

သူ့ကျင့်ခန်းမှန်မှန်လုပ်၊ ဒါဆို ကျန်းမာရေးက အိုကေပဲ။ ဦးတို့ ဆည်း ဒီလိုပဲ... သူ Golf တွေဘာတွေ မရိုက်ဘူးလား။ အမျိုးသမီးတွေ အသက်လေးဆယ်ကျော်လာရင် Golf ရိုက်သင့်တယ်။ လွှာတစ်ခု ဝင်တယ်၊ တန်းတစ်ခု ရှိတယ်၊ အမျိုးသမီးတိုင်း ဆော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့ကွာ”

“ပြောတော့ပြောကြည့်သေးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မေမေက အချိန်မပေးနိုင်ဘူး။ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်တာတောင် အိမ်မှာ စက်တွေဝယ်ပြီး အချိန်လု လုပ်ရတာ ဦးရ်”

“ပန်းကြိုက်တတ်လားကွ၊ ဘာပန်းတွေ ကြိုက်လဲ”

“မေမေအကြိုက်ဆုံးက နှင်းသီပါ၊ ကံကော်နဲ့စပယ်ကို ဆည်း ကြိုက်တယ်”

“သီချင်းတို့ ရုပ်ရှင်တို့ရော ကြိုက်တတ်လား။ ဘယ်လို အမျိုးအစားတွေ ကြိုက်လဲ၊ ဘယ်မင်းသားတွေကို ကြိုက်လဲ”

“အကောင်းကြိုက်တဲ့သူဆိုတော့ မမှန်ဘူးဗျ။ ဖိလင်ဆာတာကို ကြိုက်တယ်ပဲ ပြောရမှာပဲ။ အင်္ဂလိပ်သီချင်းတွေနဲ့ နွားလက်သံကို နားထောင်တာ များတယ်။ ဒီခိုင်းဆွဲနေရင် ဆည်း Yanni ကိုဖွင့်ထားတတ်တယ်။ နိုင်ငံခြားအဆိုတော်တွေ ဆိုတာတော့ Celine Dion နဲ့ Beyonce ကိုကြိုက်တယ်တဲ့။ မြန်မာ အဆိုတော်ထဲမှာဆိုရင် ချိုပြုံးနဲ့ စိုးစန္ဒာထွန်းကိုကြိုက်တယ်တဲ့။ ဆတ်ပေါ်ဘက်မှာတော့ L ဆိုင်းဖီတဲ့”

“ဪ”

“ဇာတ်လမ်းကျတော့ သူကြိုက်တဲ့ ဟယ်ရီဆင်နိုင်း ကနူးရိပ်တို့ ဘရက်ပစ်တို့ပါတဲ့ကားတွေကို တစ်ခါတလေကြည့်တယ်ဗျ။ အခု နောက်ပိုင်းတော့ ကိုရီးယားကားတွေ ကြည့်တယ်။ မကြည့်လို့လည်း မရဘူး ဦးရ။ အိမ်မှာ အန်တီဆွေ ကိုရီးယားမတွေလိုနေပြီး ကိုရီးယားကားတွေကိုပဲ အပြည့်နေထိုင်မေမေလည်း အလိုလိုကြည့်ဖြစ်သွားရော”

“ဒါ မှန်တာပေါ့ကွ။ ကိုရီးယားကားတွေမှမကြည့်ဘယ်ခေတ်မီမလဲ။ မြန်မာကားတွေရော ကြည့်လား”

“အဲဒါပြောချင်တာဗျ။ ဦးကြားရင် အံ့ဩသွားမလား။ မေမေက မြန်မာကားဆိုရင် ကျော်ဟိန်းမှမဟုတ်ရင် ဆော့ရင် ကျော်ဟိန်း ရုပ်ရှင်မရိုက်တော့ကတည်းက မြန်မာကားတွေကြည့်ကိုမကြည့်တော့ဘူး”

“ဟာ... ကျော်ဟိန်းခရေဖီပေါ့။ အထူးအဆန်းပဲ”

“ကျော်ဟိန်းမှ ကျော်ဟိန်း... ကျော်ဟိန်းဘယ်လောက်ကြိုက်သလဲဆိုရင် ကျွန်တော့်ဆီခေါ်တဲ့ ring tone သံကိုတော့ ကျော်ဟိန်းရဲ့ ‘သီချင်းဆို၍ ကျေးဇူးဆပ်ပါမည်’ ဆိုတဲ့သီချင်းထည့်ပေးထားတာခင်ဗျ”

“ဒါဆို ကျော်ဟိန်းဇာတ်ကားတွေ လက်ဆောင်ပေးဖူးပဲ။ ဦးလည်း ကြိုက်တယ်ကွ။ မြန်မာပြည်မှာ နှစ်ယောက်”

“ဆွဲပုဂ္ဂိုလ်မို့လို့ သူ့ဇာတ်လမ်းတွေဆို လမ်းလှမ်းမိသမျှ စုဆောင်းထားတာ။ ဒါနဲ့ Skin care တွေရော သုံးသလား”

“ဟား... အဲဒါတော့ စုံနေတာပဲဗျာ။ ဘာတွေမှန်းလဲမသိဘူး။ အန်တီဆွေနဲ့နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး သုံးနေတာ။ မိတ်ဆွေတို့နဲ့တစ်ခါတလေကတော့ Revlon ကိုပဲ စွဲစွဲမြဲမြဲသုံးတယ်ခင်ဗျ”

“အေး, ဒီလိုမေးရတာကလည်း တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက်ကြိုက်လေးတွေ သိထားတော့ လက်ဆောင်ပေးတဲ့အခါ အဆင်ပြေတာပေါ့ကွာ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦး။ ဒီလိုအသေးစိတ်ကအစ ဂရုစိုက်ပေးတာ ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်။ မေမေ့ကို သေချာပြောပြပေးဖို့မယ်ခင်ဗျာ”

ထိုအချိန်မှာ မောင်းထုတ်ခံထားရသောငွေသားက...

“ဖေဖေရေ, မလာသေးဘူးလား။ စားချိန်လွန်တော့မယ်။ ညိုသွေးလည်း ဆာနေတော့မယ် ဖေဖေရဲ့။ သမီးပြင်ပြီး”

ဆိုပြီး သွက်သွက်လက်လက်ရောက်လာလေသည်။

“သန့်စင်ညိုသွေးကို ကျွေးချင်တာနဲ့ ဖအေကို အရင်ကတော့မို့လား”

“ဖေဖေကလည်း အတူတူပဲဟာ။ ဆာနေမှာစိုးလို့ပါ။ ငါ့အဖေ့မှ တစ်ခါထပ်ပြောကြပေါ့။ အစကတော့ တွေ့ပေးဖို့ ပူဆာ”

လိုက်ရတာ၊ အသေအလဲပဲ။ ခုကျတော့ စကားတွေ ပြောလို့
မဆုံးနိုင်တော့ဘူးမှလား”

“အေးကွာ၊ ပထမတော့ သမက်နဲ့ယောက္ခမလို ငြိမ်
နေရင်းကနေ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ဘော်ဒါကဏ္ဍလိုဖြစ်သွားတော့
စကားတွေက ဖြတ်မရတော့ဘူး။ ကဲ၊ စားရအောင် ချာတီထီ”

အဲဒီလိုနှင့် ညှိသွေးတို့ ထမင်းအတူတူစားဖြစ်ကြသည်။
စားပြီး သုံးယောက်သား စကားနည်းနည်းပါးပါးပြောဖြစ်ကြသေး
သည်။ ပြောပြီး အိမ်ပြန်ဖို့ပြင်တော့ သားအဖနှစ်ယောက် ကား
နားထို လိုက်ပို့ပေး၏။ ကားပေါ်မတက်ခင်မှာ ဦးဂျင်မီက ညှိသွေး
ပခုံးကိုလှမ်းဖက်ပြီး...

“မင်းအမေကိုပြောလိုက်၊ စိတ်မပူပါနဲ့၊ အားလုံးအဆင်
ပြေအောင် စီစဉ်မယ်လို့”

ဟု မှာဖြစ်အောင် ထပ်မှာပါသေးသည်။

“ဟုတ်၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဦး၊ ဦးကိုလည်း မတွေ့
ခင်ကထက် ပိုပြီးလေးစားမိပါတယ်... ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့
ကျွန်တော့စိတ်ထဲမှာ ထင်နေတာတွေအားလုံး တစ်လွဲစီဖြစ်ခဲ့ရ
လို့ပါ။ ကျွန်တော် လမ်းမှာတွေးလာတာက ငါ့သမီးအပေါ် ဘယ်
လောက်သစ္စာရှိနိုင်မလဲ? ဘယ်လိုစိတ်ချမ်းသာအောင် ထားမှာ
လဲ? မင်္ဂလာပွဲကို ဘယ်လိုစီစဉ်ပေးမှာလဲ? ဒါမျိုးတွေပဲ မေးလို့
မယ် ထင်ခဲ့တာ”

“...”

“တကယ်တွေ့လိုက်ရတော့ အဲဒါမျိုးတွေ လုံးဝမဟုတ်
ဘဲ တံကယ့်လက်တွေ့ကျကျ သဘာဝဆန်တဲ့မေးခွန်းတွေကိုပဲ
မေးခဲ့တာမို့လို့ ပိုပြီးလေးစားမိတာပါ”

သူပြန်ပြောလိုက်သည့်စကားကိုတော့ ဦးဂျင်မီက နှုတ်
မင်းတင်းတင်းစေ့ပြီး ကျေနပ်မှုအပြည့်အဝရှိသော အပြုံးတစ်ခု
နှင့်သာ တုန်ပြန်ခဲ့ပါသည်။ နောက်ဆုံးတော့ ညှိသွေး၏ သမက်
နှင့်ယောက္ခမ တွေ့ဆုံပွဲက ကမောက်ကမ လုံးဝမရှိဘဲ တစ်ကြိမ်
ထစ်ခါတည်းနှင့် အောင်မြင်မှုရရှိခဲ့လေသည်။

အခန်း (၇)

ငွေသား အခန်းအပြင်ကို ထွက်လာတော့ ဖေဖေက
ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်လေသည်။

“သမီးက ဒီဝတ်စုံနဲ့ သွားတွေ့မလို့လား”

“အင်း... ညှိသွေးမေမေက သူကိုယ်တိုင် ချုပ်ပေး
ထားတာဆိုတော့ ဒီလိုဝတ်ထားတာကို သူလည်းမြင်ချင်မှာပဲလေး
ကောင်းဘူးလား ဖေဖေ”

“အိုခေ၊ ကောင်းတယ်၊ သမီးစိတ်ကူးမှန်တယ်။ မေညှိ
သွေးက သမီးနဲ့မတွေ့ခင်ကတည်းက သမီးကိုချစ်ပြီး သမီးဘက်
က ရပ်တည်ပေးနေတာဆိုတော့ သမီးတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ တွေ့ဆုံ
မှုကလည်း အောင်မြင်မှာပါ”

“ဒါပေါ့ ဖေဖေရဲ့၊ ဟို၊ ဖေဖေကို သမီးမေးရဦးတယ်။ ဖေဖေရော့၊ ညိုသွေးကိုတွေ့ကြည့်လိုက်တော့ ဘယ်လိုဖြစ်လဲဟင်။ သူ့ဆီက ဘာရလဲ”

“အင်းတာရလဲဆိုတော့ ဖေဖေလိုချင်တဲ့အဓိက Data လေးတွေ တော်တော်ရလိုက်တယ်။ ဒီကောင် မဆိုးဘူး၊ ဖေဖေတယ်။ သူ့ဆီမှာ မြေကြီးဆန်တဲ့ အတွေးအခေါ်တွေနဲ့ သဘာဝဆန်တဲ့လုပ်ရပ်တွေ တွေ့ရတယ်။ ဖေဖေတောင် သူ့အရွယ်တန်းက သူ့လိုအတွေးအခေါ်မျိုး၊ သူ့လိုအယူအဆမျိုး မရှိခဲ့ဘူး”

ငွေသားသည် ဖေဖေမျက်နှာကို စိုက်ကြည့်ပြီး ပြုံးလှိုက်မိတော့၏။

“သမီး ကံကောင်းမှာပါ။ လူရွေးမှန်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီ နှစ်တိတ်က ရိုးသားပွင့်လင်းမှုရှိတဲ့နေရာမှာလည်း တချို့ချာတိတ်တွေနဲ့မတူဘူး။ မိဘသွန်သင်ဆုံးမမှုကိုလည်း ကောင်းကောင်းလိုက်နာခဲ့တဲ့ကလေးကွ”

“ဟင်! ဖေဖေ အမှတ်တွေပေးချင်တော့လည်း ဖွတ်”

“ဒါပေါ့ကွာ၊ သမီးချစ်တော့လည်း သမက် ပစ်ထားတယ်။ ဘယ်ရတော့မလဲ။ ကဲ၊ အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီမို့လား။ ဖေဖေနဲ့ဦးမို့က ဒင်နာချိန်းထားတာရှိသေးတော့ သမီးက ဦးမျိုးရဲ့ကာလီယူသွားလိုက်”

“ဟတ်”

“အရမ်းနောက်မကျစေနဲ့နော်၊ ဒီကြားထဲ ဖုန်းဆက်

“စိတ်ချပါ ဖေဖေရဲ့၊ ကြာမယ်ဆိုရင်တောင် ဖေဖေနဲ့ ညိုသွေးစကားပြောသလောက်ပေါ့။ မိန်းမတွေ စကားလက်ဆုံချင်ရင် ပိုဆိုးတာကို”

သားအဖနစ်ယောက် စကားတပြောပြောနှင့် အောက်ဆင်သို့ ဆင်းလာရာ၊ ဧည့်ခန်းစားပွဲပေါ်မှာ ပါကင်အလွန်လှသော ဆော်ဆောင်ပစ္စည်းတချို့ တင်ထားတာကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။

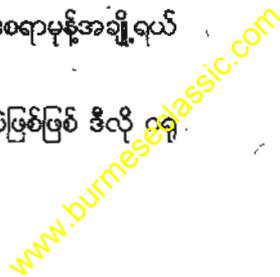
“ဟား... လက်ဆောင်ပါကင်တွေက ရှယ်ပဲ၊ ဖေဖေတို့ဆီတိုင် လုပ်တာလား”

“ဒါပေါ့”

“ဘာတွေလဲဟင်၊ သမီး မသိရဘူးလား။ Surprise”

“တွေတွေထူးထူးမဟုတ်ပါဘူး သမီးရယ်၊ သူ့အဖေ နောက်တတ်တာလေးတွေကိုမေးပြီး စီစဉ်ပေးလိုက်တာပါ။ ဇာတ်ကောင်တွေကို သီချင်းခွေတို့ လေးဆယ်ကျော်အရွယ်တွေနဲ့လိုက်ဆွဲ ဆံပင်ကက်တလောက်တို့ပေါ့ကွာ။ ပြီးတော့ ဖေဖေ မိလန်တို့က ဘာလဲဟင်၊ ဘာလဲဟင် Skin care ရယ်၊ စားစရာမှန်အချို့ရယ်။ ဖေဖေလည်း ဒါပဲစဉ်းစားရတယ်”

“ကောင်းပါတယ်ဖေဖေရဲ့... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီလို လူ”

တစ်စုံတစ်ခုနဲ့ လက်ဆောင်လေးတွေ အပြန်အလှန်ပေးတတ်တာ
လည်း မိသားစုချင်း နွေးနွေးထွေးထွေးရှိစေပါတယ်”

“နေဦး၊ တစ်ခုကျန်သေးတယ် သမီးရဲ့၊ ကောင်မလေး
ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်။ မလေး၊ ပန်းစည်းယူခဲ့တော့လေး
အစ်မ သွားတော့မယ်”

“ဟုတ်၊ လာပါပြီ၊ ဒီမှာ ပန်းစည်းပါရှင်”

“ဟယ်... ကြည့်စမ်း! လှလိုက်တာ၊ နင်းဆီဖြူလှ
အန်တီမေညိုသွေး ကြိုက်လောက်တယ်။ ဒါကျတော့ ဖေဖေ
စိတ်ကူးနဲ့ သမီးစိတ်ကူးနဲ့ တူသွားပြီ။ ဖေဖေလက်ဆောင်ထဲ
ပန်းစည်းသာမပါရင် သမီးက လမ်းမှာ ဝယ်သွားတော့မှာထင်
မယ်”

“ဖေဖေလည်း Florist တစ်ခုကို လှမ်းမှာလိုက်တာ
ကဲ၊ သွားရအောင်၊ ကောင်မလေး ပစ္စည်းတွေ ကားထဲထည့်
မယ်”

“ဟုတ်”

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ကားဆီလျှောက်လာခဲ့ကြ၏။ ဖေဖေ
က ညိုသွေးပြန်သွားပြီးကတည်းက တစ်ဖက်မိသားစုမှ ပေးလိုက်
သော လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေကိုကြည့်ပြီး တန်းဖိုးတထားနှင့် စစ်
သားမဆုံး ဖြစ်နေသလို...

ထိုမိသားစုအတွက် လက်ဆောင်ပစ္စည်းပေးဖို့ကိုလည်း
ချက်ချင်းပဲ စီစဉ်ခဲ့တာဖြစ်ပါသည်။ အချိန်ရရင် ရသလိုလည်း

နွားအား ဆုံးမကြဝါဒတွေ ခြေမှုလုပ်နေသေး၏။ အခုလည်း
အပေါ်တက်ခါနီးအထိ မှာတော်မူခန်းက မပြီးပြတ်ချင်သေး။
ထောင် ဦးမျိုး အလုပ်ရောက်နေလို့ တော်သေးသည်။ ဦးမျိုး
အချိန်က သူ့မှာကြားတာတွေကို နာခံဖို့အတွက် အချိန်တစ်နာရီ
အစီအစဉ်ပေးပြီး ပြင်ရပါလိမ့်မည်။

မလေးက ပစ္စည်းတွေ ကားထဲထည့်ပေးပြီး ငွေသားက
အတိအကျ တံခါးဖွင့်လိုက်စဉ် ‘သမီး... ခဏ’ ဟုခေါ်ပြန်လေသည်။
နွားက လှည့်ကြည့်လိုက်လျှင် ဖေဖေက ငွေသားရဲ့လက်မောင်း
အားနစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်ကာ...

“လူကြီးနဲ့ဆက်ဆံတဲ့အခါမှာ ရိုသေလေးစားမှုအပြည့်
ပြုပေးရန် သမီး၊ ဟန်ဆောင်တာတွေ အားနာတာတွေ မလုပ်
အောင်နဲ့ စိတ်ရင်းအတိုင်း ရိုးရိုးသားသား ဖွင့်ဖွင့်လင်းလင်းပဲ ဆက်
ဆံပါ။ ကြောက်ပြီး စကားထစ်နေတာတို့၊ မေ့နေတာတို့လည်း
မပြုစေနဲ့”

ဟု မှာဖြစ်အောင် ထပ်မှာပြန်သည်။

“သမီးသိပါတယ် ဖေဖေရဲ့”

“ဖေဖေကလည်း သမီးအကြောင်းကိုသိလို့ကို ဒီလိုမှာ
အရတာ။ သမီးက အစွဲအလန်းကြီးတဲ့ကလေး၊ အရမ်းအားနာ
အတ်တဲ့ကလေး၊ အရှက်အကြောက်ကြီးတတ်တဲ့ကလေး၊ စိတ်
အသာထားလည်း ဖြူစင်ကောင်းမြတ်တဲ့ကလေး... စိတ်ပေပဲ

သမီးက စကားလုံးဝမပြောတတ်ဘူး”

“ဖေဖေကလည်း”

“စကားဆိုတာ အဆင့်အတန်းရှိတဲ့စကားမျိုးရှိတယ်။ အရပ်စကားမျိုးရှိတယ်။ သူ့အလွှာနဲ့သူ တန်းဝင်အောင်ပြောတတ်ရတယ်။ ဘယ်လောက်ပဲ စိတ်နေစိတ်ထား ယုတ်ညံ့ညံ့၊ အပြောကောင်းလို့ နေရာကောင်းရနေတဲ့သူတွေ ရှိသလို ဘယ်လောက်ပဲ စိတ်ထားကောင်းကောင်း အပြောမကောင်းလို့ နေရာကောင်းမရတဲ့သူတွေ အများကြီး”

“စိတ်ချပါ ဖေဖေရယ်၊ ငွေသားနုစပယ်ဆိုတဲ့သမီးက မေမေမရှိခဲ့ပေမယ့် ဖေဖေရဲ့လမ်းညွှန်အုပ်ထိန်းမှုအောက်မှာ ရှင်သန်လာခဲ့ရတာဟာ မိဘရှိတဲ့ကလေးတွေထက်တောင် ပိုပြည့်စုံပါသေးတယ်။ စာရိတ္တဘယ်လောက်ကောင်းပြီး ဘယ်လောက်လိမ္မာတဲ့ကလေးလဲ”

“...”

“ဖေဖေကသာ သမီးကိုစကားမပြောတတ်ဘူး ထင်နေတာ။ တကယ်တမ်း အပြင်လောကကို မဖြစ်မနေတစ်ယောက်တည်းထွက်ပြီး ရင်ဆိုင်ရတော့မယ်ဆိုရင် သတ္တိက အလိုလိုထွက်လာပြီးသား ဖေဖေရဲ့။ ဘယ်လိုလူမျိုးကို ဘယ်လိုစကားပြောရမယ်ဆိုတာ သိပြီးသား။ အဆင့်အတန်းရှိတဲ့လူကို အဆင့်အတန်းရှိသလို ပြောရမှာပေါ့။ အရပ်အလုပ်လုပ်တဲ့သူကို အရပ်စကား

ပြောရမှာပေါ့”

“အင်း”

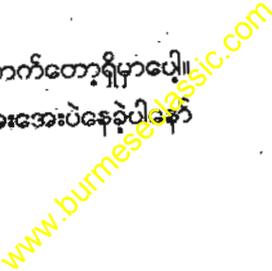
“သမီးမှာ ဘယ်သူမှမမြင်နိုင် မသိနိုင်တဲ့စိတ်စွမ်းအင်တစ်မျိုးရှိတယ် ဖေဖေရဲ့။ မွေးရာပါပဲ... လူတိုင်းမှာမရှိဘူး”

“သတိပေးဆုံးမမှုတွေ လုပ်မိတာတောင် မှားပြီထင်ပါနဲ့ကွာ၊ ကြီးကျယ်လိုက်တာ။ ပြောစမ်းပါဦး၊ ဘယ်လိုစိတ်စွမ်းအင်လဲ”

“ဟုတ်တယ် ဖေဖေ၊ ကြီးကျယ်တယ်။ သမီးတောင် အဲဒီစိတ်စွမ်းအင်ကို လိုက်ဖမ်းလို့မရဘူး။ သူပေါ်ချင်တဲ့အချိန်မှပေါ်လာတာ။ ဥပမာပြောရရင် သမီးအခက်အခဲဖြစ်နေတဲ့အချိန်မျိုးမှာပေါ့။ ဘယ်နေရာကို ဘယ်လိုဝင်ရမယ်၊ ဘယ်သူ့ကို ဘယ်ဆိုဆက်ဆံရမယ်၊ ဘယ်လိုလူမျိုးကို ဘယ်လိုစကားပြောရမယ်ဆိုတာ။ အဲဒီစိတ်စွမ်းအင်က တစ်နေရာကနေ သင်ပေးနေသလိုပဲ သူ့အလိုလိုကို အဆင်ပြေသွားရော”

“ဟား...ဟား...ဟား... ငါ့သမီးက အဋ္ဌာရသံဃာတွေရော ဆဋ္ဌမအာရုံတွေရော တော်တော်ပြည့်စုံနေတာကို”

“ဒါပေါ့၊ ဦးဂျင်မီရဲ့သမီးပဲ ဒီလောက်တော့ရှိမှာပေါ့။ ဒီကြောင့် ဖေဖေဘာမှစိတ်မပူပါနဲ့။ စိတ်အေးအေးပဲနေခဲ့ပါနော် သမီးကိုယုံပါ”

ငွေသားသည် ထိုစကားကိုပြောပြီး ဖေဖေရင်ခွင်ထဲထဲ
ခေါင်းတိုးဝင်၍ နှစ်သိမ့်လိုက်ပါသည်။ ဖေဖေကလည်း...

“ယုံပါတယ်သမီးရယ်၊ သမီးကံကောင်းပါစေ”

ဆိုပြီး ပြန်လည်ပွေဖက်၍ နှစ်သိမ့်ပေးလေ၏။

ညှိသွေးအိမ်ကိုရောက်တော့ ရှိသမျှမိသားစုကလေးနှင့်
ကြိုဆိုလိုက်ပုံက ထင်ထားတာထက်ပိုပြီး နွေးနွေးထွေးထွေး
လွန်းလှပါသည်။ ပထမဦးဆုံး ညှိသွေးက ကားနားထိ အပြေး
လာကြို၏။

“မေမေရေ၊ အန်တီဆွေ... ငွေသား ရောက်လာပြီ
ဟာ၊ ငွေသား မွေးနေ့ဝတ်စုံလေး ဝတ်လာတယ်”

“အင်း၊ ယောက္ခမကြီးကိုမြင်စေချင်လို့ ဖေဖေကလည်း
သဘောကျတယ်လေ”

“ဝါး! ယောက္ခမကြီးက တကယ်အံ့ဩစရာကောင်း
တာပဲ၊ သဘောကောင်းပုံက တို့မေမေတောင် လိုက်မိမှာမဟုတ်
ဘူး”

ညှိသွေးစကားအဆုံး ငွေသားကပြုံးပြီး လက်ဆောင်
ပစ္စည်းတွေကို ထုတ်လိုက်ပါသည်။

“ဘာတွေလဲ၊ လက်ဆောင်တွေလား၊ များလိုက်တာ”

“ဖေဖေပေါ့၊ ညှိသွေးပြန်ကတည်းက လက်ဆောင်
တွေ စဉ်းစားပြီး ထည့်ပေးလိုက်တာ”

“ဒီလောက်ထိ မလိုပါဘူး ငွေသားရယ်”

“ဖေဖေကလည်း ညှိသွေးမေမေလိုပဲလေ၊ သူ့ဆန္ဒကို
ဘယ်လိုတားလို့ရမှာလဲ”

စကားတစ်တွတ်တွတ်ပြောရင်း အိမ်ထဲရောက်လာချိန်မှာ
ဒေါ်မေညှိသွေးရယ်၊ ဒေါ်ခင်မိုးဆွေရယ်၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်
ရယ်က မတ်တပ်ရပ်လျက် ဆီးကြိုနေပါသည်။

“မေမေ၊ ဒါ ငွေသားနဲ့စပယ်ပါ၊ ငွေသား၊ ဒါက မေမေ
ဒေါ်မေညှိသွေး၊ ဒါက အန်တီဆွေ၊ ဒါကတော့ မေမေတို့ရဲ့လက်
ဆွဲတော် ဆူးမလိုခေါ်တယ်၊ ဒီမှာတွေ့လား မေမေ၊ ငွေသားက
မေမေမြင်စေချင်လို့ ဝတ်လာတာ”

“ဟုတ်ပါတယ် အန်တီ၊ အန်တီလက်ရာကြောင့် သမီး
ဦးလှသွားတယ်ဆိုတာ သိစေချင်လို့ပါ”

“ဟုတ်ပါတော်၊ ညှိလက်ရာက ရွေးမလေးနဲ့ ကွက်တီ
ပါလား”

“အင်း၊ ဒီဝတ်စုံလေးနဲ့ တကယ်ပဲလိုက်ဖက်ပါတယ်။
တို့ဦးနှောက်အစားခံပြီး ရွေးလိုက်ရတာ တကယ်အကျိုးရှိသွား
တယ်။ သမီးက အရမ်းကိုလှတာပဲ၊ စပယ်ပန်းလေးတစ်ပွင့်လို
ဖြူစင်ပြီး နုနေတာ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အန်တီ၊ အန်တီက ပိုပြီးလှတာ
ပါ။ ဒါ ဖေဖေပေးလိုက်တာပါ... အန်တီအလှနဲ့လိုက်ဖက်မယ့်

လက်ဆောင်”

ငွေသားက ပန်းစည်းကို ရိုရိုသေသေလှမ်းပေးလိုက်ပါသည်။ ညိုသွေးကလည်း လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေကို စားပွဲပေါ်စီစီရိုရိုတင်၏။

“အိုး... ကြည့်စမ်း! လှလိုက်တဲ့ နှင်းဆီဖြူတွေ၊ တို့အကြိုက်ပဲ။ သမီးဖေဖေကို Thank you ပါလို့၊ သမီးကိုတော့ Thank you very much ပေါ့နော်။ ခုလိုလာတွေ့ပေးတာကိုလည်း ဝမ်းသာပါတယ်”

“သမီးလည်း ဒီလိုပါပဲ အရမ်းပျော်ပါတယ်။ သမီးက အန်တီကို ညိုသွေးဖုန်းထဲမှာသာ မြင်ဖူးတာပါ။ အန်တီဆွေ့ကိုတော့ မဂ္ဂဇင်းတွေ ဂျာနယ်တွေထဲမှာ ခဏခဏမြင်ဖူးပါတယ်။ နှစ်ယောက်စလုံး အရမ်းကိုလှပါတယ်။ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကလည်း ဒီနိုင်နာတွေရယ်လို့ မပြောရဘူး၊ အရမ်းကိုဖက်ရှင်ကျပါတယ်။ သမီးနဲ့တွဲသွားရင် ယောက္ခမလို့မထင်ဘဲ ညီအစ်မလို့ပဲ ထင်ကြမှာပါ”

“ဘုရားရေး!... ညို၊ ကြည့်စမ်း... ရှင့်ချွေးမ အပြောကောင်းလိုက်တာ။ ဒါ ဂျင်မီသင်ပေးတာလား၊ ညိုသွေး သင်ပေးတာလား”

“ဟာ... အန်တီဆွေ့ကလည်း ငွေသားက ကလေးမှမဟုတ်တာ၊ ဘယ်သူက သင်ပေးရမှာလဲ”

“ဟုတ်သားပဲ၊ မဆွေ့ကလည်း သမီးက အရှိကိုအရှိအတိုင်းမြင်ပြီး သူခံစားရသလို ပြောတာပဲဟာ။ ညိုတို့ကလည်း သူ့မြင်တဲ့အတိုင်း အမြဲတမ်းလှနေတာကို၊ မဟုတ်ဘူးလား သားဇယ်”

“ဟား... ဟား... ဟား... အိုခေ၊ အိုခေ၊ မေမေပြောတာ မှန်တယ်”

“အင်း၊ ဒါတော့ ဟုတ်တယ်။ အန်တီဆွေ့တို့ နှစ်ဆယ်ကျော် သုံးဆယ်အရွယ်တုန်းက သက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာကို ထုံပမ်းနေရတာနဲ့ ပဲပေးချိန်မရခဲ့ဘူး။ အခုနာမည်တစ်လုံးရလာမှ ပဲပေးရတာ။ အန်တီဆွေ့တို့ သူငယ်ချင်းတချို့ဆို မြေးတွေဆောင် ရနေပြီ”

“အန်တီဆွေ့ပြောတာလည်း မှန်တာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ပဲပေးနေတဲ့အရွယ်တုန်းက အချိန်မရလို့ မပေးခဲ့ရတာ ထားပါတော့။ အခုအချိန်ရလို့ ပဲတွေလည်း အပြတ်ကျွေးရော၊ စားမယ့်လူက နေ့တော့ဘူး။ အရွယ်လွန်နေပြီ၊ အဲဒါဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“ကြည့်စမ်း!... ဒီကောင်လေး ပေါက်ကရ”

“ဟား... ဟား... ဟား”

“ဟုတ်ပြီ၊ ဘာတွေလျှောက်ပြောနေမှန်းမသိဘူး။ မအေနဲ့ အဒေါ်ကိုများ သူငယ်ချင်းမှတ်နေသလား။ ကဲ၊ ထိုင်ပါသမီးဇယ်”

အားလုံးရယ်ပြီး ထိုင်လိုက်ကြတော့သည်။

“ဒါဆို မေမေတို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်စကားပြောကြတော့။ မိန်းမချင်းတွေပဲ ကောင်းတယ်၊ သား Online ဝေါ်ထာတက်လိုက်ဦးမယ်။ ဟိုအိမ်မှာလည်း ယောက်ျားချင်းပဲ စကားပြောလာတာ၊ ငွေသားက ရှောင်ပေးရတယ်လေ”

“အင်း... အဲဒါကောင်းတယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ သွား... မြန်မြန်ကြွ”

အန်တီဆွေက မောင်းထုတ်လိုက်တော့ ညိုသွေး ဖျတ်ခနဲလှည့်ထွက်သွားတော့သည်။ ငွေသားလိုပင် အတွယ်တစ်နေရာရောက်မှ ပြုံးစိစိနှင့် Peace လုပ်ပြလေ၏။

“တကယ်တော့ သမီးက အန်တီကို ညိုသွေးလိုပဲ ဖေမေလို့ခေါ်ချင်တာပါ။ ညိုသွေးကလည်း အခုကတည်းက ခေါ်စေချင်ပုံရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စေ့စပ်ပွဲတောင် မလုပ်ရသေးဘူးဆိုတော့ သမီးလည်း မဝံ့မရဲဖြစ်သလို အန်တီလည်း အနေရခက်မှာစိုးလို့ပါ”

“အို၊ ရပါတယ်သမီးရယ်၊ ဘယ်လိုပဲခေါ်ခေါ်ပါ။ သမီးစိတ်ထဲမှာ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ရှိဖို့ပဲ လိုတာပါ။ ဟုတ်တာပေါ့၊ ချက်ချင်းကြီးဆိုတော့ ခေါ်ရမှာ မဝံ့မရဲဖြစ်နေမှာပေါ့။ ဒီလိုပဲ တဖြည်းဖြည်းခေါ်ရင်းနဲ့ ခေါ်လို့ကောင်းသွားမှာပါ”

“ဒါနဲ့ သမီးကရှာ တို့ရဲ့ညိုသွေးကို ဘာဖြစ်လို့ ညို

သွေး၊ ညိုသွေးလို့ခေါ်နေတာလဲ။ နားထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးဖြစ်နေသလိုပဲ”

“ဟို... အဲဒါက ဒီလိုပါ အန်တီဆွေ၊ သမီးက သန့်စင်ညိုသွေးဆိုတဲ့နာမည်ကို ကြိုက်လို့ပါ။ ညိုသွေးလို့ အဖျားဆွတ်ခေါ်ရတာလည်း ခေါ်လို့ကောင်းတယ်ထင်မိလို့ပါ”

“အို! ဘယ်လောက်ပဲ ခေါ်လို့ကောင်းကောင်းကွယ်၊ သမီးရည်းစားဖြစ်ပြီးလို့ မကြာခင်မှာပဲ လက်ထပ်တော့မယ့်ဟာ၊ တစ်မျိုးတစ်မည်ပြောင်းခေါ်မှပေါ့”

“ဒါဆို သမီးဘယ်လိုခေါ်ရမလဲ”

“ဟင်၊ ကိုယ့်ရည်းစား ကိုယ်မေးပါလား၊ ကျွန်က သင်ပေးနေရဦးမှာလား”

“အို... အန်တီဆွေပဲ တစ်ခုပြောင်းခေါ်ဆို၊ ညိုသွေးက ဘာမှမပြောပါဘူး၊ သမီးကြိုက်သလိုခေါ်တဲ့”

“ကောင်းပြီ၊ အန်တီဆွေ ခေါ်ခိုင်းသလို ခေါ်မယ်ဆိုရင် အခုအချိန်မှာ ‘အိုပါး’ လို့ခေါ်၊ လက်ထပ်ပြီးရင် ‘ရောင်ပိုး’ လို့ခေါ်”

“မဆွေရယ်... ကလေးကို ဘာတွေလျှောက်ပြောနေမှန်းမသိတော့ဘူး”

“ရပါတယ် အန်တီရဲ့၊ အန်တီဆွေက ပျော်တတ်လို့ပဲဟာ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လက်ထပ်ပြီးရင် အန်တီတို့စိတ်ကြိုက် ညို

သွေးကို တစ်မျိုးပြောင်းခေါ်ပါမယ်။ ခုတော့ အိုပါးပေါ့၊ နောက်မှ ရောင်ပိုး”

“ဟား...ဟား...ဟား... သမီးက ဖော်လိုအလိုက်လည်း ကောင်းသားပဲ။ ဒီလိုမှပေါ့၊ ဒါမှ သဘာဝကျမှာလေ”

ပျော်ပျော်နေတတ်သော၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းရှိလှသော ဖက်လှဲတကင်းရှိလှသောမိသားစုမို့ ငွေသားသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုတွေ ကျေနပ်မှုတွေ အပြည့်အဝရှိလာကာ အပြောအဆို အနေအထိုင်ပါ ခက်ခဲမှုမရှိတော့ဘဲ သက်တောင့်သက်သာ ဖြစ်သွားခဲ့ပါသည်။

“သမီးကို ဒီလိုနားလည်ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်။ ဒါတွေက ဖေဖေ လက်ဆောင်ပေးလိုက်တာတွေပါ။ မေမေမရှိလို့ အန်တီလို အသေးစိတ်မလုပ်ပေးနိုင်စေမယ့် ဖေဖေပေးတာလေးတွေကလည်း အန်တီအတွက် အသုံးဝင်ပါလိမ့်မယ်”

“ဒီလောက်ကြီးလုပ်လာဖို့ မလိုပါဘူးသမီးရယ်။ ဒီတိုင်းပေါ့ပေါ့ပါးပါး လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပဲ လာတွေ့လိုက်ရင် ပြီးတာပဲ။ အားနာစရာကောင်းအောင်။ ဒါပေမဲ့ စေတနာနဲ့ပေးလိုက်တာမို့လို့ ကောင်းကောင်းသုံးပါမယ်လို့ ဦးဂျင်မီကိုပြောပေး။ ကျေးဇူးလည်း အထူးတင်ပါတယ်လို့ သေသေချာချာပြောနော်။ သူ့ခရေ... ဒီပစ္စည်းတွေ လာသိမ်းပေး”

“ဟုတ်၊ လာပါပြီ အန်တီညို။ ဖျော်ရည်လည်း ရပါပြီ” အိမ်ဖော်မလေးက လိမ္မော်ရည်တွေ လာချပေးပြီး လက်

ဆောင်ပစ္စည်းတွေကို ယူသွားတော့၏။ အန်တီဆွေကလည်း

“ကဲ၊ ဖျော်ရည်သောက်ပါဦး သမီး လိမ္မော်လက်ဖျော်ပေး။ ပြီးတော့ ချွေးမနဲ့ယောက္ခမ စကားအေးအေးဆေးဆေးပြောကြ။ အန်တီဆွေ အလုပ်တန်းလန်းလေးရှိနေလို့ သွားလိုက်ဦးမယ်”

ဟုပြောပြီး ထလေသည်။

အန်တီဆွေ ထွက်သွားတော့ ငွေသားနှင့် ဒေါ်မေညို သွေးသာ မျက်နှာချင်းဆိုင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။ အဲဒီတော့မှ ဒေါ်မေညိုသွေးက ငွေသားမျက်နှာကို သေသေချာချာစိုက်ကြည့်ပြီး နှုတ်ခမ်းတင်းတင်းစေ့လျက် ပြုံးပြလေ၏။

“အမှန်တော့ အန်တီနဲ့သမီး ဒီလိုတွေ့တယ်ဆိုတာက တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ရင်းနှီးမှုတွေ ပိုမြန်လာအောင်၊ နွေးထွေးမှုတွေလည်း ပိုရှိလာအောင် ရည်ရွယ်တဲ့သဘောပါပဲ။ တခြားအထွေအထူးကိစ္စမှမရှိတာ။ တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက် အကြောင်းသိဆတ်သိတွေ ဖြစ်သွားကြပြီပဲ”

“...”

“သမီးဖေဖေနဲ့ သားနဲ့လည်း တွေ့ပြီလားပြီပဲလေ။ သမီးကို ဘက်က ကံကောင်းခြင်းတွေရော အခွင့်အရေးတွေရော သမီးကို အပြည့်အဝ ပေးလိုက်ပြီဆိုတော့ အန်တီ တွေတွေထူးထူး ငြောစရာ မရှိဘူးကွယ်။ သားကလည်း သမီးရဲ့ဆန္ဒနဲ့ သမီးရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို မကြာခဏပြောနေတာဆိုတော့ အန်တီမှာ သမီးကို မမြင်ရဘဲနဲ့ သမီးအကြောင်းကို အားလုံးသိပြီးနေပြီလေ”

“ဟုတ်၊ သမီးလည်း အဲဒီလိုပါပဲ။ ညှိသွေးက အန်တီအကြောင်းကို မကြာခဏပြောခဲ့တာပါ။ ခုလိုမြင်လိုက်ရတော့ ပိုပြီးလေးစားမိပါတယ်”

“အိုး!... ချွေးမနဲ့ယောက်ျား အပြန်အလှန်မြှောက်သလို တော့ ဖြစ်နေပါဦးမယ်ကွယ်။ တို့ချွေးမလေးကရော ဘာထူးလို့ တုန်း။ ခုလို မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့လိုက်ရတော့ သားပြောတာ ထက်တောင် ပိုပြည့်စုံပါသေးတယ်။ တို့သား လူချွေးမုန်တယ်။ သမီးက ရည်းစား တစ်ပါးမှမထားခဲ့ဖူးဘူးဆို။ သားကျမှ တစ်ယောက်ဆို တစ်ယောက် ပိတောက်ဆို ပိတောက်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဇာတ်လမ်း စ, လာတဲ့သူတွေ ရှိခဲ့ပေမယ့် သမီးကကို လုံးဝစိတ်မဝင်စားခဲ့တာပါ။ ညှိသွေးနဲ့ကျမှ နှလုံးသားက သူ့အလိုလိုလှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်လာခဲ့တာ။ သမီးစိတ်ကူးထားတဲ့ ချစ်သူကောင်းတစ်ယောက်ရဲ့ပုံစံတွေကိုလည်း

သွေးဆီက အပြည့်အဝရခဲ့ပါတယ် အန်တီ။ ပြီးတော့ သမီးအချစ်က ဘယ်သူနဲ့မှမတူဘူး။ အစွဲအလန်းကလည်း အရမ်းပြစ်ပါတယ်။ တစ်ယောက်ဆိုတစ်ယောက် ဘယ်တော့မှမပြောင်းနိုင်တဲ့အချစ်မျိုးပါ”

ငွေသားစကားဆုံးတော့ ဒေါ်မေညှိသွေးက ငွေသားရဲ့ စိတ်လုံးတွေကို စိုက်ကြည့်နေတာမို့ ငွေသား မဝံ့မရဲလိုလို မလုံမလဲလိုလို ဖြစ်သွားပါသည်။ ဒေါ်မေညှိသွေး၏မျက်ဝန်းတွေက ညှိသွေးနဲ့ ခံစားသက်ဝင်မှုတစ်ချို့ လွှမ်းခြုံနေသည်ဟုထင်မိပါသည်။

“ဟဲ့... ဒီအချိန်မှာမို့လို့ ဒီစကားမျိုးပြောတာမဟုတ်ဘူး အန်တီ။ သမီးစိတ်ကကို အဲဒီလိုမျိုးပါ။ အတူနေပါများအရင် အန်တီ သိလာမှာပါ”

“ယုံပါတယ် သမီးရယ်၊ အန်တီကိုယ်တိုင်လည်း အစွဲအလန်းကြီးတဲ့သူ၊ ခံစားထိခိုက်လွယ်တဲ့သူ ဖြစ်ခဲ့တာပါ။ အန်တီ သမီးက ဘယ်လိုဖြစ်ပြီးတော့များ လာတူနေပါလိမ့်။ အံ့ဩစရာ တဲကယ်တော့ အဲဒီလိုစိတ်မျိုးရှိတာ မကောင်းဘူးသမီးက တစ်ခုခုဖြစ်လာရင် ပုံလဲတော့တာ။ နှလုံးသားက မခံနိုင်ဘူး။ သမီးကလည်း သမီးကံကောင်းပါတယ်၊ ညှိသွေးက တို့သားမို့လို့ ပြောလေဟုတ်ပါဘူး”

“...”

“အဖက်ဖက်က ပြည့်စုံတဲ့ကလေးပါ။ အန်တီကလည်း

သေသေချာချာဆုံးမထားပါတယ်။ သမီး စိတ်ချမ်းသာမှု အပြည့်အဝရမှာပါကွယ်။ တွေ့ဆုံပုံလေးကလည်း တကယ်ထူးဆန်းတာပဲ”

“သမီးကလည်း ညှိသွေးကို အပြည့်အဝယုံပါတယ်အန်တီ။ ‘သားလိမ္မာဟာ လင်ကောင်းတစ်ယောက်မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုပေမယ့် ညှိသွေးက အဲဒီလိုလူမျိုးမဟုတ်ပါဘူး။ အရမ်းပျော်တယ်”

“ဒါနဲ့ သမီးက သားကို ဘယ်သူကမှ သဘောမတူတာဆိုရင် ခိုးပြေးမယ်လို့ ပြောဖူးတယ်ဆို”

“ဟို... အဲဒါက ညှိသွေးကို ဘယ်လောက်ချစ်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း သက်သေပြတဲ့သဘောပါ။ ဘယ်သူ သဘောမတူတာ ဘယ်သူတွေ ဘယ်လောက်ပဲ တားတား၊ ညှိသွေးဘာသာကပဲ ရပ်တည်မယ့်အကြောင်း၊ အများနဲ့တစ်ယောက် လဲရဲတဲ့အကြောင်းကို ပြောပြတာမျိုးပါ အန်တီ။ သမီးမှာ အဲဒီသတ္တိမျိုးရှိပါတယ်”

“...”

“ဒါပေမဲ့ တကယ်တမ်းကျတော့ ညှိသွေးက အဲဒီလိုအဖြစ်မခံပါဘူး။ သူ့ကိုယ်တိုင်က အချစ်အတွက် အသက်တောင်စွန့်မယ့်လူစားမျိုးပါ။ သမီးကို အရမ်းတန်ဖိုးထားလွန်းပါတယ်”

“အင်း... တကယ့်ကို အချစ်ကြီးကြတဲ့ကလေးတွေပဲ”

အိမ်ထောင်ပြုပြီးရင် သမီးဘာလုပ်မယ်စိတ်ကူးလဲ။ ဘယ်အထိထိုင်မယ် စိတ်ကူးလဲ”

“အိမ်ထောင်ပြုပြီးရင် ဘာလုပ်မလဲဆိုတော့ ဖေဖေရဲ့အုပ်ကိုင်လည်း ကူလုပ်မယ်။ အန်တီအလုပ်တွေကိုလည်း သင်ပြီး ကူလုပ်ပေးမယ်။ ပြီးတော့ ညှိသွေးရဲ့ဝေယျာဝစ္စကတော့ အိမ်ထောင်ပေါ့။ အဲဒါ နှစ်ယောက်လုံး စိတ်တူသဘောတူ ဆုံးဖြတ်တာပါ”

“...”

“နေထိုင်တာကလည်း နှစ်ယောက်တည်း ခွဲထွက်နေစိတ်ကူးမရှိပါဘူး အန်တီ။ အားလုံးသဘောတူနေပြီပဲ၊ ဖေဖေအိမ်မှာ နေလိုက်၊ မေမေဆီမှာ နေလိုက်ပေါ့။ အဲဒါကောင်းပါလိမ့်နော်”

“အင်း၊ ကောင်းပါတယ်။ နှစ်ဖက်လုံးက တစ်ဦးတည်းသာ သားသမီးတွေဆိုတော့ သမီးစီစဉ်ထားတာ သဘာဝကျပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒို့ထက်သဘာဝကျတာ ရှိသေးတယ်သမီးရဲ့။ နေရာမှာ ညှိသွေးကို တို့နဲ့မဆိုင်သလို ဖယ်ထားပြီး တို့ဘာသာတို့ သူယေချင်းတွေလို လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပြောရအောင်”

မထင်မှတ်ဘဲ ထွက်လာသောစကားကြောင့် ငွေသားသည် ဒေါ်မေညိုသွေးမျက်နှာကို တအံ့တဩစိုက်ကြည့်မိလေတော့သည်။ ငွေသားစိုက်ကြည့်နေပုံကို ဒေါ်မေညိုသွေးကလည်း

ပြန်လည်ပြီးကြည့်နေတာမို့ ငွေသားသည် ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်းဖြင့် ယောက်ျားအပေါ်ကို ရင်းနှီးမှုတွေ နားလည်မှုတွေ ပိုတိုးလာတော့၏။

“အာ၊ ဟုတ်တယ်၊ အန်တီ ဘယ်လိုသဘောထားမျိုး ပြောတာလဲဆိုတာ သမီးနားလည်ပြီ၊ မိန်းမချင်း အိမ်ထောင်ရေးအကြောင်း ပြောနေပြီဆိုတော့ သက်ဆိုင်သူယောက်ျားတွေကို ခဏမေ့ထားတာ ကောင်းတယ်။ ဒါဆို အန်တီပြောတဲ့ ဒီထက် သဘာဝကျတာ ရှိသေးတယ်ဆိုတာ ဘာလဲဟင်”

“ယောက်ျားတွေက ကိုယ့်ကို ပြန်ပြီးအားကိုးချင်တာ”

“သူတို့က ကိုယ့်ကိုအားကိုးမှာ”

“အင်း... အဲဒါကို တကယ်အိမ်ထောင်ကျဖူးတဲ့သူတွေ မှ သိတာ”

“ဟာ! အန်တီကလည်း ယောက်ျားနဲ့မိန်းမပဲ ယောက်ျားကိုပဲ အားကိုးရမှာပေါ့၊ မဖြစ်နိုင်တာ။ သမီးကတော့ အိမ်ထောင်ပြုပြီဆိုတာတည်းက ချစ်တာရော အားကိုးတာရော အတူတူပဲ”

“အဲဒါ ရှေးခေတ်က အယူအဆတွေ ကျန်ခဲ့ပြီ။ အခုခေတ်က အဲဒီလိုမဟုတ်တော့ဘူး။ အားကိုးမှုတွေ အကျိုးပြုမှုတွေကို အပြန်အလှန်လုပ်မဖြစ်မှာ။ တချို့ယောက်ျားတွေဆို ဘာမှမလုပ်ချင်ဘဲ မိန်းမတွေကိုပဲ အားကိုးချင်ကြတာ။ သူတို့အပေါ်ကိုတော့ ကိုယ်က ဘာမှမလုပ်ဘဲ အပြည့်အဝသွားပြီး အားမကိုး

တာနဲ့၊ ချစ်တုန်းခဏပဲ၊ နောက်တော့ ဒဏ်မခံနိုင်ဘဲ ပြဿနာ ချောင်ကြတာ”

“ဒါ... ဒါဆိုရင် ခုခေတ်က ကိုယ်ချမ်းသာမှ ကိုယ်ချစ်သူကို ယူလို့ရမှာပေါ့။ ကိုယ့်ချစ်သူကို ဘယ်လောက်ပဲချစ်ချစ် နှိုက်က ဆင်းရဲနေရင် ယူလို့မဖြစ်ဘူးပေါ့”

“ဒီလိုပဲ ပြောရတော့မှာပဲ သမီးရဲ့။ ယောက်ျားတိုင်းတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေ... ချားသောအားဖြင့်ပဲ။ သူတို့မှာ အမြဲတစ်ရှိတယ်”

“အမြှစ်စိတ်?”

“အမြှစ်စိတ်ဆိုတာ တခြားမဟုတ်ဘူး... မိန်းမတွေကို စစ်နည်းနည်းနဲ့ အားကိုးချစ်စိတ်ရှိကြတာကိုဆိုလိုတာ။ ဘယ်ဇာနည်ကလေးပဲ ချမ်းသာချမ်းသာ၊ ဘယ်လောက်ပဲ အားကိုးရ အားကိုးရ ဘယ်လောက်ပဲ ရှေ့ဆောင်လမ်းပြကောင်းကောင်း၊ အဲဒီစိတ်က မိန်းမအပေါ် တစ်ချိန်ချိန်မှာ ရှိလာတတ်တာပဲ”

“ဪ... သိပြီ သိပြီ အန်တီဆိုလိုတာက အိမ်ထောင်စည်ဘဝမှာ ဖြစ်တတ်တာလေးတွေ၊ ကိုယ့်ဘက်က သိထားရတာလေးတွေ၊ ကိုယ့်ဘက်က ပြင်ဆင်ထားရမှာလေးတွေကို သတိမထားမိတဲ့သဘောမှလား”

“ဒါပေါ့... ကိုယ့်အပေါ်ကို ဘယ်လောက်ကြီးပဲ ချစ်တဲ့ယောက်ျား ဖြစ်ပါစေသမီးရယ်၊ ကိုယ် ဘယ်လောက်ပဲ အား

ကိုးရတဲ့ယောက်ျားပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်လောက်ပဲ အရှာအဖွေထော
တဲ့ယောက်ျားပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်သူက တစ်သက်လုံး ညားခါ
လို တစ်ချစ်တည်းချစ်နေနိုင်မှာလဲ။ ပထမတော့ ဘာမှလုပ်
မလိုဘူးဆိုပြီး အလိုလိုက်ထားပေမယ့် ကြာလာတော့ ကို
လိုအပ်ချက်ကလေးတွေကို သူတို့မြင်လာရော”

“...”

“အဲဒီမှာပဲ သူတို့ ကိုယ့်အပေါ်ကို အားကိုးချင်တဲ့
က စ,လာတာ။ ဥပမာ ထမင်းဟင်း မချက်တတ်ရင်တော့
မိန်းမ စားတော့စားတတ်တယ်၊ အချက်အပြုတ်တော့ မတတ်
လို့မြင်လာမယ်။ အိမ်မှုကိစ္စပဲလုပ်နေမယ်ဆိုရင်တောင် ဒီ
ငွေဝင်အောင်တော့ မရှာတတ်ဘူးလို့မြင်လာမယ်”

“အိုး!... မှန်လိုက်တာ အန်တီရယ်၊ အန်တီပြော
သဘာဝကျတယ်။ ဟုတ်တယ်၊ တစ်သက်လုံးပေါင်းရမယ့်
ကြီး၊ ဘယ်သူက ညားခါစကလို တစ်ချစ်တည်းချစ်နေနိုင်မှာ
လဲ။”

“ဒါပေမဲ့ အန်တီပြောနေတာ ယောက်ျားတိုင်းကို မ
ဘူးနော်။ အဲဒီထဲမှာ သန့်စင်ညိုသွေး ပါချင်လည်းပါမယ်၊
ချင်လည်း မပါဘူး။ ဖြစ်တတ်တဲ့သဘောလေးတွေကိုပြော
တာပဲ။”

“သမီးနားလည်ပါတယ် အန်တီရဲ့၊ ဒါဆို သူတို့
ကို အဲလိုမမြင်အောင် ကိုယ့်ဘက်က ဆွေဖဲလုပ်ထားဖို့ထော
မယ်ထင်တယ်နော် အန်တီ”

“ဒါပေါ့... အချက်အပြုတ်တတ်ပြီး သူ့ရှေ့မှာ မချက်
တတ်ချင်ယောင်ဆောင်နေတော့ကော မကောင်းဘူးလား။ သူ
မသိအောင် တစ်ဖက်တစ်လမ်းကနေ စီးပွားရေးတစ်ခုခု လုပ်ထား
ရင်ကော မကောင်းဘူးလား။ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ့်မှာ ဝါသနာတစ်
ခု ရှိနေရင်ကော အဲဒီဝါသနာကို အောင်မြင်အောင် ကြိုးစားပြ
ရင် မကောင်းဘူးလား”

“...”

“ဘာမှမလုပ်တတ်ရင်တောင် အနည်းဆုံးတော့ အပြော
ကောင်းစို့ လိုတယ်သမီးရယ်။ သူ့ရဲ့အလုပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့
ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လူမှုရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘေးကနေ လို
သလို Guide လုပ်ပေးနိုင်ရင်ကော မကောင်းဘူးလား။ အဲဒီလို
ကိုယ်ပိုင်အစွမ်းအစတွေ ရှိထားမယ်ဆိုရင် သူတို့ငြိုငြင်လာတဲ့
အခါမှာ အဲဒီအစွမ်းအစကို ချပြလို့ရတာပေါ့။ ဒါမှ ကိုယ်ကလည်း
သူတို့ကို လုံးဝအားကိုးနေတာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိသွားမှာပေါ့”

ဒေါ်မေညိုသွေးရဲ့စကားတွေက ငွေသားကို အားတက်
စေပါသည်။ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နှင့် ပြောရဲဆိုရဲသည့်စိတ်ကို တွန်း
အားပေးလာပါသည်။ သူပြောသလိုပင် ပြောရင်းပြောရင်းနှင့် သူ
ငယ်ချင်းတစ်ယောက်နှင့် စကားထိုင်ပြောနေရသလိုမျိုး ပြောလို့
ကောင်းလာပါသည်။

“အန်တီပြောတာ ဟုတ်တယ်၊ တကယ့်ကို သဘာဝကျ

လွန်းပါတယ်။ သမီးမေမေရှိခဲ့ရင်တောင် ဒီလိုမျိုးမှ သင်တန်း
မလား။ ဒါဆို သမီးလည်း ကိုယ်ပိုင်အစွမ်းအစတွေ ပြနိုင်အောင်
ကြိုးစားထားရတော့မယ်။ လက်မထပ်ခင် ညှိသွေးမသိအောင်
အချက်အပြုတ်သင်တန်း သွားတက်ထားလိုက်မယ်။ ပြီးတော့
ဖေဖေကိုပြောပြီး သမီးနာမည်နဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခု မတည်ထားလို့
မယ်။ မကောင်းဘူးလား အန်တီ”

“အိုး... ကောင်းတာပေါ့။ ဒါမှ သူတို့ ကိုယ့်ကို မနှိမ်
မှာ၊ မငြိုငြင်မှာလေ”

“အိုခေ၊ အဲဒါဆို ကိုယ့်ချစ်သူက ကိုယ့်ကို အားကိုးမယ်
ဆိုလည်း အားကိုးပါစေဆိုပြီး ကြည်ကြည်နူးနူး အားကိုးခံနိုင်
တဲ့အရည်အချင်းတွေလည်း ရှိသွားမယ်လေ”

“ဒါပေါ့”

“ဒီလိုမှမဟုတ်လည်း အန်တီရယ်၊ တိုက်ကွမ်ခို သွား
သင်ထားရင် မကောင်းဘူးလား။ ဒီထက်ကောင်းတဲ့ ကိုယ်ပိုင်
အစွမ်းအစရှိဦးမလား”

“ဟား... ဟား... ဟား... မှန်တယ် မှန်တယ်။ အဲ
ဒါ ပိုကောင်းတယ်။ သူတို့ ပြဿနာရာတဲ့အခါကျ အဲဒီပညာ ချ
ပြလိုက်တာ၊ အေးရော”

ဒေါ်မေညိုသွေးက ငွေသားအပြောကို သဘောကျသွား
ပြီး တဟားဟားနှင့် လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရယ်လေရာ ငွေသားပါ

အပျော်လွန်ပြီး လိုက်ရယ်လိုက်တာမို့ ဧည့်ခန်းထဲမှာ နှစ်ယောက်
ဆည်းနှင့် ရယ်သံတွေ စိညံသွားတော့သည်။ ထိုအချိန်မှာ...

“ဟော... ဘာတွေပြောပြီး ဒီလောက်ရယ်နေတာလဲ”
ဆိုပြီး ညှိသွေး သွက်သွက်လက်လက် ရောက်လာလေ
သည်။

“ရယ်စရာတွေပြောပြီး ရယ်နေကြတာပေါ့သားရယ်။
အထွေအထူးဘာပြောစရာရှိလို့လဲ။ ဒီတွေ့ဆုံပွဲက ချွေးမလေးနဲ့
အမေနဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီးရှိဖို့၊ နွေးနွေးထွေးထွေးဖြစ်ဖို့ မဟုတ်ဘူး
ဘား”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ အားလုံးအဆင်ပြေနေပြီဆိုတော့ ရယ်
စရာပဲပြောဖို့ ရှိတော့တာပေါ့။ ဒါကြောင့် ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်
သူငယ်ချင်းလိုပြောပြီး ရယ်နေကြတာ”

“ဪ... ချွေးမနဲ့ယောက်ျားမ ရင်းရင်းနှီးနှီး နွေးနွေးထွေး
ထွေးရှိမက၊ သူငယ်ချင်းတွေလိုပါ ဖြစ်သွားကြပြီပေါ့”

“ဒါပေါ့”

“ညှိသွေးပဲ ဒီလိုဖြစ်စေချင်တာမှလား”

“ဖြစ်စေချင်တာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲဗျာ။ ဒါကြောင့်
ပြောတာ၊ လူဆိုတာ တွေကြည့်မှကောင်းတာ။ မတွေ့ဘဲနဲ့ တစ်
ယောက်အကြောင်းတစ်ယောက် တစ်ဆင့်ပြောနေတာထက် စာ
ရင် အခုလိုတွေကြည့်လိုက်တော့ ပိုအဆင်မပြေသွားဘူးလား။

ဒါဆို ထမင်းစားရအောင် မေမေ၊ မဆာသေးဘူးလား၊ ငွေသား
လည်း ဆာနေတော့မယ်။ ဟိုမှာ ဆူးမနဲ့အန်တီတွေ ပြင်နေတာ
ရှယ်ပဲ”

“အိုး! . . . ဟုတ်ပါရဲ့၊ စကားပြောကောင်းနေလိုက်တာ
တို့ရဲ့ချွေးမလေး ဆာနေတော့မယ်။ လာ၊ သမီး၊ စားရအောင်

အဲဒီလိုနှင့် ငွေသားတို့ ညစာအတူ ဝိုင်းဖွဲ့စားကြတယ်
သည်။ စားချိန်ကျမှ ဖေဖေဆီမှ ဖုန်းဝင်လာလေ၏။ ငွေသား
ဖုန်းလေးယူပြီး ခွင့်တောင်းဖို့ပြင်တော့ ဒေါ်မေညိုသွေးက-

“မလိုအပ်ဘဲနဲ့ မထနဲ့ သမီး၊ ဒီဝိုင်းမှာပဲ လွတ်လွတ်
လပ်လပ် အေးဆေးပြောလို့ရတယ်”

ဟု အလိုက်သင့် ခွင့်ပေးလိုက်တာမို့ ငွေသား ဖုန်း
လိုက်တော့သည်။

“ဖေဖေ”

“ဟေး... တို့သမီး အဆင်ပြေရဲ့လား”

“အင်း”

“ခမ်းခမက်က တို့သမီးကို ချစ်မှာပါနော်။ တို့သမီး
လည်း ခမ်းခမက်ကို ချစ်နေပြီလားကွ။ ဒီအချိန်မှာ မင်းအ
ကို မြင်စေချင်လိုက်တာကွ။ တို့သမီး ယောက္ခမလောင်းနဲ့ သူ
တွေ့နေပုံကို။ မေညိုသွေးကိုပြောလိုက်၊ ဆုံးမစရာရှိတာ ဆုံး
ပါ၊ သင်စရာရှိတာ သင်ပေးပါလို့။ မအေမရှိဘဲနဲ့ ကြီးပြင်း

လို့ သမီးမှာ လိုအပ်ချက်တွေ ရှိနေမှာပါလို့”

ဖေဖေအသံ ပုံမှန်မဟုတ်တော့။

“စိတ်မပူပါနဲ့ ဖေဖေရဲ့၊ ဖေဖေအသံ ပုံမှန်မဟုတ်သလို
ပဲ။ သောက်ထားတာလား”

“အင်း၊ နည်းနည်းပါ သမီးရယ်၊ အပြင်မှာ ဒင်နာရှိရင်
ဘယ်မှာကင်းလို့လဲ။ ဝိုင်းထဲမှာ သမီး၊ ဦးမျိုးလည်း ရှိပါတယ်၊
စိတ်ချပါ”

“ဖေဖေတို့ဒင်နာက ဘယ်မှာလဲ”

“မြရိပ်ညိုမှာ”

“ဦးမျိုး ပါနေတာတောင် ဘာဖြစ်လို့သောက်ရတာလဲ
ဖေဖေရယ်”

“သောက်ချင်လို့ သောက်တယ်ကွာ၊ သမီးက သမက်
နဲ့ယောက္ခမကို သွားတွေ့နေတာ၊ ဒီအဖေက မသောက်ဘဲမနေ
လို့ ဘယ်လိုနေရမှာလဲ။ ပြီးတော့ ဝမ်းလည်းသာလို့၊ ဝမ်းလည်း
နည်းလို့၊ ဝမ်းသာတာက သမီးလေး သမက်ကောင်း ယောက္ခမ
ကောင်းနဲ့တွေ့လို့၊ ဝမ်းနည်းတာက သမီးလေး အိမ်ထောင်ကျ
သွားရင် ဖေဖေတစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့တော့မှာမို့လို့”

“ကဲပါ၊ ဖေဖေရယ်၊ အိမ်ကျမှပဲ စကားဆက်ပြောတော့
မယ်။ ဒီမှာ သမီးတို့လည်း ညစာစားနေကြပြီ။ ခဏနေပြီး သမီး
ပြန်လာခဲ့မယ်”

“ဒါနဲ့ မေညိုသွေးက သမီးတို့ကိုစွဲကို ဘာပြောသေးလဲ”

“အဆင်ပြေနေပြီပဲ ဖေဖေရဲ့၊ ပြောစရာမှမလိုတာ။ လူကြီးချင်းတွေ့ဖို့က ဖေဖေဆန္ဒက အဓိကပဲကို။ အန်တီနဲ့ စကားနည်းနည်းပြောကြည့်မလား။ သမီး ဖုန်းလွှဲပေးမယ်”

“နီး နီး နီး... စည်းမကျော်ဘူး။ ကိုယ့်ခွင့်နဲ့ကိုယ်ပဲ ဒါ သမီးတို့ချင်း တွေ့ဆုံတဲ့ပွဲ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကိုမေးလိုက်၊ ဘယ်ရက်လောက် တွေ့ကြမလဲလို့”

“ဟင်! ချက်ချင်းကြီး၊ ဖေဖေပဲ စဉ်းစားဦးမယ်ဆို”

“အခုစဉ်းစားပြီးပြီ ဖေဖေက သွားရင်းလာရင်းနဲ့လည်း စဉ်းစားတာပဲ။ သောက်ရင်းစားရင်းနဲ့လည်း စဉ်းစားတာပဲ။ သန့်စင်ညှိသွေးကတော့ တစ်ခုပြောထားတာရှိတယ်။ သူ့အမေ ဘန်ကောက်ကို သွားစရာရှိတယ်တဲ့။ ဒီတော့ ဘန်ကောက်မသွားခင် တွေ့မလား... အပြန်မှ တွေ့မလားလို့”

“ဟုတ်... ခဏလေးနော် ဖေဖေ”

ငွေသားသည် ဖုန်းကိုအုပ်ထားပြီး ဒေါ်မေညိုသွေးကို တစ်ဆင့်မေးပေးရပါသည်။

“အန်တီ၊ ဖေဖေက ဘယ်တော့လောက် တွေ့ကြမလဲတဲ့။ ဘန်ကောက်မသွားခင် ဖြစ်မလား၊ ပြန်လာမှဖြစ်မလားတဲ့”

“အင်း၊ ရက်က အရမ်းကပ်နေတော့ အားနာတယ် သမီးရယ်၊ ပြန်လာမှပဲ တွေ့ရအောင်။ ဒီတိုက် အတိအကျပေး

ဒါမယ်လို့”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်တီ၊ ဟယ်လို ဖေဖေ”

“အေး၊ ပြော... ဖေဖေ နားထောင်နေတယ်”

“ဘန်ကောက်က ပြန်လာရင် ဒီတိုက် အတိအကျပေးပါမယ်တဲ့”

“အိုခေ၊ အိုခေ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့ ပြောလိုက်”

“ဒါပဲနော် ဖေဖေ၊ ထပ်မသောက်နဲ့တော့။ သမီး ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်”

“အေးအေး... Good luck တေလာလေးရေ”

ဖုန်းပြောပြီးတော့ ညှိသွေးက ငွေသားမျက်နှာကိုစိုက်ကြည့်ပြီး မေးလေသည်။

“အိုခေတယ်မို့လား”

“အိုခေပါတယ်”

“နည်းနည်းသောက်ထားတယ်ထင်တယ်”

“အင်း၊ မြရိပ်ညှိရောက်နေတယ်၊ ဒင်နာဆိုရင် ဖေဖေက သိပ်မကင်းချင်ဘူး။ ခွင့်လွှတ်ပါ ညှိသွေး။ အန်တီရော အန်တီဆွေရော ခွင့်လွှတ်ပါ။ စားတုန်းသောက်တုန်း ဖုန်းပြောရတာ အရမ်းအားနာပါတယ်”

“အို၊ ဘာအားနာစရာရှိလဲ၊ အမျိုးတွေ တော်တော့မှာပဲဟာ။ သမီးဖေဖေ ဒင်နာမှာ သောက်တတ်တာကိုလည်း ပြော

မနေပါနဲ့သမီးရယ်။ အန်တီဆွေတို့တောင် ညတိုင်း ဝိုင်သောက် တတ်သေးတာ။ ဒီကြားထဲ မွေးနေ့တို့ နှစ်ကူးတို့ ဆိုရင်လည်း ကော်လံကာလေးဘာလေး ချွတ်သေးတာပဲ”

“ဟုတ်သားပဲ ငွေသားကလည်း”

“ဒါနဲ့ သမီးဖေဖေက တွေ့ဖို့အတွက်ကို စဉ်းစားဦးမယ် ဆို။ အခုတော့ ချက်ချင်းကြီး ဘယ်လိုစိတ်ကူးပေါက်သွားတာ လဲ”

“ဖေဖေစိတ်က အဲဒီလိုပဲ အန်တီရဲ့၊ နားလည်ရခက် တယ်၊ ခန့်မှန်းရခက်တယ်၊ လွယ်လွယ်အဖြေပေးရင် အဲဒီအစီ အစဉ် ပျက်သွားတတ်တာ များတယ်။ ခက်ခက်ခဲခဲ စဉ်းစားဦး မယ်လို့ပြောရင် မြန်မြန်ဖြစ်ချင်ဖြစ်သွားရော။ နေ့လယ်ကတောင် ပြောနေသေးတယ် အန်တီရဲ့”

“အင်း၊ ဘာတဲ့လဲ”

“သမီးတို့လက်ထပ်ပြီးရင် နှစ်ဖက်မိသားစု ပူးပေါင်းပြီး ယောက်ျားလေး မိန်းကလေး အလှအပရေးရာအဖြာဖြာအတွက် အင်ပါယာကြီးတစ်ခု ထူထောင်မှပဲတဲ့”

“အိုး!.. မှန်တာပေါ့၊ သူ့စိတ်ကူးကောင်းတယ်။ အဲဒီ လိုဖြစ်ရမှာပေါ့။ ဒါဆို ဘယ်လောက်ပျော်စရာကောင်းမလဲ”

အန်တီဆွေ၏ လက်သီးလက်မောင်းတန်းပြီး ပျော်ရွှင် သွားပုံကြောင့် အားလုံးဝိုင်းရယ်လိုက်ကြတော့သည်။ ဒင်နာစွဲ

ကလည်း ထင်ထားတာထက်ပိုပြီး လှလှပပစည်စည်ကား ကားလေး ဖြစ်သွားခဲ့၏။

နောက်ဆုံးတော့ ငွေသား၏ ချွေးမနှင့်ယောက်ျား တွေ နှစ်ဦးက ရင်းရင်းနှီးနှီး နွေးနွေးထွေးထွေးရှိရုံမက၊ တစ်ကြိမ်တစ် ကြိမ်တည်းနှင့် လူကြီးချင်းတွေ့ပြီး စေ့စပ်ထားဖို့ကိစ္စပါ အဆင်ပြေ ခဲ့ရလေသည်။

အခန်း (၈)

ညိုသွေးအဖြစ်က တွေ့ဆုံပုံ ထူးဆန်းခဲ့သလို ချစ်သူ
တွေ ဖြစ်သွားကြပြန်တော့လည်း သာမန်ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်လေးတွေ
ဘုတ်ဘဲ အကြောင်းအရာလေးတွေက တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုးထူး
ဆန်းလာခဲ့၏။

လူကြီးတွေ မသိခင်တုန်းကတော့ ဖုန်းချစ်သူနှင့် ရှိခိုး
ချစ်သူ လုပ်လိုက်ရတာ ဖတ်ဖတ်ကိုမောလို့။ လူကြီးတွေလည်း
အသွားရော၊ မထင်မှတ်ဘဲ အဆင်ပြေမှုတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု
ဆက်တိုက်ရလာတာက အံ့ဖွယ်အတိပင်။

ဒီနေ့လည်း Traders မှာ နှစ်ဖက်မိသားစု တွေ့ဆုံပွဲ
ဆိုင်တော့မှာမို့ သားအမိနှစ်ယောက်လုံး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် သူတို့

လက် တက်ကြွနေတော့သည်။ မေမေက ဘန်ကောက်က
ရောက်ရောက်ချင်း တွေ့ဆုံမည့်နေရာရော၊ ရက်ရော၊ ငွေ
ကို လှမ်းပို့လိုက်တာဖြစ်၏။ သူမတို့သားအဖလည်း ဘယ်လေး
များ ပျော်နေလိမ့်မလဲ။

“သားရှေ့ ပြင်ပြီးပြီလား”

“ဟုတ်၊ ပြီးပါပြီမေမေ”

“ပြီးရင် လာပါဦး။ မဆွေရော၊ မဆွေဘယ်ရောက်သ
ပြန်ပြီလဲ။ လာပါဦး... ဒီမှာ ညို့ကိုလာရွေးပေးပါဦး”

“လာပါပြီမေမေရဲ့၊ ဘာရွေးစရာရှိလို့လဲ”

“လာပြီ ညို့ရေ၊ လာပြီ လာပြီ။ တစ်မနက်လုံးကို သွ
သွက်ခါနေတာပဲ။ ပြင်လို့ဆင်လို့ကို မပြီးနိုင်ဘူး။ ဘာတွေ
ပေးရဦးမှာလဲ”

မေမေအော်သံကြောင့် ညို့သွေးနှင့်အန်တီဆွေ မေ
အခန်းထဲသို့ ခပ်သွက်သွက် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဝင်ရောက်ထ
ကြသည်။ အကြောင်းကတော့ တခြားမဟုတ်။ ကိုယ်တိုင်ဒီလို
ဆွဲပြီး ချုပ်လုပ်ထားသော ဝတ်စုံနှစ်စုံကြားမှာ မေမေ ဗျာများ
တာပင်တည်း။

“ဒီဝတ်စုံနှစ်စုံကို ရွေးပေးပါဦး သားရယ်၊ မေမေ ဘ
ဝတ်ရမုန်းမသိဘူးဖြစ်နေပြီ။ မဆွေရော၊ ဘာကြိုက်လဲ၊ ညို့ ဘ
ဝတ်သွားရင် အဆင်ပြေမလဲ။ ဒီမီးခိုးရောင်လေးကတော့ အနောက်

တိုင်းဝတ်စုံမို့လို့ ပုလဲနဲ့တွဲဝတ်မှာ၊ ဒီဆင်စွယ်ရောင်လေးကတော့
ပြန်မှာဝတ်စုံမို့လို့ စိန်နဲ့တွဲဝတ်မှာ”

“ခက်တာပဲ ညိုရယ်၊ L ဆိုင်းဖီလို ဝေခွဲမရဖြစ်နေပြန်
ပါပြီ။ ခမီးခမက်က ဂေါ်လီမို့လို့ မီးခိုးရောင်အနောက်တိုင်းဝတ်စုံ
လေးကိုပဲ ဝတ်သွားပါဆိုတာ ဘယ်နှခါပြောရမလဲ”

“ဟာ... ဝတ်ချင်တာသာ ဝတ်ချလိုက်စမ်းပါ မေမေ
ရာ၊ သားမျက်စိထဲမှာတော့ နှစ်စုံလုံး လှနေတာပဲဗျ”

“စကပ်ကျတော့ သင့်တော်ပါမလား မဆွေရယ်၊ သွား
တွေ့ရမယ့်ကိစ္စက အလုပ်ကိစ္စလည်းမဟုတ်၊ သားရေးသမီးရေး
ဆိုတော့”

“အို! ဘာရေးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ စေ့စပ်တာတွေ မင်္ဂလာဆောင်
တာတွေမှမဟုတ်တာ။ ခုမှ ရက်ရွေးပြီး နေ့လယ်စာစားကြမှာကို
လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရှိဖို့ လိုတာပေါ့။ ဒီမီးခိုးရောင်ကလေးပဲ ဝတ်
သွား၊ ပုလဲနဲ့လည်း လိုက်တယ်”

နောက်ဆုံးတော့ အန်တီဆွေအပြောကောင်းတာနှင့်ပင်
မီးခိုးရောင်အနောက်တိုင်းဝတ်စုံလေးကိုပဲ မေမေဝတ်ဖြစ်တော့
သည်။ အနက်ရောင်ကြယ်သီးတွေပါသော လည်စေ့လက်ရှည်
ဘလောက်စ်အင်္ကျီပုံကို စကပ်ဖူးဖူးအတိုနှင့် စမတ်ကျကျပန်းဆက်
ချုပ်ထားတာဖြစ်၏။

ထိုဝမ်းဆက်ကို ဖုလဲတစ်ဆင်စာနှင့်အတူ လေဒီရွှေ

အနက်၊ လက်ကိုင်အိတ်အနက်တို့နှင့် တွဲဖက်ဆင်မြန်းလိုက်သော မေမေ့အလှက ခွံခြားခြားနှင့် တော်ဝင်ဆန်သွားတာမို့ ခိုင်ယာနာ နှင့်ပင် မှားလောက်လေသည်။

“ဟား... မိုက်တယ်ဗျာ၊ မေမေ့အလှက တော်ဝင်ဆန် ဆန်ကို လှတာပဲ။ ဒီဝတ်စုံချုပ်ထားတာမှန်းသိရင် သား အင်တာ နက်ကနေ အဲလစ်တောက်ဘုရင်မကြီးလို ဦးထုပ်မျိုး လှမ်းမှာပေး ပါတယ်ဗျာ။ ခုတော့ အချိန်မရတော့ဘူး”

“ဟုတ်ပါ ညီရယ်၊ ကြည့်ကောင်းလိုက်တာ။ ရှင့်သား ပြောတာမှန်တယ်။ ဝီလျံမင်းသားလေးရဲ့လက်ထပ်ပွဲကို သွားတက် တဲ့အတိုင်းပဲ။ ကဲ၊ သားအမိနှစ်ယောက် မင်္ဂလာရှိတဲ့ရက်ကောင်း ရက်မြတ်လေး ဖြစ်ပါစေ၊ အစစအရာရာအဆင်ပြေခဲ့ပါစေ”

အန်တီဆွေကလည်း ပျော်ရွှင်မဆုံး တပြုံးပြုံးနှင့် ဆု တွေဘာတွေပေးရင်း ကားနားထိလိုက်ပို့ပြီး လက်ပြကျန်ခဲ့လေ သည်။ သို့သော် ညီသွေးတို့သားအမိနှစ်ယောက်၏ ကံကြမ္မာက အလွန်ပင် အံ့ဩစရာကောင်းခဲ့၏။

ငွေသားနှင့်တွေ့ဆုံပုံ ထူးဆန်းခဲ့သလို ချစ်သူတွေဖြစ် သွားကြပြန်တော့လည်း အကြောင်းအရာလေးတွေက တစ်ဖျိုး တစ်မျိုး ထူးဆန်းခဲ့သည့်အတိုင်း ယခုလည်း ထူးဆန်းဖွယ်ရာဖြစ် ရပ်တစ်ခုကို တကယ်ပဲ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပါသည်။

ကိုယ့်အပေါ်ကို အဆင်ပြေခြင်းတွေ ကံကောင်းခြင်း

တွေ့ ပျော်ရွှင်ခြင်းတွေ ဘယ်လောက်ပဲ ဆက်တိုက်လာပါစေ၊ ဩဇာနာဖြစ်ဖို့ရှိလျှင် ထိုပြေလည်နေသည့်ကြားကိုပဲ ကြမ္မာဆိုး တ မျက်စိလည် လမ်းမှားပြီး အမှတ်တမဲ့ဝင်ရောက်လာတတ်၏။

မိုးလေဝသတွေ ဆက်တိုက်ကောင်းပြီး ရာသီဥတု သာ သာယာယာရှိလာတာ များလာလျှင်လည်း ကြောက်စရာကောင်း သည့်မှန်တိုင်းက မထင်မှတ်တဲ့ထောင့်တစ်ထောင့်မှ ရုတ်တရက် ဝင်ရောက်မွေ့နှောက်လာတတ်၏။

အခုလည်း ညီသွေးတို့သားအမိ ဘယ်သွားသွား အဆင် ပြေခဲ့သမျှ အပြင်သွားတိုင်း အန်တီဆွေ ပေးတတ်သည့်ဆုတွေ လည်း အမြဲတမ်းပြည့်ခဲ့သမျှ ဒီတစ်ခါပေးလိုက်သော ‘မင်္ဂလာ ရှိတဲ့ရက်မြတ်ရက်ကောင်းလေး ဖြစ်ပါစေ၊ အစစအရာရာအဆင် ပြေပါစေ’ ဆိုသည့်ဆုကတော့ မရှုမလှနှင့် ရက်ရက်စက်စက်ကို လွဲချော်ခဲ့ရသည့်အဖြစ်ကို ကျရောက်ခဲ့ပါသည်။

အဖြစ်အပျက်၏ အစကတော့ ညီသွေးတို့သားအမိ Traders Hotel ရှိ ကြိုတင်စီစဉ်ထားသောနေရာသို့ ရောက်လာ ချိန်မှာဖြစ်၏။ ကိုယ်က ယောက်ျားလေးရှင်မို့ ဟိုတယ်သို့ အရင် ဦးအောင်၊ ရောက်နှင့်ပြီး စောင့်မျှော်နေလေရာ၊ မကြာခင်မှာပဲ ငွေသားတို့သားအဖလည်း တက်တက်ကြွကြွရောက်လာခဲ့ပါ၏။

“ဟော... ဟိုမှာ ငွေသားတို့လာပြီ မေမေ”
“အင်း၊ သိပ်မစောင့်ရဘူး၊ အချိန်တိကျမှုရှိတာပဲ”

ဆိုပြီး သားအမိနှစ်ယောက် မတ်တပ်ရပ်၍ ခရီးဦးကြို ပြုလိုက်စဉ်...

“ဟင်!...”

မေမေ ရုတ်တရက် တအံ့တဩဖြစ်ပြီး အမူအရာလုံးစ ပြောင်းထွက်သွားတာကို သူ တွေ့လိုက်တာပဲဖြစ်သည်။

“သား... သား၊ ဂျင်မီဆိုတာ အဲဒါလား၊ ဘုရား... ဘုရား... မေမေမျက်စိတွေ”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ အဲဒါ ငွေသားဇေဇေပဲ။ မေမေ ဘာ ဖြစ်လို့လဲ... မူးသွားတာလား”

“နီး နီး နီး... အိုခေ၊ ဘာမှမဖြစ်ဘူး”

သို့သော် မေမေ ဘယ်လောက်ပဲ ထိန်းထိန်း၊ ဦးဂျင်မီ ကလည်း လျှောက်လာရင်း မေမေ့ကို သေသေချာချာမြင်သွား ကာ ‘ဟင်’ခနဲဖြစ်ပြီး ခြေလှမ်းတွေ ရပ်တန့်သွားတော့သည်။ ထိုအချိန်မှာ မေမေက အလွန်အံ့ဩဖွယ်ကောင်းစွာ ပြုံးခနဲဖျတ် ခနဲ ဦးဂျင်မီရှေ့တည့်တည့်သို့ ငှက်တစ်ကောင်လို ရောက်ရှိသွား ပြီး ဘာမပြော ညာမပြောနှင့် ဦးဂျင်မီ၏ပါးကို အားနှင့်ရိုက်ချ လိုက်လေသည်။

သွားပြီ...

ဖျန်းခနဲထွက်ပေါ်လာသည့် ပါးရိုက်သံက အားလုံးကို အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားစေ၏။ လျှပ်တစ်ပြက်ကျရောက်ခဲ့သော

အပျက်က အားလုံးကို အငိုက်မိသွားစေ၏။ သွေးဆူပေါက် နှယ်သော မေမေဒီဇိုင်းက အားလုံးကို လက်ဖျားခါစေတော့ တဲ့။

“ဒီလိုရိုက်ရဖို့အတွက် နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော်တောင် စင်ခဲ့ရတာပဲ။ ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ခံယူလိုက်”

“မင်း... မင်း... ညို”

“ရှင့်ပါးစပ်က ကျွန်မနာမည် ထွက်သွားပြီ၊ ငါ ဇေမောင် ဆုတ်ဘူး၊ မင်း လူမှားနေပြီလို့ ပြောင်လိမ့်ချင်သေးသလား”

“ကြည့်စမ်း! မေညိုသွေးဆိုတာ မင်း...”

“မခေါ်နဲ့၊ ရှင့်ပါးစပ်ကိုပိတ်လိုက်၊ မခေါ်ထိုက်ဘူး။ ရှင့် စင်နဲ့ ကျွန်မနာမည်နဲ့ မတန်ဘူး”

တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် တစ်ခါမှမကြားခဲ့ဖူးသော စူးစူး စမ်းအသံနှင့် မေမေအော်လိုက်မှ ညိုသွေးရော၊ ငွေသားပါ နှစ်လှုပ်ရွရွဖြစ်သွားတော့သည်။

“မေမေ”

“ဇေဇေ”

“ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲဗျာ၊ ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါ သေး ဦးရယ်”

“ဘာမှန်းမသိရပေမယ့် သမီးတောင်းပန်ပါတယ် အန် ညီရယ်”

www.burmeseclassic.com

“မတောင်းပန်နဲ့၊ ဘယ်သူ့အသံမှမကြားချင်ဘူး။ ဒီ
ဂျင်မီဆိုတဲ့ ဇေမောင်၊ ဒီကိစ္စမဖြစ်ခဲ့ဘူးလို့ပဲ သဘောထားတယ်
မယ်။ ဒီလိုအဖြစ်အပျက်မျိုး မရှိခဲ့ဘူးလို့ပဲ သဘောထားတယ်
မယ်။ ဘယ်သောအခါမှ ကျွန်မတို့သားအမိနဲ့ မပတ်သက်အောင်
နေပါ။ ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုးနဲ့ဖြစ်ဖြစ် မဆက်သွယ်ပါနဲ့။ ထား
သား”

“ဟာ... နေပါဦး မေမေရယ်၊ ဘာတွေပဲဖြစ်ဖြစ်
သားမျက်နှာကိုတော့ ကြည့်ပါဦး မေမေရယ်”

“တော်စမ်း! ညိုသွေး၊ ငါ မင်းပါးကိုပါ ရိုက်မိလိမ့်
ငါ ရွံလွန်းလို့ အန်ထွက်တော့မယ်”

မေမေ့ခန္ဓာကိုယ်က တစ်ခုခုပေးနေသည့်အလား...
ကတုန်ကယင်နှင့် ကြောက်စရာကောင်းစွာ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း
ဆွဲခေါ်တော့သည်။

“ညိုသွေး”

“ငွေသား”

“မေမေ... သား တောင်းပန်ပါတယ်၊ ဒီလိုလုပ်ထို့
မလား၊ အကျိုးအကြောင်းကို ရှင်းပြပေးရမှာပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်အန်တီရယ်၊ သမီးတောင်းပန်ပါတယ်”

“ကဲ၊ သမီး တော်တော့၊ ဖေဖေရှင်းပြမယ်။ သန့်
ညိုသွေး၊ မင်း အေးအေးဆေးဆေးလိုက်သွားပါ။ အချိန်တန်ခို

သိရပါလိမ့်မယ်”

နောက်ဆုံးတော့ မေမေဆွဲခေါ်ရာနောက်သို့သာ ပါလာ
ခဲ့ရပါသည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းရောက်မှ မေမေက ဦးဂျင်မီရှေ့သို့
ချာခနဲပြန်လှည့်သွားပြီး...

“မှတ်ထားပါ၊ နောက်တစ်ခါ ထပ်ပြောပါမယ်။ ကျွန်မ
တို့သားအမိနဲ့ မပတ်သက်အောင်နေပါ။ ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုး
နဲ့မှ မဆက်သွယ်ပါနဲ့”

ဟု မာန်ပါပါ ပြောလိုက်သေးသည်။ ညိုသွေး အံ့ဩ
ရလေပြီ။ အထူးအဆန်းဖြစ်ရလေပြီ။ ခြေကုန်လက်ပန်းကျ၍
အရပ်ကြိုးပြတ်ဖြစ်ခဲ့ရလေပြီ။ ငွေသားရဲ့မျက်နှာကို ဘယ်လိုမှ
မကြည့်ရက်တော့။

မေမေ စိတ်မြန်ပုံ ဒေါသကြီးပုံက ကားထဲပင် ဘယ်လို
ရောက်မှန်းမသိ ရောက်လာခဲ့ပါသည်။

“ဟင်း... သေပြီမှတ်တာ။ ဒီလိုအယုတ်တမာနဲ့မှ လာ
တွေ့ရတယ်လို့။ သတ်ပစ်လို့ရရင်တောင် မကျေနိုင်တဲ့လူ”
ကားတံခါးကို ဘုန်းခနဲပိတ်ပြီး နာကြည်းသံနှင့် အံ့ကြိတ်
ပြောနေပြန်သည်။

“ကျစ်!... သား ဘာဆက်လုပ်ရတော့မလဲ”

“ဘာမှဆက်မလုပ်နဲ့၊ ငါ့ကားကို နားထောင်တဲ့အလုပ်
ပဲ ဆက်လုပ်”

“ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ မေမေရယ်၊ ဒီလို သွေးပူပူ နဲ့ ဆုံးဖြတ်လို့ ဖြစ်ပါ့မလား။ ငွေသားကို ဘယ်လောက်သနားစို့ ကောင်းလဲ။ မေမေနဲ့ ဦးဂျင်မီ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သလဲဆိုတာကိုပဲ အရင်ဆုံးစိတ်အေးအေးထားပြီး ရှင်းပြပေးရမှာပေါ့။ မေမေနဲ့ ငယ် ငယ်တုန်းက ရန်ဘက်ဖြစ်ခဲ့သလား၊ စီးပွားပြိုင်ဘက်လား၊ ရန် ငြိုး ရှိခဲ့လို့လား၊ ဘယ်လိုများ ပတ်သက်ခဲ့လို့လဲ။ ခုတော့ ဘာမှ မသိရဘဲနဲ့ ဒီလို ရက်ရက်စက်စက်လုပ်လို့ ကောင်းပါ့မလား မေမေ ရဲ့”

“အေး၊ ရက်ရက်စက်စက်လုပ်ဖို့ အကြောင်းဖန်လာလို့ ရက်ရက်စက်စက်လုပ်ရတာ။ မင်း ငါ့ကိုဘာမှပြန်မပြောနဲ့။ ငါ ဒေါသထွက်လို့ သေတော့မယ်၊ ဘာမှမကြားချင်ဘူး။ သီချင်းဖွင့်”

“သားကတော့ ဘာတွေပဲဖြစ်ဖြစ် ငွေသားကိုမစွန့်နိုင် ဘူး။ သားတို့ ဘယ်လောက်ချစ်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ မေမေ အသိ ဆုံးပဲ”

“ငါ့ကိုသေအောင် သတ်နေတာလား ညိုသွေး ဒီကိစ္စ သေတောင် မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးလို့ မှတ်လိုက်။ အို၊ ငါသေလို့ မင်း ကျန်ခဲ့ရင်တောင် ဒီကိစ္စအဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။ မင်းကို မျက်ကွယ် မှာ တစ်ယောက်တည်း မထားခဲ့ဘူး။ အတူတူသေမယ်... အတူ တူသေမယ်”

“ရတယ်၊ သားကလည်း ဒီလိုပုံစံမျိုးကတော့ လုံးဝ

ဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။ ဒီကိစ္စကို မရ၊ ရအောင် ဖော်ထုတ်မယ်။ မရ၊ ရ အောင် ရှင်းမယ်။ သား ရှင်းရဲတယ်၊ ရှင်းတတ်တယ်။ အကုန်ပြေ ညီညွှန်သွားအောင်ကို ရှင်းမယ်”

ညိုသွေးသည် ကားပေါ်မှာမို့ ထိုမျှနှင့် စိတ်လျှော့လိုက် ပါ သီချင်းဖွင့်၍ ဝေါခနဲမောင်းထွက်ခဲ့တော့၏။ ဘယ်လိုမှ သည်း ခံနိုင်တော့။ အိမ်ကိုမြန်မြန်ရောက်မှ ဖြစ်တော့မည်။ Level 2,3 တွေကို အဆင့်ဆင့်ကျော်လွှားပြီးကာမှ Final မှာ နာဂစ် တော့ အဝင်မခံနိုင်။

ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာသည့်သီချင်းကလည်း သူ ဖွင့် ဆက်စဖြစ်သည့် City FM ခွေထဲမှ ထွန်းအိန္ဒြာမိုနှင့် ဖြူဖြူ ဆာဂျ်သီန်း၏ “တီအားမို”

တီအားမိုက Intro ဝင်တုန်း ရှိသေးသည်။ မေမေက “ကျယ်ကျယ်ဖွင့်” ဟုအော်လိုက်တာမို့ သူ လန့်ဖျပ်ပြီး ကျယ်လိုက် ခဲ့လေသည်။

(တီအားမို x x x အနာဂတ်တစ်ခု တည်ဆောက်ဖို့ မိုင်ပေါင်းများစွာ အစားသို့ x x x ကိုယ်တို့ရဲ့စရိတ်တွေ ကိုယ်ဆွဲရင်း x x x ရှင်သန်နေခဲ့တဲ့ x x x)

“ကျယ်ကျယ်ဖွင့်ပါဆို- ထပ်ကျယ်ဦး”
မေမေက ထပ်အော်လိုက်တာကြောင့် သူလည်း ပိုကျယ် လိုက်ပြန်သည်။

(တီအားမို x x လာခြင်းကောင်းတဲ့ညမျိုး x x x ခု
နှစ်ယောက်ရဲ့ကမ္ဘာအသစ်သို့ x x အတူလျှောက်နဲ့
လမ်းပေါ်မှာ x x မမျှော်လင့်တဲ့အဆိုးတွေ ခေါ်စောင်
လာတယ် x x ကံတရားတွေ x x x ဘယ်သူများ
ဖန်ဆင်းနေ x x ကိုယ့်အလင်းတန်း၊ ကွယ် x x
ပျောက်ပြီ)

“ဒီထက်ပိုကျယ်လို့ မရတော့ဘူးလားဟဲ့ အကျယ်ဆုံး
ပွင့်စမ်းပါ။ ဒီကာကြီး ပွင့်ထွက်သွားအောင် ကျယ်လိုက်”

“မေမေကလည်း ကားပေါ်မှာ စိတ်ထိန်းပါဦးဗျာ”

“အဲဒါ ငါ့ရဲ့စိတ်ထိန်းနည်းပဲ”

ညိုသွေးသည် သက်ပြင်းကိုချပြီး မေမေ လုံးဝရကား
ပြောလို့မရအောင် Volume ကို အစွမ်းကုန်တင်လိုက်လေသည်။
မေမေ၏ခံစားထိခိုက်လွယ်ပုံ၊ ဒေါသကြီးလွယ်ပုံ၊ သွေးဆူပေါက်
ကွဲလွယ်ပုံတွေက ဘေးလူ ဖျားလောက်စေသည်။ မေမေ ဘာ
ကြောင့်များ ဒီလို ဖိဖန်ခါပြီး ဆတ်ဆတ်နာသွားရတာပါလဲ။

(အနာဂတ်ပျက် ကိုယ့်ကမ္ဘာဟာ x x x အမှောင်များ
နဲ့ အထီးကျန်စွာ ကျန်ရစ်ခဲ့ x x x ရင်အလယ်ဆီ ပူ
လောင်စွာသွေး x x x ကြယ်ကြွေချိန် ကိုယ်တစ်ယောက်
တည်းသွေး x x x ရောင်ငယ်မှာ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း
သွေး x x x ဒီမှာကြည့်စမ်း x x x ကိုယ်တိုင်လောင်ကျွမ်း

ခဲ့ ဒီညဆိုး x x x ကြေကွဲခြင်းနဲ့ညဆိုး x x x ရောက်
ချားရတဲ့ညဆိုး)

ညိုသွေးသည် အိမ်ရောက်ရောက်ချင်း ထိုစာရင်းအပြတ်
ရှင်းမည်ဟုတွေးပြီး အသားကုန်မောင်းလာခဲ့ရာ အိမ်လည်းရောက်
ရာ သူ့ထက်အရင်ဦးအောင် မေမေက ပွဲကြမ်းတော့သည်။

သားအိမ်နှစ်ယောက် ကားတံခါးတွေကို တဘုန်းဘုန်း
ဖိတ်ပြီး ကသုတ်ကယက်ဝင်လာပုံကြောင့် အန်တီဆွေကလည်း
ထအံ့တသြနှင့် ပြူးပြူးပြာပြာဖြစ်ပြီး အနားရောက်လာသည်။

“ဟင်! ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ၊ သွားတာမှမကြာသေး
ဘူး၊ ချက်ချင်းကြီး။ အဆင်မပြေဘူးလား... ပုံစံက ပြဿနာ
ဖြစ်လာကြတဲ့ပုံပဲ”

“လောကကြီးက ဒီလိုဖြစ်တတ်တယ်လား၊ ဒီလိုတွေ
ဆုံမှုမျိုးလည်း ရှိသေးတယ်လား။ အော့နှလုံးနာလိုက်တာ။ ခံရ
ချက် ပြင်းလိုက်တာ”

မေမေက ဧည့်ခန်းထဲရောက်ရောက်ချင်း အော်ပြီး လက်
တိုင်အိတ်ကို ဆိုဖာပေါ် ပစ်တင်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ လေဒီရှူး
တို့လည်း ခါပြီး အဝေးသို့ကန်ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။ မေမေဒေါသ

က တဖြည်းဖြည်း ပိုကြောက်စရာကောင်းလာသည်။ ဘာလည်း မမြင်တော့၊ ဘာကိုမှလည်း ဂရုမစိုက်တော့၊ အန်တီအေးက ဘာမှတော့ပင် အသိအမှတ်မပြုနိုင်တော့ဘဲ ထင်ရာစိုင်းမည့် မျိုးကြင် သူ့ကိုစိုက်ကြည့်နေသည်။

“ရွံ့လွန်းလို့ အန်ထုတ်ပစ်လိုက်ချင်တယ်။ သတ်ပစ်တော့မိ မကျေနပ်တဲ့လူက အန်ပစ်လိုက်လို့ရော ပျောက်လား”

“ညို...ညို၊ ရှင်ဘာတွေပြောနေတာလဲ”

မေမေက အန်တီဆွေကို လုံးဝမကြည့်၊ လက်နှစ်ဖက်ကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ပြီး တောင်နှင့်မြောက် ခေါက်တုံ့ခေါက်တုံ့ လျှောက်နေပြန်သည်။ ထိုပုံစံက ဖြူဖြူကျော်သိန်း ‘ဇာတ်ဆွဲအလိုကျ’ ဆိုတုန်းက Stage ပေါ်မှာ ဟိုဘက်ဒီဘက်လျှောက် Mood အပြည့်ဝင်နေပုံဖြစ်သည်။

မေမေကလည်း တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ဒေါသတွေ လှုံ့ထွက်နေပြီး ကမူးရှူးထိုးနှင့် ဘာကိုမှမမြင်နိုင်သလို၊ သူကလည်း စုသားဆီ စိတ်ရောက်ပြီး ခံစားချက်တွေ ကမူးရှူးထိုးနှင့် ဘာမှမမြင်နိုင်တော့။

“မေမေကလည်းမှာ၊ ဘာကြောင့်လဲ၊ ဘာပြဿနာတွေ ဖြစ်ခဲ့လို့လဲ၊ ဘာတွေဘယ်လိုပတ်သက်ခဲ့လို့လဲ၊ အကျိုးအကြောင်းကို ရှင်းပြမှ သား အဖြေထုတ်လို့ရမှာပေါ့။ ခုတော့ ဘာမှနား

မလည်တဲ့သားကို ဒီလိုပုံစံလုပ်နေတော့ ဘယ်လိုလက်ခံလို့ ရမှာလဲ”

“လက်မခံလို့ ရမလား၊ အခုပဲ အဖြေထွက်ခဲ့ပြီမဟုတ်ဘူးလား၊ မင်းနားမလည်ဘူးလား၊ ဘာကိုအဖြေထုတ်ချင်သေးတာလဲ၊ ငါလုပ်ခဲ့တာ မင်းမျက်စိမမြင်ဘူးလား၊ ငါပြောခဲ့တာတွေကို မင်း နားမကြားဘူးလား”

“အဲဒါ ဘာလိုင်းကြီးပဲ မေမေရ၊ သေသေချာချာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းသိရမှ လက်ခံလို့ရမှာပေါ့။ ငွေသားလည်း သားလိုပဲ ဖြစ်နေမှာ”

“ဒါကြောင့် ငါပြောခဲ့ပြီးပြီလေ၊ ဒီကိစ္စမဖြစ်ခဲ့ဘူးလို့ပဲ သဘောထားလိုက်မယ်။ ဒီလိုအဖြစ်အပျက်မျိုး မရှိခဲ့ဘူးလို့ပဲ သဘောထားလိုက်မယ်လို့၊ ပေးစမ်း! မင်းဖုန်း”

ပြောပြောဆိုဆို သူ့ရှေ့ရောက်လာသည်။

“ဘာလုပ်မလို့လဲ”

“ပေးဆို ပေး”

မီးဝင်းဝင်းတောက်နိုင်သောမျက်လုံးဖြင့် စိုက်ကြည့်ပြီး အော်လိုက်တာကြောင့် သူ့ပေးလိုက်ရလေ၏။ ထိုဖုန်းကို မေမေက အလုပ်ခန်းဆီ အပြေးသွားပြီး ပစ်ထည့်လိုက်သည်။ မေမေ ဒေါသကြီးပုံက သွေးရှူးသွေးတန်းပင် ဖြစ်နေပြီ။ ပြီးတော့ သူ့လက်ကို အပြေးလာဆွဲကာ...

“ဒီအချိန်ကစပြီး ဘာအဆက်အသွယ်မှမလုပ်ရဘူး အပြင်ကို လုံးဝမထွက်ရဘူး... လာခဲ့”

ဆိုပြီး အခန်းလွတ်တစ်ခုအတွင်းသို့ အတင်းထိုးသွင်း တော့တာပဲ။

“ဟာ... မေမေ”

“ဟဲ့, ဟဲ့... ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ၊ မေးတာကို တစ် ခွန်းမှမဖြေဘဲနဲ့ အလန့်တကြားတွေပါလား”

အားလုံး ဗရုတ်ဗရက်တွေ ဖြစ်ကုန်၏။ အန်တီဆွေတ လည်း ကိုးရိုကားယားနှင့် ဆွဲလားရှန်းလားဖြစ်ပြီး နောက်ထ ပါလာသည်။ ဆူးမကလည်း အပြေးရောက်လာပြီး ဘာလုပ်ရမှန်း မသိဖြစ်နေ၏။

“မေမေက ပြဿနာပဲဗျာ... ဒီလောက်ထိ လုပ်စရာ လိုလို့လား”

“လိုတယ်, လိုတယ်, လိုလို့လုပ်တာ၊ မင်း တစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောနဲ့၊ အဲဒီထဲမှာပဲ နေ၊ ဒီသားအဖနဲ့ ဘယ်တော့မှမပတ် သက်စေရဘူး”

ပြောရင်းဆိုရင်း တံခါးကိုဆွဲပြီး Lock ချဖို့ပြင်လေရာ သူက ချက်ချင်းပင် ထိုတံခါးကိုပြန်လည်၍ ဆောင့်ဆွဲလိုက်လေ သည်။ စောစောက အလျှော့ပေးထားတာလည်းပါသလို အားချင်း လည်းမမျှတာကြောင့် မေမေ လုံးဝ သူ့ကိုမနိုင်တော့။

“ကြည့်စမ်း! မင်း မအေကို အာခတာလာ၊ မအေကို ဆက်ကားတာလာ၊ ငါ့ကို ဘယ်တုန်းက ဒီလိုကလန်ကဆန်လုပ် ချားလို့လဲ”

“အခုလည်း ကလန်ကဆန်လုပ်တာမဟုတ်ဘူး မေမေ၊ အခုမှလုပ်ရပ်က အဓိပ္ပာယ်မရှိလို့၊ ဒီလိုအဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့လုပ်ရပ် တို့ သားက လက်ခံရမှာလား။ သား အရှုပ်မဟုတ်ဘူး မေမေ။ အလေးလည်း မဟုတ်ဘူး။ ရှင်းစရာရှိတာကို ပြတ်ပြတ်သားသား ချင်းနိုင်တယ်။ ဆုံးဖြတ်စရာရှိတာကို ရဲရဲဝံ့ဆုံးဖြတ်နိုင်တယ်”

“အေး, အဲဒါဆိုရင်လည်း ဒီသားအဖနဲ့ နောင်မပတ် သက်ဖို့ ရဲရဲဝံ့ဆုံးဖြတ်ပြီး ပြတ်ပြတ်သားသားရှင်းထုတ်လိုက်ပေ တော့”

“ဟာ... ဘာဆိုင်လို့လဲ မေမေ၊ မေမေတို့လူကြီးချင်း ခြစ်တဲ့ပြဿနာဗျာ။ သားတို့လူငယ်တွေနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ။ မေမေ နဲ့ ဦးကျင်မိ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့မှန်းမသိဘဲနဲ့ သားတို့က ကြားထဲကနေ အိမ်မက်တွေကို ဖျက်သီးပေးရမှာလား။ မခံစားနိုင်ဘူး၊ နုလုံးသား နဲ့ လူလုပ်နေတာ မေမေရဲ့”

“အောင်မယ်လေး... ဘုရားရေး တတ်နေလိုက်တာ၊ စကားတွေ တတ်နေလိုက်တာ။ နားရှိလို့သာ ကြားရတာပါလား။ ငါ တယုတယနဲ့ ကျွေးမွေးပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့တာ ဒီလိုအပြောခံ ရရှိလား၊ ဒီလိုစော်ကားတာကို ခံရဖို့တ့လား။ အေး, ကောင်ပြီ”

www.burmeseclassic.com

မခံစားနိုင်တော့ ဘာလုပ်ချင်သလဲ”

“အစီအစဉ်အတိုင်း ဆက်လုပ်မယ်၊ ဘာတွေပဲဖြစ်ဖြစ် သွားတို့နှစ်ယောက် လက်တွဲမဖြုတ်ဘူး၊ ငွေသားကိုမရွံ့နွှံ့ဘူး နိုင်ဘူး၊ ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုးနဲ့မှ မခွဲဘူး”

“မခွဲနဲ့... မခွဲနဲ့၊ သေမှပဲ ခွဲ၊ ဒါကြောင့် မင်းနဲ့ငါ နှစ်ယောက် အတူတူသေမယ်လို့ပြောပြီးပြီ”

“ဟား... ရက်စက်လိုက်တာ မေမေရာ၊ ငွေသားချွန် နှာကို တစ်ချက်ကလေးတောင် မငဲ့တော့ဘူးလား။ ငွေသားချွန် မေမေပြောသလို ခံစားထိခိုက်လွယ်တဲ့မိန်းကလေးမေမေရဲ့ နှာကို လိုမိန်းကလေးကို သားက စိတ်ဒဏ်ရာတွေ ပေးလိုက်ရမှာလား”

ဒီတစ်ခါတော့ ညိုသွေး၏ ခံစားချက်ပြင်းထန်လွန်းသော နှာကျင်ကြော့ကွဲသံကြောင့် မေမေ ဘာမှမပြောတော့ဘဲ သူ့မှာ နှာကိုသာ စိုက်ကြည့်နေပါသည်။

“သားကိုဘယ်လောက်ချစ်တဲ့ချစ်သူလဲ၊ မေမေ့ကိုလည်း ဘယ်လောက်ချစ်တဲ့ရွေးမလဲ၊ သူ့မှာ အနာဂတ်ကို စိတ်ကူးယဉ် ပြီး ဘယ်လောက်ပျော်မွေ့နေခဲ့တယ်ထင်လဲ”

“...”

“မေမေက မေမေဒေါ်ညိုသွေးမှ ဟုတ်သေးရဲ့လား။ စာနာတတ်တဲ့စိတ်တွေ ဘယ်ပျောက်သွားပြီလဲ၊ ကြင်နာတတ်တဲ့ အသိတွေ ဘယ်ထွက်ပြေးကုန်ပြီလဲ၊ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်တွေရော”

ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီလဲ”

“...”

“အမြဲတမ်းဆုံးမတတ်တဲ့စကားတွေ မေ့သွားပြီလား။ မိန်းကလေးတွေကို မနောက်ယှက်နဲ့ဆို၊ မိန်းကလေးတွေကို စိတ် ဒဏ်ရာ သွားမပေးနဲ့ဆို၊ သားနဲ့ငွေသား ဘာဖြစ်ဖြစ် ငွေသားဘက် တစ်ရပ်ရပ်တည်မှာပါဆို”

“အခု အဲလိုမဟုတ်တော့ဘူး၊ မဖြစ်တော့ဘူး၊ မဖြစ်နိုင် တော့ဘူး”

နောက်ဆုံးတော့ မေမေ စိတ်ရှိတိုင်း အော်ဟစ်ပေါက် တွဲတော့၏။ ဒီတစ်ခါ အန်တီဆွေလည်း လုံးဝသည်းမခံနိုင်တော့ ဘဲ ဝင်ရောက်အော်ဟစ်လေသည်။

“အောင်မယ်လေး... ငါ သေသာသေလိုက်ချင်တော့ တာပဲ။ ငါ့ရှိတယ်လို့ရော ထင်ကြသေးရဲ့လား။ ငါ့ကိုကရုမစိုက်ဘဲ ဒီလိုပဲ အော်ဟစ်နေကြတော့မလို့လား”

“...”

“ဘာက ဘာဖြစ်မှန်းမသိဘဲနဲ့ ငါ့ကိုအရှုံးလုပ်ထားကြ တော့မလို့လား။ ဂျင်မိတို့သားအဖနဲ့ ဘာဖြစ်လာသလဲဆိုတာ သိ ရမှ ဒီပြဿနာက အေးမှာပေါ့”

“သားလည်း သိမှမသိတာ အန်တီဆွေရဲ့၊ ဘာမှမသိ ရဘဲနဲ့ ခံစားနေရတာ။ အခုမေးနေတာလည်း ဘယ်မှာပြောလို့”

လဲ။ ဦးကျင်မိကိုမြင်လိုက်ကတည်းက ပါးရိုက်ပစ်လိုက်ပြီး ဒီလို ဖြစ်သွားတာပဲ”

“ဟင်! ပါးကိုရိုက်ပစ်လိုက်တယ်၊ ဘုရား... ဘုရား ညို၊ ရှင်... ရှင် ဒီလောက်တောင်ဖြစ်ခဲ့ရတာလား။ ဘယ်လို ပတ်သက်ခဲ့လို့လဲ၊ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့လို့လဲ၊ ကျုပ်ကိုဖွင့်ပြောလိုက် စမ်းပါ။ ကျုပ် ရှင်းပေးပါမယ်”

အန်တီဆွေ ချက်ချင်း လေသံပြောင်းသွားပြီး ဇေဇေ လက်မောင်းသားတွေကို ဆုပ်ကိုင်လှုပ်ခါ၍ မေးတော့သည်။ အဲဒီတော့မှ ခက်ထန် မာန်ဖိနေသောမေမေ့မျက်နှာ အနည်းငယ် ပြေလျော့သွားလေ၏။ ပူလောင်ပြင်းပြနေသောမျက်ဝန်းတွေကလည်း တဖြည်းဖြည်းရီဝေမှိုင်းညှို့သွားပါသည်။ ပြီးတော့ နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကို ဖိကပ် သပ်လိုက်ပြီး ပြောဖို့ပြင်ပါသည်။

ထိုအချိန်မှာ စားပွဲပေါ်မှဖုန်းနှင့် မေမေ့ Hand Phone က ဆက်တိုက်ပြည်လာတော့၏။ ဆက်တိုက် ခေါ်လိုက်၊ အလှည့်ကျခေါ်လိုက်နှင့် ဆူညံနေလေသည်။ မေမေပစ်လိုက်သော သူ့ဖုန်းကလည်း အလုပ်ခန်းထဲမှာ ဆူညံနေတော့မည်။ ချမ်းချမ်းက ‘ရှိသည် ဖြစ်သည် ချစ်သည်’ကို မနားတမ်း ဆိုပြနေတော့သည်။

ညိုသွေးသည် မေမေ့ကို ကြောက်လန့်နေသည့်ကြားမှ ငွေသားအတွက် စိုးရိမ်စိတ်တွေပြင်းပြပြီး စားပွဲပေါ်မှဖုန်းကို သွား

ဆိုင်ဖို့ လှမ်းလိုက်သည်။ မေမေက ထူးဆန်းစွာပင် အော်ဟစ် ခေါ်ကမ်းခြင်းမပြုတော့။ သို့သော်...

“သား၊ ရပ်လိုက်၊ သွားမကိုင်နဲ့။ ဂျင်မိတို့သားအဖရဲ့ နှုန်းပုံဖြစ်မယ်။ ဒီအချိန်မှာ ဖုန်းပြောဖို့မဖြစ်နိုင်သေးဘူး။ ပြီးရင် အန်တီဆွေ အားလုံးကြည့်ရှင်းပေးမယ်”

ဟု အန်တီဆွေက တားမြစ်လိုက်တာကြောင့် သူ အောင့်သက်သက်နှင့် ငြိမ်နေလိုက်ရတော့သည်။ အန်တီဆွေကလည်း ဆစ်ဆက်တည်း...

“ဆူးမရေ၊ ဖုန်းမကိုင်ဘဲမနေနဲ့။ ထင်ရာပြောပြီးတော့ ထည်း ချမပစ်နဲ့။ လူလိုသူလိုဆက်ဆံ၊ ခြေခြေရာရာပြော၊ နုစယ် ထိုသားအဖဆိုရင် ဖုန်းမဆက်ပါနဲ့။ အန်တီဆွေကပါပြီး အဆက်အသွယ်လုပ်ပါလိမ့်မယ်လို့ပြောလိုက်”

ဆိုပြီး ဆူးမဆီ အမိန့်ပြောင်းသွားမှ ဖုန်းပြဿနာ ငြိမ်းအေးသွားလေ၏။

“ကဲ၊ ပြောစမ်းပါ ညို။ မပြောဘဲ ဒီတိုင်းနေရင် တစ်ယောက်တည်း ကြိုတ်ခံစားနေရမှာပေါ့။ ရှင့်စိတ်ကို ကျုပ်အသိဆုံး။ ရှင်က အသက်ကို သဘာဝကျကျရှင်သန်နေတာမဟုတ်ဘူး။ စိတ်ခံစားမှုကိုလိုက်ပြီး ရှင်သန်နေတာ။ တော်ကြာ ပုံလဲ သွားရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ ရှင့်သားအတွက် အသက်ရှည်မှုဖြစ်မယ်ဆို”

“ဟုတ်တယ်၊ ဂျင်မီ!... မဆွေပြောပြောနေတဲ့ ဂျင်မီက
ဂျင်မီမဟုတ်ဘူး”

“ဘယ်လို... ဂျင်မီက ဂျင်မီမဟုတ်ဘူး”

မဖြစ်မနေ ခက်ခက်ခဲခဲ ထွက်လာရသော မေမေအဖေ
ကြောင့် ညှိသွေးသည် မေမေမျက်နှာကို စိုက်ကြည့်နေလိုက်
ပါသည်။

“ဘဝသစ်မှာ နာမည်သစ်နဲ့ နေထိုင်နေတဲ့ ဇေမောင်
ပဲ”

“ဘာ!... ဇေမောင်”

အန်တီဆွေ၏ အထိတ်တလန့် အော်လိုက်သောအထိ
ကြောင့် သူမ အံ့သြပြီး လန့်ဖျပ်သွားပါသည်။ ဘာတွေ ဘယ်
လိုဖြစ်ကုန်ပြီလဲ...။

“ဟုတ်တယ်၊ သူ လိမ်လို့မရဘူး... ညှို့လှုပ် နာမည်
ပြောင်းထားတာ”

“အောင်မယ်လေး!... ဂျင်မီက ဇေမောင်တဲ့လား။ ဒီ
လူက ဘာဖြစ်လို့ မသေနိုင်ရတာလဲ။ မိုးနတ်မင်းကြီးက ဒီလိုထူ
မျိုးကျ ဘာဖြစ်လို့ အပြစ်မပေးတာလဲ။ ဘုရား၊ ဘုရား၊ ဇေမောင်
ကို ခမ်းခမက်တော်ရမှာတဲ့လား။ မဖြစ်နိုင်ဘူး... သေတောင်
မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဟုတ်တယ်၊ ညှိပြောတာတွေ မှန်တယ်၊ ကျုပ်သိ
ပြီ... ကျုပ်နားလည်ပြီ”

ဒီတစ်ခါတော့ မျက်ကလဲဆန်ပြာနှင့် သွေးရှူးသွေးတန်း
ခြစ်သွားသူက အန်တီဆွေပင်တည်း။

“နားလိုက်တော့ ညှိ။ အရမ်းပင်ပန်းနေပြီ။ ရှင် လဲသွား
ညှိမဖြစ်ဘူး။ ဒီကိစ္စ ကျုပ်ရှင်းလိုက်တော့မယ်။ ဆူးမ၊ အန်တီ
ညှိကို အခန်းထဲ တွဲပို့ပေးလိုက်၊ ပြီးတော့ သံပုရာရည်တိုက်ပြီး
အစ်ခုခုကျွေးဖို့ စီစဉ်၊ သား၊ လာ... သား၊ လာ၊ အန်တီဆွေ
ရှင်းပြမယ်။ အိုး... ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ၊ သူနဲ့ကျမှ တိုက်တိုက်ဆိုင်
ဆိုင်၊ သနားစရာကောင်းလိုက်တဲ့ တို့ရဲ့ညှိ”

အန်တီဆွေ၏သွေးရှူးသွေးတန်းနိုင်မှုက Non stop
ခြစ်သွားကာ၊ သူ့ကိုပါ စောစောက အခန်းထဲသို့ ဇွတ်အတင်းဆွဲ
ခေါ်လာတော့သည်။

“နေပါဦး အန်တီဆွေရဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ထောင်
သွေးရှူးသွေးတန်းတွေ ဖြစ်နေကြရတာလဲ။ အန်တီဆွေ ဘယ်
လောက်ပဲ အပြတ်ရှင်းရှင်း၊ သားကတော့ ငွေသားကိုလုံးဝမစွန့်
ထွတ်နိုင်ဘူး”

“အေး၊ ခုတော့ ထားတော့၊ အန်တီဆွေပြောတာကို
နားထောင်ပြီးရင် သားရဲ့ကိုယ်ပိုင်စိတ်ကူးနဲ့ သားကြိုက်တဲ့လမ်း
ကို ရွေးလိုက်တော့။ အန်တီဆွေလည်း ဘာမှမပြောတော့ဘူး။
သားမေမေကိုလည်း အန်တီဆွေ ထိန်းပေးမယ်၊ ဟုတ်ပြီလား”

“...”

“အခု အန်တီဆွေပြောတာကို သေသေချာချာနားထောင်
စမ်း သား။ အဲဒီ ဂျင်မီခေါ် ဖေဖေက သားအမေကို ဖျက်ခါ
ပြီး စွန့်ပစ်သွားတဲ့သူ”

“ဗျာ”

ညိုသွေး ဦးခေါင်း ရုတ်တရက်ကြီးထွက်လာလေသည်။

“သားအမေကို ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ခေါင်းမဖော်ရဲအောင်
အရှက်ခွဲသွားတဲ့လူ၊ သားအမေရဲ့နှလုံးသားကို နင်းချောသွားစေ
လူ၊ လူတောထဲမှာ မရပ်တည်ရဲအောင် အညွန့်ချိုးသွားတဲ့လူ၊
တစ်နည်းအားဖြင့် သားအမေကို သတ်သွားခဲ့တဲ့လူ”

“ဟာ...”

ညိုသွေးတစ်ကိုယ်လုံး သွေးတွေ ဆူဝေတက်လာပြီး
မျက်ဝန်းထဲမှာလည်း ဦးဂျင်မီမျက်နှာကြီးသာ ပေါ်လာတော့၏။

“အဲဒီတုန်းက ညိုနာမည်က ‘ခွာညိုသင်း’ တဲ့”

အခန်း (၉)

“ဟင်!...”

ငွေသားဦးခေါင်း ရုတ်တရက်ကြီးထွက်သွားသလိုပင်။
ကြားလိုက်ရသည့်စကားက ဘယ်လိုမှယုံနိုင်ဖွယ်ရာမရှိ။ ဘယ်
လိုမှလက်ခံလို့မရနိုင်။ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေက တကယ်ပဲ ဖွင့်ဟဝန်ခံ
ခဲ့လေပြီ။

“တကယ်... အဲဒါ တကယ်ပဲလား၊ ဖေဖေ တကယ်
ပြောနေတာလား”

“...”

“ဟင့်အင်း၊ သမီး ဘယ်လိုမှ ယုံလို့မရဘူး။ ဘယ်လို
မှ လက်ခံလို့မရဘူး ဖေဖေ။ ကာရိုက်တာမကောင်းတဲ့လူတွေပဲ”

www.burmeseclassic.com

ယောက် ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုရင်တောင် အပျော်အပါးမက်ပြီး မှားခဲ့တာ မျိုးပဲထင်ခဲ့တာ။ ရည်းစားတွေ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ထွဲ လာခဲ့တယ်လို့ပဲ ထင်ခဲ့တာ”

“...”

“ခုတော့ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပြောင်းရုံတင် မက၊ အိမ်ထောင်သည်ဘဝရောက်ခဲ့တာတောင် မိန်းမတွေကို အပြစ်မရှိဘဲ စွန့်ပစ်ရသလား။ အဲဒီမိန်းမတွေထဲမှာ ညိုသွေးနဲ့ မေမေက ဘာဖြစ်လို့ ပါနေတာလဲ။ အန်တီမေညိုသွေးမှာ ဘာ အပြစ်တွေရှိလို့ ဖေဖေ စွန့်ပစ်ရက်တာလဲ။ ဖေဖေ တကယ်ရက် စက်တာပဲ”

“...”

“ရက်စက်တာမှ ရက်ရက်စက်စက်ကို ရက်စက်တာ”

“အဲဒါ လွန်ခဲ့တဲ့အနှစ်နှစ်ဆယ်က ဇေမောင်လေး အခု ကျင်မိဖြစ်သွားပြီ”

“အဲဒီလိုမပြောပါနဲ့ ဖေဖေ။ နာမည်နှစ်မျိုးနဲ့ နေခဲ့ဖူး မယ့်၊ လူက တစ်ယောက်တည်းပါ။ သမီးရဲ့ဖေဖေပါ။ ဖေဖေ ဘယ်လိုလူမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် အရင်က ဘာတွေဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့ သမီး နား လည်ပေးနိုင်ခဲ့တယ်။ ဖခင်ကောင်းတစ်ယောက်မို့ အရမ်းပဲ လေး စားခဲ့ပါတယ်။ အခုကိစ္စကတော့ ဖေဖေ အရမ်းကိုလွန်လွန်းခဲ့ပါ တယ်”

“...”

“ဒါကြောင့် ညိုသွေးမေမေက မိန်းကလေးတွေအပေါ် တိုက်ခိုင်းစာစိတ် အပြည့်ထားခဲ့တာ။ ဒါကြောင့် ညိုသွေးနဲ့သမီး ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သမီးဘက်က ရပ်တည်မယ်လို့ပြောခဲ့တာ။ သမီးကို ဘယ်လောက်ချစ်တဲ့ ယောက္ခမလဲ၊ ဘယ်လောက် စိတ်သဘော ထားပြည့်တဲ့အမျိုးသမီးလဲ။ သမီးနဲ့လိုက်ဖက်မယ့်ယောက္ခမကို ဘုရားသခင်က ချပေးခဲ့တာဖေဖေရဲ့”

ငွေသားစကားအဆုံး ဖေဖေက သက်ပြင်းချပြီး လမ်း ထလျှောက်လေ၏။

“ဖေဖေ နားလည်ပါတယ် သမီးရယ်၊ အရင်က ဖေဖေ ဘာတွေပဲဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့ သမီး၊ ဖေဖေကို အပြည့်အဝလေးစားတယ်၊ အပြည့်အဝချစ်မြတ်နိုးတယ်ဆိုတာလည်း ဖေဖေလိပါတယ်။ ဒါ ပေမဲ့ အတိတ်က ဖေဖေရဲ့လုပ်ရပ်တွေကိုတော့ သမီး မသုံးသပ် ပါနဲ့တော့။ တခြားလူ လာသုံးသပ်ရင်တော့ ဖေဖေ ရယ်မိမှာ။ သမီး သုံးသပ်ရင်တော့ ဖေဖေ ငိုမိလိမ့်မယ်”

“...”

“ဖေဖေ ပြောပြီးပြီလေ။ အရင်က ဇေမောင်မဟုတ် တော့ဘူးလို့။ ဖေဖေ မိန်းကလေးတွေကို စွန့်ပစ်ခဲ့တဲ့အထဲမှာ မေညိုသွေးက နောက်ဆုံးပါ။ ပြီးမှ သမီးမေမေကို လက်ထပ်ခဲ့ တာ။ အားလုံးထဲမှာ သူ့ကိုစွန့်ခဲ့တာကျတော့ ဖေဖေမှာ အကြောင်း

တရားရှိခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပိုင်းကိစ္စ သူမသိခဲ့ပါဘူး။”

“တော်ပါတော့ ဖေဖေ၊ စွန့်ပစ်တယ်ဆိုတဲ့စကားလုံးကို သမီး မကြားချင်တော့ဘူး။”

ငွေသားကလည်း ဖျတ်ခနဲထပြီ၊ ဖေဖေနောက် ကပ်လိုက်၍ မပြောလိုက်၏။ ထပ်ချုပ်မကွာ ဖေဖေလျှောက်ရင် လျှောက်သလို။

“ယောက်ျားနဲ့မိန်းမ တူမှတူတာ ဖေဖေရဲ့ အိမ်ထောင်သည်ဖြစ်ပြီးမှ စွန့်ပစ်ခံရတာဟာ တစ်ဖက်သားရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကို ဘယ်လောက်ကျဆင်းစေသလဲ၊ ဘယ်လောက်နစ်နာရသလဲ၊ ပြီးမှစွန့်ပစ်ရခြင်းရဲ့အကြောင်းတရားကို ပြောတော့လည်း ဆင်ခြေပဲ ဖြစ်မှာပေါ့။ ဘယ်သူက လက်ခံမှာလဲ”

“အိုခေ၊ မပြောတော့ပါဘူး။ နှစ်ပေါင်းများစွာ နေလာခဲ့ပြီးမှ ခုမှတော့ မပြောတော့ပါဘူး။”

“သမီးကလည်း ဖေဖေကို မသုံးသပ်တော့ပါဘူး။ သုံးသပ်လို့မနိုင်အောင်ဘဲ ဖေဖေရဲ့အဇ္ဈတ္တတွေက များလွန်းအားကြီးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သမီးနဲ့ညှိသွေး ဘယ်လိုလမ်းဆက်လျှောက်ရတော့မလဲ။ သန့်စင်ညှိသွေးက ဖေဖေသားဖြစ်နေရင်ကော”

“နီး... ဖေဖေတို့က အိမ်ထောင်ကျ စောခဲ့တဲ့အတွက် အလုပ်အကိုင်က မမြဲ၊ နေရေးစားရေးကလည်း ဆင်းရဲဆိုတော့ ကလေးယူဖို့ကို နှစ်ယောက်လုံး ပြင်းပြင်းထန်ထန်တားဆီးခဲ့ပါ

ထယ်။ ဒါကြောင့် သန့်စင်ညှိသွေးဟာ ဖေဖေသားမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ဖေဖေသေချာပေါက် ပြောရဲတယ်”

“ဒါပေမဲ့ ဖေဖေရယ်၊ အခုဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ၊ အားလုံးပြေလည်ပြီးမှ ဒီပြဿနာပေါ်လာတာ သမီးဘာဆက်လုပ်ရတော့မလဲ။ ညှိသွေးမေမေ လုပ်သွားတဲ့ပုံစံ သမီးမျက်စိထဲက ထွက်တော့ဘူး။ သူပြောသွားတဲ့စကားတွေလည်း သမီးနားထဲမှာ ပဲ့တင်ထပ်နေပြီ။ သမီး မခံစားနိုင်တော့ဘူး။ သမီး၊ ညှိသွေးကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူး”

ငွေသား နာကျင်ကြေကွဲစွာ မြည်တမ်းလိုက်တော့ ဖေဖေခြေလှမ်းတွေ ရပ်တန့်သွားလေသည်။ နောက်မှကပ်လိုက်နေသော ငွေသား၏ခြေလှမ်းတွေလည်း ရပ်တန့်သွားလေသည်။ ပြီးတော့ ဖေဖေက စုပ်တသပ်သပ်ဖြင့် သက်ပြင်းတချူဖြစ်နေ၏။ ငွေသားကလည်း ဖေဖေဆီမှ တစ်စုံတစ်ရာကို ရင်တမောမောနှင့် စောင့်ဆိုင်းနေမိ၏။

ကိုယ့်အဖေ ပါးရိုက်ခံရလို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတာထက် ဖြစ်ရပ်မှန်ကို အတိအကျသိလိုက်ရတာက ပိုပြီးရင်နာဖွယ်ရာဖြစ်ရလေသည်။ လောကကြီးက ဘယ်လောက်ဆန်းကြယ်ခဲ့ပါသလဲ။

မထင်မှတ်တဲ့အတွေ့အကြုံတွေ၊ မထင်မှတ်တဲ့အဖြစ်အပျက်တွေက မိုးနဲ့မြေ ကပြောင်းကပြန်ဖြစ်သွားသည့်အလား၊ လန့် နေ ပျောက်ကွယ်သွားသည့်အလား၊ ကြယ်တွေ မြေခဝား

သည့်အလား... ဘယ်လောက်များ အံ့ဩဖွယ်ရာကောင်းလို့
ပါသလဲ။

ကြည့်စမ်း! ငွေသား အသည်းနှင့်အောင် ချစ်ရတဲ့၊ ငွေ
သားချစ်သူရဲ့မေမေက ဖေဖေရဲ့အရင်တုန်းက ဇနီးတဲ့။ ဇနီး
ရိုးရိုးဇနီးမဟုတ်။ နှစ်ဦးသဘောတူကွာရှင်းခဲ့တဲ့ဇနီးလည်း မဟုတ်
ဘဲ အပြစ်မရှိဘဲ စွန့်ပစ်တာကို ခံခဲ့ရတဲ့ဇနီး။ ဒါကြောင့် ဒေါ်မေ
ညိုသွေးရဲ့ပေါက်ကွဲမှုက အချိန်တိုတိုလေးနဲ့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြောင်
မြောက်သွားခဲ့တာ။

★ ★ ★ ("ဒီလိုရိုက်ရဖို့အတွက် နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော်တောင်
စောင့်ခဲ့ရတာပဲ။ ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ခံယူလိုက် "

"ရှင်ပါးစပ်က ကျွန်မနာမည် ထွက်သွားပြီ၊ ငါ စေမောင်
မဟုတ်ဘူး၊ မင်း လူမှားနေပြီလို့ ပြောင်လိမ်ချင်သေးသလား "

"မခေါ်နဲ့၊ ရှင်ပါးစပ်ကိုပိတ်လိုက်၊ မခေါ်ထိုက်ဘူး။ ရှင်
ပါးစပ်နဲ့ ကျွန်မနာမည်နဲ့ မတန်ဘူး "

ဒီမှာ ဂျင်မီဆိုတဲ့ စေမောင်... ဒီကိစ္စ မဖြစ်ခဲ့ဘူးလို့မိ
သဘောထားလိုက်မယ်... ဒီလိုအဖြစ်အပျက်မျိုး မရှိခဲ့ဘူးလို့မိ
သဘောထားလိုက်မယ်။ ဘယ်သောအခါမှ ကျွန်မတို့သားအမိနဲ့
မပတ်သက်အောင်၊ နေပါ။ ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုးနဲ့ဖြစ်ဖြစ် မဆက်
သွယ်ပါနဲ့။

"မှတ်ထားပါ၊ နောက်တစ်ခါ ထပ်ပြောပါမယ်။ ကျွန်မ

တို့သားအမိနဲ့ မပတ်သက်အောင်နေပါ။ ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုး
နဲ့မှ မဆက်သွယ်ပါနဲ့။") ★ ★ ★

ထိုအပြောတွေကို ငွေသား အမြဲကြားယောင်နေတော့
မှာ။ ထိုလုပ်ရပ်တွေက ငွေသားကို အမြဲခြောက်လှန့်နေတော့
မှာ။

ဓားရောင်၊ ဝင်းနေသော မျက်လုံး၊ ခက်ထန်နေသော
မျက်နှာ၊ အဆိပ်ပြင်းသောနှုတ်ခမ်း၊ လက်စောင်းထက်သော ရိုက်
ချက်၊ လေဟုန်ကိုတောင် ပျံသန်းသွားနိုင်သည့် ခံစားသက်ဝင်
မှု။

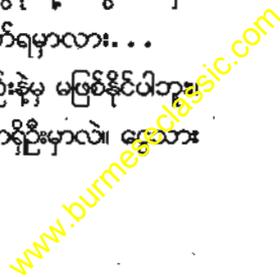
ထိုမုဒ်တွေအားလုံး တစ်ချိန်တည်းမှာ တစ်ပြိုင်တည်း
ကြွတက်သွားနိုင်အောင်ပဲ ယောက်ျားတစ်ယောက် ပေးခဲ့တဲ့ စိတ်
ဒဏ်ရာက ရက်ရက်စက်စက်ပြင်းထန်ခဲ့ပါသလား... .

ဟင့်အင်း... .
ဒါပေမဲ့... ဒါပေမဲ့... .

လူကြီးတွေက လူကြီးတွေပါ။ လူငယ်တွေက လူငယ်
တွေပါ။

လူကြီးတွေ လွတ်လပ်စွာ ပေါက်ကွဲနိုင်ဖို့အတွက် လှပ
တဲ့လူငယ်တွေရဲ့နည်းလမ်းကို ထိုးကျွေးလိုက်ရမှာလား... .

နီး... မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။
ညှိသွေးလောက် ငွေသားကိုချစ်တာ ဘယ်မှာရှိဦးမှာလဲ။ ငွေသား

လောက် ညိုသွေးကိုချစ်တာ ဘယ်မှာရှိဦးမှာလဲ။ ဒီလို သူ့ထံ
တစ်ထပ်တည်းကျတဲ့အချစ်မျိုးက ဘယ်သူဖျက်လို့ရမှာလဲ။

ငွေသားသည် တွေးရင်းတွေးရင်း ရင်ထဲမှာ လှိုင်းထန်
နေပြီ။ တစ်ဟုန်ထိုးပြောင်မြောက်ခဲ့သော ဒေါ်မေညိုသွေး၏ ခံစား
သက်ဝင်မှုကိုလည်း ကြောက်လန့်လာ၏။ ညိုသွေးကို စွန့်လွှတ်
ရမှာ ကြောက်ပြီးတော့လည်း နှလုံးသားက နာကျင်လာသည်။

နောက်ဆုံးတွင်တော့ တစ်စုံတစ်ခုကို မျှော်လင့်နေသော်
လည်း ဘာမှမပြောဘဲ ကျောက်ရုပ်လိုရုပ်နေသောဖေဖေကြောင့်
ငွေသားကသာလျှင် ခိုးရိုခါကြီးစွာ မေးလိုက်ရလေ၏။

“ဖေဖေ၊ ပြောပါ။ တစ်ခုခုပြောလိုက်စမ်းပါ။ ဒါမှမဟုတ်
နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခုပေးပါ။ သမီးနဲ့ညိုသွေး ဘယ်လောက်
ချစ်ကြတာတွေ့ အနာဂတ်အတွက် စီစဉ်ထားတာတွေကို ဖေဖေ
အသိဆုံးပါ။ သမီး သူ့ကိုမစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူး။ သူ့နဲ့သမီး ခွဲလို့မဖြစ်
ဘူး”

“ဖေဖေ စိတ်မကောင်းဘူးသမီးရယ်၊ ဘာဆက်လုပ်
ရင် ကောင်းမလဲဆိုတာကို ဖေဖေလည်း စဉ်းစားနေတာပါ။ ဒါ
ပေမဲ့ သမီးကိုအားနာတယ်”

“ဘယ်လို! အားနာတယ်၊ ဘာကို အားနာတာလဲ”
ဖေဖေက ငွေသားဘက်ကို လှည့်လာပြီး ငွေသားရဲ့
မျက်နှာကို သေသေချာချာစိုက်ကြည့်ပြီး ပြောသည်။

“အံ့ဩစရာကောင်းတဲ့ ကံကြမ္မာပါ။ ဖေဖေ တကယ်
အားနာပါတယ်။ သမီးဘဝမှာ လိုချင်တာမှန်သမျှ ချက်ချင်း
အောင် လုပ်ပေးနိုင်ခဲ့ပေမယ့် ဒီတစ်ခါတော့ ဖေဖေလည်း လုပ်
နိုင်မှာမဟုတ်တော့ဘူး”

“ဟင်!”

“မေညိုသွေးလို့ နာမည်ပြောင်းလိုက်တဲ့ ခွာညိုသင်းရဲ့
အိမ်ကို ဖေဖေကောင်းကောင်းသိတယ်။ သူက ပြောရင် ပြောတဲ့
အတိုင်း လုပ်တတ်တဲ့သူ။ သူ့လုပ်သွားတဲ့ပုံစံနဲ့ သူပြောသွားတဲ့
အားတွေကို ဖေဖေ နားလည်လိုက်ပြီ၊ ယုံလိုက်ပြီ၊ ဒါကြောင့်
အိမ်ထဲမှာမရှိတော့ဘူး”

“ဘာလို့မဖြစ်နိုင်ရမှာလဲ ဖေဖေရဲ့... ဘာလို့မဖြစ်နိုင်
သေး ညိုသွေးမှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့လဲ၊ သမီးမှာကော ဘာအပြစ်
ရှိလဲ။ ဖေဖေတို့လူကြီးချင်း ဖြစ်တဲ့ပြဿနာက သမီးတို့လူငယ်
တွေနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

ငွေသား ခေါင်းထဲ မူးမိုက်၍ပင် လာလေပြီ။ တစ်ကိုယ်
လည်း နုံးပြီး ယိုင်နဲ့ချင်လာပြီ။

“ဖေဖေက ဘာမှမဆိုင်သလို တစ်ကန့်စိ ဖြေရှင်းလို့
မပေမယ့် မေညိုသွေးက မရဘူး။ သမီးမြင်လိုက်တဲ့အတိုင်းပဲ။
ပေမဲ့ တစ်ခုတော့ရှိတယ်”

“ဘာလဲဟင်၊ ဖေဖေစီစဉ်ရင် ရပါတယ်၊ ဖေဖေလုပ်

ရင် ချက်ချင်းဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

“ဖေဖေ လုပ်မပေးနိုင်ပေမယ့် ဖြစ်နိုင်ခြေအလားအလာ တစ်ခုကိုတော့ ထောက်ပြစရာရှိတယ်။ ဖေဖေ သမီးကို ဆုံးတုန်းက သမီးပြန်ပြောခဲ့တာရှိတယ်လေ။ သန့်စင်ညိုသွေးကို လို့ ယုံတာထက် ယုံချင်စရာကောင်းတဲ့လူတစ်ယောက်မို့လို့ တာဆို”

ငွေသားလည်း ဖေဖေမျက်နှာကို မျက်တောင်မခတ် နှုတ်ကြည့်နေမိတော့သည်။

“ဖေဖေက ယောက်ျားတွေကိုမယုံနဲ့၊ ယောက်ျားတွေကို လျှော့မတွက်နဲ့လို့ပြောတော့ သမီး၊ ယောက်ျားတွေကို လျှော့မတွက်ပါဘူးတဲ့။ ယောက်ျားတိုင်းကို မယုံတဲ့မိန်းကလေးတွေ မဖြစ်ပါရစေနဲ့တဲ့”

“ဟုတ်တယ်လေ ဖေဖေ၊ ဒါဆို သမီးတို့ရဲ့ရလဒ်က ဘယ်လိုဖြစ်သွားနိုင်လဲတင်”

“ဖေဖေ ထောက်ပြတာ အဲဒါပေါ့။ ဖြစ်နိုင်တဲ့အထဲ အလားအလာဆိုတာ အဲဒါပေါ့။ သမီး၊ သန့်စင်ညိုသွေးကို ထောက်ပြတယ်မို့လား။ ယုံတယ်ဆိုရင် သူ့ဆုံးဖြတ်လိမ့်မယ်။ သူ့စိတ်ဓာတ် မယ်။ သမီးအပေါ် သူ ဘယ်လိုသဘောထားလဲဆိုတာ သိရလိမ့် မယ်။ အဲဒါ သမီးရဲ့ရလဒ်ကောင်းပဲပေါ့”

ငွေသား ငြိမ်ကျသွားလေ၏။

“ဖေဖေတို့ ခဏတော့ စောင့်ကြည့်ရလိမ့်မယ်။ ဒီကိစ္စ က သမီးဖြစ်ချင်တိုင်းလည်း ဖြစ်ချင်မှဖြစ်မှာ။ ဖေဖေ လုပ်ပေး ထည်း ဖြစ်ချင်မှဖြစ်တော့မှာလေ။ နောက်ဆုံး သန့်စင်ညိုသွေး အပေါ်မှာပဲ မှုတ်ညှိသွားဦး။ ဒီတော့ သမီးတို့ရဲ့ရလဒ်က အကောင်း ဖြစ်လာမှာပေါ့။ ဟုတ်ပြီလား”

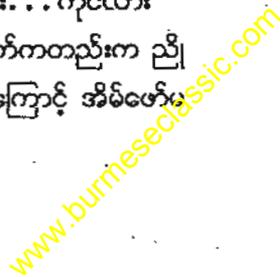
ရင်ထဲမှာ အနည်းငယ်တော့ ပျေသွားသလိုပင်။ ဟုတ်သားပဲ... ငွေသားနဲ့ ညိုသွေး ကတိသစ္စာတွေ အတူတူထားခဲ့ကြတာပဲ။ ဘာစိုးရိမ်စရာရှိလို့လဲ... စိတ်ထိန်းစမ်း! ငွေသားနုစပယ်...

“ဟုတ်တယ် ဖေဖေ၊ အဲဒီလိုတွေးလည်း ဟုတ်တာပဲ။ သမီးက စိတ်အရမ်းစောနေလို့ပါ။ စိုးရိမ်စိတ်တွေလည်း အရမ်း ပြီးနေလို့ပါ။ ညိုသွေးက သမီးအတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် စီစဉ်သွားမှာပါ”

ထိုအချိန်မှာ အိမ်ဖော်မလေးက အောက်ထပ်မှ ခပ်သွက် သွက်တက်လာပြီး ‘မမ’ဟု ခေါ်ရင်း ငွေသားတို့အနား ရောက် ထားသည်။

“ဘယ်လိုလဲ မလေး၊ ခေါ်လို့ရလား... ကိုင်လား”

သားအဖနှစ်ယောက် အိမ်ပြန်ရောက်ကတည်းက ညို သွေးဆီ ဖုန်းခေါ်တာ ဘယ်လိုမှခေါ်မရတာကြောင့် အိမ်ဖော်မ လေးကို ခေါ်ခိုင်းထားရတာဖြစ်၏။

“ဟုတ်၊ ပထမတော့ မကိုင်ပါဘူး။ ဆက်တိုက်ခေါ်မှ ရပါတယ်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ကိုင်တာပါမမေ့၊ ဖုန်းမဆတ် ပါနဲ့ဦးတဲ့၊ အန်တီဆွေကစပြီး အဆက်အသွယ်လုပ်ပါလိမ့်မယ် တဲ့”

“ဪ”

“ကဲ၊ တွေ့လားသမီး၊ သူတို့လည်း ပြောဆိုတိုင်ပင်ကြ ဦးမှာပေါ့။ အချိန်တန်ရင် အားလုံးအဆင်ပြေသွားမှာပါသမီးရယ် နော်။ ခုတော့ သမီး စိတ်အေးအေးထားပြီး ကောင်းကောင်းအနား ယူလိုက်။ စားစရာသောက်စရာတွေ သမီးအခန်းထဲ ပို့ပေးလိုက် မယ်... ဟုတ်ပြီလား”

ဖေဖေကပြောရင်း ငွေသားကို အခန်းထဲထိ ပို့ပေးလေ သည်။ ဘာပဲပြောပြော ညှိသွေးဆီမှ Message မရမရင်း ကောင်းကောင်းစားနိုင်မှာလည်းမဟုတ်၊ ကောင်းကောင်းအိပ်နိုင် မှာလည်းမဟုတ်၊ ညှိသွေး ဘယ်လိုဖြေရှင်းနေမလဲဆိုတာကို မြင်ယောင်ပြီး ညှိသွေးဓာတ်ပုံကိုသာ ခဏခဏယူကြည့်နေမိလေ တော့သည်။

★ ★ ★ (“ဒါ ကိုယ့်ရဲ့ဈေးနှုန်းလက်ဆောင်ပေါ့”

“ ဒီလက်စွပ်ကလေးကို တစ်သက်လုံး မချွတ်နဲ့တော့၊ အရမ်းချစ်တယ်ငွေသား။ မင်းရော ကိုယ့်လိုပဲမို့လား”

“ဧကဧက ပြောတာကို ကြားချင်တာထက် ဗျက်စာ

ချင်းဆိုင်ပြောတာကို ကြားချင်တာ”

“ကြည့်စမ်း၊ ချစ်သူလက်ကလေးကို ကိုင်ရင်းနဲ့ ချစ်သူ ဗျက်စာကိုကြည့်ပြီး ချစ်သူပြောတာကို လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကြား ရတာက ဘာနဲ့မှမလဲနိုင်တဲ့ခံစားမှုပါလား။ ဘယ်တော့မှ လမ်းမခွဲ ကြေးနော်...ကတိ”

“ဘယ်သူဗျက်ဗျက် မပျက်နဲ့နော်၊အချစ်”

“ဘယ်သူသဘောမတူတူ ကိုယ်တို့အတူတူပဲနော်”)

★ ★ ★

နောက်ဆုံးတော့ ငွေသားသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားတင်း ရင်း နှစ်သိမ့်ရင်းဖြင့်သာ ညှိသွေးရဲ့ဖုန်းကို မျှော်နေမိလေ၏။

အခန်း (၁၀)

“တောက်!”

“...”

“ဒါဆို သားက ဦးကျင်မိရဲ့သားလား၊ ဘယ်သူ့သားလဲ၊ အယ်လိုလူဖြစ်လာတာလဲ”

ညိုသွေးသည် ကြားလိုက်ရသောစကားတွေကြောင့် အံ့
ဩမှုတွေ၊ မယုံကြည်နိုင်မှုတွေ၊ လက်မခံနိုင်မှုတွေ၊ ရင်ထဲမှာ
အစ်မြင်တည်း ထကြွလာပြီး ဒေါသတွေ ဗရုပြာထွက်လာတော့
သည်။ ဘာကိုမှန်းမသိသောတစ်စုံတစ်ရာကိုလည်း အသေအလဲ
ဆွဲထိုးပစ်ချင်လာသည်။

ကြည့်စမ်း...

သူ အသည်းနှင့်အောင် ချစ်ရတဲ့... .

သူ့အသည်းနှလုံးဘုရင်မရဲ့ဖေဖေက... .

မေမေ့ကိုဖျက်ဆီးသွားတဲ့လူကြီးတဲ့။ ဒါဆို သူက
သူကရော... .

“အန်တီဆွေ၊ ပြောဗျာ၊ သားက ဘယ်သူ့သားလဲ။ မေ့ကိုရော ဘာဖြစ်လို့ အပြစ်မရှိဘဲ စွန့်ပစ်သွားရတာလဲ။ များ အိမ်ထောင်ကျကံကောင်းတယ်လို့ ဘာဖြစ်လို့ ကြွေကြွေ ခဲ့သေးလဲ။ မေမေလိမ်တယ်... သား... ရက်ရက်စက်စက်... တယ်”

တင်းမခံနိုင်သည့်အဆုံး အော်ဟစ်ပြီးတော့သာ မေ့ကို ကွဲလိုက်မိတော့သည်။

“မအော်ပါနဲ့သားရယ်၊ ညှိ ကြားသွားပါမယ်။ ညှိ သနားလွန်းလို့ပါ။ အန်တီဆွေ ပြောပြပါမယ်။ သားသာ မေ့ကို မဖြစ်ဘဲ စိတ်အေးအေးထားပြီး နားထောင်ပါ။ သားအတွက် တော့ ဘယ်လိုမှမယုံနိုင်အောင် ဖြစ်နေပေမယ့် ဒါဟာ တကယ် ကံကြမ္မာပါ။ တကယ်ပဲ ဖြစ်ခဲ့ကြတာပါ”

“...”

“ညှိအကြောင်းကို အသေးစိတ်ပြောရမယ်ဆိုရင် မေ့ကို လိုဆုံးနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး သား။ ဇာတ်ကားဆိုရင် သာမန်ထက် ရှည်တဲ့ဇာတ်ကားဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဝတ္ထုဆိုရင်လည်း နှစ်အုပ်ခွဲခွဲ

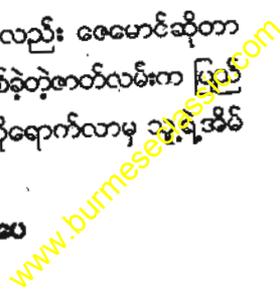
ထွက်ရလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် အန်တီဆွေ အဓိကကျတာကိုပဲ အတိုချုပ်ပြောတော့မယ်။ မပြောခင် သားဦးနှောက်နဲ့ သားရင် ဘတ်ထဲမှာ ရှိထားရမှာက သားဟာ ညှိရဲ့သားဆိုတာပဲ။ ညှိ အသည်းနှလုံးဟာ ဂျင်မီနင်းချေခဲ့လို့ သေသွားခဲ့ပြီးပြီ။ ဒါပေမဲ့ သားကြောင့် သူ့နှလုံးသားတစ်ခြမ်းက ပြန်လည်နိုးထလာခဲ့ရှာ တယ်”

“...”

“သားကြောင့် အဲဒီနှလုံးသားတစ်ခြမ်းနဲ့ အသက်ရှင်နေ တယ်။ ဒါကိုသိထားပါ။ အန်တီဆွေ ပြောနေတုန်းမှာလည်း သား တစ်ခွန်းမှပြန်မပြောပါနဲ့၊ ပြန်မမေးပါနဲ့။ သားမေမေက အိမ်ထောင် ကျကံကောင်းတယ်လို့ ခဏခဏပြောခဲ့တာဟာ သူ့ဘက်က စိတ် ကူးယဉ်မှုတွေနဲ့ ရူးသွပ်ပြီး ပြောခဲ့တာပါ သား။ ပြီးတော့ သား ကိုလည်း စိတ်ချမ်းသာစေချင်လို့၊ သားဘဝရှေ့ရေးအတွက်ကို လည်း အားကျစရာ နမူနာယူစရာဖြစ်အောင်လို့”

ညှိသွေးသည် အန်တီဆွေပြောလိုက်သော အဖွင့်အပိတ် စကားလုံးတွေကြောင့် သက်ပြင်းချ၍သာ သည်းခံပြီး နားထောင် နေလိုက်ရလေ၏။

“ပြောရရင်တော့ အန်တီဆွေလည်း ဖေမောင်ဆိုတာ မြင်တောင်မြင်ဖူးခဲ့တာမဟုတ်ဘူး။ ညှိဖြစ်ခဲ့တဲ့ဇာတ်လမ်းက မြည် မြို့မှာပါ။ သူ ကလေးပိုက်ပြီး ရန်ကုန်ကိုရောက်လာမှ သူ့ရဲ့အိမ်

ထောင်ရေးအကြောင်းကိုပြောပြလို့ အန်တီဆွေ သိခဲ့ရတာ။ ဇေ
မောင်ရဲ့ဓာတ်ပုံလည်း ပါမလာ၊ ဇေမောင်ရဲ့ပုံစံက ဘယ်လိုရှိတယ်
ဆိုတာလည်း ပြောမပြပေမယ့် အဖြစ်အပျက်ကိုတော့ နေ့စေ့စပ်
စပ်ပြောပြခဲ့တယ်။ အဲဒီကတည်းက သူ ပြည်မြို့ကို ခြေဦးတောင်
မလှည့်တော့ဘူး။”

သူ့မျက်စိထဲမှာ မေမေ (သူ့ကို) ကလေးပိုက်လာပုံလေး
ကို မြင်ယောင်ကြည့်မိပါသည်။

“ညိုက နာမည်ကသာ ညိုတာပါ။ နှလုံးသားက အရမ်း
ဖြူစင်ပြီး နူးညံ့တယ်။ ချစ်သူရည်းစားလည်း တစ်ယောက်မှမထား
ခဲ့ဘူး။ ဂျင်မီနဲ့တွေ့မှသာ တစ်ယောက်ဆိုတစ်ယောက် အချစ်ဦး
ရော၊ အချစ်ဆုံးရော၊ လက်ထပ်မယ့်သူရော၊ သူ့ဆိုသူမှဖြစ်သွား
ခဲ့တာ သားရဲ့။ နဂိုကတည်းက အစွဲအလန်းကြီးတဲ့သူ၊ ခဲစား
ထိခိုက်လွယ်တဲ့သူဆိုတော့ ပိုဆိုးတာပေါ့။ ဂျင်မီက အပြောက
လည်း ကောင်းသလို ရုပ်ကလည်းဖြောင့်တော့ ညိုကလည်း သူ့
ရဲ့ရှင်သန်မှုအားလုံး ဂျင်မီအပေါ် ပုံပေးခဲ့တာလေ”

“...”

“ဂျင်မီက မန္တလေးသား၊ ပြည်ကအမျိုးတွေဆီ လာ
လည်ရင်းနဲ့ တွေ့ကြတာ။ ဂျင်မီပုံစံက သိပ်ထောင့်မကျိုးသလို
သွားလိုက်ပြန်လိုက်နဲ့ ခြေသားလုံးအိမ်တိုင်လို လုပ်နေတဲ့ပုံစံမျိုး
မို့လို့ ညိုဆွေမျိုးတွေက သဘောမတူဘူး။ ဂျင်မီအမျိုးတွေက

အည်း ဂျင်မီကိုတာဝန်မယူနိုင်ဘူးလို့ အသိပေးတယ်။ ဒါပေမဲ့
ညိုကလည်း ဒါဆိုဒါမှ ဂျင်မီကလွဲရင် ဘယ်သူ့မှယောက်ျားမထင်
ဆွဲပုံစံမျိုး။ ဂျင်မီပြောတာကလွဲရင် ဘယ်သူပြောပြော မယုံဘူး”

မေမေက အရူးအမူးနဲ့ တကယ့်ကို အချစ်ထူးခဲ့တာကိုး။
ဒါကြောင့် သူတို့ကို အရူးအမူးမဆုံးဖြတ်ဖို့ သတိပေးခဲ့
တာပဲ။

မေမေဆုံးမခဲ့တဲ့ စကားလုံးတွေက ဘဝနှင့်ရင်းခဲ့တာမို့
ရင်ကိုထိပါသည်။

“နောက်တော့ အမျိုးတွေ ဝိုင်းတားနေတဲ့ကြားထဲကပဲ
အများနဲ့တစ်ယောက်လဲပြီး ဂျင်မီကိုလက်ထပ်ခဲ့တယ်။ အိမ်ငှား
နေခဲ့ရတယ်။ ညိုပုံစံက ဘာမှရှိရှိမရှိရှိ ဂျင်မီရင် ပြီးရော။ နှစ်
ယောက်လုံး ဘဝကို ကြုံရာအလုပ်လုပ်ပြီး ဖြတ်သန်းခဲ့ကြတယ်။
ဒါပေမဲ့ မကြာပါဘူး... ဂျင်မီက ဟိုအလုပ်မမြဲ ဒီအလုပ်မမြဲနဲ့
န္တလေးကို ပြန်သွားတတ်တာ များတယ်”

“...”

“ညိုက ယောက်ျားကို ဘယ်လောက်ချစ်သလဲဆိုရင်
ဘယ်သွားသွား ဘာလုပ်လုပ် ခွင့်လွှတ်တာပဲ။ ရှာမကျွေးလည်း
နေပါစေ၊ သူ့ကိုပစ်မပြေးရင် ပြီးရောဆိုတဲ့အစားထဲက။ အဲဒီ
လောက်ထိ ချစ်ခဲ့တာ။ အချိန်ရရင် ရသလိုတောင် ဂျင်မီနောက်
လိုက်ချောင်းခဲ့တဲ့ညိုပါ။ စားဝတ်နေရေးကိုလည်း သူ့ဘာသာသူ့

www.burmeseclassic.com

ပဲ ဖြေရှင်းခဲ့တာ။ ပတ်ဝန်းကျင်က ဂျင်မီဘာအလုပ်တွေ လုပ်
သလဲလို့မေးရင်တောင် 'အရောင်းအဝယ်လုပ်နေတာပါ။ ရွာ
လုပ်နေတာပါ' လို့ လိမ်ညာပြီး ယောက်ျားရဲ့သိက္ခာကို တင်
ခဲ့တာပါ။"

မေမေ ယောက်ျားကိုချစ်ခဲ့ပုံက လက်ဖျားခါလောထိ
ပြီးတော့ မေမေရဲ့အချစ်က လေးစားဖွယ်ရာလည်
သည်။

ဂုဏ်ယူစရာလည်း ကောင်းသည်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတို့
ကျလွန်းပြန်တော့လည်း ထိုအချစ်က သနားစရာထောင်
ပြန်လေသည်။

"အဲဒီလိုနေလာရင်းနဲ့ ဂျင်မီက ညှို့ကိုထားခဲ့တာက မှား
ပြီး မန္တလေးမှာပဲ နေတဲ့အချိန်က များလာတယ်။ ဒီတော့မှ ညှို့
က ဂျင်မီရဲ့စရိုက်ကို သံသယဖြစ်လာတာ။ အမျိုးတွေ ဝိုင်းထား
ခဲ့တာနဲ့ ဂျင်မီအမျိုးတွေ သတိပေးခဲ့တာကိုလည်း မြင်ယောင်
ကြားယောင်ပြီး အားငယ်လာတယ်။ ဂျင်မီဖောက်ပြန်သွားမှာ
ကြောက်လာတယ်ပေါ့။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် နောင်တစိတ် ဝင်ထွက်
တယ်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ညှို့က သူကောင်းမယ်ထင်လို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တဲ့
အိမ်ထောင်ရေးမို့လို့ ကြံကြံခံပြီး နေခဲ့တယ်"

နားထောင်ရင်း မေမေအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်လာ
သည်။

ဘဝကို ကြံကြံခံခဲ့ပုံတွေ...
ယောက်ျားပြန်အလာကို စောင့်မျှော်ခဲ့ရပုံတွေ
ယောက်ျားပြန်ပြေးမှာ ကြောက်သည့်သောကတွေ
ဒီဒဏ်တွေကို မေမေ ဘယ်လိုခံစားခဲ့ရပါသလဲ

"ဒါပေမဲ့လည်း သားရယ်၊ ညှို့က အိမ်ထောင်ရေးကို
ညှို့အောင် ဘယ်လောက်ပဲလုပ်လုပ် တစ်ဖက်သတ် မိန်းကလေး
အားဖြစ်နေတော့ ဘယ်မြဲပါတော့မလဲ။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ဂျင်မီ
အာရုံကတာတွေကို သိလာရတယ်။ ညှို့ဆိုကိုလည်း ဆယ်ကျွေ
နဲ့ တစ်ကျွေလောက်ပဲ ပြန်လာတော့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ညှို့
ဗွာဆိုက်ပြီး ဘာဆက်လုပ်ချမှန်းမသိတော့ဘူး။ ကုရာကယ်ရာ
ခဲ့တာဖြစ်နေပြီပေါ့"

"..."

"အားလုံးနဲ့အတိုက်အခံလုပ်ပြီး ယူခဲ့တာဆိုတော့ ပတ်
ဝန်းကျင်ကိုလည်း ရင်မဆိုင်ရဲ၊ ဆွေမျိုးတွေကိုလည်း အသိမပေး
ရဲ၊ သူငယ်ချင်းတွေကိုလည်း မပြောရဲပေါ့။ တစ်ယောက်တည်း
အိမ်ကလေးထဲမှာ ယောက်ျားပြန်အလာကိုပဲ မျှော်နေခဲ့ရတယ်"

အနိတ်ဆွေက ဘာမှမပြောဘဲနေဖို့ မှာထားတာကြောင့်
ညှို့သွေး နားထောင်ရင်း နှုတ်ကို ကျိတ်မှိတ်ပိတ်ထားရတာ မွန်း
ကျပ်လာပါပြီ။

"ဆွေမျိုးတွေကလည်း မသိလို့တော့မဟုတ်ဘူး၊ သိ

တယ်။ တစ်နေ့ ဒီလိုဖြစ်မယ်မှန်းသိလို့ တားတဲ့ကြားက ဇွတ်တို
ခဲ့တာဆိုတော့ လှည့်ကိုမကြည့်တော့ဘူး။ တစ်နေ့မှာတော့ ညီ
ဘယ်လိုမှမနေနိုင်တော့ဘဲ ဖုန်းဆက်ခဲ့တယ်။ ဆက်တော့လည်း
ဟိုနေ့ပြန်လာမလိုလို ဒီနေ့ပြန်လာမလိုလိုနဲ့ ရောက်မလာခဲ့ဘူး။
နောက်တစ်ခါ ဆက်ကြည့်တော့လည်း ဇေမောင်မရှိဘူး။ ဘယ်
ထွက်သွားမှန်းမသိဘူးဆိုတဲ့အဖြေကိုပဲ ရခဲ့တယ်တဲ့”

“တောက်!”

ရင်ထဲ နာကျင်မွန်းကျပ်လာတာမို့ တောက်ခတ်သံပင်
ဘယ်လိုထွက်သွားမှန်းမသိလိုက်တော့။

“နောက်တစ်ခါ ထပ်ဆက်ကြည့်တော့ ဇေမောင်နဲ့တွေ့
ခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ ညှို့ကို ဘယ်လိုပြောခဲ့တယ်ထင်လဲ”

ညှို့သွေးသည် အန်တီဆွေရဲ့မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်လိုက်
မိသည်။ အန်တီဆွေမျက်နှာကလည်း နှုတ်ခမ်းမှာ မှဲ့ပြီး မျက်
လုံးမှာ နာကြည့်ရိပ် စွန်းနေ၏။

“ဒီအိမ်ထောင်ရေးကို ဒီလောက်နဲ့ စခန်းသိမ်းလိုက်ပြီ
တဲ့။ သူနဲ့ဘယ်သောအခါမှ မပတ်သက်အောင်နေပါ။ ဘယ်လို
အကြောင်းမျိုးနဲ့မှ မဆက်သွယ်ပါနဲ့တဲ့”

“ဟား...”

ဒီတစ်ခါတော့ ညှို့သွေး ဘယ်လိုမှသည်းမခံနိုင်တော့
ဘဲ တံခါးကို ဝုန်းခနဲပြေးကန်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ တံခါးလက်

ကိုင်ကို ဆောင့်ဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။ အဲဒီတော့မှ သူ့၏ရုတ်တရက်
ပုံစံကြောင့် အငိုက်မိသွားသောအန်တီဆွေလည်း သူ့ကိုဝင်လုံး
ပြီး တံခါးကို ပြန်ပိတ်လေ၏။

“သား ဘာလုပ်တာလဲ၊ စိတ်ထိန်းမှပေါ့။ ဘယ်သွား
မလို့လဲ”

“သား ထိန်းနိုင်သလောက် ထိန်းပြီးပြီ၊ မရတော့ဘူး။
မေမေ့ဆီ သွားမယ်”

“မဖြစ်ဘူး၊ မဖြစ်ဘူး၊ ဒီပုံစံနဲ့သွားလို့မဖြစ်ဘူး။ ညှို့
ဇာတ်လမ်းက မပြီးသေးဘူး”

“ဒီလောက်တောင် စိတ်ဒဏ်ရာ ရထားတာ ဒီနည်းသား
က သေပြီပေါ့။ ဘာကျန်သေးလို့လဲ။ ခွာညှို့သင်း သေပြီလေ”

“ဟင့်အင်း... မသေသေးဘူး။ သေလုမောပါးပဲ ကျန်
ခဲ့တာ”

“ဒါဆိုလည်း မြန်မြန်ပြောဗျာ၊ သား သည်းမခံနိုင်တော့
ဘူး”

“ပြောပြပါမယ် သားရယ်၊ ခဏလေးပဲ သည်းခံပေးပါ။
ဒီအခြေအနေကိုရောက်လာပြီးမှ စိတ်ကို ဆက်ထိန်းထားပါ သား
ရဲ့။ ပြီးတော့ အခု အန်တီဆွေ ဆက်ပြောမှာကိုလေ၊ ညှို့ကိုပြန်
မပြောပါဘူးလို့ ကတိပေးပါ။ နော်... သား၊ သားသိချင်တယ်
ဆိုရင် ကတိဆက်ဆက်ပေးပါ”

“အဲဒီဝေဒနာကို ကလေးတစ်ယောက် ပြုစုပျိုးထောင်နည်းနဲ့ ကုစားပြီး ကျော်လွှားဖြတ်သန်းခဲ့တာပဲ”

ညိုသွေးမျက်လုံးတွေ ဝိုင်းစက်ပြူးကျယ်သွားလေပြီ။

“ညိုရဲ့အယူအဆက ဓာတ်မျိုးပဲ။ ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ အတူနေရရင် အဲဒီကလေးရဲ့ဝေယျာဝစ္စတွေကို လုပ်ကိုင်ပေးနေရင် အချိန်တွေကို ကုန်မှန်းမသိ ကုန်စေတယ်။ စိတ်ဒဏ်ရာတွေကိုလည်း သက်သာစေပြီး မေ့နိုင်သလောက် မေ့ထားနိုင်တယ်တဲ့။ အဲဒီအတွေးနဲ့ ပြည်မြို့အနီးမှာရှိတဲ့ရွာလေးတစ်ရွာက ကလေးတစ်ယောက်ကိုမွေးစားခဲ့တာ... အဲဒါ သားပဲ”

“ဗျာ”

“...”

“ဒါဆို သား... သားက”

ညိုသွေး ဘာစကားမှဆက်မပြောနိုင်တော့ဘဲ အနားက ကုတင်ပေါ် လေးလေးပင်ပင် ကျသွားခဲ့ပါသည်။

“ဟား” ခနဲဆိုပြီး မချီတင်ကဲဖြစ်လိုက်၊ ဆံပင်တွေကို ခဏခဏသပ်လိုက်၊ “ကျစ်” ခနဲစုတ်သပ်လိုက်၊ လက်သီးဆုပ်လိုက်နှင့် စိတ်ဂဏှာမငြိမ်ဖြစ်နေတော့သည်။ မေမေရယ်... ကြည့်စမ်း! ဘယ်လောက်အချစ်ကြီးတဲ့မေမေလဲ... ဘယ်လောက်ခံစားချက်ပြင်းထန်တဲ့မေမေလဲ... ဘယ်လောက်လေးစားဖို့ကောင်းတဲ့မေမေလဲ...

ညိုသွေး မချီတင်ကဲဖြစ်နေပုံကို အန်တီဆွေက အံ့ကြိတ်ကြိတ် သတိပေးလာပြန်သည်။

“သား ကတိတည်တယ်နော်၊ သားရဲ့ဦးနှောက်နဲ့ သားရင်ဘတ်ထဲမှာ သားဟာ မေညိုသွေးရဲ့သားနော်”

ညိုသွေး ခေါင်းငိုက်စိုက် ချထားလိုက်မိပါသည်။ ဘာကြောင့်များ ထူးဆန်းတဲ့အဖြစ်တွေက သူ့ဆီ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ထာနေရတာလဲ။

ဘယ်လိုငြင်းလို့ကော ရတော့မှာလဲ။ အန်တီဆွေပြောသလို ဒါဟာ တကယ့်ကံကြမ္မာပဲ။ တကယ်ဖြစ်ခဲ့တာပဲ။

“ဒီတော့ သားဘာလုပ်ရမလဲဆိုတာ သားကိုယ်သား သိလာမှာပါ။ နှလုံးသားသေပြီးတဲ့ညိုဟာ သန်စင်ညိုသွေးကြောင့် နှလုံးသားတစ်ခြမ်းက ပြန်လည်နိုးထလာတာ။ အဲဒီတစ်ခြမ်းနဲ့ အသက်ဆက်နေတာ။ အဲဒီတစ်ခြမ်းက သားပါပဲ”

နောက်ဆုံးတော့ သူ လက်နှစ်ဖက်ကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ပြီး ဖျတ်ခနဲ ထလာခဲ့လေသည်။ အန်တီဆွေ လုံးဝမတားတော့။ မေမေအခန်းထဲရောက်တော့ ကုတင်ပေါ်မှာ မအိပ်ဘဲ မှီထိုင်နေသောမေမေ့ကို မြင်လိုက်ရတာကြောင့် သူ့ခြေလှမ်းတွေ ရပ်တန့်သွားခဲ့ပါသည်။

မွေးစားသားဆိုတဲ့အသိက ဦးနှောက်ထဲ ဝင်ရောက်လို့လားမသိ။ မေမေ့ကိုကြည့်ရတာ ဒါတိုင်းလိုမတူတော့ဘဲ

ထဲမှာလည်း ခံစားမှုတစ်ခု ဖွဲ့တည်လာသည်ဟုထင်မိပါသည်။ သို့သော် ထိုသို့ဖြစ်သွားပေမယ့် မေမေအပေါ်ထားခဲ့သည့်ထားစားမှုနှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကတော့ ခါတိုင်းထက် ပိုလို့သာ တိုးထားသည်ဟု ထင်မိတော့သည်။

သူ ရပ်နေပုံကို မေမေက လှမ်းကြည့်ရင်း...

“သိပြီမို့လား၊ အားလုံးသိသွားပြီမို့လား၊ မေမေ လွန်သလား သား”

ဟု မေးတာမို့ သူ မေမေအနား လျှောက်လာခဲ့ပါသည်။

“အားလုံးသိသွားပြီဆိုတာ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲမေမေ၊ မေမေနှိုးနှိုးကုန်မိ ဖြစ်ခဲ့တာတွေ သိသွားပြီပဲ။ တခြားဘာသိစရာ ရှိသေးလို့လဲ။ မေမေ မလွန်ပါဘူး၊ မေမေ မလွန်တဲ့အတွက် သား နောက်ထပ်ဘာမှမသိချင်တော့ပါဘူး”

“...”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်မေမေ၊ သားကိုခွင့်လွှတ်ပါ။ မေမေ တစ်ယောက်တည်း သားကို ဒီဘဝရောက်အောင် ဒီအရွယ်ရောက်အောင်...”

ညိုသွေးသည် ပြောနေရင်း လည်ချောင်းထဲ ဆို့နှင်လာတာမို့ မေမေရင်ခွင်ထဲကိုသာ ခေါင်းထိုးအပ်ပြီး ဗက်ထားလိုက်မိတော့သည်။

“မေမေလိုချင်တာ အဲဒီစကားတွေမဟုတ်ဘူး၊ ဆုံးဖြတ်

မူ”

လည်လာသည့်မျက်ရည်တွေကို မေမေ မမြင်အောင် ကွယ်ဝှက်သိမ်းဆည်းလိုက်ပြီး မေမေမျက်နှာကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ရင်ဆိုင်လိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့ ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ခေါင်းအုံးဘေးမှ ဖုန်းကို ဖျတ်ခနဲဆွဲယူလိုက်၏။

“ဘာလဲ”

“ဆုံးဖြတ်ချက်ချမလို့ နားထောင်ကြည့်”

ဟုပြောပြီး ငွေသားဆီ ဖုန်းခေါ်လိုက်သည်။ တစ်ဖက်မှ ငွေသား၏တက်ကြွရွှင်လန်းနေသောအသံလေး ထွက်လာ၏။

“အိုခေအောင် လုပ်နေတယ် ငွေသား၊ အိုခေ သွားမှာပါ။ ကိုယ်တို့ နိဂုံးချုပ်ရအောင် မြန်မြန်လေး”

“...”

“ငွေသားပေဖေရီလား”

“...”

“ရှိရင် ချက်ချင်းလာခဲ့မယ်။ လာမှပဲပြောတော့မယ်နော်” ဖုန်းပြောပြီးတော့ မေမေက သူ့မျက်နှာကို ခပ်ထန်ထန် စိုက်ကြည့်ပြီးမေးသည်။

“မင်းလေသံက ဘယ်လိုလေသံလဲ၊ ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက်ချမှာလဲ”

“သားကို မေမေသွန်သင်ခဲ့တဲ့နည်းလမ်းအတိုင်း သွား

မှာ။ မေမေ့စကားကို ငယ်ငယ်လေးကတည်းက သေတဲ့အခါ
နားထောင်မှာ။ သား မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ဘယ်တော့မှ
စိတ်ဒဏ်ရာမပေးဘူး”

“ဘာ!”

မေမေ့အသံ ဟိန်းထွက်သွားလေသည်။ သူ ဆတ်ခနဲ
ထပြီး အပြေးတစ်ပိုင်း ထွက်လာခဲ့လေ၏။

“သား”

“...”

“သန့်စင်ညိုသွေး”

လုံးဝလှည့်မကြည့်တော့။ ခံစားချက်က အတိုင်းထက်
လွန်သွားပြီ။

အခန်း (၁၁)

တစ်ချိန်လုံး ဖုန်းခိုင်မသောက်နိုင် မှိုင့်တွေနေခဲ့သော
ငွေသားသည် ရုတ်တရက် ညိုသွေးဆီက ဖုန်းဝင်လာမှ နှင်းဖျန်း
သည့်ပန်းကလေးပမာ လန်းဆန်း၍ တထောင်ထောင်ဖြစ်လာပါ
တော့သည်။ ချက်ချင်းလာမယ်ဆိုတာမို့ ခြံထဲပင်ဆင်းပြီး အကြို
ထောက်နေမိသည်။ သိပ်မကြာပါ။ ညိုသွေးကားလေး တကယ်
ရောက်လာပါသည်။

“ဖေဖေရေ၊ ညိုသွေး ရောက်လာပါပြီ”

ဖေဖေကလည်း မကြိုစဖူး ခြံထဲထိပင် လာကြိုသည်။

“ဪ၊ ရောက်လာပြီပဲ၊ ဦးရော သမီးရော မျှော်နေ
ကြတာကွာ။ လာ... အိမ်ထဲမှာ အေးဆေးပေါ့”

“ရပါတယ် ဦး၊ ဒီမှာပဲ ပြောရအောင်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ အချိန်သိပ်မရလို့ပါ”

“မင်းအဆင်ပြေသလိုလုပ်လေ၊ ဒါဆို သမီးရှေ့မှာ ခုခုစိစဉ်ဦး”

“မလုပ်ပါနဲ့ ဦး၊ ရပါတယ်။ ငွေသား အေးဆေးအေးဆေး ငွေသားသည် ညှိသွေးကို တအံ့တဩဖြစ်ပြီး စိုက်ကြည့် နေလိုက်မိ၏။ ငွေသားမှာတော့ သူ့လာမယ်ဆိုလို့ မျှော်လိုက်တာ၊ ပျော်နေလိုက်ရတာ၊ ခုတော့ သူ့ပုံစံက... ”

မတက်ကြွတာတော့ မဟုတ်ပါ။ တစ်ခုခုဖြစ်လာသလို နားလည်ရခက်သလို၊ တစ်စုံတစ်ရာပဲ ထိခိုက်လာသလိုမျိုး ဖြစ်နေသည်။

“ငွေသား ကိုယ်တို့ နိဂုံးချုပ်ရအောင်”

“ဘယ်လိုချုပ်မလဲဟင်၊ အန်တီက ဘာပြောလိုက်လဲ”

“မေမေက ပြောခဲ့ပြီးပြီလေ၊ ဘာမှထပ်ပြောမှာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်ပြောတာပဲ သေသေချာချာနားထောင်ပါ။ ဦး၊ ကျွန်ုပ်တော်တို့ အဆုံးသတ်မှဖြစ်တော့မယ်”

“အေးလေ၊ အခြေအနေက အဆုံးသတ်ဖို့ဖြစ်လာပြီပဲ ဘယ်လိုနည်းနဲ့အဆုံးသတ်မလဲ”

“ဘယ်လိုနည်းလဲဆိုတော့ ဦးပဲအသိဆုံးဖြစ်မှာပါ။ ကျွန်ုပ်တော်လည်း အားလုံးသိသွားပြီဆိုတော့ ပြောစရာအထွေအထူး

မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ အရမ်းမွန်းကျပ်နေတယ်၊ စကားတချို့ရင်ဖွင့်ချင်တယ်”

“အိုခေ... ဖွင့်ပါ၊ ဦးနားလည်ပေးနိုင်ပါတယ်”

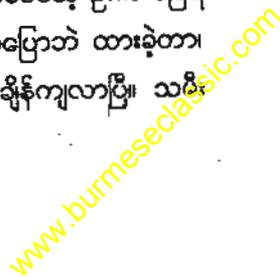
ငွေသားရင်ထဲ တလုပ်လုပ်နှင့် ထိတ်လန့်လာမိသည်။ ညှိသွေးမျက်နှာကလည်း ကြည့်နေရင်းမှ ထန်လာသည်ဟုထင်ရ၏။ ထင်သည့်အတိုင်းပင် ညှိသွေးက ဖေဖေမျက်နှာကို အချိန်ကြာကြာစိုက်ကြည့်ပြီး အော်တော့သည်။

“အပြစ်မရှိတဲ့မေမေ့ကို ဘာဖြစ်လို့စွန့်ပစ်ခဲ့တာလဲ၊ မေမေ့နုလုံးသားကို ဘာဖြစ်လို့ နင်းခြေပစ်ခဲ့တာလဲ။ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ဆွေမျိုးတွေကြားမှာ ခေါင်းမဖော်ခဲ့အောင် ဘာဖြစ်လို့ အညွန့်ချိုးခဲ့တာလဲ”

ကြည့်စမ်း! ပြတ်သားပြီး မာန်ပါပါထွက်လာသောစကားလုံးတွေက ငွေသားတစ်ကိုယ်လုံးကို နုံးချိသွားစေတော့သည်။ ဖေဖေက နှုတ်ခမ်းလေးတစ်ချက်တွန့်ရုံမျှသာပြုံး၏။

“အိုခေ၊ ရပြီ ဦး၊ မဖြေပါနဲ့။ အဖြေကိုကြားချင်လို့ ရင်ဖွင့်တာမဟုတ်ပါဘူး”

“ဘယ်ဟုတ်မလဲ၊ မင်းမကြားချင်ပေမယ့် ဦးက ဖြေရတော့မှာပဲ။ နှစ်ရှည်လများ ဘယ်သူ့ကိုမှမပြောဘဲ ထားခဲ့တာ၊ သမီးကိုတောင် မပြောခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အချိန်ကျလာပြီ။ သမီးသိချိန်တန်သွားပြီထင်တယ်”

“...”

“မင်းတို့အမြင် မင်းတို့အယူအဆနဲ့တော့ ဒီလောက်ထိ သိချင်မှာပေါ့။ ဦးအမြင် ဦးအယူအဆကတော့ ဒါထက်မြင့်တယ်။ ဘယ်သူနဲ့မှတူမှာမဟုတ်ဘူး။ ဘဝဆိုတာ စစ်ပွဲကဲ့သို့ တစ်ပွဲပြီး တစ်ပွဲ နှိမ့်နေရမှာပဲ။ စစ်တိုက်တယ်ဆိုကတည်းက အောင်မြင်ဖို့ တိုက်တာပေါ့။ ဘယ်သူက ကျရှုံးချင်မှာလဲ”

တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် တစ်ခါမှမကြုံဖူးသော ဖေစေ့ အသံနှင့် ဖေဖေအရှိန်အဝါကလည်း အလွန်ပင်အံ့ဩဖို့ကောင်း ပါသည်။

“အောင်မြင်ဖို့တိုက်တဲ့နေရာမှာ သူများထက်တော့ လျင် ဖို့လိုတယ်၊ လည်ဖို့လိုတယ်၊ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်တွေ အများကြီး သုံးဖို့လိုတယ်၊ တိုက်ခိုက်နည်းအမျိုးမျိုး၊ နည်းပရိယာယ်တွေ၊ ဗျူဟာတွေ အများကြီးလိုတယ်ကွာ... ဘဝကလည်း အဲလိုပဲ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ဘဝကိုရဖို့ အဲလိုနည်းတွေနဲ့ တိုက်ခိုက်ရမှာပဲ”

တို့အချိန်မှာ အိမ်ရှေ့သို့ ကားတစ်စီး ထိုးဆိုက်လာပြီး ဒေါ်မေညိုသွေး ဝင်ရောက်လာခဲ့ပါသည်။

“သား”

“ခဏလေး နားထောင်ပေးပါ မေမေ၊ နိဂုံးချုပ်နေတာ ပါ”

အားလုံးငြိမ်ကျသွားပါသည်။ ဒေါ်မေညိုသွေး၏မျက်

လုံးတွေကတော့ Police အနက်ရောင်မျက်မှန်ကြီးနှင့် အကာ အကွယ်ယူထားတာမို့ ငွေသား မဖတ်တတ်။

“တစ်ချိန်က ဦးနွဲ့မင်းအမေတို့ရဲ့ စီးပွားရေးမပြေလည် မှုဒုက္ခကိုလည်း ဦးက ဒီနည်းနဲ့ဖြေခွင်းခဲ့တာပဲ။ ဦးက အောင်မြင် ချင်တာကိုး။ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်မသုံးဘဲ တူနစ်ကိုယ် တဲအိုပျက် မှာနေနေရင် ဒီအောက်ခြေလူတန်းစားထဲမှာပဲ တဝဲဝဲလည်နေမှာ ပေါ့။ ခက်တာက မင်းအမေက အဖွဲ့အလန်းကြီးတတ်တဲ့သူ၊ စိတ် ခံစားထိခိုက်လွယ်တဲ့သူဖြစ်နေတယ်။ ဒီတော့ ဦးမှာ လွယ်လွယ် ပြောမထွက်ဘူးဖြစ်နေခဲ့တယ်”

“...”

“ဒီတော့ မတတ်သာတဲ့အဆုံး တိုးတက်အောင်မြင်မှု တစ်ခုကို လိုချင်တဲ့အတွက် မျက်စိစုံမှိတ်ပြီး မင်းအမေကို မရေ့ရ တဲ့နည်းနဲ့ ဖြတ်ချခဲ့ရတာပဲ။ ပြီးမှ ဦးရဲ့ဒီပညာတွေကို မနားတမ်း သင်ခဲ့တယ်။ Profession ဖြစ်ပြီဆိုတော့မှ မင်းအမေကို ပြန် ဆက်သွယ်မယ်ဆိုပြီးတော့ပေါ့။ တကယ်လည်း ပြန်လာခေါ်တဲ့ နေ့မှာ မင်းအမေမရှိတော့ဘူး။ ရှာလို့မတွေ့တော့ဘူး”

“တော်စမ်းပါ၊ ကလေးတွေရှေ့မှာ သိက္ခာဆယ်မနေပါ ခဲ့။ ပြီးမှပြောရင် ဆင်ခြေပဲ။ ဘယ်သူမှလက်မခံဘူး။ တကယ် စိတ်ရင်းမှန်ရင် မတွေ့တွေ့အောင် ရှာလိုက်ပါလား။ မိုးအသံနဲ့ မြေအဆုံး... ပျောက်သောသူ ရှာရင်တွေ့တဲ့”

“...”

“ထားလိုက်ပါတော့၊ ဒီအချိန်မှာ ဒါတွေပြောဖို့မလိုတော့ပါဘူး။ ဒီလို သားနောက်ကိုလိုက်လာခဲ့ရတာတောင် မတတ်သလွန်းလို့ပါ။ ကျွန်မ ရှင်မျက်နှာကိုမြင်ရတာ ငရဲထက် ဆိုးတယ်”

“ဒါပေမဲ့ ငါ မင်းအပေါ်ကို ပြတ်ပြတ်သားသားလှုပ်လို့ မင်း ဒီဘဝရောက်လာတာမှီလား။ ဒီလိုအောင်မြင်လာတာလား”

“ကြည့်စမ်း! စကားပြောတာ ဆင်ခြင်ပါ။ ပြန်ပြင်ပြန်လိုက်စမ်းပါ။ ခုထိ တစ်ဖက်သားအပေါ် နိုင်ထက်စီးနင်းအပြုအမူတွေ မလျော့သေးပါလား။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဲဒီလိုထင်နေရင် ရှင်၊ ရှမ်းပြီး သေသွားလိမ့်မယ်။ သေသေချာချာမှတ်ထား၊ ကျွန်မ ဒီဘဝရောက်လာပြီး ဒီလိုအောင်မြင်လာတာဟာ သန့်စင်ညှိသွေးကြောင့်”

အကြိတ်အနယ်ထိုးစစ်ဆင်နေရာမှ ဒေါ်မေညိုသွေး၏ အသံက ဟိန်းထွက်သွားလေသည်။ အမှတ်သည်းခြေကြီးသော ဒေါ်မေညိုသွေး၏ခံစားချက်က ဘယ်တော့မှ ပြေလျော့သွားမှာမဟုတ်။ ဖေဖေနှင့်ပတ်သက်လျှင် အချိန်မရွေး သွေးဆူပေါက်ကွဲနေမှာသာတည်း။

“ဒီမှာ ဖေမောင်... လူဆိုတာ သတ်မှ လူသတ်သမားလား”

“...”

“စိတ်ကိုသတ်တာလည်း လူကိုသတ်တာနဲ့အတူတူပဲ။ ကျွန်မကို ရှင်သတ်ခဲ့တာ အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်သွားပါပြီ။ အခု သားအတွက် ကျွန်မအသက်ရှင်နေတယ်။ အဲဒါ မြဲမြံမှတ်ထားပါ။ သဲ သား... တစ်ခါတည်းလိုက်ခဲ့၊ မေမေ့စိတ်ကို သိတယ်နော်”

ဒေါ်မေညိုသွေးက ထိုမျှသာပြောပြီး ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားသည်။ ပြီးမှ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ကျောခိုင်းရပ်ပြီး ညှိသွေးကို စောင့်နေသည်။ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေသည့် ငွေသားက ခြေဖျားထက်ဖျားတွေပင် အေးလာပြီ။

ညှိသွေးရယ်... ကျွန်မတို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ၊ ဘယ်လိုအဆုံးသတ်ပေးမှာလဲ...။

ညှိသွေးက ငွေသားမျက်နှာကို လုံးဝမကြည့်တော့။ ဆင်းငံ့နေရာမှ ဖေဖေကိုသာ ခပ်ဖြည်းဖြည်းမော့ကြည့်လာပါသည်။ အမြဲတမ်းပြီးချိန်နေသော ညှိသွေးမျက်နှာသည် ဒီနေ့တော့ ထစ်ခါမှမမြင်စဖူး တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်နေသည်။ နှုတ်ခမ်းတွေက ထည်း ပိပိရိရိနှင့် စနစ်တကျရှိလွန်းလှသည်။ မျက်ဝန်းတွေက ထည်း စူးထက်လှပါသည်။

“သန့်စင်ညှိသွေး၊ OK...Come on! မင်းပြောစရာရှိတာသာပြောပါ။ ဦးရင်ထဲမှာ အနှစ်နှစ်အလလက ထည့်ထားခဲ့တဲ့စကားစုကို ပြောလိုက်ရလို့ ပျော်သွားပါပြီ။ ဒီအချိန်မှာ မင်းအဖေ

ရောက်လာတဲ့အတွက် ပိုကျေနပ်တယ်။ သူ့ဘယ်လို ပဲထင်ထင်၊ ဘယ်လိုပဲပြောသွားသွားပေါ့။ အားလုံးဟာ ပြီးခဲ့ပြီပဲ”

“...”

“မင်းပြောတဲ့အဆုံးသတ်ရမယ့်အချိန်က ဒီအချိန်ပါပဲ။ သမီးရမယ့်ရလဒ်က ဘယ်လိုရလဒ်မျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ဦးဘက်က ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုတွေ လုပ်ပြီးပါပြီ။ ဦးက မိန်းကလေးရှင်နော်၊ သန့်စင်ညှိသွေး... သမီးရဲ့နှလုံးသားကို သနားလို့ အခွင့်အရေးပေးထားတာ”

ဖေဖေ၏မာနစွန်းသောစကားသံကြောင့် ဒေါ်မေညှိသွေးက ဖျတ်ခနဲလှည့်ကြည့်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦး ဒီလိုအခွင့်အရေးပေးတဲ့အတွက် အများကြီးကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် အခုပဲအဆုံးသတ်ပေးမှာပါ။ မေမေက ကျွန်တော့်ကို အမြဲတမ်းဆုံးမခဲ့ပါတယ်။ မိန်းကလေးတွေကို မနောက်ယှက်ပါနဲ့တဲ့။ မိန်းကလေးတွေကို စိတ်ဒဏ်ရာမပေးပါနဲ့တဲ့”

“...”

“အဲဒီစကားကို ကျွန်တော်သေတဲ့အထိ လိုက်နာမှာပါ။ ကျွန်တော်ချစ်ရတဲ့မိန်းကလေးကို မနောက်ယှက်ပါဘူး၊ စိတ် ဒဏ်ရာမပေးပါဘူး”

“သား”

ညှိသွေးက စကားဖြတ်လိုက်တော့ ဒေါ်မေညှိသွေးက ပြန်လှည့်လာသည်။ အားလုံးလည်း ညှိသွေးမျက်နှာကိုစိုက်ကြည့်နေကြသည်။

“တကယ်ပဲ အဲဒီမိန်းကလေးကို စိတ်ဒဏ်ရာမပေးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ လူ့ပြောင်းသွားပါပြီ။ အဲဒီမိန်းကလေးက ခွာညှိသင်းပါ”

“သား”

“ညှိသွေး”

တစ်ပြိုင်နက် အထိတ်တလန့်အော်လိုက်ပေမယ့် ဖေဖေကတော့ ပြုံးပါသည်။ ငွေသား ယိုင်လဲတော့မည်။

“ဒီတော့ သေသေချာချာမှတ်ထားပါ ငွေသား။ မင်းနဲ့ ကိုယ့်ရဲ့အချစ်ဇာတ်လမ်းကို ဒီလောက်နဲ့ စခန်းသိမ်းလိုက်ပါပြီ။ ကိုယ်နဲ့တယ်သောအခါမှ မပတ်သက်အောင်နေပါ။ ဘယ်လိုသော အကြောင်းမျိုးနဲ့မှ မဆက်သွယ်ပါနဲ့”

“ဟင့်အင်း... ဟင့်အင်း... ညှိသွေး”

ငွေသား အရူးတစ်ယောက်လိုဖြစ်သွားစဉ် ဖေဖေက ငွေသားကို ဖမ်းချုပ်လိုက်လေသည်။ ညှိသွေးကလည်း ဒေါ်မေညှိသွေးလက်ကို ဆွဲခေါ်သွားသည်။ နှစ်သုမ်းသုံးလှမ်းလောက် လျှောက်ပြီးမှ ပြန်လှည့်လာကာ...

“ဦးဖေမောင်... လက်စားချေတယ်လို့မထင်ပါနဲ့။ ငွေ”

လိုက်ပြီလို့လည်း မတွေးပါနဲ့။ ဒီအချိန်မှာ ဒီလိုဖြစ်ဖို့အကြောင်း ရှိလာလို့ပါ။ ဒီစကားတွေကို ဦးဖေမောင် မေမေ့ကိုဖုန်းနဲ့ပြောတုန်းကလို ကျွန်တော်လည်း ငွေသားကိုပြောလို့ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မေမေက ဒီလိုယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးလာပြောဖို့အတွက် ကျွန်တော်ကို မွေးဖွားပေးခဲ့လို့ပါ”

“...”

“တစ်ခုတော့ရှိတယ်... ကျွန်တော် ဦးဖေမောင်ရဲ့သမီးကို မဖျက်ဆီးခဲ့ပါဘူး”

ဟုပြောပြီး တကယ်ထွက်သွားတော့သည်။ ငွေသား ဖေဖေလက်မှရုန်းပြီး ပြေးလိုက်မိသည်။

“ညိုသွေး... ညိုသွေး၊ ကျွန်မမှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့ စွန့်ပစ်ခဲ့တာလဲ။ ကျွန်မနဲ့ညိုသွေး ကတိတွေ ထားခဲ့ကြတယ်လေ။ ဘယ်တော့မှလမ်းမခွဲဘူးဆို”

“...”

“ဘယ်သူဖျက်ဖျက် မဖျက်ဘူးဆို... ဘယ်သူသဘောမတူတူ ကိုယ်တို့အတူတူပဲဆို... ညိုသွေး”

တစ်ချက်မှလှည့်မကြည့်တော့ပါ။ သားအမိနှစ်ယောက် သား ကားပေါ်ဖျတ်ခနဲတက်ပြီး ဝေါခနဲမောင်းထွက်သွားတော့သည်။ ငွေသား တကယ်ရူးရလေပြီ။

“ညိုသွေး”

“သမီး”

“ညိုသွေး”

ဖေဖေက နောက်မှပြေးလာပြီး ငွေသားကို ဆွဲပွေ့ထားတော့သည်။

“သမီး၊ စိတ်ထိန်းစမ်း”

“ဟင့်အင်း... သမီးရဲ့ညိုသွေးက အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူး”

“...”

“ဒါ ဘယ်သူ့ကြောင့်လဲ၊ ဘယ်သူ့ကြောင့်ဖြစ်တာလဲ၊ သမီးမှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့လဲ ဖေဖေရဲ့... သမီးမမှားပါဘူး”

ငွေသားသည် နာကျင်ကြကွဲစွာပြောနေရင်းမှ မောပန်းနွမ်းနယ်လာပြီး ဖေဖေရင်ခွင်ထဲ ပျော့ခွေကျသွားလေသည်။

ဒါပေမဲ့ ခဏလေးပါ။ သတိရလာတော့ အိပ်ရာပေါ်ရောက်နေပြီး ဖေဖေက စီးမိုးကြည့်နေပါသည်။ ငွေသား ဖျတ်ခနဲထလိုက်မိ၏။

“ဖေဖေ၊ သမီးသူငယ်ချင်းတွေကို ဘယ်လိုမျက်နှာပြုရတော့မလဲ”

“...”

“သမီးတို့ ရက်ရွေးနေကြပြီဆိုတာ အားလုံးသိနေပြီ။ ထတ်ဝန်းကျင်ကို ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ရတော့မလဲ”

“...”

“သမီးရှက်တယ်ပေဖေ၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ ရင်မဆိုင်ရဲတော့ဘူး။ သမီးသေချင်တယ်... ညှို့သွေးမရှိတဲ့ဘဝမှာ မနေချင်ဘူး။ ညှို့သွေးနဲ့ခွဲပြီးမနေနိုင်ဘူး”

“တော်ပါတော့သမီးရယ်၊ စိတ်ထိန်းစမ်းပါ။ သမီး ရင်မဆိုင်ရဲတာတွေ၊ ကြောက်ရွံ့နေတာတွေကို ကျော်လွှားနိုင်အောင်ပေဖေ လုပ်ပေးပါ့မယ်”

“ဟင့်အင်း... ဟင့်အင်း... မယုံဘူးပေဖေ၊ အဲဒီလိုလုပ်လို့ရလို့လား။ သမီးက တကယ်ချစ်တာပေဖေရဲ့။ သေရာပါမှာပါ”

“ပေဖေနားလည်ပါတယ်သမီးရယ်၊ သမီးက ငယ်သေးလို့ပါ။ ခဏပဲ သည်းခံလိုက်၊ သမီးအောင်မြင်အောင် ဒီလိုဒဏ်တွေကို ခံနိုင်အောင် ပေဖေ တကယ်လုပ်ပေးတော့မှာပါ။ ဘဝဆိုတာ ဒီလိုပဲလို့ မှတ်လိုက်၊ အချစ်ဆိုတာ ဒီလိုပဲလို့မှတ်လိုက်၊ ဒါမှ ဘဝနဲ့အချစ်က ပီပြင်သွားမှာ”

“ဒါဆို သမီးက ဘယ်လောက်ထိ ခံစားရမှာလဲ၊ ဘယ်လောက်ထိ ခံစားပြီးမှ ပြီးသွားမှာလဲ”

“အချိန်တစ်ခုတော့ လိုအပ်တယ်သမီး၊ နားလိုက်ပါ သမီးရယ်... ခုချိန်မှာ ပေဖေ ဒီလောက်ပဲ ပြောဦးမယ်နော်”

ငွေသား၊ ပေဖေရင်ခွင်ထဲကိုသာ ဝင်လိုက်မိတော့သည်။ ပေဖေက ပြန်လည်ထွေးပေ့၍ ကျောပြင်လေးကိုပုတ်၍ နှစ်သိမ့်

ပေးပါသည်။

“အချစ်ကြီးလိုက်တဲ့ သမီးလေးရယ်”

အခန်း (၁၂)

ရက်စက်မှုတွေ ပြီးဆုံးသွားလို့ တစ်ပတ်ခန့်အကြာမှာ ညိုသွေးတို့ခြံ့ရှေ့သို့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က အဖြူရောင်ကတ် လေး တစ်ကတ် လာပေးသွားတာကို မေမေနှင့်ကြုံတွေ့ခဲ့ရလေ သည်။

ဖြစ်ချင်တော့ ညိုသွေးက ခြံထဲမှာ ဂျာနယ်ထိုင်ဖတ်နေ ခဲ့တာဖြစ်၏။ မေမေက ထိုကတ်လေးကို ယူလာတာ...

“သားရေ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က သားအတွက် တဲ့”

ဆိုပြီး အနားရောက်လာ၏။ မေမေလှမ်းပေးတာကို မှု့ ဘဲ လှမ်းကြည့်ရုံ ကြည့်လိုက်ပါသည်။ ဒီအချိန်မှာ ငွေသားက

လွဲလျှင် သူ့ကိုပေးမယ်လူမရှိပါ။ ဒါပေမဲ့ ဂျာနယ်ကိုတော့ စာပေပေါ် တင်လိုက်ပါသည်။

“ဘာကတ်လဲ မေမေ”

“ဖိတ်စာကတ်တော့ မဟုတ်ဘူး”

“ဒါဆို မေမေ ဖတ်ပြပါ”

“ညိုသွေးတဲ့ ဘုရားရေး... ငွေသားနုပယ်များလာ”

မေမေက ပြူးပြူးပြာပြာဖြစ်သွားပြီး အောက်ဆုံးတိုက်

ကြည့်လိုက်သေးသည်။

“ဟင်! ဟုတ်တယ်၊ သား... ငွေသားတဲ့”

“ဖတ်လိုက်ပါ၊ မေမေ”

“ဘယ်လိုလုပ်မလဲ သားရယ်”

“ဖတ်လိုက်ပါ မေမေရယ်၊ ပြီးသွားပြီပဲ”

“ညိုသွေး...”

“ဟင့်အင်း၊ အဲဒီအသံမလိုချင်ဘူး မေမေ”

“ညိုသွေး... တကယ်တော့ ဖေဖေဟာ”

“အဲဒီအသံလည်း မဟုတ်ဘူးမေမေ၊ တိုးတိတ်စိုးရွံ့နေ

တယ်”

“ညိုသွေး၊ တကယ်တော့ ဖေဖေဟာ”

“မဟုတ်သေးဘူး၊ ဒါလည်း ခံစားမှုတစ်ခု ငြိနေသလို

ပဲ”

“ညိုသွေး၊ တကယ်တော့ ဖေဖေဟာ”

“နွဲ့တယ် မေမေရ”

“ညိုသွေး၊ တကယ်တော့ ဖေဖေဟာ”

“ပျော့သွားပြန်ပြီဗျာ”

“သားရယ်... ကဲ၊ ညိုသွေး တကယ်တော့ ဖေဖေဟာ”

“ဒါကျတော့ အရမ်းမာလွန်းသွားပြီ”

“ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ သားရယ်၊ သားလိုချင်တဲ့အသံမျိုး မေမေမှမလုပ်တတ်တာ”

“လွယ်လွယ်လေးပါ မေမေရယ်၊ အားငယ်တဲ့ခံစားမှု

မပါရဘူး၊ မာနရှိတဲ့အသံမျိုး မဖြစ်ရဘူး၊ အခြောက်ဆန်တဲ့အသံမျိုးလည်း မဖြစ်ရဘူး။ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ ကြည်ကြည်လင်လင် ပြတ်ပြတ်သားသားရှိဖို့ပဲလိုတယ်”

“ဟုတ်ပြီ၊ ဒီတစ်ခါ နောက်ဆုံး မေမေသတိထားမယ်၊

OK... Are you ready! ”

ဒီတစ်ခါတော့ မေမေသည် သူလိုချင်သည့်အသံမျိုး တကယ်ပဲ ရွတ်ပြနိုင်ခဲ့ပါသည်။

“ညိုသွေး... ”

တကယ်တော့ ဖေဖေဟာ

နိဒါန်းမှာ ဘာပဲလုပ်ခဲ့လုပ်ခဲ့

နိဂုံးမှာတော့ ရက်စက်တတ်တဲ့လူ
မဟုတ်ဘူးဆိုတာ...

ကျွန်မ တကယ်ပဲသိလိုက်ရပါပြီ...

အန်တီမေညိုသွေးကလည်း

နိဒါန်းမှာ ဘာတွေပဲဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့

နိဂုံးမှာတော့ ရက်စက်ရက်တဲ့သူ

မဟုတ်ဘူးဆိုတာ

ကျွန်မ တကယ်ပဲ ဖမ်းစားမိခဲ့ပါပြီ...

နိဒါန်းမှာ ရက်ရက်စက်စက်ချစ်ပြီး

နိဂုံးမှာ တကယ်ပဲ

ရက်ရက်စက်စက် ရက်စက်ရက်သွားတဲ့သူကတော့
ညိုသွေးပါပဲ...

ကျွန်မမှာ အပြစ်မရှိဘူးဆိုတာ ညိုသွေးအသိဆုံးပါ

ဘယ်လောက်ထိချစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာလည်း

ညိုသွေးသာလျှင် အသိဆုံးပါပဲ...

ဇွဲသား”

မေမေက ပြတ်ပြတ်သာသားဖတ်ပြီး သူ့မျက်နှာကို စိုက်
ကြည့်တော့သည်။ လေသံက ပြတ်သာပေမယ့် မျက်ဝန်းတို့က
တော့ ရီဝေနေလေ၏။ ပြီးတော့ မေမေ တကယ်ပဲ မထိန်းနိုင်
တော့။

“သားရယ်... မေမေစိတ်မကောင်းလိုက်တာ။ စပယ်
ပြောတာ တကယ်မှန်နေပြီထင်ပါရဲ့သားရယ်။ ဒီကလေး၊ မေမေ
ငယ်ငယ်ကလို ဖြစ်နေပြီထင်ပါရဲ့”

သူ ဖျတ်ခနဲထပြီး မေမေနှုတ်ခမ်းကို လှမ်းပိတ်လိုက်
၏။ ပြီးတော့ မေမေကိုဖက်ထားပြီး...

“မပြောပါနဲ့မေမေ၊ ငြိမ်ငြိမ်လေးပဲ နေပေးပါ။ သား
မေမေမျှော်နှာကိုပဲ ကြည့်တော့မှာပါ။ အမြဲတမ်း စိတ်ချမ်းသာ
အောင် ကျေးဇူးဆပ်နေပါ့မယ်”

ဟု ပြောလိုက်မိသည်။

ပြီးတော့... ပြီးတော့ မေမေအကြိုက်ဆုံး...

‘သီချင်းဆို၍ ကျေးဇူးဆပ်ပါမည်’ ဆိုသည့် ကျော်ဟိန်း
၏သီချင်းကို ဆိုပြလိုက်ပါသည်။

မေမေ မျက်ရည်ပဲနေမှာကို သူသိသည်။

သူ မျက်ရည်ပဲနေမှာကိုလည်း မေမေရိပ်မိလိမ့်မည်။

ဒါပေမဲ့ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မမြင်စေရ။

(အတောင်ပံတစ်စုံကို အားကိုးသောငှက် x x x

မိုးပေါ်ပျံသန်းအသွားမှာ x x x ရေလှိုင်းထဲက ရေပျော်

ငါးလည်း ကူးနေတယ် x x x ခြေပေါ်မှာ လူစွမ်းအား

အပြည့်နဲ့ အချစ်ရေစင်များ အေးကာ x x x ကမ္ဘာကြီး

သာယာပါစေ သီချင်းလေး ညည်းနေတယ် x x x

၃၁၄ ◻ လောကီစော်

ကမ္ဘာကြီး x x x ကမ္ဘာကြီးရယ် x x x ကြင်နာစွာ သင့်
ရင်မှာ ငါ့စွန့်စားလို့ ကျေးဇူးဆပ်ပါ့မယ် x x x ကြင်နာ
သူတွေ ကျေးဇူးသိတယ် ထမ်းနေပါ့မယ် x x x မိခင်
ကမ္ဘာရယ် ထာဝစဉ်ပဲပေါ့)

(ရက်ရက်စက်စက် ရက်စက်ရက်သူ)

5th, October, 2011

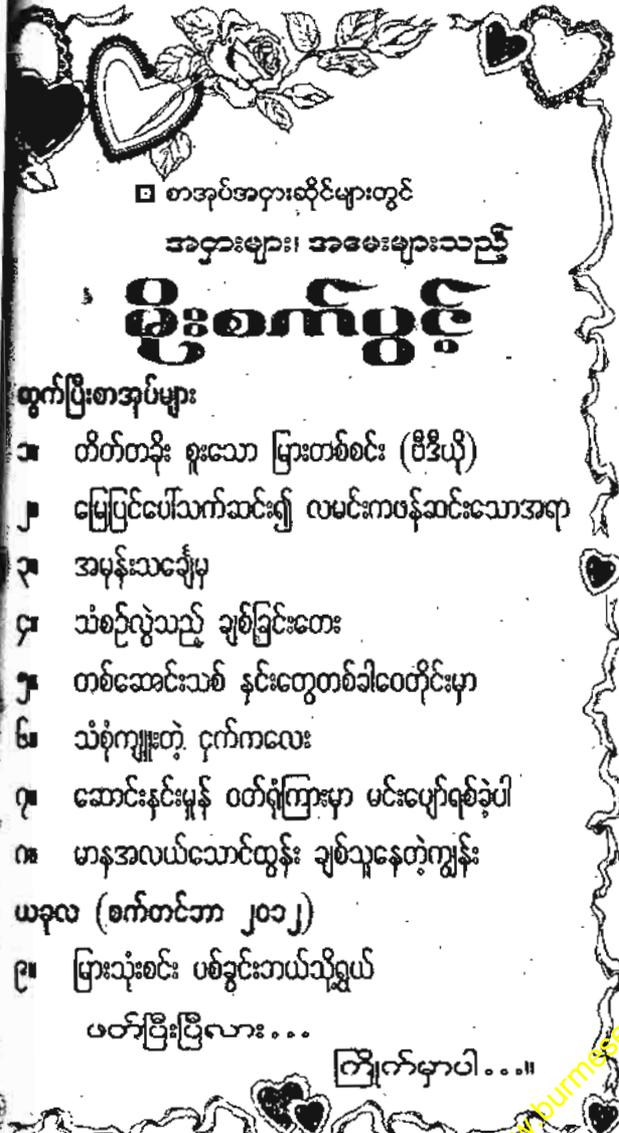
6:15 (PM)

Wednesday

လက်တစ်စုံဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ...

လောကီစော်

◻ စာအုပ်အသားဆိုင်များတွင်

အငှားများ၊ အဖေးများသည်

မိုးစက်ပွင့်

တွက်ပြီးစာအုပ်များ

- ၁။ တိတ်တခိုး စူးသော မြားတစ်စင်း (ပီဒီယို)
- ၂။ မြေပြင်ပေါ်သက်ဆင်း၍ လမင်းကပ်ဆင်းသောအရာ
- ၃။ အမုန်းသင်္ချေမှု
- ၄။ သံစဉ်လွဲသည့် ချစ်ခြင်းတေး
- ၅။ တစ်ဆောင်းသစ် နှင်းတွေတစ်ခါဝေတိုင်းမှာ
- ၆။ သံစုံကျူးတဲ့ ငှက်ကလေး
- ၇။ ဆောင်းနှင်းမှုန် ဝတ်ရုံကြားမှာ မင်းပျော်ရစ်ခဲပါ
- ၈။ မာနအလယ်သောင်ထွန်း ချစ်သူနေတဲ့ကျွန်း

ယခုလ (စက်တင်ဘာ ၂၀၁၂)

၉။ မြားသုံးစင်း ပစ်ခွင်းဘယ်သို့ရွယ်

ပတ်ခြီးခြီးလား...

ကြိုက်မှာပါ...။